

JANAM SÁKHI

OR

THE BIOGRAPHY

OF

GURU NÁNAK,

FOUNDER OF THE SIKH RELIGION.

Dehra Dun:

COPIED FROM THE ORIGINAL BY PHOTOZINCOGRAPHY AND

PRINTED AT THE OFFICE OF THE TRIGONOMETRICAL BRANCH, SURVEY OF INDIA

1885.

NOTE.

The Janam Sákhi book of the Sikhs is a brief biographical memoir of Guru Nának, the founder of the Sikh religion.

Several Janam Sákhis are current among the professors of the Sikh religion, and as would be expected these differ one from another in various respects. The Sikh community of Amritsar therefore requested the Lieut.-Governor early in 1883 to procure for their perusal a Janam Sákhi in the Library of the India Office, which was presented by Mr. H. T. Colebrooke to the East India Company; and by the courtesy of the Librarian, Dr. Rost, the volume was forwarded to this country in the autumn of that year, and was made available for examination at Lahore and Amritsar.

A wish was subsequently expressed that *fac similes* of the volume should be reproduced by photography; and at the request of the Lieut.-Governor and by permission of the Surveyor General of India, the reproduction by photozincography was undertaken in the Office of the Survey of India at Dehra Dún under the supervision of Mr. J. B. N. Hennessey, M.A., F.R.S., Deputy Surveyor General.

As soon as the MS. was received at Dehra a careful examination of it was made. It then appeared that there should be 240 leaves, numbered only on the right-hand pages, but that Nos. 2, 3, 4, 5, 6, 18 and 19 were missing, as also two of the three leaves 12, 13 and 14; that some of the numbers of the leaves had been partially cut off in binding, and that some of the pages were defective, portions having been torn away and whitish paper pasted on as a protection to what remained. In other instances the text had evidently been restored as appeared from the difference in writing. Each page of the original was found to be edged by a border of double lines in red; and where a portion of a page had disappeared part of this border had necessarily gone also. This will explain certain breaks in the border in the photozincographed copies.

Endeavours have been made to reproduce the original as exactly as possible save in the following respects. The red border has necessarily been printed black: obvious blots and dirty marks have been omitted: and errors made by the writer which he obliterated with some kind of yellow pigment do not appear. Otherwise, the copies are as true *fac similes* as it has been possible to make them, save that the pages have been numbered 1, 2, 3, &c. to facilitate the binding and ensure correctness of arrangement.

The undertaking proved a very difficult one owing to the fact that the paper, which was originally light brown in colour, has become several shades darker from age, and very dirty from usage, and the time occupied in reproduction has in consequence been more than treble what would have been required had the paper been white.

The obligations of Sir Charles Aitchison to the Surveyor General and to Mr. Hennessey who have enabled him to place a *fac simile* copy of the volume in the hands of the leading members of the Sikh community are very great, and His Honor desires to take this opportunity of acknowledging them.

A lithographed copy of the book is about to be published separately by private enterprise.

CIVIL SECRETARIAT, PUNJAB GOVT., }

March 15th, 1885. }

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਦਾ॥

੧੬

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਦਾ॥ ਸਾਖੀ ਸੀਬ ਬੇਨਾਨਾ
ਜੀਵੀ॥ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਜਗਤੁ ਨਿਸਤਾਰ ਦੁ
ਆਇਆ॥ ਕਹਿ ਜੁਗ ਵਿਓ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਤੇਇ ਜਾਇ
ਆਪਾ ਭਯਮ ਕਾ ਨਿਜ ਭਗਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸ
ਦਿ॥ ਸੰਸਾਰੁ॥ ੧੫੨੬॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜਾਨਿ ਆਪਾ
ਵੈਸਾਖ ਮਾਹਿ॥ ਫਿਰੀ ਆਨਾ ਨਾਨਕੁ ਗਤਿ ਮੁਖੇ
ਯਾਪਾ ਭਗਤਿ ਮਨੀ ਕੁ ਜਾਨਿ ਆਪਾ ਆਨਾ
ਸਭ ਦੁਖ ਮੇਸਰ ਕੇ ਦੁਖ ਰਿਵੇਜੋ ਤੇਤੀ ਸਕ
ਰੀ ਜੀ ਰੇ ਵਡਿ ਆਨ ਮਸਕਾਰੀ ਆਨਾ ਚਉ ਸਹਿ ਜੋ
ਣੀ ਬਾਵੈ ਜਹ ਬੀ ਗਛਿ ਆਜਤੀ ਆ ਜੋਗ ਸੀਆ ਸਿਧਾ

ਨਵਾਨਾਸਾਨਮਸਕਾਰਕੀਆਜੋਵਤਾਰਗਤਜਗਤੁਹਿ
ਸਤਗੁਣਕਉਆਇਆਇਸਕਉਨਿਮਸਕਾਰਕੀਜੀਐ
ਜੀਅਤਬਕਾਨੁਖਰੀਜਾਏਵੇਦੀਤਾਲਵੰਗ ਇਕੋ
ਰਈਕੀਵਸਦੀਵਿਉਵਸਦਾਯਾਭਯੈਜਨਮੁਪਾਇ
ਆਵਤੁਓਆਤਾਲਗਾਬੀਭਵਾਨਾਹਿਖੇਤੁਣਾਪੰਤੁ
ਬਾਲਕਾਤੇਇਸਕੀਦਿਸਦਿਮਉਰੁਆਵਾਯਾਤਮੇ
ਅਭਿਅਸਪਰਮੇਸਰਕਾਰਗੇਸਥਬਾਬਕਰਮਾਪ
ਜਾਕਾਓਆਤਾਲਗਾਬਤਾਅਗਮਨਿਗਮਕੀਆਕਰਦਿ
ਜੋਬਿਛੁਬਤਕਰੇਸੇਸਪਾਇਕੇਗਾਭਿਸੇਤਸਭਸਕਿਸੇਕੀ
ਭਿਸਾਓਇਆਵਾਭਿਨੁਕਹਨਿਜੋਕੋਈਦੇਦਤਾਸੁਰੁ
ਯੈਦਾਓਇਆਗਾਅਤੈਮੁਸਲਮਾਨਕਹਨਿ

ਜੋ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਸਦਕੁ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਬ ਬਾ
ਬਾ ਬਗਸੀਸ ਤਕੋ ਹੋਆ। ਤਬਿ ਕਾਨੁ ਕਹਿਯਾਨਾ ਕੁਛੁ ਪ
ਤਾ। ਤਬਿ ਕੁਰਾਨਾ ਕਵਰੁ ਧਾਧੇ ਪਾਸਿ ਲੈ ਗਇਆ। ਕਾ
ਨੁ ਕਹਿਯਾ ਪਾਧਾਇ ਸਨੁ ਪੜਾਇ। ਤਬਿ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ
ਲਿਖਿ ਦਿਤੀ। ਅਖਰ ਪੈਂਤੀ ਸਕੀ ਪੁਰ ਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖ
ਵੇਦਿ ਪਾਈ। ਮਃ ॥ ਤਬਿ ਕੁਰਾਨਾ ਕੁਰਾਨਾ ਪੜਾਇਆ।
ਦਿਖਾਈ ਹੋਈ। ਸਮੁਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਸਮੁਹਿ ਸਮੁਹਿ ਦਿਖਿ
ਸਾਇ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ। ਸਤਨਾਮਾ ਠਿਕੇ ਪੁਰੁ ਭਇਆ। ਸੇ
ਦੁਹਰੁ ਠਿਕੇ ਤਿਨ ਕਾਨਾ ਗਾਇਆ। ਤਾ ਕਾ ਸਦਕੁ
ਪੁਰੁ ਭਇਆ। ਮਨ ਕੋ ਹੋਤਾ ਪੁਰੁ ਮਨਾ। ਜਬ
ਠਿਕਾਨੇ ਦਿਖਿ ਤਉ ਪਸਿ ਆ॥ १ ॥ ਰਗਉ ॥

ਇਉਂ ਜੀਆਇ ਮੁਹੁ ਭੈਰਵ ਤਾਯਾ ਪੇਸਾ ਸੇਧਾ
ਇਨਾਯਾ ਮਾਇ ਜੋਗੁ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਮਿਲੇ
ਮੁਨਿ ਭੈਰਵਾ ਬਾਉ ਜੋ ਪਿਤਾ ਤਾਯਾ ਜੋ ਜੇਤਾ ਯਾਤੁ
ਨਾ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਸੇਧਾ ਯਾਤੁ ਪਾਇ
ਨਿਵਿਸਾਨ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਭਾਯੁ ਭੁਝਿਯਾਤੁ
ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋ ਪਾਇਆ ਪਾਤਿਸੇਧਾ ਸਗਲੀਆ
ਮਾਇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾਯਾ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ
ਕੇਸ ਪੰਤਰ ਜਬ ਭੁਝੈ ਭੈਰਵ ਸਾਥੁ ਭੈਰਵ ਸਾਥਿਯਾ
ਜਾਪਾ ਜੇ ਕੋ ਭੈਰਵ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸੰਗਿ ਬਧਿ
ਲੀਲਾ ॥ ੫ ॥ ਭੈਰਵ ਕਾ ਸਾਥਿਯਾ ਮੁਕਤਿ

ਖਰੀਦ ਸਿਰਿ ਖਰਚੁ ਚੰਯਾ ਆਖਿ ਪਾਤਿ ਜਾਵੈ ਸੁਤ ਜਨੁ
 ਬੋਧਿ ਆਖਿ ਫਗਵਾਨ ਹੀ ਹੁਕਮੁ ਭਇ ਆਖਿ ਗਏ
 ਗਇ ਗਇ ਸਿਰਿ ਫੁੱਫੀ ਗਾਈ ਗਇ ਦੁਗਰ ਬਭਇ
 ਪਸਿ ਭਾਏ ਸਿਰਿ ਆਖਿ ਸਾਜੀ ਨ ਜਾਇ ਏਨੈ ਏਕੀ ॥
 ॥ ਘਘਘੇ ਘਾਘਮੇ ਫੁਕੇ ਜੇ ਘਾਘੇ ਸਭ ਦਿਗੁਰੁ ਕੋ ॥
 ਗਿਰੈ ਭਾਘੁ ਭਾਘਾ ਜੇ ਸਮਭਰਿ ਜਾਇ ਏਨਿ ਧਿਧਿ ਸਾ
 ਭਿਧੁ ਗਫੁਤੁ ਗੋਭਾ ਘਾਘੈ ਚਰਿ ਬੇਦ ਸਿਰਿ ਸਾਜੇ ਚਾਏ
 ਖਾਣੀ ਚਾਹਿ ਜਗਾ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ਪ
 ਸਿ ਆਪੇ ਤਿਤੁ ਆਪਿ ਖੀ ਆਇ ॥ ਫੁਫੁ ਫੁਫੁ ਫੁਫੁ ॥
 ਫਗਤੀ ਸਭ ਆਖਿ ਤੇਰੀ ਆਖਿ ਭਰਮੁ ਤੇ ॥

ਭਗਮਭਗਾਇ ਉਪਾਈਯਨੁਆਪੇਤਗਕਮੁਓ
 ਆਭਿਨਾਗੁਗਮਿਯਿਯਾ॥੧॥ਜਸੈਦਾਨੁਮੰਗਤੁਜਾਨੁ
 ਜਾਚੈਯਖਰਭੁਗਮੀਭਗੀਖਰਭਿਯਾਯੇਕੋਯੇ
 ਏਏਕੋਕੋਦਯਾਦੁਰਨੁਜਾਮੈਸੁਇਯਾ॥੧॥ਭੁ
 ਏਏਭੁਮਗੁਭਿਯਾਧਾਣੀਜੇਭਿਫੁਰੇਦਾਮੇਦੇ
 ਭਿਯਾਯੇਦੇਦੇਏਏਭੁਕਮੁਗਾਯੇਸਿਭੁਜੀਯਾ
 ਕਾਗਿਜਕੁ ਪਾਇਯਾ॥੧॥ਭੁਏਨਦਰਿਕੇਗਜਾ
 ਦਿਖਾਨੁਜਾਕੋਈਨਾਹੀਏਕੋਗਵਿਗਭਿਯਾਮਭ
 ਭਾਏਏਕੁਏਸਿਯਾਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਭੁਏਦੇਦੇਏ

ਹਿੰਗਲਾਜਾ ਜੁਐ ਜਾਨੁ ਨ ਭੀ ਪੁਕਾਰੁ ਸਿੰਘ

ਜੁਤੁ ਮਹਿ ਸਰਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ

ਅੰਤਰਿ ਹਿੰਗਲਾਜਾ ਸਿੰਘ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ

ਗਾਏ ਜਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਪਾਇ

ਆ ॥ ੧੫ ॥ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ

ਸੋ ਸਭੁ ਚਾਹਣਾ ਭਿਸਿ ਸੋ ਗੁਰੁ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਵ

ਪੁਸਤਕ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਾ

ਭਿਸਿ ਸੋ ਗਾਏ ਸਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ

ਦੇਖੈ ਪੁਕਾਰੁ ਚਾਹੈ ਤਿਸੁ ਭਿਸਿ ਤਾ ਕੇ ਭਾਇ

ਨਰ ਚਿੰਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ

ਤਹਿਗੁਣਗੈਵੈਸੇਈ॥ ਆਪੇਆਪਿਸਿਯਾਏਕਰਤਾਪੁ
 ਨਗਪਿਜਨਮਨਾਹੈਈ॥ ੧੨॥ ਤਤੈਤਾਕੁਭਵਜਾਤੁ
 ਤਿਸਤਾਕਾਮੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਨਤਰਨਤਾਤਾਹੈਜਿ
 ਤਮਬੁਤਸਿਤਾਹਿਐਤਾਹਣਗਇਆ॥ ੧੨॥ ਬਥੇ
 ਥਾਨਬਨਤਹਿਸੇਈਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਹੈਆ॥
 ਬਿਆਭਰਮੁਸਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਏ
 ਸੇਈਭਾਗਾ॥ ਕਾ॥ ਦਦੈਦੇਸੁਨਦੇਉਕਿਸੈਦੇਸੁ
 ਕਰਮਾਯਾਪੂਇਆਜੇਸੈਕੀਆਸੇਸੈਪਾਇਆਦੇ
 ਸੁਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥ ਕਾ॥ ਧਧੈਧਰਿਕਾ
 ਸਿਨਿਛੰਡੀਤਹਿਚੀਜੀਜਿਨਿੰਗੁਰੀਆ॥ ਤਿਸਕਾ

ਦੀਆ ਸਤਨੀ ਲੀ ਆਕਰਮੀ ਰਹਮੀਹੁਕਮੁਪ

ਏਯਾਗੁਰੂ॥ ਨੈਨਾ ਤੋਗਨਿਤੋਗੈ ਨਾਤੀ ਚਾਨ
 ਸਮਝਿਯਾਗਲੀ ਠਉ ਮੁਹਗਇਭੈ ਟਕਤੁਰੁ
 ਬਹੁ ਮੈਸਿਯਿਯਾਗੁ॥ ਪਪੈ ਪਾਇਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸ
 ਰੁ ਏਖਣਕਉ ਪਰਪੰਚਕੀ ਯਾਗੇ ਖੈਬੁ ਏਸ
 ਭਰਿਦੁਜਾ ਟੈ ਮਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗਇਗੁ ਏਯਾਗੁ॥
 ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਸੁਭਜਗੁ ਯਾ ਬਾਜਮੈ ਸੈਸੀ
 ਬੇਪਿਲੀ ਯਾਗੁ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇ ਨਹਉ ਬੋਲੀ
 ਤਰਿਸਗਣਗਉ ਭਰਿਪਾਇ ਯਾਗੁ॥ ਬੈਬੈ
 ਜੀ ਬੋਲਹਿ ਲਗਾ ਚਉ ਪਰਿਕੀਤੀ ਯੈ ਜੁਗਾਸੀ
 ਯਾਜੀਤ ਸਭਿਸਾਗੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਯਾਗੁ ਏਯਾਗੁ
 ਯਾਗੁ ਯਾਗੁ ਭਰੈ ਤਾਗੁ ਏਸੇ ਯਾਗੁ ॥ ੫੬ ॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭੁਭੁ ਪਇਆ ਮਨ ਮੁਖਿ ਥਿ
 ਗਿਨ ਚੇਤ ਭਿਉ ਜੋਗ ਪਚ ਫਗ ਸੀ ਭਯੋਰੁ
 ਪਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਮਮੈ ਮੋਹ ਮਰਦੁ ਮ ਪੁਸੁ ਦ
 ਨ ਮਰਦੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਇਆ ਕਾਇ
 ਯਾ ਭੀ ਤਹਿ ਭੋਪ ਸਿਧਾ ਮਮਾ ਅਖ ਰੁਖੀ
 ਸਾਹਿਬਾ ॥ ੨੨ ॥ ਯਯੈ ਜਾਨ ਮੁਨਿ ਭੀ ਵਰ
 ਭੀ ਜੇ ਕਹਿ ਸਚੁ ਪਦਾਣੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਯਾ ਥੈ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਥੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਥੈ ਕਾਣੈ ॥ ੨੩ ॥
 ਗੈਰ ਗਇ ਗਇਆ ਸਤ ਅੰਤ ਹਿ ਜੇ ਤੇ ਕੀ ਥੈ

ਜੰਤਾ ॥ ਜੰਤੁ ਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭਿ ਯੋਗ

ਮੁੰ ਤੇ ਭਾਉ ਨਾਨਕੁ ਭਾਉ ਭਾਉ ॥ ੩ ॥ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ
 ਮੈ ਸਿਨਿ ਦਿਤੀ ਮੀਰ ਭਾਉ ਭਾਉ ਮੁਕੀ ਭਾਉ ਭਾਉ
 ਪੀਟਾ ਸਮਕਰਿ ਸਦਾ ਭਾਉ ਭਾਉ ਤਵੈ ਭਾਉ ਭਾਉ
 ਭਾਉ ॥ ੩ ॥ ਭਾਉ ਭਾਉ ਸਦਾ ਭਾਉ ਭਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਉ
 ਭਾਉ ਭਾਉ ਸਿਨਿ ਦਿਤੀ ਮੁਕੀ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ
 ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ
 ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ
 ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ
 ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ ਭਾਉ

ਹਮੇਸਰਕਾ ਮੁਲਿ ਖੀਐ ॥ ਸਾਧ ॥
 ਖੀਐ ॥ ਸਿਤੁਲਿ ਖੇਸ ਭਵਿਕਾ ਮਿਦਿਜਾ
 ਹਿਐ ॥ ਤੁਸੇ ਭਾਲਿ ਖੇਸਿਤੁਲਿ ਖੇਤੁ
 ਸੁਖੀ ਤੇਇ ॥ ਤਿਸਕਾ ਅੰਤੁ ਪਗਾਣੁ ਹੁਕਿ
 ਦੁਪਾਇਆ ਨਾ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ਤੇ ਪਛਿਤਾ ਜੇ
 ਏਹੁ ਲੈ ਖਾਪਸਿ ॥ ਏਤਾ ਪੜਾਅੁ ਰੁ
 ਮੁਝ ਕਉ ਭੀ ਪੜਾਇ ॥ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਨਾ ਪ
 ਜਾਇ ॥ ਸੁਦਿ ਤੇ ਪਛਿਤਾ ਜਾਏ ॥ ਏਹੁ ਤੇ ਗਜੈ
 ਓ ਜਾਣੇ ਗਾਤ ॥ ਤੇ ਤੇ ਹਥਿ ਏਹੁ ਪੜਾ
 ਨੀ ਸਾਣੁ ॥ ਤੇ ਗਾਤੇ ॥ ਨੀ ਕਿਸਮ

ਕਾਹੁ ਨ ਆਇਗਾ ਤਬਿ ਭੁਨਿ ਪਰਿ ਭਿਵ ਭਿਨੁ
 ਏਨਾ ਕੇ ਏਹੁ ਬਤਾ ਤੈ ਸਿ ਮਤੈ ਪਾਈਆ
 ਭਗਿਆ ਪਰੁ ਮੁਦਿ ਏਨਾ ਕੇ ਏਹੁ ਜੋ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਕਾ ਮੁਲੈ ਤੇ ਏ ਭਿਨ ਕਉ ਕਹ
 ਏਹੁ ਭਗਾਨਾ ਗਤੇ ਭੈ ਤਬਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪ
 ਪਉ ਜੀ ਕੀ ਆਸੈ ਮਿਲਿ ਨਿਵਰਿ ਆਈ
 ਆਸਦਾ ਖੁਸੀ ਆਸਦਾ ਰਾਉ ਭਿਨਾ ਮੁ
 ਖਿਦਿ ਕਉ ਜਲੈ ਸਿਨਿ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਨਾਉ
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈ ਐਨਾ ਨਹਿ ਤਾ ਗਾਈ
 ਏਹੁ ਦੁਆਰੀ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੁ ਬਾਝੇ ਨਾ

ਕਹਿਯਾ ਸੁਣਿ ਤੋ ਪੰਡਿਤਾ ਜਤ ਭਏ ਹੁਤੇ ਗਾਈ

ਭੁਜੈ ਗਾਤ ਭਇਸੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਿਮਰ

ਕਰਕੇ ਭੁਧੁ ਨ ਭੁਧੈ ਗਾ ਜਾ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਧੁਮੀ ਆਨਿਤ ਨਿਤ ਅਨੰਦ

ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਨਿਯਾਨ ਪਰਾਪਤਿ ਭਏ

ਗਾ ਪੁਰਸਿ ਨਾਮ ਨਿਬਰਕ ਸੰਕਰਿ ਕੈਸੇ

ਮਹਿ ਆਯੋ ਅਰੁ ਭੁਧਾਇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਾਈ

ਪਰਮੇਸਰੁ ਲੀਆ ਨਾ ਭੀਤਾ ਤਾਤ ਬਿਭ

ਭੁਧਿ ਤੁਭੈ ਭਏ ਭੁਧਿ ਭਏ ਭਏ ਭਏ

ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਯਾ ਏਨਾ ਨ ਕਏ ਭੁਧੈ ਪਰ

ਮੇਸਰਕਾਨਮੁਲੇਤੇ ਹੈ ਭਿਨਕੁਤਾ ਕੀ ਧਨ ਭੀ
 ਜਾਨਤਾ ਭਨਕੁਤਾ ਕੇ ਧਨ ਭੀ ਨਾ ਭੀ
 ਜੁਲਿਆ ਵਤੀ ਭਾਗ ਭੁਇਲੇ ਜੋ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੈ ਭਿਆਸੇ ਬੁਝਿਆਈ ਭਾਤੀ ਕਰ
 ਦੇ ਹੈ ਭਿਆਸੇ ਪਰ ਮੇਸਰਕੀ ਨਾ ਹੀ ਸਿਮਰ
 ਰੇਤਾ ਕੁਤਰ ਖਾਓ ਨਿਕਵਾਨ ਪਾਪ ਕੀਤੇ
 ਹੈ ਭਿਆਸੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਕੀ ਕਰ ਗਿਆ ਭੁਪ
 ਮੇਸਰਕੇ ਕੀ ਨਾ ਕਰ ਗਿਆ ਤਖਿਲਿ ਹਿਰਾ ਕੁ
 ਨਕਤੀ ਜੀ ਪੁਕੀ ਕੀ ਭੀ ਭਿਆਸੇ ਧਿ
 ਰਿ ਜਾਤਿ ਉਧਿਵਿਕ ਨਾ ਕੀ ਭਿਆਸੇ ਨਾਉ

ਭਾਗਾਇਉਭਯਾਏਮੰਗੋਤੋਇਕਾਵੇਰੇਰੁਥਰ
ਅਗੈਗਇਆਸੇਜਾਣੀਅਨਿਦਿਤੁਨੈਦੇਵਕਾਗਾ
ਤ੍ਰਿਭੁਗੁਥਾਥੇਨਾਨਕਕਠਿਆਸੁਇਤੋਪਤਿਤ
ਇਕਾਵੇਰੇਤੋਭਾਇਕਜਤੋਭਾਇਕਸੁਭਾਇ
ਕਪਾਤਸਾਭਾਭਾਇਕਭੁਨਕੈਆਗੈਭਿਖਿਆ
ਗਿਮੰਗਿਖਾਤੋਭਾਧਰੁਸੁਇਤੋਪਤਿਤਜੋਭੁ
ਅਗੈਜਾਣਹਿਗਾਅਭੁਜੋਈਭਾਸੁਖੁਕਾਤੋਭਾ
ਭੁਨਕਭੁਯੋਸੀਸਜਾਇਮਿਲੀਗੀਜੋਸੀਕ
ਪੜੇਕਭੁਯੋਬੀਰੇਤਾਭਾਅਭੁਭਾਕਭੁਤਾਭਾ
ਰੇਤਾਭਾਅਭੁਚਕੀਦਇਆਕਭੁਰੇਤੀਭਾਭਾ
ਸੀਸਜਾਇਪਾਣਹਿਗਾਅਭੁਨਕਕਭੁਤੋਮਿ

ਲਗਿਗੋਆਯੋਸੇਪਰਮੇਸਰਕਉਸਿਮਰੇਤੈਭਾਅਕੁਭਿ
 ਖਿਆਮਸਿਮਸਿਖਯੋਤੈਭਾਓਨਕਉਦਗਠਵਡਿ
 ਯਾਯਾਮਿਲਹਿਗੀਯਾਤਸਿਪੰਥਿਤੁਹੈਗਨੁਤੈਹਿਗ
 ਇਯਾਕਉਓਸੁਦੁਕੈਈਵਡਾਭਗਤੁਭਾਤਸਿਖਿ
 ਹਿਪਥਿਤਕਉਯਾਨਾਨਕਤੁਜੈਯੈਸੀਬਤਾਕਰਦ
 ਭਾਸੈ - ਖਿਉਰਗਦਾਭਾਅਜੇਤਾਬਾਯਕੁਭਾ

ਫੁਮਾਤਾਪਿਤਾਇਸਰੀਕੁਟੰਥਕਸੁਖੁਦੇਖੁ॥

ਜੇਤੋਗਰਿਥੈਓਰਕੁਭੈ॥ਤਸਿਗੁਰੁਨਾਨਕਉਓ
 ਭੀਪਉਕੀਕਹੀਭੈਤਿਸਦੇਰੁਯਾਗਲਾਪਪਿਖ
 ਪਿਛੀਜੈਦੇਭਾਨਉਸਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨਓ
 ਦੋਦਿਸਨਿਖੇਨਾਨਾਨਕਉਗੀਰਹਿਯਾਸਭਿ

ਕੁੰਦੁ ਤੇ ਨੇ ਭਾਗੀ ॥ ਭਿਸਕ ਪਰਮਾ ਧੁਗੁਗੁ ॥
 ਭਕਤਿ ਭਾਗੁ ਸੁਭੁ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਭੁਸਮਾ ਭਿਖਕਾ ਭੇਸ ॥
 ਤੁਹੁ ਭਾਜੇ ਮੇਰੇ ਹਰੈ ਮਨੁ ਤੇ ਭਿਗਈ ਭਾਜੇ ॥
 ਭਾਭਾ ਭਾਮੁ ਭਾਵ ਭਾਇਓ ਬੇਸੇ ਭੀਮ ਭਿ ॥
 ਭਾਵੇ ਭਿਗਈ ॥ ਸਿਭਾ ਭਾਮੁ ਭੁਮਾ ਭੀ ਭਾ ॥
 ਭਾਵੇ ਭਿਗਈ ॥ ਭੀਮ ਭਾਭਾ ਭੀਮ ਭੀ ॥ ਮਹਿ ॥
 ਭਾਭਾ ਸੁਭੁ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਮੈ ਭੁਜਾ ਨਹੁ ਸਿਮਿ ॥
 ਭੀਮ ਭੀ ਭਿਜਾ ਭਿਗੋ ॥ ਭਾਵਨਾ ॥ ॥
 ਭਿਜਾ ਭਿਗੋ ॥ ਭਮ ਭਿਸਕੀ ਬੰਨ ॥
 ਭੀਮ ਭਾਭਾ ਭਿਗਈ ॥

ਕੁੜਾ ਨੇ ਭੁੱਖਿਆ ਕਰ ਗਿਆ ਤਖਿ ਪਤਿ ਤੁਠੈ ਗਾਨੇ ਭੁੱਖਿ
 ਗਇਆ ਨਾਮ ਸਕਾਰੀ ਤੇ ਸੁਆਜੁ ਕੇ ਈ ਪੁਰਾਣੇ
 ਜੋ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਆਉਣੈ ਤੇ ਸੇਵਗਿਆ ਤਖਿ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਜੀ ਪਤਿ ਆਇ ਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਬੋਲੁ ਏਹੁ ਏਹੁ
 ਅਧਿਆਪਕ ਸੇ ਸਕਾਰੀ ਏਹੀ ਜੋ ਗਇ ਬੁਢਾ
 ਰਹੈ ਜੋ ਬੈਠੈ ਤਾ ਬੈਠਾ ਹੀ ਰਹੈ ਜਾ ਸੇਵਿਤਾ ਸੇ
 ਆਤੀ ਰਹੈ ਯਕੀਨੁ ਲਿਖਿ ਜਾਨ ਸਕਾਰੇ ॥
 ਬਾਬਾ ਕਾ ਤੁਠੈ ਗਾਨੇ ਭੁੱਖਿ ਗਇਆ ਕਹਿ ਸੁਨਾ
 ਏਹੈ ਤਾ ਭੀ ਏਹੈ ਜਾ ਬਿਗੁਰਾ
 ਏਕਾ ਏਕਾ ਤਖਿ ਭਿੰਨਿ ਤੇ

੨
 ਦਿ ਵਾਗੈ ਜੀਇਸਦਾ ਕੁਛੁ ਨ ਹੀ ਭੁੱਜਾ ਸਿ
 ਆਗਤ ਬਿਭੁ ਦੀ ਕਹਿ ਆਸੀ ਮੇਗ ਬੇਤੁ ਭੁੱਜਾ ਸਿ
 ਆਗੈ ਮੈ ਮੁਠਾ ਹਮੇਗਤ ਭੁੱ ਬੇਤੁ ਭੁੱਜਾ ਸਿ ਆ
 ਆਗੈ ਮੇਗਤ ਪਾਵੁ ਮੁਕਰਿ ਆਗੈ ਤਾ ਮੈ ਤੁਰਕ
 ਪਸਿ ਵੇਦਾ ਆਗਤ ਬਿਭੁ ਭੁੱ ਆਗੈ ਆਖਿ ਆਖਿ
 ਦੀ ਵਾਗੈ ਸਲਾਮਤਿ ਜੇਹਿ ਪਠਾਵੁ ਸਿ ਕਾ
 ਭੁੱਜਾ ਭੁੱਜਾ ਜਬਾ ਕੁਰਕੁ ਲਾਪੁਰਤੁ ਸੀ
 ਆਪਣਾ ਆਰਮੀ ਭੇਜਿ ਕਰਿ ਨੇਪਰੇ ਪੁਰਾ
 ਭੁੱਜਾ ਭੁੱਜਾ ਆਪਣੇ ਪਿਛਾ ਨੇ ਕੋ
 ਜੇ ਭੁੱਜਾ ਆਰਮੀ ਜਾਵਹਿ ਤਥੇ

— ਸੀ ਭੁੱਜਾ ਭੁੱਜਾ ਭੁੱਜਾ ਭੁੱਜਾ ਭੁੱਜਾ

ਨਾਹੀ॥ ਤਖਿਬੋਬੋਸਕੁਤੀਤਾ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਖੇ

ਮ:॥ ਜੋਗੀ ਭੈਣੋ ਜੋਗ ਮੈ॥ ਭਗੀ ਭੈਣੋ ਪਾਇ॥

ਤਖੀਆ ਭੈਣੋ ਤਪੁਕਰੈ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿਖਿ॥

ਨਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ ਸਰਸਾ ਮੁਖੈ ਸੋਵਾਹੀ ਨੇ

ਕੀਥੈ ਮਾਨਾਇ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭੀਜੈ ਸੇ

ਭੈਣੋ ਪੈਰ ਸੇ ਪਾਇ॥ ਮਗੈ ਪੁਇਨਾ ਭੈ

ਵਹੀ ਸਭਾ ਸਾਣਾ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਜੈ ਸੇ ਤੇਰਾ

ਕਾਨੀਐ ਸੇ ਸੀ ਕਾ ਕਰਮਾਇ॥ ਜੈ ਰਮੁਰੇ

ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਧੈ ਸੇ ਰਮੁਰੇ ਬਾ ਜਾਇ॥ ੩॥

ਭੈ ਤੇ ਭੈ ਵੀ ਵੀ ਜੈ ਰੇ ਰੇ ਭੈ ਵੀ॥

ਨਕ ਕੰਮਿ ਨਾਮਾ ਵਧੈ ਸਿਤੁ ਤਨਿ ਨਹੀ ਭੈ ਵੀ॥

ਜਥਿਗਏਬੁਧਾਗੁਰੁਮਤਟੀਕਥੁਤੁਬੀਤਧੁਤੁਗਾ
 ਨਕੁਮਤੈਕਾਨੁਰੈਵੈਪਾਗਿਯਾਏਅਥਿਯਾਸਿਯਾ
 ਗਮੇਸਗਵੀਤੈਯਾਜੇਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਪਾਗਿਤਈ
 ਬੋਟੇਤੈਯਾਧਮੀਦਮੁਤੈਸਿਗੀਚੰਦਾਪਰੁ
 ਬੋਬੋਟੀਓਰਾਸੀਮਿਟੈਨਾਯੀਗੁਰੁਨਾਨਕੁਰੁਖੀ
 ਬਿਗਖੀਜਾਇਓਰਾਮੁਗੈਅਥਿਯੋਕਦਿਨਿਗੁਰੁਬਖ
 ਨਾਨਕਜੀਜਾਇਕਾਥਿਗਥਿਰਿਸੁਤਾਗਿਰਿਦਿਨਾ
 ਬਓਠੈਨਾਯੀਅਥਿਗਏਬੁਧਾਗੁਰੇਦੁਤਈਇਸਿ
 ਰਿਗਥਿਯਾਥਾਯਾਓਰਾਯਾਓਰਾਜਾਥਾਗਥਿਰਿਯਾ
 ਏਤਾਕੋਏਰਗਥਤੋਓਰਿਸੁਤਾਪਾਇਯਾਏਪੁਰੁਜਾ
 ਦਿਥੈਤਾਓਰਨਾਨਕਥਤਾਨਾਥਿਯਾਯਾਗਿਗਥੀ
 ਏਏਯਾਥਿਸੁਰਗਥਤਦਾਥਫੁਟਾਥਾਨੁ

ਭੋ ॥ ਤਬਿ ਗਇ ਬੁਧਾ ਰਿਆਖਿਆ ਇਸ ਨੂਜ ਗਾਇ ਭਾਜ
 ਬਿਭੁ ਹਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਭੋ ॥ ਤਬਿ ਗਇ ਬੁਧਾ
 ਰਿਆਖਿਆ ਭਗੋ ਕਾ ਭਾਗੀ ਤੀ ਗਾਇ ਭੀ ਭੋ ॥
 ਆਤਮੇ ਹਭੀ ਵੇਖ ਗਾਇ ਪੁਖਾਯੀ ਨਾ ਹੀ ॥ ਤਬਿ
 ਗਇ ਬੁਧਾ ਹਤ ਦੀ ਪਾਇਆ ਇਕਾ ਆਇ ਕਰਿ ਕਾਤੁ
 ਹੁਸ ਦਾਇਓ ਸੁਆਮੀ ਆਖਿਓ ਸੁਆਕਾਤੁ ਮਤੁ ਇਸ
 ਪੁਤ੍ਰੇ ਨਿਦਿਤ ਮੁਰੇ ਦਾ ਹੋਇ ਹੁਸ ਹਾਪੁਰ ਖੁ
 ਭੋ ॥ ਇਸ ਦਾ ਸਰ ਕਾ ਮੇਰਾ ਸਹੁਦਾ ਸ ਦਾ ਭਾਕਾ
 ਪੁਤ੍ਰ ਤੀ ਨਿਹਾਉ ਤੇ ਆਮ ਤੇ ਮੈਤੀ ਨਿਹਾਉ
 ਜਿਸ ਰੇ ਸਹੁਦਾਇ ਪੁਤ੍ਰੇ ਦਾ ਹੋਇ ॥ ਤਬਿ ਕਾ
 ਪੁਆਖਿਆ ਸੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਜਾ
 ਭੋ ॥ ਕਾਤੁ ਪਾਇਆ ਇਕਾ ਤਬਿ ਗਾਇ ਨਾ ਨਾ ਕਾ

ਕੀ ਸਾਹਿਬ ਜਲ ਮਿਕ ਗੋ ਭੰਡ ਸੇ ਨਾਹਿ ਗਲ ਕ
 ਰੇ ਨਾਹੀ ਤਵਿ ਸਤੁ ਪਰਦੁ ਗਾਨੁ ਖਿਆਲਾ ਮਹਿ
 ਏਹੁ ਕ ਮਲਾ ਭੰਡਾ ਭੰਡਿ ਗੁਨਾ ਨ ਕੀ ਵੀ ਮਤ
 ਆਈ ਭੰਡਿ ਮਾਖਿਆ ਭੰਡਾ ਭੰਡੁ ਧੁ ਧਵੀ ਗਾਇ
 ਭੰਡਿ ਆਸਰੀ ਨਾਹੀ ਭੰਡਿ ਪਰਦੁ ਭੰਡਿ ਭੰਡਾ
 ਪੀਆ ਪੁਰੰ ਭੰਡਾ ਭੰਡਾ ਗੁਨੀ ਕਹਾਨਿ ਤਨਿ ਤਤ
 ਰੇ ਗੀਆ ਗਾਨਾ ਭੰਡਾ ਭੰਡਾ ਸਾਨੁ ਭੰਡੁ ਮਰੇ ਭੰਡਿ
 ਜੁਗਾ ਭੰਡਾ ਪੁਤੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡਾ ਭੰਡਾ ਭੰਡੁ
 ਭੰਡਾ ਭੰਡਾ ਭੰਡਾ ਪਰਦੁ ਭੰਡਾ ਨ ਕਰੈ ਭੰਡਿ ਕਾਈ
 ਭੰਡਾ ਗੀਆ ਨਾਹੀ ਭੰਡਿ ਕਰਦੁ ਭੰਡਿ ਕਰਿ ਪੈਰ ਭੰਡਿ
 ਸਿਭੁ ਪਾਇਆ ਭੰਡਿ ਭੰਡਿ ਭੰਡਿ ਭੰਡਿ ਭੰਡਿ ਭੰਡਿ
 ਮਹਿ ਭੰਡਾ ਭੰਡਾ ਭੰਡਾ ਭੰਡਾ ਭੰਡਾ ਮਸੁ ਪਾਇਆ

ਏ॥ ਓਨਿਯਾਖਿਆਸਮੁਤੁਲਿਯਾਥੈਠੈ॥ ਸਿਸੁਦੁਪੁ
 ਰਪਇਯਾਏ॥ ਚਓਥਾਇਓਤਾਓਯਾਏ॥ ਧਾਦਪੁ
 ਦਸਿਦੁਨਾਏ॥ ਤਥਿਮਾਤਾਯਾਏ॥ ਓਨਿਯਾਖਿਆ
 ਬਿਦਾਤੁਥਿਯਇਯਾਬਿਦਾਨਾਏ॥ ਕੁਛੁਥਾਓਪੁ
 ਓਥੇਤੀਪਤੀਯਥਿਸਾਧਿਯਾਏ॥ ਸਿਦੁਤਜ
 ਗਧਰੀਥਥਿਯਾਏ॥ ਤੇਸੁਤੁਕਟੁਥੁਰਾਯਾਏ॥
 ਏ॥ ਅਥੈਥੇਥੇਥੇਤੁਧੁਨਾਏ॥ ਤਵਦਾਸੁਨਾਕਥਿ
 ਅਸੀਤੈਥਿਥੁਨਾਏ॥ ਯਥੇਥਾਤੁਥਿਥੁਨਾਏ॥
 ਕਥਿਥੈ॥ ਤਥਿਕਾਥੁਥੁਥਥਿਥੈ॥ ਤਾਕਾਥੁਥਾ
 ਥਿਥਾਥਾਥਿਥਾਥੁਥਾਥੀਤੈਥੁਥਿਥਾਥੇ
 ਥਾਥੁਥੁਥੁਥੁਥੀਤਾਥੁਥਾਥੈ॥ ਸੇਥੀਥਾ
 ਥਿਥਾਥੁਥਾਥਿਥੀਥੀਥੈਥੈ॥ ਤਾਥੁਥਾ

ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਹੈ ਨਿ। ਰੁਜਗੁਰੁ ਕੀ ਤਾਭਾਗੈ ਹੈ। ਬੇਟਾ
 ਆਸਤੀ ਖੇਤੀ ਬਹੁ ਰਿਖ ਕੀ ਖ ਜੀ ਹੈ। ਅ
 ਰੁਤੁ ਭਜਾਇ ਨਹੀ। ਸਿਉ ਜੋਇ ਦੇ ਖਲਾ ਹੈ। ਤਾ
 ਆਖਿ ਜਿ ਕਾਨੁ ਦੁ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਗੈ ਹੈ। ਆਖੈ
 ਖੇਤੀ ਮ ਸ ਮਾ ਸੇਤੀ। ਤਾ ਕੁ ਰੁ ਨ ਕੁ ਬੋਲਿ
 ਪਿਤਾ ਜੀ ਮ ਸਾ ਨ ਦੇ ਕਾਹੀ ਖੇਤੀ ਦੁ ਹੈ। ਸੇ ਮ ਸੀ
 ਤ ਕੀ ਗ ਕਰੇ ਤਾ ਮ ਸਾ ਹੁ ਦੁ ਹੈ। ਹੈ। ਬੀਭ
 ਪਾਇ ਹੈ। ਦਾ ਲਿਖੀ ਤੀ ਹੈ। ਅਠ ਪਹਿ ਖੇਤੁ ਮ
 ਰੇ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਮ ਸੀ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਸਤਾਇ ਸੀ
 ਪਰੇ ਨਹੀ। ਪਗਟੀ ਦੀ ਸਾਹਿ ਆਜਾਣੁ ਹੈ।
 ਤਬਿ ਕਾਨੁ ਭੇਗੁ। ਭੇਗੁ ਹੈ। ਆਖਿ ਸੁਣੇ ਖੇਤੁ
 ਕੋਇ। ਤਬਿ ਆਖਾ ਖਾਣੁ ਹੈ। ਤਬਿ ਕਾਨੁ ਆਖਿ

ਆਤੇ ਨੇਵਕਾਨੀ ਖੇਤੀ ਕਦਿ ਦੁਹੀ ਠੀਕ ਮਾਨੀ ਭਾ
 ਗਾਨਾ ਵਹਿਅਗੈ ਅਗੈ ਪੁਰੁ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾ ਵਸੀ
 ਤਾਨਾ ਸਾਨੀ ਯਸਾਨੀ ਤੈ ਨੁ ਨੇਵਕਾਨੀ ਖੇਤੀ ਵ
 ਹਿਦੇ ਸਾਠੇ ॥ ਦਿਖਾਤੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪਕਟਿ ਖਵਿ ਸੀ ॥ ਤ
 ਥਿਕੁ ਭੁਨਾਨ ਕਾ ਖਿਆ ਖਿਤਾ ਜੀਨਾ ਸਾਖਿ ਭੁਇ
 ਦੁਹੀ ਠੀਕ ॥ ਭੈਰਾਨੀ ਜੰਮੀ ਠੀਕ ॥ ਦਿਸਵਿ ਪਾਸ
 ਦਿਭਾਨੀ ਠੀਕ ॥ ਤਥਿ ਕਾਨੁ ਖਿਆ ਖਿਤਾ ਜੀਨਾ ਸਾ
 ਤੇਗ ਖੇਤੀ ਤਿਠੀ ਜਾਣੀ ਨਹੀ ॥ ਭੁਇਆ ਖਾਖ ਦਾ
 ਠੀਕ ॥ ਤਥਿ ਭੁਨਾਨ ਕਾ ਖਿਆ ਖਿਤਾ ਜੀਨਾ ਸਾਖਿ ਭੁਇ
 ਖੇਤੀ ਦੁਹੀ ਠੀਕ ॥ ਜਿਤੁੰ ਸੁਣੈ ਗਾ ॥ ਤਥਿ ਬੈਥੈ ਨਾਨਕ
 ਦਿਸੁ ਸਬਦੁ ਭੁਠਾਇਆ ॥ ਗੁਰੇ ਸੋਗਿ ਵਿਠਿ ॥ ਮਨ
 ਸਬਦੁ ॥ ਮਨੁ ਹਾਨੀ ਕਰਣੀ ॥ ਰਿਸਾਣੀ ਸਮ

ਮੁਖਾਣੀਤਾਧੇਤਾਨਾਮੁਬੀਜਮੰਤੋਖੁਸੁਹਾਰਗ
 ਖੁਗਰੀਬੀਵੇਸੁਆਭਾਉਕਰਮੁਕਰਿਜੀਮਸੀਸੇਘਰਭ
 ਗਠੇਵੇਖੁ॥੧॥ਭੀਗਿਯਾਮਾਇਯਾਮੰਥਿਨ ਤੇਇ॥ਇ
 ਨਿਮਾਇਯਾਜਗੁਮੇਠਿਯਾਥਿਗਣ ਬੁਝੈਕੋਇਆਰਠ
 ਤਖਿਥਿਥਿਥਾਥਿਥਿਯਾਯਥਿਥੁਆਧਿਤਾਜੀਅਸ
 ਠੀਖੇਤੀਬੀਜੀਮੁਣੀਯਾਜੀਯਥਿਤਾਜੀਅਸਾਡੀ
 ਥਿਤੀਬੀਜੀਥਗੀਜੰਮੀਠੀਅਸਥਿਮੇਖੇਤੀਦਾਇ
 ਤਾਨਾਅਸਗਠੈਠੀਜੇਠਸਾਧੁਦੀਵਾਨਕਾਮਭੁਓਤ
 ਰੇਗਾਤਲਥਵੇਈਨਾਕੇਗਾਪੁਰਧੀਅਸੁਖਾਧੇ
 ਠੇਥਿਗਿਯਾਅਤੈਠਵੀਗਠਿਗਠੁਗਾਈਸਭਵੇਈ
 ਵਰਸਾਏਗਾਸਿਸੁਸਥਿਥਦੀਮੈਥਿਗਸਾਣੀਦਾਠੀ
 ਠੀਸੇਮੇਗਥੁਤੁਖਸਮਾਨਾਕਰਦੈਠੀਸਿਸੁ

ਸਾਹਿਬੁ ਤਵਿ ਬਿਬਿਧ ਬਾਨੁ ਧਰੁ ਪਵਿਗਿ ਆਸਾ ॥
 ਕਾਨੁ ਉਠਿ ਗਇ ਆਸਾ ਜਾਇ ਸਿਗਿ ਆਸਾ ਆਖਿ
 ਓਸੇ ਏਹੁ ਮਸਾਰੇ ਵੇ ਮਹੁ ਜਾਗਿ ਆਸਾ ਪੁਰਖੁ
 ਓਹੋ ਖੇਤੀ ਉਤਰੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਵਿ ਮਾਤਾ ਆਈ ਆਇ
 ਕਹਿਲਗਾ ਓਪਦੇਸਾਨਿ ॥ ਆਖਿ ਓਸੁ ਬੇਦੁ ਤੁਰਾ
 ਰਿਦਿ ਨਾ ਮੁਇਸਾ ਰਿਦਿ ॥ ਆਤੇ ਉਠਿ ਖੜੋ ਓਹੁ
 ਕਪੜੇ ਲਾਇ ਗਾਗੀ ਕੂਚੇ ਏਹੁ ॥ ਜਾਤਿ ਕਾਰਾਇਸ
 ਓਹੋ ॥ ਸਭ ਕੇ ਧੰਨਾ ਖੈ ਜੋ ਕਾਨੁ ਪੁਰਖੁ ਧਰੁ
 ਓਹੁ ॥ ਤਵਿ ਬਿਬਿਧ ਬਾਨੁ ਧਰੁ ਮਵਦੁ ॥ ਆਖਿ ਜੀ
 ਵਾਇਸੈ ਮਹਿ ਜਾ ਓਹੁ ॥ ਆਖਿ ਓਹੁ ਖਾਸਾ ਨਾਹੀ
 ਓਹੁ ਸਾਨੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਧੰਨੁ ॥ ਓਤੁ ਧੰਨੁ ਖੈ ਖਾਇ
 ਓਹੁ ॥ ਆਖਿ ਓਹੁ ਧੰਨੁ ॥ ਸੈਰਿ ਓਹੁ ਸੈਰਿ ਮੇਰੀ ਮਇ

ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਚੇ ਨਾਇਕਾ ਗੁਰੂ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵੀਰੀ ਤੁ
 ਦੁਇਆਈਆ ਮਾਧਿ ਯਕੇ ਵੀ ਮਤਿ ਨ ਭੀ ਪਾਈਆ ਸੇਜ
 ਬਿਖਾਰਿ ਵੈਆ ਭਇ ਪਾਈਆ ਦੁਤਾ ਨ ਭੈ ਪਾਇ
 ਨ ਸਾਈਆ ਕਾਨਕੁ ਭੁਭੈ ਨ ਭੈ ਸੇ ਗਾਇਦਗ
 ਤੈਨ ਚੁਨੈ ਤੇ ਗਾਯੁ ਭੈ ਭੈ ਤੇ ਗਾਯੀ ਵੇਇਆ
 ਕੰਤੁ ਮਾਨਵੰ ਭੀਆ ਭਾਸੇ ਦੁਤਾ ਮਾਧਿ ਤੇ ਦੁਤੈ
 ਗੀਰਤੀ ਸਿਰਿ ਨਿਰੁਕਤਿ ਵੈ ਵੀ ਤੰਗਤੀ ਧਮ
 ਭਇਸਾ ਗਤਿ ਤੇ ਕਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕਾ ਦੇਵ
 ਤੁਮ ਨਾਤੀਆ ਤਖਿਮਾਤਾ ਭੁਭਿਗਈਆ ਸਾਇਖ
 ਬਿਕੀਤੀਆ ਪਗਦਗਇਆ ਤਖਿਮਾਤਾ ਪਗਦ
 ਰੁਸਤੁਕੁ ਰੰਧੁਦੀਆ ਕਾਨਕਾ ਗਾਤੁ ਗਇ

ਆਖਦਾਹੋਸੇਵਤਾਏਯੁਏਆਸਿਵਾਲੁਚ
 ਪੁਤ੍ਰਦਿਵਾਨਾਏਆਤਬਿਬਾਬਾਨਾਸੁਮੀਏ
 ਬਿਨਿਤਾਈਖਾਏਪਾਏਬਿਦੁਨਾਹੀ॥ਸਾਗਪ
 ਰਦਾਹੁਦੇਦੀਆਕਾਏਰਹਿਆਸਭੇਲਗੇਅ
 ਖਿਦਿਕਾਲੁਤੂਰਿਆਬੈਠਾਏਸਿਮਦਪੁਤ੍ਰਾ
 ਪਹਿਆਏ।ਤੁਥੀਵੈਦੁਮਦਿਲੈਬਿਦੁਨਾਪੁਕ
 ਗਿਆਜਾਪੇਕਥੇਦੇਥੇਲੇਲਖੁਏਏਗਪੁ
 ਤੁਥੀਗਾਏਵੈਗਾ।ਤਾਪੰਜੀਠਬਿਤੋਨੀਏਬਾ
 ਗੇ॥ਤਬਿਕਾਲੁਓਓਬਕਾਏਆਜਾਇਕਹਿੰਦੇ
 ਦੁਮਦਿਪਨਿਆਇਆ॥ਤਬਿਵੈਦੁਆਇਖ
 ਰਾਏਇਆ॥ਤਬਿਯੁਤ੍ਰਾਨਾਨਕਦੀਬਹਪਕ

ਸਿਲਗਾਨਦ ਕਾਰੇ ਖਦਿ ਤਬਿ ਕੁਰੁ ਨ ਨ ਕਰੁ
 ਖਿਲਿਪਿ ਧੀਆ ਪਗੁਰਿ ਕਰਿ ਓਹਿ ਬੈਠਾ ਆਖੁ
 ਲਗੇ ਏਰੁ ਤੁੰਰਿ ਆਕੁ ਮਰਹੈ। ਤਬਿ ਏਰੁ ਕਰਿ
 ਆਰੇ ਸਿਰੁ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਓਹਿ ਏਸੇ ਏ ਖਰਾ ਭਾਖੁ
 ਤਬਿ ਬਾਧੁ ਮਿਥਾ ਸਾਧੁ ਕੁਰਿ ਤੇ ਸੁਾਏਰੁ ਕੁਰਿ
 ਏਰੁ ਸੀ ਪਕਸਿ ਏਰੁ ਲੇ ਬਹਾ। ਭੀ ਗੇ ਏਰੁ ਰਾ
 ਏ ਠੀਕੁ ਕਰਕੇ ਲੇ ਜੇ ਮਾਠਿ। ਜਹਿ ਏਰੁ ਪਰਿਥਾ
 ਪਏ ਮੇਰੀ ਆਠਿ ਨਾਲੇ ਠਿ। ਹਮਿ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪੇ
 ਤੁਰਿ ਸੁਰਾਗੁ ਰੇ ਠਿ। ਏਰੁ ਸੁਏਰੁ ਏਰੁ ਤੁੰ ਪਰਿਯੋ
 ਗੇ ਪਛਾਤਾ। ਮੇਰਾ ਰੁਖੁ ਏਰੁ ਹਸਿ ਤੁੰ ਏਰੁ
 ਆਇ। ਤੁਮ੍ਹਾ ਗੇਰੁ ਪਏ ਏਰੁ ਕਰਿ

ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਏਹੋ ਮੁਖ ਭਗਵੰਤਿ ਰਾਗੁ ਗਇ
 ਜਾਇ ਏਹਾ ਘਰਿ ਆਪਣੇ ਜਾਣੇ ਕੋਇ ਮਨੋਇਆ ਸਿਰਿ
 ਭਗਤੇ ਰੁਖਾ ਗਇਆ ਨਾਨਕ ਗਾਇ ਮੇਇ ॥੧॥ ਤ
 ਬਿਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਕਿਹੈ ਏਹੈ ਕੋਲੁ ਰਖਾਇ ਰੁਮ ਬਹੁ
 ਵੀਤਾ ਗੁਰੁ ਮਲਾ ਗਇਆ ਮਥਾ ਮੁਖ ॥੧॥ ਭੁਲੈ ਏ
 ਰਾਗੁ ਗਇ ॥ ਇਸ ਮਾਨਸ ਖੋਲ੍ਹ ਕੁਝ ਮਿਲੈ
 ਸਤਾਇ ॥ ਰਹੈ ਏਹੋ ਮੁਖ ਭਗਵੰਤਿ ਮੇਰਾ
 ਭਾਗੁ ਗੈ ਵੀਗਾ ॥ ਗਤੁ ॥ ਮੁਖਿ ਫੈਲਾਇ ਕੁ
 ਖਬੁ ਖਾਇ ਕੁਝ ਮਥਾ ਮੁਖ ॥ ਗਤੁ ॥ ਮੁਖਿ
 ਫੈਲਾਇ ਕੁਝ ਮਥਾ ਮੁਖ ॥ ਗਤੁ ॥ ਮੁਖਿ
 ਫੈਲਾਇ ਕੁਝ ਮਥਾ ਮੁਖ ॥ ਗਤੁ ॥ ਮੁਖਿ

ਤੇ ਤੇ ਤਿਉ ਖੇੜੇ ਏਗਾ ਮਨ ਮੰ ਯੇ ਕਉ ਮਾਏ
 ਸਤਾਇ ਵੈਰ ਨ ਭੂਯਾਨੁ ਭੂਯਾਇ ॥ ਕਾਚੰਦ ਨਾ
 ਠਾਧੁ ਚੰਦ ਨ ਏਸਾ ਮਾਤਮ ਕਾ ਧਰੁ ਪਇ ਮ
 ਠਿਸਾ ਮੁਸਾਸਮ ਗੋਏ ਏਗਾ ਚੰਦ ਧਾਇ ਤੇ
 ਪਾਏ ਵੈਰਿ ਨ ਧਾਇ ॥ ਕਾਚੰਦ ਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮ
 ਯੁਠਿ ਮੁਸਾਸਿ ਮ ਮਠਿ ਨ ਮੁਠਿ ਸ ਨ ਮੁਸਾਤੁ
 ਖੇਰਿ ਗਮਤਿ ਗਏ ਗਏ ਏਗਾ ਨ ਕਾ ਵਡੁ ਏਸਿ
 ਸਾਧੇ ਨ ਏਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਵਿ ਏਤੁ ਤਹਿ ਏਧਿ ਸਾਧੇ
 ਮਾਗਾ ਮਾਧਿ ਏਸੁ ਭਾਈ ਏਤੁ ਸਾਧਿ ਤਾਧਿ ਏਨਾ ਵ
 ਗੇਏ ਪਹਿਤੁ ਧੁਤ ਨ ਏਤੁ ਏਗਾ ॥ ਤਵਿ ਵੈਰਿ
 ਵਡੁ ਏਗਾ ਏਗਾ ਗੁਰੁ ਏਸਿ ਏਸਿ ਮਾਧਿ ॥ ੧ ॥ ਵ
 ਮੁਕੀ ਮਾਧਿ ਵਾਧਿ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਗਵਿਤੁ ਧਾਏ ਏਤੁ

ਮਿਥਾਏ ਆਮਗ ਨਿਵਿਥ ਸਾਭ ਤਹਿ ਨਿਪ ਜੇਕ
 ਉਠੁ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਹਿਬਾਕ ਵਣਜ ਦੇ ਗੁਣ
 ਤੇਗਾਕ ਤੇ ਨ ਜਾਈ ਅਵਗੁਣ ਮੇਗਾ ਗਠਾਉ ਕੇ
 ਤੇਗੁ ਖੁਬਿਹ ਪਹਿਲੀ ਨ ਕੇਤੇ ਪਸੁ ਉਪਾਏ ਕੇ
 ਤੇਗਾ ਗੁਰਾਜੀ ਮਹਿਲਾਇ ਕੇਤੇ ਪਖ ਉਠੇ ਕੇ
 ਉਪਟਵ ਕਵਿਸ ਮੰਦਰ ਭੰਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਗੀ ਪਾਇ
 ਏਥਾ ਅਗੁਰੇ ਬੈਠਿ ਫੁਟੇ ਬੇਤੁ ਬੁਤੇ ਕਹਿ ਦ
 ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਤਤਤੀਹ ਬਹਿਲਾਵ ਬੰਤਰੇ ਬੇਤੁ
 ਪਟਵ ਬ ਜਾਗਾ ਐਤਕ ਹੀ ਤੇਗੁ ਵਿਜਾਬਾਭ
 ਅਇਤੀ ਮਹਿਲਾਇ ਸਾਗਾ ਜਾਨੇ ਤਾਮ ਮੰਦੁ ਸਗ
 ਤੇਗਾ ਗੁਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਵਗੁਣ ਮਾਗਾ ਦਇ
 ਆਕ ਗੁਰਿ ਫੁਲਿ ਹਰ ਉਪਾਏ ਉਤੁ ਕੇਤੇ ਪਖ

ਰਤਗੋਪਾਜੀਆੜੇਆਸਾਨਿਸਭਵੇਰਥਰਤੁਪੁਰੀ
 ਤਰਿਵੇਰਾਤੀਪ੍ਰਭਵੀਨਾਨਕਪੁਰਮੁਪਦਵੁ
 ਸੁਖਉਦੈਦੁਗਤੀ॥੬॥ਤਖਿਆਥਿਆਪਰਮੇਸਰ
 ਕੀਉਈਜੇਗੁਨਾਨਕਵੇਰਿਆਥਿਆਤਾਵੇਰੇ
 ਨਾਨਕਦਵੇਰੇਜਾਨੈਗੁਮੁਖਾਸੇਨਾਵਾਵਦੁਉ
 ਨਤਖਾਨਦਾਸਦੀਸਾਜੈਗਮਿਸੁਖਿਆਜੇਨਾਨ
 ਕੁਠੈਗੁਨਾਨਦਰੈਗਾਕਮੁਕਾਜੁਰਿਛੁਨੀਕਮਦ
 ਤਖਿਉਨਿਰਿਤਾਬਤਲਿਖੀਜੇਨਾਨਕਤੁਮਸਾ
 ਜੇਗੁਮਿਯਾਤਖਿਉਰਿਤਬਤਗੁਨਾਨਕਪਸੀ
 ਤਾਨਾਥਿਓਸੁਉਦੈਤਾਜੈਗਮੇਜੇਗੁਮਿਯਾਤਾ
 ਤਖਿਖਰਿਦਿਆਨਦਸੀਆਨਾਥਿਆਜੇਇ

ਜੀਹੁ ਮੇਸਰੁ ਮੇਰੇ ਵਿਤੇ ਕੀ ਮਿਠਾ ਠੀ ॥ ਤਵਿ ਗੁਰੂ
 ਮਿਠ ਗਏ ਠੀ ਠੀ ॥ ਆਖਿ ਓਤੁ ਤੁਓਤਾ ਵਿਦੁ
 ਕਹੀ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਸਾਠੀ ਹੋਈ ॥
 ਤਵਿ ਓਤਿ ਕਹਿ ਆਜੀ ਮੈ ਪਿਛੈ ਹਰੀ ਨਾ ਠੀ ॥
 ਮੈ ਨਾ ਲੈ ਲੇ ਚਲਾ ॥ ਤਵਿ ਬੋਝ ਆਖਿ ਆਪ
 ਮੇਸਰੁ ਕੀ ਮੈ ਜਾਣੁ ਠੀ ॥ ਸੇ ਮੇਰੁ ਜਗਰੁ ਦੇ
 ਕਈ ਬਣ ਸੀਤਾ ਮੈ ਸੁਣਾਇ ਲੈ ਸਾਗੁ ਆ
 ਗਿ ਆ ਮੰਨਿ ਲੈ ॥ ਤਵਿ ਓਤੁ ਪਕਰਿ ਗਈ ॥ ਤ
 ਵਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗਈ ਆਵੈ ਧਾਧਾ ਸੁਖਿ ਦਾਰੀ
 ਤਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕਉ ਚਹਿ ਆਗੈ ॥ ਦਿਲੁ
 ਦਾਤੁ ਗੁਰੂ ਜਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕਉ ਗਇ

ਆਤਮਿ ਸੋਗ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਆਸੋਗ ਮੁਖੁ ਤੁਖੁ ਮੁਖੁ
 ਤਿਆਗਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਭਾਈ ਏਨਾ ਨ ਕਰੰਗ ਭਾਗ
 ਤੋ। ਤਖਿ ਸੋਗ ਮੁਖੁ ਰਖਾਇ ਗਇਆ ਸਾਇ ਕਰਿ
 ਓਲਤ ਖਾਨੋ ਸੋਗ ਮਨੁ ਜੁ ਕੀਤੇ ਸੁਆਮੀ ਆਖਿ
 ਤਨ ਬਖਸੁ ਸਾਧੁ ਮਓ ਮੇ ਗਇ ਕੁ ਸਾਧੁ ਆਖਿ
 ਆਇਆ ਓਨਾ ਨ ਕਰੇ ਸੋਗ ਮਿਲਿਆ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ
 ਤਖਿ ਓਲਤ ਖਾਨੋ ਰਹਿ ਆਸਾਇ ਪਿਓ ਨਿਯ
 ਤੋ। ਤਖਿ ਸੋਗ ਮੁਖੁ ਆਇ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ
 ਨਿਯੋ ਗਇਆ ਬਿਛੁਧੇ ਸਕਸੀ ਆਗੈ ਆਖਿ ਕਰਿ
 ਮਿਲਿਆ ਖਾਨੁ ਬੁਧੁ ਤੁਖੁ ਮੁਖੁ ਤੋਇ ਆਗੈ ਖਾਨੁ
 ਰਹਿ ਆਇ ਸਕਾਨਾ ਓਸਿ ਆਇ। ਤਖਿ ਸੋਗ ਮੁਖੁ

ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੀ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤੋੜੀ ਤਕਿ
 ਜਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਤਾਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ
 ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਸਵੈ ਹੋਵੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤਕਿ
 ਦੁਨੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਤੇ ਇਕ ਸਿਰ ਮੁਖਿ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਇ
 ਸਿਰ ਪਾਇ ਤੇ ਤਾਂ ਤਕਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਸੋ ਗੁਪਤ
 ਰਿਖਾਏ ਆਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਮੈਸਾ ਕੇ ਮੁਖਿ
 ਜੇ ਮੁਖਿ ਕੇ ਪਾਇ ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਸਭ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਇ
 ਜੇ ਦੁਨੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਇ ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਸਭ ਕਾਨੂੰਨ
 ਪਾਇ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਇ ਤੇ ਦੁਨੀਆ
 ਪਾਇ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਇ ਤੇ ਦੁਨੀਆ
 ਪਾਇ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਇ ਤੇ ਦੁਨੀਆ

ਥਿਏ ਏ ਆਲ ਤੈ ਨਿਤਾ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਕਰੁ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇ
 ਏ ਆ ਪਿਛੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਆਇਆ ਤਾਹੁ ਏ ਗੁਰੁ
 ਆਇ ਬੈਥੈ ਨਾਹਿ ਏ ਸਿਧਾ ਆਹੁ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ
 ਆਇ ਨਿਤਿ ਨਾ ਜੋਗੁ ਖਾਨਤਾ ਏ ਮਿਧਾਇ ਕਰਿ
 ਆਹੁ ਟਕਾਰ ਗਇ ਏ ਏ ਸਭਿ ਹੋਈ ਆਖਾ ਏ
 ਨਿਯਮੁ ਨਾਨਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭਿ ਪੁਸੀ ਤੇ ਏ
 ਆਹੁ ਜਾਂ ਬੈਥੈ ਏ ਹੋਈ ਤੇ ਏ ਤਾ ਸਭਾ ਆਇ ਬੈ
 ਠਿ ਨਿਯਮੁ ਤੈ ਰਹਿ ਨੁ ਨਿਤਾ ਪੁਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇ
 ਏ ਆਹੁ ਰਹਿ ਬੈਥੈ ਏ ਹੋਈ ਤੇ ਏ ਬੈਥੈ ਬੈਥੈ
 ਗੋ ਆਇ ਜਾਇ ਸਿਧਾ ਨਾਨਕੁ ਰਹਿ ਆਹੁ ਰਹਾ ਪ੍ਰਭ
 ਤੇ ਏ ਏ ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾ ਆਇ ਕੈ ਸਿਧਾ ਕੁ ਰਹਾਇ

ਗਿਰਥਾਭਿਰਤਰੁਮਨਾਪਿਨਿਰਿਪਣਕੈ
 ਇਰਿਦਿਨਿਅਗਿਆਪਰਮੇਸਰਵੀਤਈਜੋਨਿਤ
 ਪਤਿਰਗੀਆਉਦਿਦਾਯਾਮੁਇਰਿਦਿਨਿ
 ਕੁਖਿਜਮਤਿਦਗੈਕਰਿਗਇਆਕਪੜੇ
 ਆਤਿਖਿਜਮਤਿਦਗੈਕਰਿਗਇਆਕਪੜੇ
 ਪਿਨਾਥਪਇਆਸਿਉਪਇਆਤਿਉ
 ਆਗਿਆਪਰਮੇਸਰਵੀਨਾਮਿਸੇਵਕੈ
 ਗੋਏਦਗਾਤਪਰਮੇਸਰਵੀਸੇਵਕਾ
 ਜਾਇਆਰਸਕੀਤੀਨਾਨਕੁਤਾਨਕੁਤਾ
 ਤਖਿਸਰੀਦਗਾਤਰਸਨੁਤੈਆਮਾਸਿ
 ਕੁਮਿਤਰਦਾਨੁਤੈਆਤਖਿਉਤਖਿਜਮਤ

ਦੁਰੁਪਸਿਯਾ ਉਤੇ ਪੜਾਯਾ ਯਾ ਸੇ ਖੜਾ
 ਖੜਾ ਉਦਿਗਇਆ ਉਨਿਯਾ ਖਿਯਾ ਜੇ ਨਾ
 ਕੁਰਗੀ ਯਾ ਇਦਿਓ ਪਇਆ ਯਾ ਹੋ ਸੇ ਨਿਕ
 ਲਿਓ ਨਾ ਯੀ॥ ਓਸਿਯਾ ਇਯਾ ਪਾਸਿਯਾ ਮੁ
 ਕੀ ਤੇ ਸੁਯਾ ਖਾਨ ਸਾਯਾ ਮਓ ਨਾ ਕੁਰਗੀ ਮੁ
 ਉਦਿਓ ਪਇਆ ਯਾ ਹੋ ਸੇ ਨਿਕੁਲਿਓ ਨਾ ਯੀ
 ਤਵਿਯਾ ਨਾ ਮਯਾ ਕੁਓ ਉਦਿਯਾ ਵਾਹਿਯਾ
 ਇਯਾ ਕੁਰਗੀ ਉਓ ਪਇਆ ਇਯਾ ਮਾਯਾ
 ਹਾਥਾ ਯਾ ਯਾ ਕੁਰਗੀ ਵੰਧਿਯਾ ਪਏ
 ਤਵਿਯਾ ਹੋ ਸੇ ਧਿ ਖਕੋ ਪਾਯਾ ਯੀ
 ਯੀ॥ ਤਵਿਯਾ ਵਾਹਿਯਾ ਕੁਰਗੀ ਕੁਓ ਯਾ

ਚਿਹਿਮ ਸਦੁਹੁ ਤੇ ਆਗਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਨਾਨਕੁ
 ਲਾਵਤੀਹੁ ਆਖਾ ਧਰੁ ਧਰਿ ਆਇ ਆਗਾ ਆਖੀ
 ਆਪਸੇ ਸਗਵੀ ਤੇ ਈਸੇ ਨਾਨਕੁ ਗਤੁ ਤੁ
 ਜਹੇ ਤੇ ਆਗਾ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਣੇ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆਖਿ ਆ
 ਗਿ ਸਿਖਿ ਆਗਾ ਤੁਕੁ ਮੁਹਿ ਤੇ ਆਗਾ ਨਾਨਕੁ ਵਿਹੁ ਮੈ
 ਤੁ — ॥ — ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਕਾਇਆ ਲਾਇ ਭੁਧੁ
 ਭਾਤਿ ਸਿਗੁ ਨਾਨਕੁ ਤਸਾਗੀ ਮਕੀਤੀ ਪਿਆਲਾ ਪੀ
 ਤਾ ਸਾਭਿ ਕੁਝਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਆਗਾ ਨਾਨਕੁ ਮੈ ਤੇਰੇ
 ਹਿਯਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਤਾ ਈਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਆਇਆ ਮੁਹਿ ਤੇਰੇ
 ਨਾਨਕੁ ਏਵੇ ਸਾਸੇ ਸਭ ਮੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਤੈ ਏਨਿ ਭੁ
 ਜਾਇ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕੁ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਕਾਥੀ ਭੀ ਜਪ
 ਧਿਆਨੁ ਸੇ ਸਭ ਕੀ ਨਿਗੋਹੁ ਪੁਰੁ ਤਾ ਨਾਨਕੁ

ਇਸ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸਿਖ ਮਨੁ ਦਿਲੁ ਹਰਾ ਮੇਰੇ ਤੇਰਾ ਸੁਆਪ
 ਦਾ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਭੈ ਤੇ ਦੁਖਿ ਮਠਿ ਕਰਿ ॥ ਤਖਿਹਰੁ
 ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਮਕੀਤਾ ਖੜੋਤ ਆਹ ॥ ਤਖਿਹਰੁ ਮੁਖ
 ਭਿਯਾ ਆਹਿ ਆਹਿ ਭੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਦੀ ਥਰਿ
 ਆਈ ਕੈ ਸੀ ਠੈ ਕੁਹਾ ॥ ਤਖਿਹਰੁ ਥੋਥੇ ਭਿਯਾ ਧਰਿ ਆ
 ਨਾਨਕੁ ਭੀ ਗੁਰੂ ਸੀ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਮਃ ॥ ਸਬਦੁ ਕੇਰੁ
 ਕੰਧੀ ਮੇਰੀ ਆਹ ਜਾਪੁ ਭੁਭੁ ਪਈ ਆਪਿ ਆਉ ਸਿ
 ਦੁਸੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਦਿਗੁ ਯੋਗੇ ਦਸਾ ਸੁਪਾਏ ਸਭ ਦੁ
 ਸਭ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀ ਮਠਿ ਨਾਪੈ ਦੁਖੁ ਕੇ ਦੁਖੁ ਆਖ
 ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਸਭ ਨੇਰੇ ਕੁਰਿ ਜਾਏ ॥ ਸੁਖਿ
 ਦਿਆ ਖੜੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ॥ ਭਾਵੈ ਤੇਰੇ
 ਭਾਗੁ ਭਉ ॥ ਕੁਸਾਵ ਦੀ ਆਹੁਰਿ ਬਹਿ ॥ ਪੀਸ

ਹਿੰਦੁਵਿਆਰਿਆਸੁਦਿਆ। ਕਰੀਤਗਾਨ ਭੋਗ
 ਤਵਿਵਾਕਵੇਦਿਆਪੁਨਿਭੁੰਨੀ॥ ਗੁਰੁਆਸਾਜਪੁਆ॥
 ਸਹਿਰੁ॥ ਆਦਿਸੁਤੁਗਦਿਸੁਤੁ॥ ਭੀਸੁਤੁਨਾਨਕ
 ਤਸੀਭੀਸੁਤੁ॥॥ ਤਪੁਸੰਪੁਰਤੁਵੀਤਾ। ਤਵਿਦਿਓ
 ਆਗੀਆਭਾਈ॥ ਹੁਕਮੁਭੋਆ। ਨਾਨਕਸਿਮੁਭੁਪਦਿ
 ਤੇਗੀਨਾਨਕੀ॥ ਤਿਸੁਭੁਪਦਿਮੇਗੀਨਾਨਕੀ॥ ਸਿਮੁਭੁਪ
 ਰਿਤੇਗਕਰਮੁ॥ ਤਿਸੁਭੁਪਦਿਮੇਗਕਰਮੁ॥ ਮੇਗਨਾਭੁ
 ਪਾਗਭੁਪਦਿਮੇਸਗਾ॥ ਤੇਤਗਨਾਭੁਪਦਿਮੇ
 ਸਗਾ॥ ਤਵਗੁਰੁ। ਨਾਨਕਪੈਗੀਪਦਿਆ॥ ਸਿਰਪਾਭੁਮਿ
 ਆਗਾ॥ ਸਵਦੁਬੰਨਿਭੁੰਨੀ॥ ਗੁਰੁਪਾਸਗੀ॥ ਤੇਆ॥
 ਆਰਤੀ॥ ਗਗਨਮੈਥਾਪਰਛੰਦਰਦੀਪਕਥੋ
 ਤਾਰਿਕਾਮੰਤ੍ਰਾਜਨਾਨਕਮੇਤੀ॥ ਸੁਪਮਾਭਾ

ਨਾਨਕ ਪਦੁਤੁ ਚਉਕੈ ਰਸਗਾਧਾਰੁ ਗਇ ਯੁਗਤ ਜੀ
 ਆਵੈ ਸੀ ਅਧਤੀਤੁ ਏਹਾ ਭਵਖੰਡ ਏਤੋਗੀ ਆਰ ਗੀਤੁ ਏ
 ਆਨੁ ਤਾਸ ਕਦੁ ਏਜ ਤੇਭੇਗੀ ॥ ਗਠੁ ਏਹਾ ਸਭ ਏਹਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਤੇਤਿ ਕਉ ਸਭ ਸੁਖ ਤਨਾਨੁ ਏਤੋਗੀ
 ਸਭ ਸਖ ਰਖਿ ਮਾਨਾ ਏਹਾ ਕਪਰ ਗੰਦਕੁ ਸਭ ਸਾ
 ਭਵੀ ਪਇ ਦੁਗਤ ਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ
 ਏਸੇ ਏਹਾ ਏਸੇ ਏਹਾ ਸਿਭ ਮਹਿ ਚਾਨੁ ਏਹਾ ਏਹਾ
 ਰਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਗਰੁ ਏਹਾ ਜੋਤਿ ਸੁਗੰਦੁ ਏਹਾ ਏਹਾ
 ਏਹਾ ॥ ਏਹਾ ਚਗਾਨਾ ਕਮਾਨ ਮਕਰੰਦੁ ਏਹਾ ਏਹਾ
 ਆਗਿ ਨਾਨਕ ਏਹਾ ਏਹਾ ਪਿਆਸਾ ਵਿਗਾਸਾ ਏਹਾ ਏਹਾ
 ਨਾਨਕ ਸਾਭਿਗ ਕਉ ਤੇਤਿ ਜੇਤੋਗੀ ਏਹਾ ਏਹਾ ॥ ੧ ॥
 ਏਹਾ ਏਹਾ ਏਹਾ ਏਹਾ ਏਹਾ ਏਹਾ ਏਹਾ ਏਹਾ

ਓਸੀ ਘਾਇ ਪੁਰਾਇਆ ਵਹਾਤ ਬਿਗੁਨਾ ਨ ਕੇ ਕੇ
 ਈ ਤੀ ਸੇਹੇ ਪਿਓ ਓਸੀ ਘਾਇਆ ਵਿਨਿਕਲਿਆਰ
 ਹੀਆ ਓਇ ਦੁਨਿ ਕਾਇਆ ਤਬਿਓ ਕਾਓ ਚਾਓ ਕਾ
 ਓਆ ਭਾਗੇ ਓਤਾਰੀ ਘਾਇ ਵਿਓ ਪਾਇਆ
 ਚਾਓ ਹੁਸਿ ਖੁਪੈ ਦਾਤ ਘਾਤ ਬਿਗੁਨਾ ਨ ਕੇ ਕੇ
 ਘਾਇ ਕਰਿ ਵਲੀਆ ਨੇਹ ਸਭਾ ਦਾਇ ਦੁਹਿ ਕੀਤਾ
 ਓ ਕੁਥੁ ਤੁਜਿ ਗਏ ਘਾਤੀ ਘਾਇ ਗਇਆ
 ਘਾਇ ਓਸੁ ਨਾ ਕੇ ਤੇਰੇ ਘਾਇ ਓਸੁ ਘਾਇ
 ਓ ਕਾ ਕਾਇਆ ਜੀ ਓਤਰੀ ਘਾਇ ਵਿਓ ਪਾਇਆ
 ਰੀ ਘਾਇ ਵਿਓ ਕੇ ਕੇ ਖਾਧੀ ਤਬਿ ਖਾਨ ਕਾਇਆ
 ਭਾਗੇ ਵਹਾਤ ਓਤ ਓਸੁ ਘਾਤ ਘਾਇ ਵਿਓ
 ਓ ਗਇਆ ਤਬਿ ਗੁਨਾ ਨ ਕੇ ਕੇ ਤੇਰੇ ਵਿਕਾਸਿ ਗੇ

[illegible]

ਮਓਦਿਏ ਨਾਜਣੀ ਐਸੇ ਸਾਹਿਬ ਧਰਮੇ ਪਿਆਰਾ ਮੰਦਰ ਸਾਏ
 ਆਪਿ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਧੁਰ ਲਾਸੰ ਸੁਖਾ ਆਤਿ ਧਿਯੋ ਧਿਯੋ ਬਾ
 ਚੁਪਕਿ ਗਏ ਆਸਾ ਕੁਝ ਬੋਲੈ ਤਾਏ ਹੀ ਵਰ ਨੁਕਹੈ ਸੋ ਨਾਕ
 ਡਿਊਏ ਆਨਾ ਕੋ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਹੈ ਆਤਿ ਬਿਕਾਜੀ ਕਹਿ ਆ॥
 ਖਾਨਸੀ ਇਹੁ ਭਾਲਾ ਭੈ ਸੋ ਕਹਦਾ ਹੈ ਨਾਕੋ ਡਿਊਏ
 ਨਾਕੋ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਹੈ ਆਤਿ ਬਿਕਾਜੀ ਕਹਿ ਆਸਾ ਏਕਿ
 ਲਿਆਵੁ ਭਾਤਾ ਪਿਆਰੇ ਗਏ ਆਉਨਿ ਕਹਿ ਆਸੀ ਖਾਨ
 ਬੁਲਾਇ ਦਾਏ ਆਖਾ ਕਹਦਾ ਹੈ ਆਜ ਬਗਾਬੁ ਦਇਕੇ
 ਤਾਂ ਈਸਾ ਦੁਰੇ ਗਿਆ ਮੈ ਤੇ ਮੇਰੀ ਦਰੁ ਨੁਕਹਿ ਦਾ
 ਤਬਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਉਚਿਕੀ ਆਸਾ ਆਪਿ ਉਸਾ ਅਖਿ
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੁਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਮੈ ਸਾਵਾ ਗਾਤ
 ਬਿਮੁਤ ਕਾ ਗਹਿਵੀਰ ਪਾਇ ਗਇਆ ਆਇ ਕਹਿ

ਪਾਸੇ ਕੁਮਿਲਿਆ ਤਵਿ ਪਾਨਿ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਦੇਸ
 ਤੀਖਣ ਏਕੀ ਗਲੇ ਮੁਤਕਾ ਲਾਇ ਕਮਰ ਬੰਧੂ ਤੁਰ
 ਾ ਘਰੀ ਰੁਠੈ ਤਵਿ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗਲੇ ਮੁਤਕਾ ਲਾਇ
 ਾ ਕਮਰ ਬੰਧੂ ਤਵਿ ਪਾਨਿ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਦੇਸ
 ਗੀਰੰ ਮਖਤੀ ਠੈ ਜੇ ਤੁਹਿ ਜੇ ਹੋਵੀ ਰੁ ਘਰੀ ਰੁ
 ਠੈ ਤਵਿ ਪਾਨਿ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਪਦੇ ਪਸਿ
 ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਮੁਹੇ ਕੀ ਕੀ ਥੀ ਥੀ ਤੁ
 ਫਤਾ ਠੈ ਤੁ ਪਛਾ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਬਹੁ ਸਿਖ ਕੁ
 ਰੇ ਗਾਨਾ ਤਵਿ ਕੀ ਕੀ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੀ ਕਹ
 ਸਿਆ ਤਵਿ ਕੀ ਕੀ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੀ ਕਹ
 ਰਾ ਠੈ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਤੁਹੈ ਨਾਨਕ ਮੁਸਾ ਮਾਨਾ ਠੈ
 ਸੇ ਤੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਠੈ ਤਵਿ ਕੀ ਕੀ ਕਹ

ਕਤਿਕਾਸਾਗੁਰਮਾਤ੍ਰੁਇਤਿਮੁਸਾਮਾਨੁਕਭੈ
 ਤੁਮੁਸਕਾਨੁਕਭੈਤਿਤਮੁਸਾਮਾਨੁਕਭੈਦਾਅਭੈ
 ਅਭੈਦੁਰਗਿਮਿਤਮੁਸਾਮਾਨਾਮਾਨੁਮੁਸਾ
 ਭੈਤਿਤਮੁਸਾਮੁਦੀਨੁਮੁਤਾਦੇਮਗੇਣੀਦ
 ਸੁਕਾਤਮੁਦੁਕਭੈਦਾਗਥੀਗਜਾਇਮੈਸਿਰਭੁਪੁ
 ਗਿਕਾਤਮਾਪੁਗਭੈਦਾਤਉਨਾਨਕਸਰ
 ਬੇਜੀਆਮਿਤਿਮਤਿਤਿਤਮੁਸਾਮਾਨੁਕ
 ਭੈਦਾ॥ਮਿਤਮਾਸੀਤਸਿਰਕੁਮੁਸਾਮਾਨੁਕ
 ਤਾਨੁਕੁਰੁਗੁਮਾਸਮੁਸਾਨਤਿਮਾਨੁਕਭੈਤਉਮੁ
 ਸਾਮਾਨੁਕਾਕਾਕਾਕਾਸਦੁਪੀਤੁਕਾਮਾ
 ਕਾਮਾਨਿਕਾਤਮਾਸੀਤਸਿਰਕੁਮੁਸਾਮਾਨੁਕ
 ਕਾਕਾਕਾਕਾਕਾਕਾਕਾਕਾਕਾਕਾਕਾਕਾਕਾਕਾਕਾਕਾ

ਹੁੰਦਾ ਸਗੋਂ ਇਹ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਹੁੰਦਾ ਮਾਤਾ ਭਰੋਸਾ ਮੁਹੰਦ ਹੁੰਦਾ
 ਘਾਇ ਗਲੀ ਭਿੰਨ ਮਹਿੰਦਾ ਨਾਈ ਮੈਂ ਘਾਇ ਘੁੰਦੀ ਮੈਂ ਸਚ
 ਕਮਾਇਆ ਮਾਗੁੰਦਾ ਪਾਇੰਦਾ ਮਮਾ ਮਹਿੰਦਾ ਮਹਿੰਦਾ
 ਲੁਕਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਭੁੰਦੀ ਘੁੰਦੀ -
 ਮਲੈ ਪਾਇਆ ਭਾਖ ਸਿੰਦਰਭਾ ਘੁੰਦਾ ਪੰਜ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ
 ਪੰਜ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਪਾਇੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਲੁਕਾਇਆ ਭੁੰਦੀ
 ਭੈਰਵ ਘੁੰਦਾ ਘੁੰਦਾ ਭਾਗੀ ਭਿੰਨ ਸਿੰਦਰਭਾ ਮੁਹੰਦਾ
 ਪੰਜ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਕਰੀਬਾ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ
 ਕੈ ਤਵਿ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਨਾਨਕ ਕੈ ਤਵਿ ਮੁਹੰਦਾ
 ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਪਾਇੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ
 ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ
 ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ ਮੁਹੰਦਾ

ਸਾਹੀ ਨਾਹੀ॥ ਤੇ ਬਿਧੇ ਸੀ ਕੀ ਨਿਮਜਕ
 ਵਖਤੁ ਤੇ ਆਸ ਤੁਓਂ ਕਰਿ ਨਿਵਾਜ
 ਗੁਜਾਹੁ ਹੋਏ॥ ਆਹੁ ਬਾਬਾ ਭੀ ਨਾ
 ਯਿਗਇਆ॥ ਤਬਿ ਕਾਜੀ ਸਭ ਨਾ ਤੇ
 ਗੋਖੜਾ ਤੇ ਆਸਾ ਨਿਵਾਜਾ ਕਾ ਕਰੈ
 ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਕਾਜੀ ਕੀ ਤਹੁ ਘਰੇ ਪਿਕਰੈ
 ਤਸਿ ਆਸਾ ਤਬਿ ਕਾਜੀ ਭਿਠਾਜੇ ਨਾ ਨਕੁ
 ਤਸੁ ਦਾਹੈ॥ ਤਬਿ ਨਿਮਜਕ ਆਹੁ
 ਤਬ ਕਾਜੀ ਕਹਿ ਆਖਾ ਨਜੀ ਸਭਾ ਆ
 ਭਿਠਿ ਚਕਿਉ॥ ਜੇ ਮੁਸਾਭ ਆਨਾ ਕੀ ਤ
 ਹੁ ਘਰਿ ਭਿਠਿ ਦਾਹੈ ਬਿਧੇ ਬਿਧਸ

ਦਾਯੋਗ ਤੁਜੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਨਾ ਨੁਕੁਤ ਯ
 ਹੈਗ ਤਉ ਬਿਖਾਨਿ ਕਹਿਓ ਆਨਾ ਨ ਕਵਾਜੀ ਸਿ
 ਆਕਰਦਾ ਹੈਗ ਤਉ ਬਿਬਾਥੈ ਕਹਿਓ ਆਖਨ
 ਜੀ ਮੈ ਕਾਜੀ ਕੀ ਬਿਆਧ ਗਵਾਹ ਪਗੀ
 ਹੈਗ ਪੁਰਕਾਜੀ ਕੀ ਨਿਵਾਜ ਕੁਝੁ ਨ
 ਹੀ ਪਈਗਾ ਮੈ ਇਉਂ ਦਸ ਤੇ ਹਸਿ ਆਖ
 ਤਉ ਕਾਜੀ ਕਹਿਓ ਆਖਨ ਜੀ ਇਨਿ ਕਾਈ
 ਪਾਈ ਹੈਗ ਤਾ ਮੇਰੀ ਤਕਸੀ ਗਵਾਹ ਪੁਰ
 ਗਵਾਹ ਤਉ ਬਿਬਾਥੈ ਕਹਿਓ ਆਖਨ ਜੀ
 ਰਾਥੇ ਏਨਿ ਦਸ ਏਨਿ ਪਹਿ ਪੜਾ ਬਾਗ
 ਤਉ ਇਨਿ ਕਾਮਨ ਚਉੜ੍ਹਾ ਬਾਗ

ਇਕੀਘੋੜੀ ਸੁਈ ਥੀ॥ ਵਢੇਰੀ ਕ ਮੀ
 ਥੀ॥ ਅਰੁ ਵਢੇਰੀ ਵਰਿ ਕਰਿ ਆਇਆ
 ਥੀ॥ ਅਰੁ ਵਢੇਰੀ ਦਿਖਿ ਧੁੰਧੀ ਥੀ॥ ਅਰੁ
 ਨਿਕਟਿ ਆਸੁ ਵਢੇਰੀ ਧੁੰਧੀ ਦਿਖਿ ਪ
 ਉਦੀਉਣੈ॥ ਇਨਿਕਾ — ਸੁਨੁ ਉਤਰ ਗਏ
 ਆਆਗਾ॥ ਤਬਿ ਕਾਜੀ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪ
 ਇਆ॥ ਆਖਿ ਉਸੁ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਇਸਕ
 ਉਬੁਦਾਇਕੀ ਨਿਵਸ ਸੋਈ ਪੈ॥ ਤ
 ਬਿਕਾਜੀ ਪਤੀ ਦਾ॥ ਤਬਿ ਬਾਥੈ ਸਾਧੋ
 ਦਿਤਾ॥ ਮੁਸਾਯ ਮਾਨੁ ਮੁਸਾਯੈ ਆਪੁ

ਸਿਰੁ ਮੁਖੀ ਗੀ ਵਾਧਾ ਪਾਤਾ ਖੜੀ ਨ ਦੇ
 ਤੈ ਪੜੀ ਨ ਖਾਇ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਸਾਧੁ
 ਨੁਭਿ ਸਤ ਕਉ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬੇਏ ਹੁਸ
 ਲਿ ਕੁ ਬੇਇਆ ਤਾ ਸਭੀ ਅਰ ਸੇ ਖਾ
 ਜਾਨੇ ਕਾਜੀ ਮੁਖਤੀ ॥ ਖਾਨ ਖਾਨੀ
 ਨ ਮਹਾ ਮੁਖਰ ਮਹੈ ਨ ਨ ਤੇਇ ਰਹੈ
 ਖਾਨੇ ਬੇਇਆ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕੁ ਹਰ ਨੁਪ
 ਹਤਾਏ ॥ ਅਧੁ ਪੁਛੁ ਕੁਵੀ ਤਕ ਸਾਹਿ
 ਰਹੀ ॥ ਭਿਤੁ ਬੇਇ ਕਾਕਾ ਨ ਰਹਿ ਕੇ ਭਿਤੁ
 ਇਲਿ ਸਭ ਕੋਈ ਸਾਧੁ ਮੁਖੇ ਗਾ ਤਖੈ

ਭਵਭੋਲਿਆਸਬਦੁ॥ ਗੁਰਸੀਰਗਦਿਲੀਮਾ॥
 ਅਮਲੁਕਹਿਪਗਤੀਬੀਜੁ ਸਬਦੋਕਹਿ
 ਸਰਬੀਆਥਿਨਿਤੁਦੇਇਪਾਣੀ॥ ਤੇਇਸਿਹਿ
 ਸਤੁਇਮਾਨੁਜਮਾਇਲੈ॥ ਰਿਸਤੁਦੇਜਰੁ
 ਤਇਹਿਦੇਜਾਣੀ॥ ੧॥ ਮਤੁਜਾਣਸੀਗਲ
 ਪਾਇਆਈ॥ ਮਾਲੁਕੈਮਾਣੁਪੁਕੀਸੇ
 ਭਾਇਤੁਬਿਲਿਜਨਮੁਗਏਆਈ॥ ਗੁਰੁ
 ਏਥਤੁਹਿਕੁਜਗਾਮਨੁਮੀਰੁਕੁਕਥਾ
 ਕੀਸਾਗੁਤਮਨੁਪਾਈ॥ ਭਵਗੁਰੁਸਤੁ
 ਨਿਤਿਭਾਖਿਆਥੋਲੈਸੇਭੁ ਸਿਸੇਭੁ
 ਣਾਈ॥ ੨॥ ਕਹਣਾਸੁਨਨਾਪਓਕਥਿਲੀ

ਏਤੁਮਨੁਗਤਾਮੁਇਆਈ॥ਖਸਮਵੀਨਚਕਿ
 ਪਇਆਪਿਸਿਦੇਕਰਿ॥ਸਿਨਿਦਿਕਮਨਿਮਾਪ
 ਪੁਇਆਇਆਈ॥੩॥ਤਮਵਰਿਗਯੋਪੰਜਿ
 ਕਰਿਸਾਖੀਪੈਦੈਸੈਤਾਨੁਮਤੁਕਪਿਜਾਈ
 ਨਾਨਕੁਆਖਿਗਹਿਪੈਚਾਨੁਸਾਮਾਨੁ
 ਯਨੁਕਿਸੇਨਸੇਇਆਈ॥੪॥੧॥ਜਾਕੇਕੇ
 ਏਤੁਮਬਦੁਕਿਯਾਗਾਤਕਿਯਾਨੁਆਇ
 ਪੈਸੀਪਇਆਗਾਤਕਿਯੋਕਹਿਤੁਮੁਸਾਨੁ
 ਨੁਆਇਯਗੈਯਾਨੁਕਹਿਦਿਸੈਨਾਨ
 ਕਹਿਦਿਖੁਦਾਇਕੋਯੋਦਾਯੈਤਕਿਯਾਨਿ
 ਕ੍ਰਿਯਾਨਾਨਕੁਗੁਮਾਨੁਤੁਕਮੁਤੁਮ

ਲੁਮਭਿਤੇਗੈਠਾ ਤਥਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਯਾ
 ਖੁਦਾਇਤੇਗੈ ਤਾਨਾਕਰੇਗਾਗਾਹੁਇਇਕੁ
 ਵੀਬਾਤੇਗਈ। ਗੁਰੁਮਾਹੁਪ੍ਰਗਥਾਗੇਤੇ
 ਹੈਨਿਅਸੀਤਿਯਾਹੀਚਲੇਗਾਜਾਇਯ
 ਵੀਗਵਿਦਿਥੈਗਾਤਥਿਯਵੀਗਊਠਿਉਥਿ
 ਥੈਨਿਖੜੈਉਇਆਗੈਸਯਤਿਕਰਹਿ
 ਯਾਖਨਿਜੈਨਾਨਕੁਸਹਿਰਜੀਬੀਅ
 ਹੈਅਯੈਸਹਿਵੀਰਗਵਿਦਿਹਿਗਤਾਠੈ।
 ਤਥਕਾਥਿਯਾਮਰਦਾਨਿਯਾਗਕਾਕੁ
 ਦਜਾਇਤਥਿਮਰਦਾਨੈਕਾਕੁਦਜਾਇ
 ਯਾਗਗੁਤਿਯੈਗੁਰੀਤਾਗਥਾਥੇਸਥਦ

ਉਹਾਇਆਮਃ॥ ਉਹੁਤ ਨੁਮਾਇਆ ਪਾਇਆ
 ਪਿਆਰੇ ਯੀਤ ਝਾਲਵਿੰ ਗਇਆ ਮੇਰੇ
 ਵੰਤ ਨਾਭਾਏ ਝਾਲਵਿੰ ਪਿਆਰੇ ਗਿਉ ਪਾਸੇ
 ਜੇਜਾਇ॥॥ ਉਹੁਕੁਰਥਾਏ ਜਾਉ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
 ਉਹੁਕੁਰਥਾਏ ਜਾਉ॥ ਉਹੁਕੁਰਥਾਏ ਜਾਉ ਭਿੰ
 ਵੈਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ ਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ
 ਉਹਾ ਕੇਸਰਾ ਕੁਰਥਾਏ ਜਾਉ॥ ਗੁਹਾਉ ਕਾਇ
 ਯਾਗੰਗ ਇਸੇ ਥੀਏ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈ ਲੈ ਨਾਉ
 ਮਾਜੀਗਿਰੀ ਫੁਇਏ ਲਾਜੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
 ਮੇਰੇ ਸਾਹੰਗ ਨਹੀ ਠਾ॥ ਸਿਰਿ ਕੇਰੇ ਯੇਹ ਤੇਰੇ
 ਪਿਆਰੇ ਵੰਤ ਉਹਾ ਕੇ ਪਾਸਿ॥ ਪੁਰਿ ਉਹਾ ਕੇ

ਸਿਮਰਿ ਮਾਏ ਨਾਨਕ ਕੀ ਯਹ ਚੁਕੀ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸ
 ਜੇ ਆਪੇ ਗੈ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮ
 ਏਕੈ ਤੈਰੈ ਏ ਆਪੇ ਹੀ ਗੈ ॥ ੪ ॥ ॥ ਤਖਿ ਧਰੀ ਕ
 ਆਇ ਪੈਸੁ ਮੈਰਸ ਤਪ ਜਾਗੀ ਆਗ ਬਾਥੇ
 ਦੀ ਖੁਸੀ ਓਈ ॥ ਧਰੀ ਗਏ ਪਾਗਿ ਬਹੁ ਤਪਿ
 ਗਏ ਨੂੰ ਓਇ ਆਗ ਖਾਨੁ ਭੀ ਆਇ ਗਇ ਆਗ
 ਯੋਕ ਓਤੁ ਮੁਕਤ ਮਾਨੁ ਜੁਕੈ ਈਸਾਸ ਭੁਖ
 ਲਾਮ ਕਰਿ ਖੜਾ ਓ ਆਗ ਤਖਿ ਗੁਰੂ ਪਾਸੇ ਵਿਦ
 ਓਈ ॥ ਖਾਨੁ ਪਾਗਿ ਆਇ ਆਗ ਆਇ ਕਰਿ ਦੇਵੈ
 ਤਾਕੈ ਓੜੀ ਆਗ ਖੜਾ ਨੈਰੀ ਆਭੀ ਆਪ
 ਈ ਆਏ ਨਿ ॥ ਤਖਿ ਬਾਥੇ ਦੀ ਖੁਸੀ ਓਈ ॥ ਮ
 ਦਾਨੁ ਨਾਨਾਨਾ ਕਰਿ ਚਲਿਦ ਗਏ ਆਗ ॥

ਤਖਿਤਿ ਤੇ ਦਸ ਰੀਝੇ ਨਾਹੀ॥ ਬਿਤੇਰੀ ਗਾਇਕਿ ਤੇ
 ਰਗੀਆਇਕਿ ਬੀਈ ਦਿਕੇ ਨਾਹੀ॥ ਕਰੇ ਜੇ ਮਰਦ
 ਨੈ ਨੂਰੁ ਖਾਯੋ ਗੈ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਆਖੈ ਮਰਦ ਨਾ
 ਆ ਬੁਖਿ ਆਗੀ॥ ਤਾ ਮਰਦ ਨਾ ਆਖੈ ਜੀ
 ਤੁਮ ਭਵਿ ਦੁਜਾ ਦਰਾਹੈ॥ ਤਖਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
 ਆਮਰਾਨਿ ਆਖਿ ਧੋਹੀ ਦੁਸ ਰੀਝਾਇ
 ਬਾਏ ਭੁਆਏ॥ ਓ ਪਾਯ ਖਰੀਓ॥ ਓ ਮਨੇ
 ਰਿ ਜਾਇ ਖੜੇ ਓ ਚੁ ਪਤੋ॥ ਓ ਬੇ ਓਇ ਖ ਦਇ
 ਰੈ ਓਨਿ ਗੈ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈ ਨੂਰਾ ਰੈ ਓ
 ਨਾਗੇ ਕੀ ਓਨ੍ਹੇ ਕੀ ਮੁਸਲ ਮਨਾ ਜੋ
 ਕੀ ਆਇ ਓਨਿ ਗੈ ਗਾਸੇ ਓ ਆਇ ਪੈਸੇ
 ਪੈਦ ਗਾਏ॥ ਫੜੀ ਓ ਮੰਮੁ ਤੁਆਇਆ ਨੇਗ

ਮਨਿਗੋਵਿਧਿਧਯੋਭੰ ਪਯੀਏਕਾਇਕਪਤਿਗੋ॥
 ਵੇਈਆਇਪਰਕਾਲੇਰਧਾਨਿਗੋਵਿਧਿਪੁਫਲੀ
 ਆਭੀਨਾਭੀਨੋਤੁਰਿਬੋਆਇਕਾਭੈਰਿਮਰ
 ਆਰਮੀਭੀਨੋਵੇਈਆਇਮੁਹਿਭੀਗੋਰ
 ਸਿੰਧੀਆਵੈਗਾਨਿਸੈਆਪਣਾਸਰੰਦੈ
 ਸੁਆਇਕਾਭੈਰਧਾਆਧੀਨੋਰੋਜਮਸੈ
 ਨਿਭਭੁਭੈਰੋਜਮਸਾਨੁਇਭੁਧੀਭੁਭੁ
 ਆਭੈਭੈਧੀਪੁਸੀਭੈਰਮਰਾਨਾਇਕਦਿ
 ਨਿਸਭਗੁਭੈਰੋਜਮਸਾਨੁਇਭੁਧੀਭੁਭੁ
 ਪੁਜਾਭੁਭੁਭੁਭੀਰਾਗਾਇਕਾਭੈਰਮਸੈ
 ਸਭਗੁਆਇਪੈਰੋਪਇਆਸਾਗਾਇਕਾਭੈਰਮ
 ਪੰਜੀਭੈਰਪੰਜੀਭੈਰਪੰਜੀਭੈਰਪੰਜੀਭੈਰਮ

ਕਥਾਤਮ ਰਤਮ ਰਾਨਿਓ ਟੁੱਟਿਆ ਕਥੇ
 ਪਾਸਿ ਮਗਰਾ ਕਪੜੇ ਪੁਰੀ ਭੈਯਾਇਆ
 ਕਥੇ ਕਥੇ ਤੈਥੀ ਪੰਡਿਤ ਦੀਆ ਦੁਰਭਾਗ
 ਬਿਥੈ ਬਿਥੈ ਅਧਿਆਮਗ ਰਾਨਿਆ ਬਿਥਿਆ
 ਦੁਹੀ ਤਵਿ ਮਗਰਾ ਨੈਯਾ ਅਧਿਆਸੀ ਸਰੋਪ
 ਤਿਸ ਭਤੇ ਗਾਇਦਾ ਸਰਕਾ ਸਾਗ ਸੁਰੁ
 ਸੇਵਾਨੁ ਭੁਭਿ ਪੜਾ ਭਿਆਸੀ ਭੁਪਾ ਤਿਸ ਭ
 ਮੈ ਅਧਿਆਸੀ ਇਹ ਦਸਤੁਕ ਪੜੇ ਬਾਥੇ
 ਸਿਧੈ ਜਾਇ ਤਿਥਿ ਗੁਰੂ ਬੋਧਿਆ ਮਗਰਾ ਨਿ
 ਯਾ ਮਾਧੋਰੀ ਕਾਗੀ ਤੋ ਪਰੁ ਏਯਾ
 ਸਾਭੇ ਵਿਭੇ ਵੰਸਿ ਨਾਹੀ ਤਵਿ ਮਗਰਾ
 ਅਧਿਆਸੀ ਭੁਪਾ ਤਿਸ ਭਉਕੀ ਗੀਤਕੀ

ववेमवुदुं ४६॥ मात्रिपतेतामुत्र
 वदुपौद्यावदुइ पतेनागुं चैयै
 मतिगुगदिपतेनामिपुमुषिपौद्यामैमे
 तात्रमिलुपिमागेसिनिमिमाचुपका
 डिठमोगागुठ्ठावैमनिहियतेनापिदुपि
 माद्यामीगाहियतेनातागुठममाद्याठ
 रितागुहियतेनाठगुठगुद्यावा। न्गादिह
 पतेनाद्यमैकुंरयागागादिहियतेमं
 मायेधिपमागा। मापुहियतेनापिनि
 वागा। शागसहियतेनापगुमुमपगु
 पाटगा। मिपुहियतेनागागं गुणे
 टगा। सगुगागुवुइयतेमंउतपगस

ਪੁਰੁਗੁਜਰੁ ਹੈ॥ ਸਿਮਰੇ ਮੁਖਿ ਦਿਲਿ ਮੈ ਸੀਭ ਕਰੁ ਹੈ
 ਸੇਖਾਈ ਨਾਹੀ॥ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕੇ ਟਕੁਰੁ ਪੈਇਆ
 ਭਾਜਿ ਗਭਿ ਪਈ॥ ਤਵਿਆ ਖਿਓ ਮੁਓ ਹੁਤੀ
 ਮੈ ਦੁਹਾ॥ ਤਵਿ ਬੋਧੇ ਅਖਿ ਆਸਾ ਸਜਣੇ ਹਿਰੁ ਮ
 ਬੁਧੁ ਪੁਰੁ ਦਿਨੀ ਵੀਰੁ ਗੀਰਾ ਆਖਿ ਕਹਿ ਸੋਵ
 ਭਗਾ॥ ਤਵਿ ਸੇਖ ਸਜਣ ਨਿਆ ਖਿਆ ७ ੧੭
 ਭੈ ਸੀ॥ ਆਖੁ ਹੁਤੀ ਗਭਿ ਕੁਤੁ ਗੁਰੁ ਗਈ
 ਜਾਈ॥ ਤਵਿ ਬੋਧੇ ਆਖਿ ਮੁਰ ਦਾਨਿਆਰ
 ਬਾਬੁ ਦੁਜਾਇ॥ ਤਾਮਰੁ ਯੋਰੁ ਬਾਬੁ ਦੁਜਾਇ॥
 ਗੁਰੁ ਸੁਭੀ ਬੀਭੀ ਯੁਭੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਓਹੁ ਆਇਆ
 ਮਾ॥ ਓਕੈ ਭਾਇ ਅਕੁ ਦਾਧੇ ੨ ਮੁਕਾਯੈ ਮੁਕਾਧੈ
 ਤਿਆ ਤੁਝਿ॥ ਓਤੈ ਰੇ ਸਭੁ ਧੰਬੁ ਓਤੈ ਮੁਕਾਸ

ਜਦ ਮੇਰੀ ਨਾਇਕ ਮੋਹਿਤ ਹੋਇਆ ਨਾਇਕਾ
 ਨਿਸਿ ਬੈਠੇ ਧਾਮ ਗੀਐ ਉਸਦੇ ਪੜੇ
 ਮਨਿ ਗਠਾਂ ਵਿਚੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੀਆ ਪਾਸ
 ਉਹਿਤ ਦੀਆ ਠਾਠੀਆਂ ਵੇਖਿ ਨਾਨਕ
 ਨੀਦਿਹੁ ਉਸ ਪਤੀਆ ਪਾਵਾ ਬਗਾ ਬਗੇ
 ਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਦਿਰ ਮੰਨਿਆ ਪੁਟਿ ਪੁ
 ਦਿਸੀਆ ਪਾਵੈ ਬਗੇ ਨਾਕੀ ਮਨਿ
 ॥ ਸਮਿ ਮਲੁ ਰੁਖੁ ਸੀ ਗੰਧ ਮੈ ਮਜਰੇ ਬੈ
 ਭੁਲ ਨਿਭੇ ਭਲ ਵੇਖਿ ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ
 ਮੇਰੁ ਮੈਤ ਨਿ ਭਨਿਆ ਗਾਮੀ ਪੁਲੇ ਭਾ
 ਭੁਭਿ ਆਗੁ ਗਰਦਨੀ ਬਹੁ ਤਾਨ

(75)

ਜੁਗੀਤੀਆਖਿਓਂ ਮੁਸੀਓਂ ਗਾਭਰੁਸੀਨੀਗ
 ਆਗੀ ਗੁਗਾਭਰੁ ਰਾਭੇਓਨੀ। ਤਖਿਓਂ
 ਨਰੁਮਿਓਂ ਰਾਭੇਓਂ ਆਖਿਓਂ ਮੁਸੁ
 ਕਹੁਜੈਤੈ ਪੁਨਰੀ ਤੈਓਂ। ਤਖਿਸੇਖੁਸ
 ਜਗਾਭਰੁ ਗਾਮਰੇ ਸਰੁਬੇਭਰੁ ਕਹਿ
 ਓਂ ਮੁਸੀਕਹੁਤੁ ਪਾਪੁਕੀਤੈਓਂ। ਤਖਿਓਂ
 ਗੁਗਾਭਰੁ ਕਹੁਤੈ ਭਰੁ ਆਖਿਓਂ ਮੁਸੁ
 ਤੈਸੇਖਿਓਂ ਆਖਿਓਂ। ਤਖਿਸੇਖੁਸ ਜਗਿਓਂ
 ਕਮੁਮੀਨੀਆਖਿਓਂ ਮੁਸੁ ਆਖਿਓਂ।
 ਪੁਨਰਿਕੇ ਆਖਿਓਂ ਭਰੁ। ਗੁਗੁਗੁ

ਲਾਗਾ ਰਪੜਾ ਭੁਧਰੀ ਕੰਠਾ ਭਿਲਾ
 ਫਾਤੁ ਗੁਰੂ ਤਖਿਓ ਬਹੁ ਗੈਏ ਪੈਰੇ ਪੈਰੇ ਵਿਸਿ
 ਪਾਣੀ ਪਸਿ ਆਇ ਨਿਕਲੈ ॥ ਤਖਿ ਪਾਣੀ
 ਪਸਿ ਕਾ ਪੀਰੁ ਸੇਖੁ ਸਰ ਫੁ ਬਾਤਿ ਸ
 ਬਾਮੁ ਗੰਤੁ ਸੇਖੁ ਫਟੀ ਫੁਰ ਬਾਗੁ ਫੁ ਫੁ ਪੀਰੁ
 ਕੇਤਾ ਈਸਾ ਸਤਾ ਫਾ ਪਾਣੀ ਕਾਰੁ ਗੁਰੂ
 ਫਿਲਾਸਾ ਆਗੈ ਕਾ ਕਾਤੇ ਮਰ ਰਾਗੈ ਰੋ
 ਕੈ ਚੋਖਾ ਫਿਲਾਸਾ ਫਿਲਾਸਾ ਮੁਖਾ ਫਿਲਾਸਾ
 ਆਖਿ ਓਸੁ ਸਾਗਾ ਮਾਗੈ ਕਰ ਗਏ ਸਾ ॥ ੩
 ਫਿਲਾਸਾ ਨਾਨਕੁ ਫਿਲਾਸਾ ਆਖਿ ਓਸੁ

ਲਿਖ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਖਿ ਤਪੀ ਹਰੇ ਰਸ ਤਪੇ ਸ
 ਤਬਿ ਸੇਖੁ ਟਟੁ ਹੁੰਦੈ ਗੁਣੁ ਤਹਿ ਗਹਿ ਆਖੁ
 ਖਿਓ ਸੁਖ ਜੁ ਤੇਰੀ ਸਾਧਾ ਮੁਖਿ ਸੇ ਨਾ ਹੀ ਘਰਿ ਆਖੁ
 ਪੁਰੁ ਤੈਵਤਾ ਸੇ ਆਪਣੇ ਪੀਗੁ ਪਥਰਿ ਕਰੀ
 ਤਬਿ ਆਇ ਅਰਜੁ ਕੀ ਤੇ ਸੁਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਪੀ
 ਰਸਾਧਾ ਮਠਿ ਏਕ ਰਹੇ ਸਕਾ ਅਵਾਜੁ ਸੁ
 ਵਿਕਰਿ ਤੈ ਗੁਣੁ ਬੀਆਹੰ ਤਾਪੀ ਗਆਖਿ ਆਕ
 ਹੁਣੇ ਖ ਕੈ ਸਾਹੈ ॥ ਤਬਿ ਸੇਖੁ ਟਟੀ ਹਰ ਆਖਿ
 ਆਜੀਵੈ ਪੀਰਸਾਧਾ ਮਠਿ ਮੈ ਆਸਤਾ ਵਰੁ
 ਹਰਿ ਗਹਿ ਆਆਹਾ ਓਤੁ ਬੈਠ ਆਹੈ ਆਗੈ ਸੈ
 ਜਾਇ ਸਾਧਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆਖਿ ਆਸਾਧਾ
 ਮਾਯੇ ਕਉ ਰਹੇ ਸਾ ॥ ਤਬਿ ਓਤੁ ਬੈਠਿ ਆ

ਆਖਿਓਸੁ ਆਯੋ ਖਰਓਸਾਯਾ ਮੁਠੇ ਪੀਰ ਕੇਰ
 ਸਤਯੇਸਾ ਤਖਿ ਪੀਰ ਕਹਿ ਆਬ ਰਾਜਿ ਸੁਯਾ
 ਆਖਿਓਸੁ ਆਯੋ ਖਰਓਸਾਯਾ ਮੁਠੇ ਪੀਰ ਕੇਰ
 ਭਰੇ ਖਾਏ ਆਇ ਬੈਠਿ ਓਸੁ ਆਯੋ ਖੁ
 ਪੁਰਖਾ ਤਖਿ ਸੇਖ ਸਗਲੁ ਟਟੀ ਓਰ ਮੁਰੀ
 ਟਕੁ ਆਯੋ ਆਯੋ ਕਹਿ ਆਇ ਆਯਾ ਗੁਰੁ ਆਯਾ
 ਕਪਾਸਿ ਆਇ ਆਯਾ ਆਇ ਕਹਿ ਆਇ ਆਯਾ
 ਆਖਿਓਸੁ ਰੁਜਾ ਆਖਿਓਸੁ ਤਖਿ ਬੋਝੇ ਬੋਝਿ ਆ
 ਗੇਸੁ ਸੇਖ ਸਗਲੁ ਕੈ ਪਰ ਬਾਇ। ਮः॥ ਸੇ
 ਖਿ ਬੋਝੇ ਪੁਛਿ ਆਰੁਜਾ ਆਖਿਓਸੁ ਤਖਿ ਬੋਝੇ
 ਰਖ ਬੁਝਿ ਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਤਖਿ ਭਿੰਨਿ ਸੇਖ ਪੁਛਿ
 ਆਖਿਓਸੁ ਮਾਮਗੀ ਤਖਿ ਬੋਝੇ ਰਖ ਬੁਝਿ ਤ

ਸੁਮਨਸੁਮਾਨਾਤਾਤੁਕੁਬੇਨੁਸੇਖਕ
 ਦਿਰੀਪੁਰਸੀਸਪੁਦਿਆਨਾਗਰਤੁਗਸੁ
 ਆਨਮੇਪੁਰਸੰਮਾਅਤਿਅਜਕੁਕੁਗੋ
 ਰਗੇਵੇਸੀਕਾਨਾਹਾਸੁਮਾਨਿਜੇਥਾਸਾਤਕਿ
 ਬੋਥੇਨਾਥਾਕੁਦਿਤਾਮਨੁਆਮੁਤੈਤਕਿ
 ਏਤਮੁਗਾਏਕਿਨੁਮਨਮਾਨੇਜੁਗਤਿਨਪਾ
 ਏਮੁੰਤੁਕਦਿਗੁਗੁਆਗੇਧੇਗਾਮਨਮੇਤੁ
 ਤੇਆਥੀਗੁਰਕੀਮਤਿਤੇਗਾਮੁੰਤਮੁੰਨਾਇਤੋਰਿ
 ਸਭਰੈਨਾਸੈਥੈਗਗੀਪਰਥੈਗੁਰਕੇਥੈਨਾ
 ਮੁਤਮਤਾਏਕੀਇਹਗੋਤੇਭਾਈਕਿਕਿਗਾ
 ਗੁਰਮਤਿਮੁੰਤਮੁੰਨਾਈਸੁਅਦਸੋਨਾ

ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਲਿ ਗਈਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਇਤ
 ਬਿਧਿ ਕੁਲੁ ਪਾਤਿ ਗਈਆ ॥ ਤਬਿ ਯਿਹਿ ਸੇਖ
 ਪੁਛਿਆ ਅਗਰ ਤੁਹਾ ਸੁਆਲ ਮੇ ਪੁਰਸੰਮਾ ॥
 ਅਹਿਲਾਸ ਬਾਬੁ ਬੈਰੋ ਰਹੇ ਏਸੀ ॥ ਖਯਾਨਿ
 ਗਵਿਸੁ ਮਾਏ ਸੇ ਬਾਸਿ ॥ ਤਬਿ ਬੈਰੋ ਰਹੇ ਬਾਬੁ
 ਦਿਤਾ ਪੀਰ ਮਤਿ ਮੁਗੈ ਦੋਹਿਰ ਹਨੀ ॥ ਖ
 ਯਾਨਿ ਟਿਪੀ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਗ ਹਨੀ ॥ ਬਹੁਤ
 ਰਗੀ ਆਉ ਕਰਿ ਰਹੈ ਬੇਰੀ ॥ ਸਹਸਿ ਬੈਸਿਤ
 ਹਸੁ ਖਮਨਾਤੀ ॥ ਹਰਖ ਸੇ ਗੁਰੀ ਨਾ ਅਹ
 ਗੀ ਪਾਤਿ ਰਖ ਯਾਨਿ ਸਭਿ ਦੁਸਟ ਬਿਤ
 ਗੀ ॥ ਸੁਨ ਗਾਏ ਬਸਤੀ ਗਈ ॥ ਤਉ

ਕਯਾਨੀਕੀਜੁਗਤਿਪਾਈ॥ਕਟਕੁਛੇਦਿਉਯਾ
 ਏਕੇਯਾ॥ਨਾਨਕਪਹਿਰਿਕਯਾਕੁਇਯਾਮੁ
 ਤਾਯਾ॥ਤਕਿਯਿਰਿਸਿਖਸਰਯਪੁਛਿਯਾ॥
 ਅਗਰਜੁਗਸੁਆਲਮੈਪੁਰਸੀ॥ਅਹਿਯਾਜ
 ਬਾਬੁਕੁੰਗੇਦਰੇਦੇਸੀ॥ਬੁਧੀਨਸੁਮਾਇਜੇਬ
 ਸਿ॥ਤਥੈਬਾਬੈਜਬਾਬੁਦਿਤਾ॥ਗੁਰੁਸਬਤ
 ਟੀਖਿਯਾਮਹਿਸਹਜਿਗਤਾ॥ਪਰਹਿਛੈ
 ਯਿਅਟਲਗਤਾ॥ਦਿਸਦਿਵੈਪਿਰਗਮਤ
 ਗੀਯੀ॥ਦਸਹੀਦੁਆਰੇਤਾਲੇਚਕੀਯਾ
 ਅਠਸਹਿਤਾਟਤਾੜਕਗਾ॥ਲਹਿਲੰਗੇਟੀ
 ਰਗਾਮਗਾ॥ਪਤਰਿਲੰਗੇਟੀਗੇਏਕੇਯਾ॥

ਉਲਦਿਲੇਥਿਕਾਪਾਏਉਹਜਾਗਾਥਿਲੰਦ
 ਮਤਿਗੁਰਗਿਰੀਵੇਟੀ।।ਇਉਰੁਗਤਿਨਾਨਕ
 ਪਤਿਰੰਥੇਲੰਗੇਟੀ।।੩।ਤਥਿਥਿਰਿਸੇਖਸਰ
 ਯਪੁਦਿਯਾਮਾਗਰਤੁਗਸੁਆਯਮੈਪੁਰ
 ਸੀ।।ਅਤਿਯਾਜਥਾਥੁਥੀਰੇਦੇਸੀ।।ਪਥੁ
 ਧਿਸਤਿਆਥਿਓਰੇਥਾਥਿ।।ਤਥਿਗੁਰੁ
 ਨਕਸਾਥਾਥੁਦਿਤਾ।।ਸਰਥਾਥਿਆਨਕ
 ਠਿਠਿਸਿਰੀਤੀ।।ਪਾਥਕਪਾਨਸਾਤਿਮਥਿਕਿ
 ਤੀ।।ਧਰਗਿਰਗਥਾਥੀਰੁਤਗਤੀ।।ਕਥ
 ਠੁਥੇਰਨੁਮਨਮਠਿਸਤਨੀ।।ਰਗਥਾਥੁ
 ਸੈਯੇਗਤਿਥਾਥੀ।।ਭਾਥਿਭਾਥਿਓਤਕੇ

ਤਵੀਯੇਤੁਮਥਨੁਮਥਿਵੈਗੈਤੁਪ੍ਰਾਨਾਸ
 ਉਸਤੀਪਾਉਪ੍ਰਿਸਤਿਉਤੁਮਾਥਿਨ
 ਤੁਮਥੀਪਾਉਪ੍ਰਿਸਤਿਯਾਗੋਗਾਵ
 ਨਾਨਕਉਤਤਿਨਿਨਾਨਾਗੈ॥॥ਤਥਿਯਿ
 ਰਿਸੇਖਸਰਯਪੁਛਿਯਾਗਿਯਾਗਤੁਗਾਸ
 ਯਾਗਮੈਪੁਰਸੀ॥ਯਤਿਨਾਜਥਾਥੁਥੈ
 ਸੀ॥ਸਯਾਦਿਯਰੇਦੇਸੀ॥ਯਯਾਤੁ
 ਗੇਯਾਤਥਿਥਾਥੇਜਾਥਾਥੁਦਿਤਾਯਾਥਿ
 ਓਯਾਮਰਦਾਨਿਯਾਗਥਾਥੁਦਜਾਯਿ॥
 ਤਾਮਰਦਾਨੈਥਾਥੁਦਜਾਯਿਯਾਗਾਗੁ
 ਰੇਦਗੀਯਾਗੀ॥ਮਃ॥ਸੀਦਯੁਮੇਰੇਜਾਗ

ਤਥਾ ਨਿਸੈ ਫਾਸਾ ਨਤ ਆਪੁ ਮੁਸਾਫੈ ਫਾਸਾ ਸਭ
 ਨਸਥਾ ਭੈ ਮਿਲੈ ਆਪੁ ਕੁਝ ਤਉ ਤਉ
 ਹੋ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੇਗ ਜਾਨੈ ਕੈ ਆਪਾ
 ਦਿਲਿ ਰਹੇ ਕੁਸਾਮਾ ਦੀਗ ਮੀਤ ਮਕਾਨ
 ਹੀ ਗੁਸਾ ਖੁਦੀ ਹਿਰਸਾ ਨਹੀ ਦਿਸਾ ਰਹੁ ॥
 ਕੰਗ ਨੁ ਖਾਕੁ ਬਗ ਬਹਿਰੇ ਬੈ ਤੁਕ ਤਾਲੁ
 ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਈ ਤਾਲੁ ਬਸਤਿ ਬਕੀ ਮਾਰੈ
 ਅਫਗ ਤਾਲੁ ਬਨਾਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਗਗ ਨਮੀ
 ਗੁਲਮਤਿ ਆਸਇ ਬੈਰਾਨ ਨ ਤੁਕਾਨਾ
 ਦੁਇ ਜਾਏ ਫਾਕੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੀ
 ਮਤ ਮਾਥੇ ਦੁਕਾਨਾ ਪਾਏ ਫਾਸਾ ਤ

ਵਿਸੇਖਸਗਠਆਖਿਆਏਉਏਉਧੁਦਾਇ
 ਇਆਸਹੀਕਰਦਿਈਭਿਅਦਾਕਿਆਸਹੀ
 ਕੀਚੈ।ਉਠਕਾਦੀਦਾਹੁਈਕਹੁਤੁਹੈ।ਤ
 ਥਿਆਇਨਸਤਏਸੀਕੀਤੀਓਸੁ।ਐਰ
 ਰੁਖਓਸੁ।ਭੇਰੇਕਉਏਓਆਥਾਥੇਤੇਮਰ
 ਦਾਨਾਗਏਰੇਹੈ।ਆਇਰਿ।ਭੀਨਿਕਏ।
 ਤਖਿਰਿਭੀਕਾਪਭਿਸਹੁਸੁਭਤਾਨੁਕੁਭਮੁਥੇ
 ਕੁਥਾ।ਉਠਤਾਇਗਭਿਗਏ।ਮਭਦਤੀਥਿ
 ਉਨਿਥਿਜਮਤਿਕਹੁਤੁਕੀਤੀ।ਤਖਿਰਿਕੁਭਮੁ
 ਪਾਸਿਮੁਆਪਏਆਥਾ।ਐਕਪਿਟਰੇਰੇ
 ਰੇਆਹੈ।ਤਖਿਥੇਥੇਧੁਫਿਯਾਤੁਸੀਰਿ

(87)

ਮੁਏ ਵਿਥੁ ਜੀ ਵੈਰੀ॥ ਤਵਿ ਬਾਥੇ ਆਖਿਆ
 ਏਕੀ ਇਸੇ ਮੁਏ ਪਰਿਠ ਧੁ ਏਕੀ॥ ਏ
 ਏਕੀ ਮੁਏ ਆਖਿਆ॥ ਤਵਿ ਏਕੀ ਮੁਏ ਮੁਏ
 ਏਕੀ ਮੁਏ ਆਖਿਆ॥ ਤਾ ਏਕੀ ਏਕੀ ਏਕੀ
 ਏਕੀ ਮੁਏ ਆਖਿਆ॥ ਰਾਖ ਏਕੀ ਮੁਏ ਏਕੀ
 ਏਕੀ ਮੁਏ ਆਖਿਆ॥ ਤਵਿ ਮੁਏ ਮੁਏ ਮੁਏ
 ਏਕੀ ਮੁਏ ਆਖਿਆ॥ ਰਾਖ ਏਕੀ ਮੁਏ ਏਕੀ
 ਏਕੀ ਮੁਏ ਆਖਿਆ॥ ਰਾਖ ਏਕੀ ਮੁਏ ਏਕੀ
 ਏਕੀ ਮੁਏ ਆਖਿਆ॥ ਰਾਖ ਏਕੀ ਮੁਏ ਏਕੀ
 ਏਕੀ ਮੁਏ ਆਖਿਆ॥ ਰਾਖ ਏਕੀ ਮੁਏ ਏਕੀ
 ਏਕੀ ਮੁਏ ਆਖਿਆ॥ ਰਾਖ ਏਕੀ ਮੁਏ ਏਕੀ

ਹਮ ਆਗਾ ਹੋਏ ਤਉ ਫਿਰਿ ਪਤਿ ਸਾਹ ਆਖਿ
 ਆਗਾ ਮਾਇ ਦਿ ਖਾਲਾ ਤਾ ਬਾ ਬੋ ਬੋਲਿ ਆਗਾ
 ਸਲੋਕੁ ਮਾਇ ਜੀ ਵਲੈ ਸੇਈ ॥ ਨਾ ਨ ਕੋਈ
 ਕਮੁ ਬਿਨੁ ਅਵਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਤਬਿ ਹਰੀ ਮ
 ਹਿ ਗਇ ਆਗਾ ਬਹੁਰਿ ਪਤਿ ਸਾਹਿ ਆਖਿ ਆਗਾ
 ਜੀ ਵਾਲਾ ਤਬਿ ਬੋ ਬੋ ਕਹਿ ਆਗਾ ਹਰ ਗਇ ਲੋਹਾ
 ਗਿ ਵਿਚਿ ਤਪਿ ਲਾਲੁ ਤੇ ਦੋਹਾ ਪਰੁ ਉਹੁ ਰਤੀ
 ਤਬ ਉਪਰਿ ਦਿ ਕੈ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਤੇ ਮੀ ਗਿਆ
 ਕੁਝੇਈ ਰਤੀ ਗੋਏ ॥ ਤਿਉ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਦਿਲਿ ਯ
 ਕੀ ਗਾਗਲੁ ਤੇ ਏਹੈ ਨਿਅਤੁ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਮ
 ਟੀ ਉਤੁ ਉਚਾਇ ਲੈਇ ਨਿਅਤੁ ਪਰੁ ਉਹੁ ਨ ਕੀ ਸੇਈ
 ਉਹੁ ਰਹੀ ॥ ਤਬਿ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਸਮੁਤਿ ਕਹਿ

ਕਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਠੀਕਾ ਤਵਿਆ ਖਿਓ ਮੁਜੀ ਕੁਛੁ ਕ
 ਭੁਭੁਕ ਗਾਤ ਬਿਬਾ ਬਾਬੇ ਹਿਯਾ ਮਾਮੇ ਭਾਨਾ
 ਕਹੁ ਮੁਖੁ ਰਾਇ ਕੀ ਬਿਆਬੇ ਪਰ ਟੁਟੀਆ ਮ
 ਸਾਂਤਾ ਬਦੀ ਰਾਗ ਕੀ ਬਿਆਤਾ ਬਾਨ ਕਾਈ
 ਤਬਿ ਪਾਠਿ ਸਾਹੁ ਸਮਝਿ ਕਰਿ ਉਹਿ ਗਇਆ
 ਬਾਬਾ ਗੁਰਗੁਣਿ ਆਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਦਿ
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਮੈਓ ਰਾਮੀ ਕੀ ਤੀਯੁ ਰਬ ਕੀ॥
 ਤਿਤੁ ਉਰਾ ਸੀ ਨਾਲਿ ਮਰ ਰਾਗ ਕੀ ਬੀਬਾ॥
 ਤਹੁ ਪਉਡਾ ਤਹੁ ਕੀ ਆਪਾ ਪਾਇ ਗੁਣ ਬਾ
 ਬੇ ਕਾਏ ਕੁਬਸਤੁ ਰਾਮੀ ਬੇਆਏ ਕੁਬਸਤੁ
 ਹਰਿ ਟਾਏ ਕੁ ਪੈਰਿ ਜੁਤੀ ਆਏ ਕੁ ਪੈਰਿ ਖੁਏ

ਸਾਗਿ ਖਯਾਨੀ ਸਿਰਿ ਏ ਪੀ ਕਲੀ ਦਰੀ
 ਮਾਯਾ ਠਡ ਕੀ ਮ ਬੈਤਿ ਯੁ ਕੇ ਸਰ ਕਾਤ
 ਦੁਹੁ ਗਹਿਲਿ ਸੇ ਖੁਬ ਸੀ ਦੁਸਟੀ ਯਦੁ
 ਮਾਯਿ ਮਾਸੁ ਖਪਾਯਹਿਲਿ ਚਰਿ ਮਾਜਾ
 ਦਾ ਮਾਠਾ ਤਿ ਸੇ ਕੋਯ ਕਰਿ ਮਾਠਾ ਲਿਖਿ
 ਮਾਕਠਾ ਰੇ ਕਾ ਤਬਿ ਭੁਭੁਤਾਇ ਭੁਤ ਰਿ ਮਾਠਾ
 ਏਕ ਦਰ ਖਤ ਤਲੈ ਗਾਤਾ ਭੁਭੁਤਾ ਗੇਹਿ ਕ
 ਹਿ ਮਾਠਾ ਤੈ ਭੁਭੁਤਾਇ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ
 ਪਿ ਮਾਸੀ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਤੈ ਭਿਓ ਤਬਿ ਬੋਧ
 ਮਾਧਿ ਮਾਠਾ ਤੈ ਮਰਦਾਨਿ ਮਾ ਖੁਦਾ ਏਏ
 ਕੁਠੈ ਗਾਤ ਬਿ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦੁ ਕੀ ਤਾਮਾ

ਖਿਸੁ ਜੀ ਪਤ ਸਤੁ ਉਤਿ ਸ ਕੀ ਪੈ ਚਾਹਿ
 ਸਿ ਤੈ ॥ ਅਤੇ ਉਤਿ ਕਿ ਸ ਕੀ ਪੈ ਚਾਹਿ
 ਜੋ ਸੁਖ ਪਾਇ ਦਿਲੁ ਰਹਿ ਸਿਆ ਆਇ ਤੈ ॥
 ਅਤੇ ਉਤਿ ਪੈ ਗਤੇ ਉਤਿ ਪੈ ਹਟੇ ਗੀ ਤੈ ॥
 ਅਤੇ ਪਤਿ ਨਾਗੇ ਕਾ ਪੈ ਥੋ ਤੇ ਲੇਖੀ ॥
 ਦਿ ਤੈ ਗੋ ॥ ਅਤੇ ਉਤਿ ਉਤਿ ਉਤਿ ਕ ਰਹਿ
 ਨਿ ॥ ਤਥਿ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਸਲੇ ਕਾ ਪੁ
 ਰਬ ਰਾਮ ਕੇ ਤਪਾਇ ਪਾਲੇ ਸਤਿ ॥
 ਰੰਗਾ ਤਥਿ ਕੇ ਥੇ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਕੀ ਮੰ
 ਤਾ ਬਨਿ ਅੰਗੁ ॥ ਤਥਿ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਪਿਆ
 ਮਰਦਾ ਨਿਆ ਤ ਪਤਿ ਗੁਰੂ ਤੈ ॥ ਕਰ

ਤੇ ਨਗੁਰੈ ਭਾਯ ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਆਇਆ ਭੈ ਮਾ
 ਤਾਰੇ ਪੇਟੇ ਤੇ ਨਾਗਾ ਆਇਆ ਹੈ ਭਾਯ
 ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਿਛਲਾ ਲੇਖੁ ਚਲਿਆ
 ਜਾਇ ॥ ਤਥਿ ਮਰਦਾ ਨਾ ਪੈ ਗੀ ਪਇਆ ॥ ਓ
 ਥੁ ਭੁਗਯੋ ਬਾਗ ਸਿਆਈ ॥ ਤਥਿ ਆਇ
 ਚਾਉ ਕੇ ਦਿਲਿ ਬੈਠਾ ॥ ਤਥਿ ਬਾਗ ਸਕਾ ਪੀੜਿ
 ਤੁਰਤ ਮਰਦਾ ਸੁਖਾ ਸਿਓ ਸ ਨਾ ਕਉ ਆਇ
 ਆ ਭਾਯਾ ਆਇ ਯੁਗ ਸੁਰੀ ਤੀਉ ਸੁਰੇ ਖੁਰੇ
 ਖਿਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਏਭਗਤ
 ਤੇ ਹੋ ਸਾਯਾ ਸਿਮਰਾ ਹੀ ॥ ਤੁਲ ਸੀਕੀ ਮਾਯਾ
 ਨਾ ਹੀ ॥ ਸਾਲਹਿ ਗੁਰੂ ਨਾ ਹੀ ਗਮਿ ਮਰ

ਏਨਾਹੀਗੋਪਾਚੰਦਨਕਾਇਕਾਨ
 ਯੀਅਤੈਤੁਭਗਤੁਕਹਾਵਦਾਏ॥ਸੇਤੁ
 ਮਸਿਆਭਗਤੇਪਾਈਏ॥ਤਖਿਥੇਥੇ
 ਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਰਥਾਕੁਦਜਾਇ॥ਤਾਮਰ
 ਦਾਨੇਰਥਾਕੁਦਜਾਇ॥ਆਗਾਹੁਗੁਬੰਦੁਕੀ
 ਤਾ॥ਥੇਥੇਸਥਦੁਭੰਗਾਇ॥ਆਮ॥ਸਾਧੁ
 ਮਥਿਪਿਪੁਜਾਮਨਾਦੁਸੁਖਿਗੁਤੁਤਾਮੀ
 ਮਾਯਾ॥ਗਾਮਨਾਮੁਜਪਿਥੇਕਾਥਾਪਤੁ
 ਏ॥ਆਕਰਹੁਦੁਇਆਲਾਗਾ॥ਕਾਹੇਕਲਾ
 ਸੇਰਹੁਜਾਨਮੁਗਏਦੁਆਕਾਨੀਚੈਦਿ
 ਵਾਲਕਾਹੈਗਚੁਲਾਦੁਆਰਹਾਭਾਤਖਿ
 ਇਹਪਠਿਤਕਹਿਏ॥ਆਹੈਭਗਤਏ॥

ਬਸਤੁਤਾ ਕਾਗਰ ਕੇ ਸੰਚ ਦੋ ਤੋਇਆਪ
 ਹੁੰਦੁ ਬਸਤੁ ਕਉ ਦੁਹੈ ਸੀਸਾਨਿ
 ਪਰਤੀ ਸੰਚੀਐ ਆ ਤੇ ਪਰਮੇ ਸੁਖੀ
 ਯੋਗਤ ਬਿਬੇਖੇ ਦੁਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀਆ ਕਾਮੁ
 ਕੰਧ ਧੁਨੁ ਦਿਕੁ ਬਸੇ ਯੋਗੇ ਹੁੰਦੁ ਪਰਤੀਤੁ
 ਟੀ॥ ਸਿਉ ਲਿਉ ਗੰਭੀਰੁ ਤੈ ਸੁਖ ਪਾਵੁ ਹੁੰਦੁ
 ਰਤੁ ਨ ਮੇਰੇ ਆਜਾਣੀ॥ ੧॥ ਤਕਿਯੋਗਿ ਪੰਥ
 ਤਿ ਪੁਰਿ ਆਗੇ ਏਕ ਗਤ ਪਰਤੀਤਾ ਪੰਥੀ
 ਪਰਮਿ ਰੇਖਿ ਨਾ ਬਿਉ ਕਰਿ ਹੀ ਤੈ ਦਾ॥ ਆ
 ਤੇ ਮਾਲੀ ਬਿਤਿ ਬਿਧਿ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਜਾਣੈ
 ਤਕਿ ਬੇਖੇ ਪਉੜੀ ਤੀਜੀ ਆਖੀਆ ਕਰਿ ਹੀ
 ਹੁੰਦੁ ਮਾਗਣਿ ਰੁਪ ਰੋਹੁ ਹਾਉ ਸੁਭੀ

ਤਰਿ ਮਨੁ ਜੇ ਵਹਾਅ ਮਿਤੁ ਸਿੰਚੁ ਭਰਹੁ
 ਕਿਆ ਹੋਤ ਓ ਮਾਯੀ ਕੇ ਹੋ ਵਹਾਅ ॥ ੩ ॥ ਤਕਿ ਰਤ
 ਹਰਾਸ ਪੰਡਤ ਕਹਿ ਆ ਜੀਤੁ ਮਪਰ ਮੇਸ
 ਹ ਕੇ ਪਰਮੁੰਸ ਹੋਆ ਤੇਜੀ ਅਸਾਨੇ
 ਮਤਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਆ ਕੀ ਜਿਤੀ ਹੋਈ ਮਾਯੀ ਤੁ
 ਹੋ ॥ ਬਹੁ ਯੋ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤਬਿ ਕੇ ਕੇ
 ਪਓ ਜੀਹ ਓ ਕੀ ਆ ਕੀ ॥ ਬਹੁ ਯੋ ਤੇ
 ਭਾਨਿੰ ਸੁਆਹੁ ਹੋਵੇ ਤੁ ਕਹਿ ਓ ਦਿ
 ਆਲਾ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸ ਨ
 ਰਾਸਾ ਅੰਤਿ ਤੁਹੀ ਰਖਦਾ ਲਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਤ
 ਬਿਧਿ ਰਿਪੰਤੁ ਤਬੇ ਲਾਗਾ ਆਖਿ ਓ

ਸੁਜੀਤੁ ਮਪਰਮੇ ਸਰਕੇ ਕਰਗਤੁ ਤੰ ਪਕੁਜੀ

ਇਸੁ ਨਗਰੀ ਕਉ ਭੀ ਪਵਿਤੁ ਕਰਗਾ ਕੁਝੁ ਏ

ਸ ਕਾ ਭੀ ਗੁਣੁ ਏ ਦੁਹਾ ਤਕਿ ਗੁਣੁ ਨਾ ਕ

ਪੁਛਿ ਆਇ ਸਕਾ ਗੁਣੁ ਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਤਕਿ ਪਤਿ

ਤ ਕਹਿ ਆਸੀ ਇਸ ਕਾ ਗੁਣੁ ਦਿਸਿ ਆਹੈ

ਜਿਸੁ ਪੜੇ ਤੇਰਿ ਖਿਆਇ ਰਹੈ ਨਾ ਅਤੇ

ਹਾਥੈ ਚੁਤੁ ਤਹਾ ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਨੈ ਨਾ ਅਤੇ

ਸਮੁਤੇ ਨਾ ਈ ਤੇ ਮਹੰਤ ਤੇ ਦੁਹਾ ਤ

ਵਿਖਾਖਾਥੇ ਆਸਾ ਸਬਦੁ ਨਾ ਗੁਣੁ ਬਸਤ

ਦਿਲਿ ਮਨਾਗੁ ਜਾ ਬਾਇਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾ ਚੀ

ਦੁਸਟਾ ਨਾ ਲਿਖ ਆਹੈ ਨਾ ਦੁਇ ਆਹੈ

ਦੁਖ ਪ ਕਹੀ ਮਹਿ ਪੈਤ ਕਹੁ ਭੀ ਜਗ ॥
 ਸੁਆਮੀ ਪੈਤ ਤਾਤੁ ਮਦੇ ਹੁ ਮਤਾ ॥ ਰਿਨਿ
 ਬਿਖਿ ਪਾ ਦੁਖੁ ਪਾ ਨ ਪਤੀ ॥ ਗਠਾ ਭੀ ਤਰਿ
 ਮਾ ਗਿਨਿ ਕਨਾਸ ਪਠਿ ਮਠਿ ਲੀ ਸਾਗੁ ਪੀ
 ਠੈ ਪਇਆ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਪਟੀ ਕੀ
 ਤਰਿ ਮੈ ਸਾਗਿ ਮਾਨੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਗੁ
 ਗਵੰਤਾ ਜਾਣੀ ਮੈ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇ
 ਟਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣੁ ਸਾਧੈ ਮੈ ਧਿ ਮਾਪੀ ਗਜਨ
 ਮਿਓ ਏਇ ॥ ਸਾਕੁ ਠਿਕਾਸੁ ਟਹਿਨ ਖਾਇ
 ਮਾਨੁ ਭਿਨ ਹੀ ਸੇਤੀ ਦਸਾ ਪਾਟੁ ਬਡੀ
 ਨਾਨਕ ਦਸ ਨਦਾਸਾ ਪਿਨੁ ਤੇ ਭਾਖਿ

ਨਮਾਸਾਗਾ॥ २॥ ਤਵਿਟਿਕਿਰਿਤਰਦਾਸਪਤ
 ਤਬੇਨਤੀਕੀਤੀ॥ ਅਖਿਓਸੁਜੀਏਏਜੇਅ
 ਸੀਸੈਸਾਗੇਤਾਈਪੜਾਵੇਤੈ॥ ੩॥ ਅਰੁ
 ਸੀਪੜਤੇਹੈ॥ ਰੁਝਪਾਪ ਤਿਹੈਵੇਗਾ॥
 ਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਉ॥ ਤਵਿਗੁਰੁਨਾਨਕਪੁ
 ਫਿਰਾਏਸੁਆਮੀਤੁਮਰਿਆਪੜਤੇਹੈ
 ਅਰੁਕਵਾਹੁਦਸਤੁਸੰਸਾਰਜੇਗੁਪੜਾਇ
 ਹੈ॥ ਚਾਹੁਕਿਅਨੇਗਾ॥ ਤਵਿਪੰਡਿਤਕਹਿ
 ਆਸੀਦਰਨਪਾਗਧੁਮਕੇਸਿਓਪਤਾਪ
 ਟੀਪੜਾਵੇਹੈਸੰਸਾਰਜੇਗਾ॥ ਤਵਿਬਾਬਾ
 ਬੋਹਿਆਗਾਗੁਰਮਕਲੀ॥ ਓਅੰਕਾਰੁਮ॥ ੧॥

ਓਲੰਕਰੁ ਕੁਮਾਰੁ ਤਪਤਿ ਓਲੰਕਰੁ ਕੀ ਆਸੀ ਨਿਥਿ
 ਤਿਓ ਓਲੰਕਰੁ ਸੈਯੁ ਜੁਗਤੁ ਏਯੋ ਓਲੰਕਾਰੁ ਬੰਦੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਓਲੰਕਰੁ ਸਬਦਿ ਉਪਗੋ ਓਲੰਕਾਰੁ
 ਕਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਗਾਉ ਨਮਾ ਅਖਰ ਸੁਖ
 ਤੁਥੀ ਗਾਗਿਓ ਨਮਾ ਅਖਰਿ ਰਹਣੁ ਸਾ
 ਗਾਗਾ ਸੁਖਿ ਪਾਏ ਕਿ ਆਇਖੁ ਤੁਜੀ ਜਾ
 ਯਾਗਾਇਖੁ ਗੁਰਮਾਨਾ ਮਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾ
 ਯਾਗਾਹੁ ਓਲੰਕਾਰੁ ਤਵਿ ਪਉੜੀ ਨੂੰ ਓਲੰਕਾਰੁ
 ਓਲੰਕਾਰੁ ਤੇਇ ਆਗਾ ਤਵਿ ਪਉੜੀ ਆਇਖੈ
 ਗੀ ਪਇਆਗਾ ਨਾਉ ਪਰੀ ਕੋ ਤੇ ਆਗਾ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਗਾਗਾ ਪਇਆ ਤਵਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਪਰੁ

ਹਵੇਰੇ ਹੋਣਾ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤੇ ਆਇ ਨਿਕ ਲੇ ॥
 ਉਤਕੁਤੁ ਸੁਰਾਖ ਰੂਥਾ ॥ ਕਈ ਕਰਮਾ ਕਾ ॥ ਉ
 ਥੈ ਯੇਈ ਪਾਈ ॥ ਤਕਿ ਉਤੁਤਿ ਆਉ ॥
 ਸਿਧਾਇ ਆਇ ਬੈਠਾ ॥ ਤਕਿ ਸਿਧਾ ਪੁਰਿ ॥
 ਏਵਾ ॥ ਕੇਤੁ ਸਿਮਰਾ ਸਿਖੁ ॥ ਏਵਾ ॥ ਏਵਾ ॥
 ਤੇ ਸਿਮਰੇ ॥ ਏਵਾ ॥ ਤਕਿ ਕੁਛ ਕੇ ਬਸ ਕੁਛ
 ਉਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਏਵਾ ॥ ਮ: ॥ ਕ ॥
 ਤਾਜੁ ਕ ॥ ਏਵਾ ॥ ਤੇ ਕ ॥ ਮਗਾ ॥
 ਕਾਗਾ ॥ ਕ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਪਾਇ ॥
 ਨਾਮ ॥ ਕੁਛ ਸਿਖੁ ਪਾਇ ॥ ਕ ॥ ॥
 ਮੇਰਾ ॥ ਕ ॥ ਤੇ ਗਾ ॥ ਤੇ ਗਾ ॥

ਤੁਜਾਹਿ ਬਲਮ ਕੀਮਤਿ ਰਹਿ ਪੁਰਿ ਲੀਕ
 ਆਪੇ ਸਗ ਬਸ ਮਣਗਾ ਹਠ ਭਾਮਨੁ ਤਗ
 ਲੁਭਿ ਤੁਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਗਾ ਲੁਕ ਪਾਏ
 ਅਟਹੀ ਭੀ ਤਹਿ ਸੇ ਸੁਤੋਲੀ ਇਨ ਬਿ
 ਸਿਲਿ ਤੁਹ ਭਾਵਾ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੇਲੁ ਤਗ
 ਜੁਆਪੇ ਤੇਲੁ ਟੁਗਾ ਆਪੇ ਲੈ ਏਕਾ
 ਪੇਰੈ ਏਕਾ ਪੇਸਾ ਟੁਟ ਜਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰ ਪ
 ਲਾਗੀ ਚੁਜਾ ਭਿਪਹ ਰੇਸੀ ਖਿਨਾ
 ਏਭਿ ਚੁਜਾ ਏਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨ
 ਰੁਹ ਰਾਖਿ ਨਿਬਿਧਿ ਮੁੜਾ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥
 ਤਖਿਸਿ ਪਾ ਆਖਿ ਆਗਾ ਬਾਹੁ ਕੇ ਤੁਹ

ਗੀਤਿ ਰਹਸਾ ਨ ਭੇਖ ਲੇ ਓਤਾ ਤਖਿ ਕ
 ਬੇਸ ਬਰੁ ਓਹਿ ਆਗਾਗੁ ਸੁਯੀ ਲਾ
 ਲਤਾਇ ਲਾਮ: ਗਾਗੇਗਾ ਨਿਬਾਨੇ
 ਗਾਨ ਤੇਗੇਗਾ ਨਾਮੁ ਮਚਤੀ ਐ॥
 ਜੇਗਾਨੁ ਸੁਖੁ ਮੁਖੁ ਮੁਖਾਇ ਐ ਜੇਗਾਨੁ
 ਸਿਧੀ ਦਈ ਐ ਜਾਨੁ ਮਤਿ ਨਿਰੰਜਨ
 ਗਤੀ ਐ ਜੇਗਾਨੁ ਗਤਿ ਦਿਵਯਾਈ ਐ॥
 ਬੇਬੁਧਾਗਾਗਾ ਜੇਗਾਨੁ ਤੇਈ ਐ ਕੁ
 ਮਹਿ ਕਰਿ ਸਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਜੇਗੀ ਕਹੀ ਐ ਸੁਖੀ
 ਗਤੀ ਜੇਗਾਨੁ ਬਹਿ ਮਜੀਮ ਸਾਖੀ ਜੇਗਾਨੁ
 ਤਾਜੀ ਲਾਈ ਐ ਜੇਗਾਨੁ ਦੇਖਿ ਸਿਖੀ

ਭਵਿ ਮੈ ਜੋ ਗੁਨ ਤੀ ਗਥਿ ਨਾਈ ਮੈ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾ
 ਠਿਰਿੰਗੀ ਮੈ ਜੋ ਗੁਨ ਗਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥
 ਮਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਮਹੰਸਾ ਚੁਕੇ ਧਾਵਤੁ
 ਦ ਗੁਰਿ ਗਈ ਮੈ ॥ ਨਿਰੁਤੁਰੈ ਮਯੋ
 ਪੁਨਿ ਉਪਜੇ ਪਰਿਭੀ ਪਰ ਨਾ ਪਾਈ ਮੈ ॥
 ਅੰਜਨ ਮਾ ਠਿਰਿੰਗੀ ਮੈ ਜੋ ਗੁਨ ਗਤਿ
 ਦਿਖਾਈ ਮੈ ॥ ਭਾਗ ਨ ਕਰੀ ਦਫਿ ਮਾ
 ਮਹਿੰਗੀ ਮੈ ਮੈ ਜੋ ਗੁਨ ਮਾਈ ਮੈ ॥ ਦੋ
 ਕਾਹੁ ਮਿਥੀ ਦਸੈ ਤ ਉਨਿ ਭੁਭੁਪੁ
 ਈ ਮੈ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾ ਠਿਰਿੰਗੀ ਮੈ
 ਗੁਨ ਗਤਿ ਦਿਖਾਈ ਮੈ ॥ ਭਾਗ ਨ ਕਰੀ

ਧਾਆਦੁਸੁਆਦੁਸੁਕੀਤਾਜਿਹੁਕੋਈਸ
 ਹਾਪੁਗਪੁਹੈ। ਸਿਸਕੇਬੈਰੇਸਾਥਿਥਜੁ
 ਹਰਿਆਠਿਆਭੰਡਾਰੇਕਾ॥ ਤਥਿਗੁਰੂਥਥ
 ਉਥਹੁਗਇਦਾਗਹਿਆ॥ ਇਕਤੁਣੀਡੈਆ
 ਇਨਿਕਾਏਵਣਜਾਗਿਆਕੈ॥ ਤਥਿਨਾਇਕ
 ਕੇਥਾਗਿਆਇਥੈਥੈ॥ ਉਸਦੇਘਰਿਪੁਤ੍ਰਤੋਆ
 ਥਾ॥ ਅਤੈਓਕਥਹੁਤੁਮੁਥਾਹਥੀਦੇਥਿ
 ਆਇਨਿ॥ ਕੇਈਆਇਆਯਤਾਪਾਏ॥ ਕੇਈ
 ਯਥਾਅਸੀਸਾਦੇਏ॥ ਤਥਿਮਹਦਾਨਾਥੈ
 ਚਤਮਾਸਾਦੇਥੈ॥ ਜਾਨਹੁਜਾਇਨਹੁਏ
 ਆ॥ ਤਾਉਹੁਉਹਿਗਇਆਘਰਿਥਥਰਿ

(੧) ਤੀਆਨੀ॥ ਤਵਿ ਮਹਾਨੇ ਨੂ ਕੁਪਲ ਗਾ
 ਖਗੀ ਭੁਤਾ ਅਖਿਓ ਸੁਜੀ ਵੈ ਪਤ ਸਾਹਾ॥ ਇ
 ਸਤਾ ਅਸਾਨੀ ਮਥਰਿ ਸਿਫੁ ਨਾਲਾ ਈ॥ ਏਸ ਦੇ
 ਪਰਿਅਰੁਪੁ ਤੋ ਆਹੈ॥ ਆਪਸੈ ਹੁਇ ਹਵਾ
 ਨਾਹਿ ਉਠਿ ਗਇਆ ਪਰੁ ਜੀਜੈ ਮੈਨੂ॥ ਹੁਕਮੁ ਤੋ ਵੈ
 ਤਾਇ ਸੇ ਦੇ ਪਰਿਜਾ ਵਾ॥ ਇਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਧਾਈ
 ਮੰਗਤਿ ਆਲੋਕਾਨੁ ਦੇ ਦਾਹੈ॥ ਕੁਛੁ ਮੈ ਭੀ ਲੇਆ ਵਾ
 ਤਵਿ ਥਾਥਾ ਸਿਅਾ ਅਖਿਓ ਸੁਮਾ ਮਹਾਨਿ ਆਇ ਸ
 ਦੇ ਪਰਿਪੁਤ੍ਰਾ ਜੀ ਤੋ ਆਹਾ॥ ਇਸ ਦੇ ਪਰਿਏ ਕ
 ਕਰ ਜਾਈ ਆਇ ਆਹੈ॥ ਚੁਪਾਤਾ ਹੁਗਤਿ ਹੋਗਾ
 ਭਾਗੁ ਕੇ ਉਠਿ ਜਾਵੈ॥ ਪਰੁ ਤੇਹੇ ਮਨਿ ਆਈ ਹੈ॥
 ਤਾਜਾ ਹੈ॥ ਪਰੁ ਅਸੀ ਸੇ ਦੇਈ ਨਹੀ॥ ਚੁਪਾਤਾ

ਇ. ਬੜਾ ਤੋਠਾ ਤਾਮਰ ਦਾ ਨਾਮ ਖਿਆਰ ਲਾਉਣੈ
 ਜੀ ਜਾਇ ਦੇਖਾ ਤਵਿ ਮਰਦ ਨਾ ਗਇਆ ਜਾਇ
 ਤੋਤਾ ਚੁਪਤਾ ਖਬਰਿ ਸੇ ਨਾ ਜੀ ਓਹਿ ਖਇਆ
 ਤਵਿ ਬਾਬੇ ਖਿਆਰ ਮਰਦ ਨਾ ਗਇਆ ਬੁਝੁਣ ਜਾਇ
 ਤਾਮਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬੁਝੁਣ ਜਾਇਆ ਗੁਰੂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਬਦਾ ਓਹਿ ਖਾਮ: ੧॥ ਪਹਿਲੈ
 ਪਹਿਲੈ ਗੈਰੈ ਵੈਦ ਦਸਾਰਿਆ ਮਿਤਰੁ ਕਮਿ ਪਾਇਆ
 ਗੁਰੂ ਦਾ ਸੁਆਉ ਪਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕਰੈ ਦਸਾਰਿਆ
 ਮਿਤਰੁ ਪਸਮ ਸੇਤੀ ਮਰਦਾ ਸਿਆ ਪਸਮ ਸੇਤੀ ਮਰਦ
 ਸਿਵ ਬਾਣੈ ਓਹਿ ਪਿਧਿਆ ਗਿਧਾ ਗਾਗਾ ਮਰ
 ਜਾਨੇ ਨਾਇਆ ਕਾਨੇ ਤੀ ਤਰਿ ਬਾਹੁ ਲੀਜਾ ਸੀ ਨਾਗਾ
 ਜੈ ਸੀ ਕਾਨ ਮਦੁ ਜੀ ਹੈ ਮਸ ਤਰਿ ਤੈ ਸੀ ਲੀਜਾ

ਰੁਪਾਸਿ॥ ਕੁਟਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਠਿਯੋ ਪਠਿਯੋ ਭਵਤੁ
 ਪਠਿਯੋ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥॥ ਦੂਜੇ ਪਾਠੇ ਗੈਰੇ ਦਿਵੈ ਦੁਖ ਨਾਸਿ
 ਆਖਿ ਰਾਇ ਸਹਿਗਾਇਆ ਪਿਆਰਾ॥ ਭਥੋ ਭਥਾ
 ਚਾਇਐ ਦੁਖ ਨਾਸਿ ਆਖਿ ਰਾਇ ਸਹਿਗਾਇਆ ਪਿਆਰਾ॥
 ਭਥੋ ਭਥਾ ਚਾਇਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕੈ ਸੁਤੁ ਮੇ
 ਗਾਚੇ ਤਿਯੋ ਚੇਤਿ ਮੂਲ ਮਾਨ ਮੇਰੇ ਅਭਿਨਾਵੀ ਕੁੰਦੁ
 ਤੇਗਾ ਸਿਨਿ ਮਹਿ ਗਏ ਆਤਿ ਸਹਿਨਾ ਜਾਣੈ ਮਾਨਿ ਕੁੰਦੁ
 ਰਿਧਿ ਪਿਆਰਾ॥ ਕੁਟਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੇ ਪਾਠ
 ਗੈਰੇ ਦਿਸਹਿ ਗਇਆ ਪਿਆਰਾ॥॥ ਤੀਜੇ ਪਾਠੇ
 ਦਿਵੈ ਦੁਖ ਨਾਸਿ ਆਖਿ ਰਾਇ ਸਹਿਗਾਇਆ ਪਿਆਰਾ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਮੂਨਾ ਚੇਤੀ ਦੁਖ ਨਾਸਿ ਆਖਿ ਰਾਇ ਸਹਿਗਾਇਆ ਪਿਆਰਾ॥
 ਭੁਟ ਭੁਟਿ ਸੀਤਾ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੂਨਾ ਚੇਤੀ ਪ੍ਰਾਣੀ

ਬਿਵਾਹੁ ਤਹਿ ਆਸੰਗਿ ਮਹਿ ਆਯਾ ਧਨੁ ਸਿਉ ਹੁਤਾ
 ਚੰਦਨਿ ਮਭਾ ਅਭਿਲਾਸ ਨ ਮੁਗ ਫਾਇਆ ਧ
 ਰਮ ਸੇਤੀ ਏ ਪਾਹੁ ਨਾਰੀ ਤ੍ਰਿਕ ਮੁ ਨਾਰੀ ਤੇ
 ਮਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਰੋ ਪਹਿ ਪ੍ਰਣੀਧ ਨ ਜੋ
 ਬਾ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥ ਸਾਚੁ ਭਖਿ ਪੈਰੈ ਏਕੈ ਦੁਲਾਰਾ
 ਗਿਆ ਸਿ ਤਾਯਾ ਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤੁ ॥ ਸਾਜ ਸਿ ਪ
 ਰਹਿ ਗਾਇ ਇਕਾ ਦੁਲਾਰਾ ਆਇਆ ਸਿ ਤਾਯਾ
 ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ ॥ ਭੇਤੁ ਭੇਤੁ ਹਰਿ ਸਿ ਮੈ ਨਾ ਮਿਲਿ
 ਆ ਸਾਜ ਸਮੁ ਪਹਿ ਪਰਹਿ ਗਾਇ ॥ ਚੁਭ ਚੁਭ
 ਹੋਤਾ ਆਤਮਾ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਤਹਿ ਆਯਾ ਧ
 ਰਾਇਆ ਸਾਈ ਦਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਠੀਕਿ ਸੇ
 ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਭੇਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਣੀ ਚਰ

ਥੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਈ ਲੁਇਆ ਖੇਤਾ ॥੪॥੧॥ ਜਥਿ ਭਾਗੁ ਕੁ
 ਤੇ ਮਾਤਾ ਉਤ੍ਰਾ ਸਿਵਾ ਚਲਿਆ ॥ ਤਾਹੁ ਦੇ ਪਿ
 ਦਿ ਦੇ ਨਿਕਲੇ ॥ ਤਾ ਮਹਾ ਦੇ ਨਾਮ ਜਾ ਵੀਤੀ ॥ ਅ
 ਥਿ ਓ ਮੁਜੀ ਇਸ ਦੇ ਬਾਥਿ ਵਿਆ ਵਰਤੀ ॥ ਕਲਿ
 ਆਲਤਾ ਪ੍ਰਯੋਗਾ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਥੇ ਖੇਤ ਦੇ
 ਥੇ ॥ ਤਥਿ ਬਾਥੇ ਮਾਹੁ ਕੁ ਦਿਤਾ ॥ ਸਿਤੁ ਮੁਹਿ ਪਿ
 ਲਾਨਿ ਮੁਖਾ ਖੀਲ ਖਮਿ ਲੈਆ ਸੀ ਸਾ ॥ ਤੇ
 ਮੁਹਿ ਹਿੰਗੀ ਪਾਟ ਹੀਆ ਨਿਮਨੁ ਤਨੁ ਮਠੇ
 ਕਸੀ ਸਾ ॥ ਇਕ ਮੁਹਿ ਇਕ ਕਰ ਬਿਆ ਇਕ
 ਦਿਤੇ ਨਦੀ ਵਹਾਇ ॥ ਗਇਆ ਮੁਖਾ ਖੀ
 ਨਾ ਨ ਕਾਭੀ ਸਚੇ ਨੁਮਾਇ ॥੧॥ ਤਥਿ

ਬਾਬਾ ਤੇ ਮਸਤਾਨਾ ਭੁਖ ਭੁਚ ਗਏ। ਤਬਿਗਾਨ (ਏਕ)
 ਇਕੁ ਚੰਦਿਆ ਦੀ ਫੜੀਆਈ ਓਸਾ ਤਬਿਪਾਲੀ
 ਕਾਲਗਾ ਤੇ ਗਾ ਕਹਿ। ਤਬਿ ਮਸਤਾਨੇ ਕੇ ਜੀ
 ਆਆਈ ਜੋ ਬਾਬਾ ਚ ਲੈ ਤਾਨੁ ਇਕ ਕੁਏ
 ਲੈ ਠੀ। ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਮੁਸਕਾਇਆ। ਜਾਇ ਬੈ
 ਠੀ। ਤਬਿ ਓਸ ਪਾਲੀ ਤੇ ਲੇ ਅਗੇ ਆਇ ਰਖੈ।
 ਤਬ ਬਾਬੇ ਮਸਤਾਨੇ ਨੂੰ ਰੇ ਤੋ। ਤਾ ਓਸ ਲਕੜੇ
 ਦੇ ਜੀ ਆਆਈ। ਜੁਹਿ ਫੁਪਾਇ ਤੇ ਲੈ ਆਇ।
 ਇਕਾ ਗੇਰੇ ਮੁਹਿ ਪਛਤਾਈ। ਤਬਿ ਓਹ ਓਹ
 ਚਿਹਰਾ ਆਗਾ ਤਬਾਬੇ ਪਛਿਆਗਾ ਤਾ ਅਖਿ
 ਓਸ ਜੀ ਕੁ ਫੁਪਾਇ ਗੇ ਆਇ ਤੇ ਗੇ ਮੁਹ ਪਾਣ
 ਲੁ ਤਾਈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਰਿਤ

ਸਬੁ ਤੇਗਲੇ ਯੁਨਿ ਭਾਗੀ ਭਗੁ ਤੇਗਪਕੁ
 ਨਾਨਾਕਸਿ ਘਤੀ ਕ੍ਰਿਪਤਿ ਮਾਥੁਰੇ ਸਾਭਤ
 ਨਾਨਾ ਤਬਿ ਪਤਸਾਹੀ ਮਿਯੀ ਚਇ ਮਾਥੀ ਮੁ
 ਚਿੰਦਾ ਸਦਕਾ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਭੁਭੁਰੁ ਦੁਰਗਤਿ
 ਮਾਥਾਤ ਮਗਰੇ ਨੇ ਮਾਥਿ ਮਾਥੀ ਸਿ ਬੁਭੁ ਬੈਠੇ
 ਜੇ ਚੁਭੁ ਮਾਥਾਤ ਬਿਬਾਥੇ ਮਾਥਿ ਮਾਥੀ ਭੁਭੁ
 ਏਗਾ ਸੇਕੇ ਟੀ ਗਭੁ ਮਾਥੇ ਤੁਭੁ ਬੈਠਣਾ ਤੁਭੁ
 ਸਤਗੁਰੇ ਸੇਧੁ ਭੁਪਤਿ ਮਾਥਿ ਬੈਠ ਗਭੁ ਏ
 ਚਿ ਤਬਿ ਭੁਸਗਾ ਭੁਏ ਚਿ ਏਕ ਸਖੀ ਰੀਤ
 ਗਥਾਹੀ ਭੁਭੁ ਕਰਿ ਨਾਮਾਥਿ ਰਸਨਿ
 ਰੇਖਣੇ ਮਾਥਿ ਮਾਥਾ ਰਸਨਾ ਰੇਖਣੇ ਮਾਥਿ
 ਨਿਤਾ ਪਤਿ ਮਾਥੇ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮਾਥਿ ਤਬਿ ਏ

ਕਦੇ ਨੇ ਮੁਕੀ ਤੇ ਸੁਰੇ ਰਸ ਨ ਬਿਨਾ ਏਨਾ
 ਬਿਛੁਰਾ ਹੀ ਜ ਲੁ ਪਾਨਾ ਤ ਬਿਛੋਰਨੀ ਪਾਸ
 ਲੇ ਠਟ ਟੁਲੀ ਏ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਰਾਈ ਜੀ ਤੁੰ
 ਨਿਤਾ ਪੁਤਿਰ ਉਜਾਦਾ ਹੋ ਗਾਓ ਆਗੈ ਬਿਤੇ
 ਸੰਜੋਗ ਪਾਇ ਜਾਦਾ ਤਾਉ ਨਿਸਿਖ ਆਖਿ
 ਆਗਾਈ ਜੀ ਇਕੁ ਸਾਧੁ ਆਇ ਗਏ ਆਹੋ
 ਉਸ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਜਾਦਾ ਹੋ ਤ ਬਿਉ ਸਕਹਿ
 ਆਜੀ ਉਸ ਕਾ ਦਰਸਨ ਮੈ ਨੁਭੀ ਕਗਇ
 ਤ ਬਿਛੋਰ ਦਿਨਿ ਉਤਰੀ ਨਹਿ ਆਇ ਆਗਾ
 ਵਰਿ ਆ ਆਇਰਿ ਆਇ ਕਾਹੀ ਉਤਰੀ ਸਾਖਿ
 ਅਟ ਬਿ ਆਗਾ ਤ ਬਿਨਿਤਾ ਪੁਤਿਰ ਪਹਿਤੇ ਇਕੇ
 ਆਇ ਨਿਤਾਉ ਤੁਜਾ ਵੇਲੇ ਲੀ ਪਾਨਾ ਆ

72/1/3

ਨਾਹਿਲਾਗਾਪਰਤੀਬੰਦਇਨੇਰੇਬੈਤਾਇਕੁਮੁ
 ਹਰਹੈਤਾਤਕੁਛੁਗੀਕਫਿਕਗਿਯਗਾਏਰਗਿਯਾਜੇ
 ਰੇਬੈਤਾ ਕੋਲੇਹੈਨਿਮਟੁਕਰਿਯਾਹੈਮਾਭ
 ਥਿਉਹਗੁਪਾਸੇਪੈਗੀਏਇਕਹਿਯਾਯਾ॥
 ਤਾਰਹਿਤੈਬਾਹਿਕੰਨੁਚਉਓਸਾ॥ਤਾਕਪ
 ਕੇਸਾਥਿਪੈਰੁਕੰਨਿਕਰਿਯਾਇਯਾਇਕ
 ਜੁਤੀਚਕੀਇਕੁਜੁਤੀਭੰਗੀ॥ਤਥਿਉਸਪੁਛਿ
 ਯਾਭਾਈਜੀਜੁਤੀਚਕਾਇਯੇਹਿ॥ਤਥਿਉਸ
 ਕਠਿਯਾਭਾਈਜੀਮੇਰੇਪੈਰਿਕੰਨੁਚਉਓਸਾ
 ਹੋ॥ਤਥਿਉਸਕਠਿਯਾਭਾਈਜੀਅਜੁਮੈ
 ਪਾਈਮੁਹਗਾਅਤੇਤੈਨੁਚਉਓਸਾਕੰ
 ਗਾਏਹਬਾਤਪੁਵੀਚਾਯੋਜੋਤੁਜਾਏ

ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੇਏ ਕਰਿ ਗਿਆ ॥ ਤੈ ਮੈ ਜਾਣਾ ਪਾਪ
 ਕਮਾਵ ਨਿ॥ ਤਖਿ ਦੋਵੈ ਆਇ ਆਇ ਕਰਿ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕੀਤੀ ॥ ਤਕੀ ਕਉ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥
 ਤਖਿ ਗੁਰੂ ਕੋਇ ਆਗਾਧੁ ਪਕਰਿ ਹਰੁ ॥ ਤਉ
 ਨਿ ਆਖਿ ਆਗਾ ਜੀ ਬਹੁ ਗੰਗੀ ਚੈ ॥ ਤਖਿ ਬਾ
 ਬਾ ਬੋਲਿ ਆਗਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਓਹੁ ਜੇ ਮਤੁ ਕੋ
 ਲਿ ਆਗਾ ਬਾਸੈ ਸਕੁ ਮੁਹੁ ਗਥੀ ਆਗਾਖਿ
 ਫਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਬੀਜਿ ਆਇ ॥ ਏਕੁ ਮੁਹੁ
 ਸਾਧੂ ਕੋ ਪਿਰਿ ਤੀਥੀ ॥ ਓਸ ਦਾਸ
 ਰਕਾਮੁ ॥ ਗਾਉ ਈ ਆਖੀ ਆਗਾ ਪ
 ਰਸਿ ਓਸਿ ਓਇ ਕਹ ਮਾਨੁ ॥ ਰਉ ਸਿਧਾ ॥

ਤਿਉ ਤਿਉ ਮ ਤਗਾਰੇ ਕੇ ਹਿਲੇ ਤੇ ਹਿਰੇ
 ਮ ਤੇ ਤੇ ਹੇ ਲੇਖਿ ਸੁਲੀ ਬੀ॥ ਸਿਉ ਸਿ
 ਉ ਸੇ ਬਾਨੁ ਆਇਆ ਤਿਉ ਤਿਉ ਮੁਲੀ
 ਪਟਿਗਈ॥ ਸੁਲੀ ਦਾ ਕੇ ਰੋ ਤੇ ਹਿਆ॥
 ਸੇ ਬਾਨੁ ਸਰਕਾ॥ ਤਵਿਉ ਉਉ ਪੈਗੀ
 ਪਏ॥ ਨਾਉ ਪਗੀ ਕੇ ਤੇ ਹੇ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਗੇਰ ਪਟਿ॥ ਤਵਿਉ ਬਾਬੇ ਬੀਲਿਆ ਸ ਬਚੁ
 ਗੁਰੁ ਮਾਰੁ ਦਿਲਿ॥ ਮ॥ ਕਾਣੀ ਕਾ ਗੁਰੁ ਮ
 ਨੁਮ ਸ ਦਾਣੀ॥ ਬੁਧਾ ਕਾ ਨਾਉ ਹਿ
 ਲੇਖੁ ਪਏ॥ ਸਿਉ ਸਿਉ ਸਿਉ ਗੁਰੁ
 ਨਾਉ ਤਿਉ ਹੀ ਨ ਲੀ ਮੇ ਤਉ ਕੁ

ਟੁਨੀ ਅੰਤਰੀਆਂ ਲਿਖਿਓ ਸਖੀ ਨੀ
 ਬਾਵਰੀਆਂ ਹਰਿਖਿਸਰਤ ਤੇ ਰੇਗੁ ਰੁਗਲਿਅ
 ਹਰੁਗੁ ਸਾਲਾ ਰੇਦਿ ਸਾਲਦਿ ਨੁਹੁਆਂ ਰੇਤੀ
 ਅੰਤਰੀਓ ਤੇਤੀ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰੇਗੁ ਰੁਗਲਿਅ
 ਤਖਸਤਿ ਫੁਟਿ ਮਿਖੁ ਰੇਦਿ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ
 ਬਾਵਰੀਆਂ ਹਰਿਖਿਸਰਤ ਤੇ ਰੇਗੁ ਰੁਗਲਿਅ
 ਅੰਤਰੀਓ ਤੇਤੀ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰੇਗੁ ਰੁਗਲਿਅ
 ਪੜੇਤਿ ਮੁਖੁ ਪਰਿਮਨੁ ਜਲਿਅ ਸੰਗੀ
 ਚਿਤੁਰ ਟੀ॥ ੩॥ ਰੇਦਿ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ
 ਇਹਿ ਤੇਦੇ ਰੇਗੁ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ
 ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ

ਵਤਿਸਟਸਿਨੇਠਾ॥ ਤਖਿਉ ਬਹੁ ਰਘੋ ਪੈ
 ਤੇਵਲ ਚਗ ਮਿਲਿਗ ਏ॥ ਰੇਖਿਕਾਗੇਅ
 ਖਿਉ॥ ਸਿਸਰੇ ਮੁਹਿਵਲਿ ਐ ਸੀਰਥੈ
 ਸੰਘਾਧੀ ਨਾਠੀ॥ ਇਸਰੇ ਪ ਲੈ ਬੁ
 ਭੁਤੁ ਨੀਕਾਠੀ॥ ਪਹੁਗੁਈ ਠੀ॥
 ਤਖਿਬਾਬੇਰੇਰ ਭੁਟੇਗੇਅ ਇਖ
 ਤੇਰੇ ਏ॥ ਤਖਿਰਗਸ ਨੁਰੇਖੇਨਾ
 ਲਿਸਤਅਇ — ਅਰਗੁਨਿ
 ਬਲੁਤ ਏ॥ ਤਖਿਗੁਰੁ ਪੁਇਅਤੁ
 ਸੀਵਦਨਅਸਹਾ॥ ਤਖਿਉਇਕ
 ਤਿਨਿਅ ਸੀ ਚਗ ਭੰਤੇ ਰੇਖੇ

ਕਰੁ ਆਇਓਗਾ ਤਥਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿਆ ਤੁ
 ਲਾਉਣੈ॥ ਇਕ ਕੰਧੁ ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਹੁ॥ ਓਤ
 ਜੋ ਧੂਮਾਂ ਨ ਦਰਿਆ ਵਟਾਓ॥ ਤਹ ਤੇ ਆ
 ਗਿਐ ਆਵਤਾ ਮਾਹਿ ਦਾ ਗੁਰੇਹੁ॥ ਤਥਿ ਚਗਾ
 ਆਖਿਆ ਕਹਾ ਮਾਹਿ ਕਹਾ ਮਿਮਰੀ ਦੁਰਿ
 ਹੁ॥ ਤਥਿ ਏਕ ਨਾ ਆਖਿਆ ਅਸਾ ਬਹੁਤੁ
 ਜੀਅ ਮਾਹੇ ਹੈ ਨਿਪਤੁ ਤਿਕਰਿ ਸਿਮੇ ਨਹੀ
 ਕਹਿ ਆਜੇ ਮਾਗਾ ਅਸਾ ਤੇ ਕਹਾ ਜਾਦਾ ਹੈ॥ ਤੁ
 ਥਿ ਦੁਇ ਚਗ ਦਭੁੜੇ ਮਾਹਿ ਨਾ॥ ਜਬ ਜਾ
 ਵ ਨਿਤਾ ਮਾਹੇ ਏ ਖਾਖ ਫੀਜਾ ਨ
 ਦੀ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਗਮ ਗੁਣੇ ਤੇ ਸਮ

ਗਣਖੜੇਤੁਗੜੇਹੈਤਬਹਗਾਪੁ
 ਵਿਆਤੁਸੀਕਣਹੁਭਉਭਉਤੁਗੜੇ
 ਹਉਤਬਿਉਨਾਕਭਿਆਮੀਨਮਗ
 ਰਹਾਆਗਿਆਪਾਇਪਰਮੇਸਰੀਨਾਇ
 ਇਸਜੀਅਕਉਕੁੰਭੀਨਰਹਿਐਚਲੇਐ
 ਅਤੇਏਤਪਿਛੁਗਮਗਣਆਏਤਨੀਅ
 ਸਤੈਬੋਸਐਚਲੇਐਤੁਮਪੁਛੇਜੋਬਿ
 ਓਥੇਸਐਚਲੇਐਤਬਿਹਗਾਪੁਵਿਆ
 ਤੁਸੀਬਿਉਅਸਿਐਚਲੇਹਉਇਨਾਪਸ
 ਹਾਤਬਿਗਮਗੁਣਆਖਿਆਸਿਮੁਗੁ
 ਰੁਪਰਮੇਸਰਕਉਤੁਮਸਾਗਣਆਏ

ਤੇ॥ ਤਿਸਕੀਦਿਸਇਹਿਸਕੀਦਿ ਖਾਕਾਧੂੰਆ
 ਪਇਆਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਸਰਕਾਬੈਕੁੰਚਕਉਪਗ
 ਪਤਿਭਇਯੈ॥ ਤਥਿਛਗੁਸੁਣਤੇਹੀਰਓਛੇ
 ਆਏ॥ ਆਖਿਓ॥ ਸਿਸਕੀਦਿਸਇਧੂੰਆ
 ਪਵਤੇਸਗਮੁਕਤਿਪਗਪਓਭਇਯੈ॥ ਤਿ
 ਸਕੇਸਾਹੁਕਉਯਾਸੀਆਏ॥ ਤਥਿ
 ਓਤੁਆਇਪੈਗੀਪਏ॥ ਯਾਗਾਯਾਪੁਕਿ
 ਯਾਯਾਪਿਸੁਣਈ॥ ਤਥਿਓਤੁਭੀਆਇਪੈ
 ਗੀਪਏ॥ ਤਥੇਜੇਜਿਪਕੇਤਏ॥ ਲਗੈ
 ਬੇਨਤੀਕਹਣਿ॥ ਆਖਿਓ॥ ਜੀਆਸਾਕ
 ਉਨਾਉਧਰੀਕਰਗੁਆਸਾਡੇ
 ਪਾਪਭਿਨਾਸੁਕਹੀ॥ ਯਾਸਾਮਹਾ

ਘੋਰੁ ਪਾਪਕ ਮਾਏ ਭੈ ਤਥਿ ਗੁਨਾਨ
 ਕਮਿ ਭਗਵਾਨ ਭੈ ਆਗਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਤੁਮ
 ਭੈ ਪਾਪ ਤਬੁ ਹੀ ਬਿਨਸੁ ਭੈ ਦਰਿ ਜਾਇ
 ਪੁਰਿ ਹਭਿ ਵੇਰੁ ਹੁਆ ਅਤੇ ਕਿਰਮਾਣੀ
 ਕਰਹੁ ਭੈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ ਹਰਦੀ ਭੈ
 ਸੋ ਪਰਮੁ ਰਕੇ ਨਾਇਕੁ ਹੁਆ ਅਤੀਤਾ
 ਭਗਤਾ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਵਹੁ ਭਾਤ ਬਿਓਨਾ
 ਆਗਿ ਆਮਨਿ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ
 ਸੀ ਸੋ ਆਇ ਆਗੈ ਗਈ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਗੈਰ ਪਇਆ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਆਗਾਤ ਬਿ
 ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ ਆਗਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੀ ਗੁਰੁ

ਮਃ॥ ॥ ਭੁਕਤਾ ਭੁਕਤੁ ਹੁਕਾਠ ਗਿਖਧਾ
 ਮੁਹਰਾਗਾ ਪਗਲਿ ਪਗਮਾਨੁ ਮੁਖਸੁ ਧੀਮ
 ਗਲਿ ਕੋਰਧ ਚੰਡੈ ਗਾਹ ਸਕਸਾਪੁਸ
 ਯਹ ਟਾਏ ਪੁਕਰਮ ਮੋਹਕਰਤਾ ਗਾ॥ ॥ ਥ
 ਥਾਥੀਯੀਯੈ ਪਤਿ ਓਇ॥ ਉਤਮ ਸੇਵਰਿ
 ਉਤਮ ਕਹੀਅਨਿ ਨਾਚਕਰਮ ਬਠਿਰੇ
 ਟਿ॥ ਗਤੁ ਓ॥ ਗੁਸੁੰਦਿ॥ ਗੁਸੁਰੁ ਪਾਕਾਮ
 ਫਿਰੁ ਪਗਮਾਨੁ ਕੀਵਾਸੁ॥ ਗੁਸੁੰਦਿ॥ ਯੇਕੋਰ
 ਮੁਸੇਰੇ ਮੰਦਾਗੁਸੁੰਦਿ॥ ਗੁਸੁੰਦਿ॥ ਮਾਸੁ॥
 ਏਤੋਰਸ ਸਗੀਰੇ ਕੈ ਪਦਿ॥ ਗੁਸੁੰਦਿ॥ ਥ
 ਮੁ॥ ॥ २॥ ਸਿਤੋ ਬੋਲਿਯੈ ਪਤਿ ਪਾਈਯੈ

ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰ ਦੁਸੁ ਧਿਕਾ ਬੋਲਿ ਦਿਹੁ
 ਚੁਟਾ ਸੁ ਦਿਮੁਗ ਬਖਸਾਨਾ ਜਾਣਾ ਜੋ ਤਿਸੁ
 ਰਾਇ ਸੋ ਰਾਗਾਨੁ ਦੁਰਿਕ ਹੁਟੁ ਦਖਿ ਆਨੁ ॥
 ਭਾਤਿ ਨਾਮ ਭਤਿ ਨਾਪ ਭਿਤਿ ਨਾਪ ਨੁਪਾਏ
 ਜਿ ਨਾਹਿ ਰੈ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ਭਿਨਕਾ ਬਿ
 ਆਸਾਗਾ ਹੁਟਾਨੁ ਦੁਰੁ ਸੁ ਆਹਿ ਉਵਾਇ
 ਨਾਨਕ ਨਰਗੀ ਬਾਹੁ ਰੇਗਾ ਚਹਿ ਦਾਹਿ
 ਨਾਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ਬਲ ਰਮ
 ਸਾਇ ਕਹਾਨੀ ਸੋਖਿਆ ਪਰ ਤਕਤੇ ਕਠਿ
 ਜੀ ਲੇਖਾ ਚਿਟੀ ਕਾ ਪਰ ਸੇਓ ਅਗੀ ਜ
 ਈ ॥ ਤਾਰਾਖ ਦਿਆ ਸਭੁ ਕੋ ਪਾਇਆ

ਨਿਖਲਿਓ ਭਯੋ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤੁ ਨ ਮੋਇ ॥
 ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਦੀਖੁ ਸੀਤਿ ॥ ਓਥੁ ਹੁਕਮੁ ਦੇਹੁ ॥
 ਬੋਲੁ ਬੁਝੁ ॥ ਤਬਿ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਆਇ
 ਨਿਕਲੇ ਤਬਿ ਏਕਦਿ ਨ ਮਗਦਾਨੇ ॥ ਨੂਤੁ ਪ
 ਾਗੀਤਾ ਓਠਿ ਗਇਆ ॥ ਜਾਇ ਕਹਿ ਏਕੁ ਤੈ
 ਮਤ ਦੇਹੁ ਰਿਖੜਾ ਤੈਆ ॥ ਓਸ ਬੁਝਾਇਐ
 ਆਪੁ ॥ ਪੁਇ ਓਸੁ ਪਦੇ ਕਉ ਲਿਗਾਇ ॥ ਤਬਿ
 ਪਾਗੁ ਬੀਨਿ ਕਹਿ ਮੇਰਾ ਕਹਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ॥
 ਬੀਨਿ ਕਹਿ ਪਾਈ ਨੂਹ ॥ ਏਥਿ ਬਾਕੁ
 ਏਆ ॥ ਦੇਖਿ ਕਹਿ ਗਾਗਾ ਮੈ ਆ ਕਹਿ ॥
 ਤਬਿ ਓਹੁ ਪੜਾਏ ਕਹਿ ਆਈ ॥ ਤਾਗੁਰੁ

ਨਾਨਕ ਉਤਪਤੀਆਖਿਆ ਆਸਾਨਾ ਆਦਮੀ
 ਇਥੈ ਆਇਆ ਹੈ। ਤਖਿਉ ਸਿਕਤਿਆ। ਇਥੈ ਕੇ
 ਈ ਨਾ ਤੀਉਨਾ ਦੇਖਿ ਲੋਗ ਤਖਿਥਾ ਥਾਥੇ
 ਲੋਆ। ਸਾਹੇ ਕੁ। ਕਾਹਰ ਕੀ ਆਵਣ ਸਾਹੇ
 ਆ। ਤੂੰ ਹੈ ਮੁਸਕੁ ਮੰਗੇ ਨਾ। ਅਮਲਾ ਕੇ
 ਤੁਨਾ ਨਕਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਧਸ ਮਿ ਮਲੇ ਨਾ।
 ਆ। ਤਖਿਉ ਸਕੇ ਸਿਰ ਓ ਪਰਿ ਘੜਾ ਹਰਿ
 ਆ। ਉਤਰੈ ਨਾਤੀ ਕੁੜਕਾ ਸਦ ਕਾ
 ਨਾਇ ਹੋ। ਤਖਿਨੂ ਸਾਹਿ ਨੁਪ ਥਰਿ
 ਤਈ ਜੋ ਏਕੁ ਮੈ ਸਾਮੈ ਤਖਨ ਆਇਆ ਹੈ
 ਜਿਸਿ ਹੁੰਦੈ ਘੜਾ ਨਾਤੀ ਉਤਰਦਾ। ਤਖਿ

ਨੂਰਸਾਹਿਬ ਮੁਖੀ ਤਾਜੇ ਵੇਈ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਮੰਤਰ ਨਾਉ ਸੋਹਣ ਟਾਕਾ ਹੀ ॥ ਤਬਿ ਜਾ
 ਕਤਾਈ ਵੇਈ ਮੰਤਰ ਨਾਉ ਸੋ ਮਰਭਾ
 ਪਿਆਪਣੀ ਦਿਸਿਆ ਲੇਆਈ ਆਕਾ
 ਈ ਨਰਪਤ ਉਪਰਿ ਚੜਿਆਈ ॥ ਕਾਈ
 ਮਾਗਫਾਨਾ ਉਪਰਿ ਚੜਿਆਈ ॥ ਵੇਈ
 ਚੰਦ ਉਪਰਿ ਚੜਿਆਈ ॥ ਕਾਈ ਵੇਈ
 ਚਿਨ੍ਹ ਚੜਿਆਈ ॥ ਕਾਈ ਬਾਹੁ ਮਾਧਿ ਲੇ
 ਆਈ ॥ ਕਾਈ ਚੋਲ ਲੇਵਾ ਦਾਦ ਦੀ
 ਆਈ ॥ ਤਬਿ ਆਇ ਕਰਿ ਗੀਆ ਕੰਧ
 ਰੁਪਾਇ ਨਿਯੋਗ ਬਿਨਿਬਿ ਕਰਿ ਗਿਤ

ਬਿਬਾਥੇ ਮਹਰਾਨੇ ਬੈਠੇ ਦੇਖਿਆ ਤਮ
 ਰਾਨਾ ਲਾਗਾ ਮੇਯਾ ਕਹਿ। ਤਬਿ ਗੁਰੂ
 ਬਾਤ ਸਿਆਯਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਮਹਰਾਨਿ ਆਵਾ
 ਤੁਹੁ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਮਥਾ ਟੇਕੁ ਹਥ ਬੁਲੇ ਕਹਿ ਆ
 ਓ। ਤਮ ਮਹਰਾਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕੇ ਆਗੇ ਪ
 ਗਾਤੁ ਪਇਆ। ਹਥ ਬੁਲੇ ਕਹਿ ਆਇ
 ਆ। ਤਬਿ ਬਾਥੇ ਆਖਿਆ ਮਹਰਾਨਿ ਆ
 ਗਥਾ ਬੁਝ ਜਾਇ। ਤਬਿ ਮਹਰਾਨੇ ਹਥ ਬੁ
 ਝ ਜਾਇ ਆ। ਗੁਰੂ ਟੇਕੁ ਤੰ ਸੁਆਮੀ। ਸਭ
 ਕੀ ਤਾਗੁ ਟੇਕੁ ਤੀ ਸਹੁ ਗਇਆ ਨਿ
 ਗੁਰੂ ਟੇਕੁ ਕੇ ਕਾਹਿ। ਸੇ ਗੁਰੂ ਟੇਕੁ ਤੀ ਬੀ

ਹੇਤਾਭੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਗ ਕੀ ਭੁਗੀ
 ਸਾਹੁ ਕੀ ਪਨ ਅਵਗਾਹੈ ਜਾਤਿ ॥ ਗਠਾਭੀ ॥
 ਕਰਣੀ ਕਾਮ ਦਸੇ ਥੀਵੈ ਜੈ ਮਨੁ ਪਾਗਾ
 ਤੇਇ ॥ ਮਾਣੁ ਕੁਮੁਹਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਜੇਲ
 ਚੈ ਚਿਤੇ ਪਗੇਇ ॥ ਸਾਗੁ ਦਸਾਈ ਨਾ ਜਾਤਾ
 ਆਖਾਮੁ ਮਜ਼ੀ ਆਸਾ ॥ ਤੈਸੁ ਨਾਹਿ
 ਅਕੁਣੀ ਕਉ ਥੀਵੈ ਪਾਇਦਾਸਾ ॥ ਸਾਨਾ
 ਨ ਕਏਵੀ ਬਾਤੁ ਗੁਜਾਨਾ ਜੀ ਕੋਇ ॥
 ਤੈਸੁ ਜਾਤੀ ਜੋਗੈ ਭੀ ਸੁਹਾਵਣੀ
 ਸੋਇ ॥ ਤਜ ਬਾਬੁ ਕੁਝ ਭੋਲੈ ਨਾਹੀ ॥
 ਤਖਿਨੁ ਸਾਹੁ ਕਉ ਪਥਰਿ ਏਈ ॥ ਜੋ

ਤੇ ਸੁਪੇਰੇ ਸਜੀ ਉ॥ ਬਿਆਹੁ ਏਤੇ ਹੇ ਬਿਥ
 ਬਿਆ ਬਿਆ ਪਿਨਾ ਤੇ ਗਾਠੀ ਜੀ ਉ॥ ਇਕਤੁ
 ਤੇ ਹਿਨ ਅੰਬ ਕਾ ਸਰਕੁਰ ਥਾਏ ਤੇ ਹੇ ਜਾਉ
 ਜੀ ਉ॥ ਸੈਨਾ ਰੁਪਾਹੁ ਗਾਹਾ ਮੇਰੀ ਤੇ ਮਾਇ
 ਕ ਜੀ ਉ॥ ਸੇਵ ਸਤੁ ਸੁਦਿ ਤੀਆ ਮੈਡਾ
 ਭਿਨ ਸਿਉ ਯਾਗਾ ਚਿਤੁ ਜੀ ਉ॥ ਮੰਦ
 ਰ ਸਿਟੀ ਸੰਦਰੜ ਪਥਰ ਕੀ ਤੇ ਗਸਿ ਜੀ
 ਉ॥ ਹਉ ਇਤੁ ਤੁਲਾਏ ਕੁਲੀਆ ਤਿ
 ਸੁਰੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀ ਉ॥ ਅੰਬ
 ਚਿਤੁ ਜਾ ਕੁ ਗਲੀਆ ਬਗ ਬਠਿ ਚੇਲਾ
 ਇ ਜੀ ਉ॥ ਸਾਧ ਨ ਗਲੀ ਸਾਹੇ

ਸਿਆਮੁ ਤੁਰੇ ਸੀਆ ਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਸੁਤੀ
 ਸੁਤੀ ਬੁਧਾਭੀਆ ਭੁਭੀ ਦੁਰਸ਼ੀਆ
 ਸੁਜੀਊ ਤਉ ਸੁਤਾਨਾ ਸੁਤੀਆ
 ਤਿਨਾਤੁ ਪਾਕਉ ਪਗੀਆ ਸੁਜੀਊ॥ ਤੁਧ
 ਗੁਣਾ ਮੈ ਸਭਾ ਦੁਗੁਣਾ ਦਿਨਾ ਨਕਰ
 ਆਹ ਦਾਸਿ ਜੀਉ॥ ਸਭਿ ਗੰਭੀਰੇ ਹਰ
 ਸੀ ਮੈ ਰੂਹ ਗਹਿ ਗਏ ਜੀਉ॥॥
 ਤਖਿਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਦਾਹ ਦਾਹ ਕਰਿ ਉਠਿਆ॥
 ਤਖਿਨਾਗ ਸਾਤੀ ਮੰਤਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਕੀਸਿ ਦੁਹੈ ਦਾਹੀ॥ ਤਾਹੁ ਮੁਕਤਿ ਸੁ
 ਜੋਗਾਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਤ ਤਾਐ ਕਹਿੰਗਾ॥

ਛੋਲੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਓਈਆਂ ਗੀਆਂ
 ਨਚਦਿਗਾਵ ਦਿ। ਤਬਿ ਬੋਝੇ ਆਖਿਆ ਮਗਰ
 ਨਿਆਂ ਗਥਾ ਬੁਝ ਦਿ। ਤਾਮਗਰਾ ਨੇ ਗਥਾ
 ਦਿਸਾਇਆ। ਗੁਰਮੀ ਗੁਰਵੀਤਾ। ਮ: ੧॥ ਬੋਝੇ
 ਸਬਤੁ ਓਠਾਇਆ। ਤਾਲਾਮਦੀ ਰੋਘਾ ਦੇ
 ਘਾਟ। ਦੋਲ ਖੁਰਦੁ ਗੀਆ ਦਿਸੈ ਦਰ। ਗੁਰ
 ਨੈ ਕਾਭ ਕੈ ਭਾਇ। ਸਤੀ ਸਤੀ ਕਰਮ
 ਪਾਓ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੀ ਦਿਦੁ ਰੁਕੁ ਰੁਕੁ
 ਮੈ ਧੀਤੁ ਗੀਆ ਮੇਗਸਤਿ ਬੁਝਾਤਾ। ਗੁਰੁ
 ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਦਇਆ ਨ ਤੇਇ।
 ਦਿਦਿ ਤੇ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਕੋਇ। ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੁ
 ਕਰੈ ਤਬਿ ਤੇਇ। ਕਹਿ ਖੁਦਾਇ ਨਾਮ

ਮਨੁ ਉਕਸੁ ਮਾਨਾ ਲੀਯਾ ਧਾਤੁ ਭਿੰਨਿ ਚਿਤ੍ਰਦੀਪਨਿ

ਨੈਕੇਇ॥੨॥ ਜੋਗੁ ਪਾਸੁ ਤੁਰੇਗਾ ਖਾਇ॥ ਤਾਮੁ
 ਤੁਪੀਤਿ ਵਸੇ ਮਾਨਿ ਆਇ॥ ਜੋ ਸਭ ਕਰਮਾ
 ਧੈਨਤੁ ਖਾਤੁ॥ ਖਸਮੁ ਪਛੋੜੇ ਤੇਗੇ ਸੇ
 ਨੁਪਰ ਫਾਤੁ॥੩॥ ਮਾਦਸੁ ਮੁਹਤ ਨਾਨਕ
 ਨਾਉ ਕੀਰਤੀ ਕੁਰੁ ਰਹਿ ਪਰ ਫਾਤੁ॥ ਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਮਿਤੁ ਮਾਤੁ॥ ਤਾ ਕੁ ਫੁਰ
 ਰਗਤ ਪਾਏ ਮਾਤੁ॥੪॥ ਤਖਿਗੁਰੂ ਕੇਖੇ
 ਮਾਨੁ ਕੁਦਿਤਾ॥ ਗਾਯੀ ਨਾ ਸੀਰੇ ਗੇਰੀਆ
 ਨਾਗੀ ਬੁਗੀਆਂ ਗੀ ਮਾਕਰ ਨਿਤਿ ਨਾਦੀ
 ਆਸੇ ਵਲਿ ਰਹਿ ਖੜੀਆਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾ
 ਨਿਨਿ ਤਾਣੀਆਰ ਨਿਨਿ ਨਿਮਾਣੀਆਂ॥
 ਨਾਨਕ ਜਾਮੁ ਸਕ ਰਖਾ ਜੇਤੁ ਨ ਕੇਸੇਰੀ

ਨਾਨਕ ਮਸ ਮੋਹ ਤੀਆ

ਪਾਤੁ ਭਿੰਨਿ ਚਿਤ੍ਰਦੀਪਨਿ

ਸਿ ਟੜੁ ॥ ਸਾਖਿਗੁਰੂ ਦੇਹੁ ਸਲੋਕੁ ਬੋਲਿ
 ॥ ਅਖਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਸਾਖਿਗੁਰੂ ਸਾਖਿਗੁਰੂ
 ਹਥਿਭਾਗੇ ਕਪੜਾ ਕਰੀ ਮਾਇਆ ਗੈਲੈ
 ਈਆ ਮੇਤੀ ਹੀਰੇ ਜਟਹੁ ਸੁੰਦਰ ਪਾਤੁ
 ਜੀਵ ਪੁਰਖ ਪੈਰੀ ਬੁਝੁ ਲੀਲੁ ਸੁਮੀਰੈ
 ਆਇਆ ਗੈਰ ਖੀਤ ਬਿਬੇਕੁ ਤੀਰਥੀ ਆਕਰ
 ਸਿੰਘਾਤੀ ਬੁਝੁਤ ਮਾਏ ਦੁਹਾ ਅਖਿਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
 ॥ ਮਗਰਾਨਿ ਆਗਬਾ ਬੁਝੁ ਜਾਇ। ਤਾ ਮਗਰ
 ਨੇਰ ਬਾਬੁ ਦੁਜਾਇਆ ਗੁਰੂ ਤਿਨਿ ਗੁਰੂ ਤਾ ਸਬ
 ਦੁਖ: ॥ ਇਆ ਨਜੀ ਮਾਨੁ ਜਾਇ ਕੇਰੇ ਟਿ।
 ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇ ਤਿਨਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਗਾਠੀ ਮਾਏ ਟਿ।
 ਸੁਹਾਗੈ ਪਾਨ ਕੰ ਮਾਧੀ ਏਕਾ ਤਿਨਿ ਵਿਆਨੁ ਦੇ
 ਟਿ। ਭੈਣੀ ਦੇਹੁ ਸਲੋਕੁ ਈਆ ਗੈ ਟਿ। ਕੁੰਭ

ਕਾਕ ਹਿਸੀ ਗਾਭਾ ਤਾਸੇ ਭਗਵਿਜਾਣੀ ਅਧਿਯ
 ਘੀਜਾ ਸਹੁਧ ਗੇਪਿਆ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਆਸੀ ਬਾਧੀ
 ਵਿਆਕੇਰਾ ਪਾਨਕੰਤ ਨਭਾਇਆ ਕਰਨ ਪਾਯਾ
 ਹਕੈ ਬੁਝੁੰ ਸੁਧਾਨ ਮਹਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ਗੁਰਾਉ
 ਦਿਤੁ ਕਰਮਾ ਬਿੰਦੁ ਪਾਇਐ ਨਹੀ ਜੋ ਬੁਝੇ ਗਯਾ
 ਏਨਾ ਬੁਝੇ ਭਾਉ ਕਰਬੀ ਮਾਤੀ ॥ ਮਾਇਆ
 ਮਾਓ ਸਮਾਣੀ ॥ ਏਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ
 ਭਈ ਕਾਮ ਦਿਠਿਆਣੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾਇ ਪੁਰੁ ਭੁਝੇ ਗੁਰ
 ਏਨਾ ਏਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਇਐ ਜੋ ਕੁਝ ਕੈ
 ਸੋਭਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਆਤਿ ਮਭਿ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ
 ਏਨੀਐ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦ ਗਥ ਪਾਈਐ ਤਾ ਸੁ
 ਚਰਣੀ ਰਿਤਾ ਗਈਐ ॥ ਸਹੁ ਕਾਮੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਮਾਨੁ
 ਦੀ ਜੋਇ ਦਿਏ ਮਾਇ ਦਾ ਗਈਐ ॥ ਏਨੀ ਕਰਿ ਭ

ਤਗਣੀਭੈਰੋਇਨੀਬਾਤੀਸਤੁਪਾਈਐ॥੩॥
 ਯੁਗਵਾਨੈਤਸਤੁਪਾਈਐ॥ਅਵਰੁਵੈਸੀਚ
 ਤੁਗਈ॥ਸਤੁਨਚਰਿਕਰਿਦੇਕੈਸੇਦਿਨੁਏਖੈ
 ਕਾਮਦਿਨਦਨਿਪਿਪਾਈ॥ਆਪਣੈਕੰਤਪਿਅ
 ਗੀਸਾਸੇਤਾਗਦਿਨਾਨਕਸਾਸਤੁਗਈ॥ਐ
 ਸੈਗੀਗਤੀਸਤੁਨਕੀਮਾਤੀਅਤਿਨਿਸਿਭਾਇ
 ਸਮਾਣੀ॥ਸੁੰਦਰਸਾਸਤੁਪਥਰਥਟਕਹੀਐ
 ਸਮਿਆਣੀ॥ਗਾਤਥਿਗੁਰੂਕੀਪੈਗੀਆਇਪਈ
 ਆਗਾਗਾਇਓਪਲਾਪਾਇਕਰਿਖੜੀਆਉਣੀ
 ਆਗਾਅਖਦਿਨਗੀਆਆਸਾਡੀਗਤਿਬਿਓਕ
 ਰਿਉਣੈ॥ਅਤੇਇਸਕਿਅਹੁਸਿਰੁਤੁਪੜਾਕਿਓ
 ਕਰਿਓਨੇਗਾਤਥਿਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆ॥ਵਾਤੁਗੁਰੂ
 ਕਰਿਵੈਇਸਦਿਆਹੁਸਿਰੁਤੁਪੜਾਉਤਾਹੁ॥

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
ਪਾਤਕ ਵਿਉਂਤਿਆ ਇਸੇ ਪਾਤਕਾਂ ਨਾਲ ਪਾਤਕ
ਕਰੋ ਪਾਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਵਿਕ ਵਾਲੇ ਹੋ
ਗੁਰੂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਇਸ
ਇਸ ਨਾਲ ਇਸੇ ਤਵਿਕ ਪਾਤਕਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ
ਨਹੀਂ ਕਾਲ ਰੁਕੂ ਵਾਲੇ ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਇਸ ਨਾਲ
ਇਸ ਪਾਤਕਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਾਤਕਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ
ਤੁਸੀਂ ਤਵਿਕ ਪਾਤਕਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਤਵਿਕ ਪਾਤਕਾਂ
ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਤਵਿਕ ਪਾਤਕਾਂ
ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਤਵਿਕ ਪਾਤਕਾਂ
ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਤਵਿਕ ਪਾਤਕਾਂ
ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਤਵਿਕ ਪਾਤਕਾਂ

ਉਥਾਤੁਸੁਣੀਸਿਈਸੁਖੀਆਸਿਸਰਾਸੁਭਾਜੰ
 ਗੁਰਮਿਲਗਇਗੁਣੀਗੁਭਾਉਰੇਤਪਾਗੀਦੇਵਪੁ
 ਤਿਤਰਪੈਸਿਧਸਸਿਕਤਰਿਮੁਭਾਉਪਰਭੁਰ
 ਸੀਤਤਰਿਤਰਿਣਿਆਪੀਇਰਿਇਰਿਜੇਗੀ
 ਏ॥ਕਾਗਲਸਤਾਮਸਸਤਕੁਤਰਪੈਰੇਤੇਤੁ
 ਪਭੁਪਾਇਏ॥ਕਾਕਪੁਗੀਕਭੁਲਾਪਤਿਤਰ
 ਪੈਅਤਿਤਰਪੈਧਮਗਇਆ॥ਕਾਸਗਲਸ
 ਮਗੀਤਰਿਤਰਿਣਿਆਪੀ॥ਥਿਤੁਤਰਕਰੇ
 ਤਗਾਕੁਤਾਨਕਰਗਤਾਕਾਮੀਤੇਰੇਤ
 ਗਤਸੇਤਨਿਰੁਭਾਗਾ॥ਨਤਥਿਰੇਤਕਾਕੁਪੁ
 ਧਾਰਿਆਇਆਰੇਤੀਆਸਮਾਨਾਨਾ
 ਕੀਤੀਆਸੁ॥ਸਿਭੁਲਿਭੁਨੈਕੈਆਏਤਿਭੁਭੁ
 ਭੁਧਾਦਾਜਾਏ॥ਤਥਿਤਥਿਰੇਸਿਕਰਿ

ਖੜੋਤਿਆ ਆਖਿਓ ਸੁਰੀਸਿਫੁ ਮੈ ਤੈਓ ਹੁਮੇ
 ਰੇਵਰ ਨਿਯਤਾ ਤਵਿਗੁਰੁ ਬੈਥੈ ਪੁਕਿਯਾ ਤੈਪਾ
 ਸਿਖਿਆ ਹੈ ਤਾਕਾਯੁ ਗਿਆਖਿਆ ਮੈ ਰੈ ਪਾਸਿ
 ਸਤੁਰਿਫੁ ਹੈ ਸੋ ਆਖੁ ਤਾਮੇ ਤੀਯਦੇ ਮਦਰ
 ਉਸਾਹਤਾ ਆਤੈਰ ਤਾਕਾਯਾ ਲਾਂਦਾ ਜੜਓ
 ਕਾਗਾ ਅਗਰਚੈਰ ਨਾਕਾਯੇ ਪੁਰੇਏ ਤਾਕਿਗੁਰੁ
 ਬੋਲਿਆ ਸਬਦਾ ਗੁਰੁ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਦਿਲਿ ਮਃ ੧॥ ਮੈ
 ਤੀਤ ਮੰਦਰੁ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਤੀਤ ਤੈਓ ਜੜਓ॥
 ਰਸਤੁਗੀ ਕੰਗੁ ਅਗਰਚੈਰ ਨਾਗੀਪਿ ਆਏਚ
 ਓ॥ ਮਤਦੇ ਸਿਕੁਲਾ ਬਸ ਰੇਤੇਗਾ ਬਿਤੇ ਨਾਕਾ
 ਏ ਨਾਓ॥ ੧॥ ਤਗਿਥਿ ਨੁਰੀ ਉਜਲਿ ਬੋਲਿ ਜਾਓ॥
 ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੁਕਿਏ ਸਿਆ ਆਏਰ ਨਾਹੀਥ
 ਓ॥ ਰਹਾਓ ਤਵਿਪਿਰਿ ਕਾਯੁ ਗਿਆਖਿਆ॥

(143)

ਨਗੁਰੀਆਖਿਆ। ਕੁਛੁਲੇ ਵਹੁ ਸੁਭਾਤਾਨੋਂ ਵਹੁ
 ਗੁਰੁਗੁਰਾਤ ਬਿਗੁਰੁਭੁਖੀ ਪਭੁਜੀ ਕੀ। ਸੁ
 ਲਤਾਨੋਂ ਏਵਾ ਮੋਲਿ ਲਾਸ ਕਰਤ ਖਤਿਗ ਪਭੁਪਾਭੁ।
 ਭੁਕਮੁ ਭੁਸਲੁਕ ਗੀਥੈ ਚਾਨਾਨਾ ਕਾਸ ਕੁਛੁ ਏ
 ਮਤਦੇਖਿ ਭੁਲਾਈ ਸੇਗੇ ਤੇ ਗਇਤਿ ਨਾਨਾ ਏਨਾ
 ਨਾਤ ਬਿਕਾਜੁ ਗਿਪਰ ਪਛਾਕੀਤੀ। ਆਇਥੈ
 ਗੀਪਇਆ। ਆਖਿਓ ਮੁਜੀ ਮੇਰੀ ਗਇਤਿ ਏ
 ਕਾਨੋਂ ਏਵਾ ਤਬਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ
 ਸਿਖੁ ਕੰਟਮ ਪੈਕੋ ਏਵਾ ਏਵਾ। ਤਿਸ ਕਾਸ ਕਾ
 ਤੇਗੀ ਗਿਤਿ ਏਵਾ। ਤਬ ਕਾਜੁ ਗੁਪੈ ਗੀਪਇ
 ਆ। ਥਾਥੈ ਏਵਾ ਕੀਤਾ। ਬਿਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ।
 ਗੁਰੁ ਮਤੇ ਮਨਾਗਾ ਏਵਾ ਗੀ। ਆਇਕੀ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗੋਟਾ। ਜਾਦੇ ਪੈਤਾ ਗੁਪੁ ਬਿਗ

7
 ਏਸੁ ਸੁਮਿਯਾ ਭਾਨੁ ਰਿਯਾ ਏਯਾ ਪਤੀ ਸਾਗੀ
 ਤਖਿ ਮਗਨਾ ਬਹੁਤੁ ਭੈ ਮਾਨੁ ਭੈ ਮਾਨੁ ਦੇਖਿ
 ਗਿਆ ਖਿਓ ਮੁਜੀ ਏ ਬੇਰਾਗੀ ਏ ਏ ਕਾਲਾ
 ਮਸਾਂ ਕੇ ਨਾ ਹੀ ਡਿਠਾ ਏ ਮੁਕਾਲੇ ਤੇ ਨਾ ਏ॥
 ਤਖਿ ਗੁਰੂ ਬੇਬੇ ਆਖਿਆ ਮਗਨਾ ਰਿਯਾ ਏ
 ਰੀਪ ਏ ਮੁਜੀ ਭੈ ਭੈ ਏ ਮੁਢੀ ਗਾਇਲੇ
 ਜਾਏ॥ ਜੇਕੇ ਏ ਜਾ ਏ ਗੁਰੂ ਬੇਬੇ ਪੈਰਾ ਏ
 ਤਾ ਖਾਇ ਜਾਵੇ ਨਿਆ ਭੈ ਜੇਕੇ ਸੇ ਸਪਦਾ ਏ
 ਭੈ ਪੈਰਾ ਏ ਏ ਤਾ ਖਾਇ ਜਾਵੇ ਨਿਆ ਪਤੀ ਏ
 ਕੇ ਏ ਨਾ ਹੀ ਆਵੇ ਨਾ ਤਖਿ ਮਗਨਾ ਏ ਮਗਨਾ
 ਤਾ ਆਖਿਓ ਮੁਜੀ ਕੇ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ
 ਭੀ ਏ॥ ਤਖਿ ਬੇਬੇ ਆਖਿਆ ਮਗਨਾ ਰਿਯਾ ਏ
 ਕੇ ਰਿਯਾ ਏ ਗੁਰੂ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ

उत्सलमकरलेवरि हिवगनेउपरिचरि
 षामेहियुपगतीमाहिनिकलिमागसीहि
 वींसीसाहिमिलोतामाधिउमुउगसाहिउ
 गठिचालुगाठीमाउनेचालुचाउतामे
 गसाहिहियेचालुताविगनेपुढिमाउगीवि
 गसाहिठैताविवीसीवठिमाउगसामे
 हेउगसाहिठैतामेगीरेटीपाहिवरि
 ठैताविगनेवठिमामेवाहापुउटीव
 गसातामेउगीरेटीविठिवरिवाहाता
 विवीसीवठिमाउगसाठाठीतासुष्टव
 वेसाठैताविगनेवठिमाउगीरेटीवीसी
 ठैमगसाहिमाउविगसासुपुणगावग
 वाहापुउटीवेवठिवीसीमावि

ਅਥਿਵਿਕਾਤੀਤੁਰਮੁਕੀਤਾਗੀਤੀਆਤਾਈ
 ਸਾਇਕਗਿਥਿਖੁਲੇਆਦੁਹਾਤਥਿਵੀਕੀਆਗਥੁ
 ਆਪਿਆਲੇਤਥਿਖੁਮੁਤੁਰਗਿਥੇਆਈਆ
 ਸਿਸਕਥੁਲਗਇਨਿਸਿਸੇਸੇਅਤੁਤਇਜਾਇਤੁ
 ਮਗਰਨਿਯਾਬਥੁਪੁਲੇਲਸਕਰੁ ਸਤਿ
 ਯੁਆਪਯਮੇਸਕਰੀਆਥਿਸਾਥਿਆਤਥਿ
 ਇਕੇਗਜਾਗਥਿਆਤਥਿਓਤੁਕੀਕੀਗਈਆ
 ਥਿਓਤੁਗਥਿਗਜਾਬਾਤੁਮੁਆਥਿਮੇਗਥਿ
 ਮਗਥਿਗਾਤਥਿਗਜਾਤਥਿਜੇਥਿਖਜਾਤੁਆ
 ਆਥਿਓਤੁਗਥਿਓਤੁਕੀਆਤਥਿਓਤੁਕੀਤੁ
 ਰਮੁਕੀਤਾਗੀਤੀਆਜੇਗਾਜਾਤੁਆਥਿਤੁਲੇ
 ਆਦੁਹਾਅਤੇਸਤਰੁਤੀਮੁਤੁਕੇਓਨਿਯਾ
 ਤਾਲਥਿਥਿਆਅਤੇਸਤਰੁਤੁਥਿਥਿਥੇਯੋ

ਪਤਾਭਿਧੈਤਭੁਭੁਕੀਤੀਆਗਈਆਜਾ
 ਏਕਿਅੰਤਿਤੁਮੁਖੁਗਿਐਆਈਆਜਾਸਿਮੁਖੁ
 ਓਓਤੁਭਵਿਸੇਈਓਰਿਖੜੁਠੈਏ।ਤਥਿਥ
 ਏਨਯੁਭੁਭੁਕੀਤਮੁਖੁਭੁਭੁਕੀਤਮੁਖੁਪਰ
 ਮਿਸਕੀਆਗਿਆਗਿਆ।ਤਥਿਗਨਾਓਓਕਿਗਿ
 ਏਥਾਏਏਗਿਐਆਥਾਏਏਸਾਥਿਐ
 ਥਿਏਈਆਗੀਤਓਓਆਥਾਏਏਥਿਐ
 ਪਾਤੁਮਿਐਆਗੀਤਓਓਆਥਾਏਏਰਾਏ
 ਮਿਐਆਥੇਥਿਐਆਥੇਥਿਐ।ਤਥਿਗਨੈਪੁਰਿ
 ਆਥਾਐਥੇਥਿਐਓਓਥਿਐਥਿਐਆਥੇਥਿਐ
 ਪਾਤੁਥਿਐਰਾਏਥਿਐਆਥਾਥਿਐਵੀਤੀਕ
 ਓਐਓਐਥਾਥਾਥੇਥਿਐਥਾਥਾਥਿਐਥਾਥਾ
 ਓਮਕਓਐਥੇਥੀਤੀਆਥਾਥਿਐਥਿਐ

ਗੁਣਿਯਾਥਾਸੇਮੈਤੈਸੁਕਰਕੁਧਰੇਸਿਯਾਥੈ
 ਮੈਤੈਰੇਓਸਰਿਯਾਧੇਸਿਯਾਥੈਰਾਥਾਥੈ
 ਥੈਰੇਤੈਰਿਯਾਧੇਸਿਯਾਥੈਰਿਤਾਥੈਰੇਓ
 ਸਰਿਯਾਧੇਸਿਯਾਥੈਰਾਧਾਧੁਗੁਣਿਯਾਥੈ
 ਸੇਤਿਰਿਯਾਧੇਸਿਯਾਥੈਰਾਧਾਧੁਗੁਣਿਯਾਥੈ
 ਗੁਣਿਯਾਥੈਰਿਯਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓ
 ਰੇਧਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓ
 ਤੈਰਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓ
 ਤੈਰਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓ
 ਰਿਯਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓ
 ਗੁਣਿਯਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓ
 ਰਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓ
 ਰਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓਥੈਰਾਥੈਰੇਓ

ਜੀਆਮਾਹਿਜੀਵਾਲੇਜੀਆਨਰੀਕਰੇਪਾਸਾਉ
 ਕੀਜੀਥਾਪਿਨੇਦੈਪਤਿਸਹੀਯਸਕਰਕੇਸੁਯ
 ਹਾਨਾਨਕਸਿਉਸਿਉਮਰੇਭਾਇਉਉਉਉਉ
 ਗਿਗਤਾਯਾਤਖਮਰਾਨਾਪੈਗੀਪਇਆਕੋਯ
 ਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯ
 ਤਗਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯ
 ਦਿਰੇਦੇਨਾਤਾਯਾਗੇਮਸਕਰੀਆਕਗਤਿਤ
 ਕਗਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯ
 ਭਿਤੁਪਦਿਨਾਹੀਮਤਿਜਾਥਾਯਾਤਾਯਾਪੀਐਕਰ
 ਕਰਕਰੇਥਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯ
 ਭਯਪਤਿਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯ
 ਸਿਭਿਯਪਤਿਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯਭਯ

ਕੇਰਗਤੀ। ਕਾਈ ਗਲੀ ਨਮੇ ਹਈ ਸਿਤੁ ਬਤਿਕ
 ਈ ਤੁਖਿ। ਏ ਬੈਓ ਬੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਪ
 ਤਿ॥ ਤਬ ਏ ਬੈ ਕਾਈ ਪਾਤੀ ਨਹੇ। ਤਬ ਮਹਾ
 ਨੇ ਮਾਖਿਆ ਜੀ। ਏ ਨਾਨਕ ਬਾਕਿਸਿਆ ਤੁਕ ਮੁਠੇ॥
 ਤਬਿ ਬਾਕਿ ਮਾਖਿਆ ਮਹਾ ਨਿਆਏ। ਤੁਸੁ ਤੁਰੁ ਦਸ
 ਦਾਹੈ। ਤਬ ਮਹਾ ਲੈ ਸਹਿ ਗਏ। ਤਬ ਏ ਨਾਨਕ
 ਤੁਸੇ ਵਾਤੀ॥ ਏ ਬੈ ਗਤਿ ਹੋ। ਤਬ ਕੇ ਏ ਚਿਹਾਣੇ
 ਤਾਗੁਰੁ ਬੀ। ਏ ਜੇ। ਏ ਤੁਸੁ ਤੁਰੁ ਜਾਇ। ਏ ਗਾ
 ਮਾਹਾ। ਏ ਤੁਸੁ। ਤਬ ਮਹਾ ਨੇ ਮਾਖਿਆ ਜੀ। ਤੇਰੇ
 ਰਿਭਾ। ਨਿਆਏ। ਏ ਜੀ। ਸਿਥੈ ਬੈ ਚੇ। ਨਾਮਿ। ਸਿਥੈ
 ਦਸਾ। ਏ। ਮਾਏ। ਸਿ ਨਾਮੇ। ਦਾਬੈ। ਗੀ। ਬਤੁਤੀ। ਤੀ
 ਜੇ। ਸਾਏ। ਜਾਇ। ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਕਿ ਮਾਖਿਆ ਮ

ਹਰਾਨਿਅਗਾਉਸਮਹਰਕਾਅਚਮੀਅਵਸਹਰਿਜਾਵੈ
 ਗਾਤੋਹਰਕੀਵਿਗਲਾਗਿਅਭੈਤਿਸੁਮਹਰਦਾਅਚਮੀ
 ਤੋਹਤਸਯੋਜਾਵੈਗਾਤਾਉਨਾਦੀਭੀਗਤਿਕਰੈਗਾਅਭੈ
 ਸੁਮਤਿਦੈਵਗਾਤਬਮਹਦਾਐਅਭਿਆਸੀਤਉਭਾ
 ਵੈਤਾਉਸਦੀਭੀਗਤਿਕਰੈਗਾਤਬਿਬੋਥੇਸਬਦੁਬੀਜ
 ਗਗਮਾਗਵਿਲਿ॥ਮਃ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਸੁਭੁਲ
 ਵਿਸਰਿਗਇਆਐਮਹਣਾਅਸਮੁਵਿਸਰਿਖਆਗੀਕ
 ਤੀਪ੍ਰਿਯੁਜੀਵੁਣਾਹੀਰਹਣਾ॥ਪ੍ਰਣਵਿਭੁਭੁ
 ਧਿਆਵਹੁਆਪਣਪਤਿਸੇਭੀਅਹਿਜਾਵਹੁਗਠਭੁ
 ਜਿਤੁਧੁਮੈਵਸੇਤੁਪੁਰਿਯਾਨੇਵਹਿਸਾਗਹਿਦੇਵਹਿਗੁ
 ਹਿਨਾਹੀ॥ਤੁਰਾਤਾ ਸਭਨਕਲੀਆਮੁਰਹਿਜਾਭੁ
 ਭੁਠੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਦਹਿਸੇਈ
 ਬੁਝੇਭੁਠੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਜਪਤੁਰੇਪ੍ਰਣਾਮੈਯ

ਹਾਵੈ ਭੈ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਹੀ ਕੁਤੇ ਕਾਇਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭੈ ਤੇ ਭੈ ਸੀ ਹੀ
 ਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ॥ ਵਿਤੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰਿ ਕੇ
 ਹੀ ॥ ੪ ॥ ॥ ਤਬਿ ਘਰਿ ਆਸਾ ਦੇ ਸਕਉ ਆਇਆ ॥ ਆਗੇ
 ਸੇਖੁ ਘੇਰੀ ਨੁਬਾਜੀ ਗਾਇਬੈ ਠਾ ॥ ਤਬ ਉਥੈ ਬ
 ਬਾਭੀ ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਘੇਰੀ ਨੁਬਾਜੀ ਆ ॥ ਆ
 ਤਆ ਗਾਰਹੇ ਸਾ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਾ ਬੁਰਿ ਤਾ ॥ ਆ
 ਏਜੁ ਆਗੁ ਹਟਹੀ ਨਜੁ ਹਟੀ ॥ ਹਮੇ ਸਾ ਆਉ ਸੇਖ
 ਘੇਰੀ ਨਜੁ ਹਟੀ ਆਗੁ ਹਟਾ ॥ ਤਬ ਰਸਤ ਪਜਾ
 ਯੋਕਿ ਬਿਠਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਘੇਰੀ ਨੁਬਾਬੇ ਦੁਪੁਰੇ
 ਬਿਕਰਿ ਬੋਲਿਆ ॥ ਗੋਸਟਿ ਵੀਤੀ ॥ ਆਸਾ ਸੇਖਿ ਘੇਰੀ ਨ
 ਬਾਬੇ ਨੁਪਇਆ ॥ ਅਖਿਓ ਸੁਆਰੇ ਤਾਉ ਤੁਮੁਕ ਰਸ
 ਆਵੈ ਤਾ ਆਗੁ ਹਟੀ ॥ ਤੁਹੈ ਬੇਜੀ ॥ ਆਗੁ ਤਪਹੁ ਮਾਤ
 ਦੁਹੁ ਦੁਹੁ ਪਹੁ ਬੇਜੀ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਾ ਬੁਰਿ ਤਾ ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਸੁਹੀ ਬਿਬੀ ਗਤਿ ਪੁਰੁ ਸੁਹੀ ਵਖਰੁ ਰਹਿ ਕੈ ਈ ਬੇ
 ਕੀ ਨੁਬਸੀ ਕੈ ਈ ਗਯੋ ਪਾਗਿ ਨਾਪਾ ਕੀ ਨ ਬੇਸੀਆ
 ਨ ਭਵੈ ਨਾਜਾਇ ਨਾ ਨ ਵਣਖਰੁ ਸੁਖੁ ਪਾਨੁ ਮਹੇਰ
 ਓਯਾ ਸਮਾਇ ॥ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਘਰੀ ਨ ਵਡਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ॥
 ਘਰੀ ਨ ਚੁਕਾਯੋ ਸਿਉ ਹਉ ਯਾਹੁ ਨ ਯਾਹੁ ਜਾਏ ॥
 ਨਾ ਨ ਵਯਾਖੀ ਕੇਖਦਿ ਯਾਹੁ ਜਾਏ ਸਿਉ ਘਰੀ ॥ ॥ ਤ
 ਬ ਗੁਰੂ ਬੇਬੇ ਜ ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ਘਰੀ ਨ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ
 ਪੁਰੁ ਓਰਾ ਯਾਇਆ ॥ ਚੁਕਾਯੋ ਸਿਉ ਓਤੁ ॥ ਨਾ ਨ ਵਖਰੁ
 ਨ ਓਤੁ ਜੈ ਜੈ ਗਯਾ ਓਇ ਸੁਚੇਤੁ ॥ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਬੇਬੇ ਯਾਹੁ
 ਸਾਹਿਬੁ ॥ ਘਰੀ ਨ ਤਾਹੁ ਹਉ ਯਾਹੁ ਘਰੀ ਨ ਤਾਹੁ
 ਤਿਹੀ ਨ ਕਾਇਆ ਪਿਰੀ ਤ ਬੀਬੀ ਓਕਾਹੀ ਨ ਗੁਰੂ ॥ ॥
 ਤਬ ਗੁਰੂ ਬੇਬੇ ਜ ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਜੁ ਸੁਖੁ
 ਰਖ ਸਖ ਯਾਹੁ ਵਡੇ ਬੇਬੇ ਯਾਹੁ ਨਾ ਨ ਵਖਰੁ ਮਾਹਿ ਮਾਹਿ

ਹੁਲਖੁ ਤੁਧੁ ਤੁਰਿ ਨਾਮੁ ਪਸੀ ॥ १ ॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਯਹੀ ਦੁਖੁ
 ਲਿਖਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਿਲਿ ਥੇਕਾ ਥੇਕਾ ਨਾਮੁ ਥੇਕਾ
 ਥੇਕਾ ਦਿਖੀ ਦੁਖਾ ॥ २ ॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਦੁਖੁ ਥੇਕਾ ਥੇਕਾ ਤ ਕਤ
 ਗੁਰੁ ਤੇਲਾ ॥ ३ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਭਿਖੁ ਮੁਖਿ ਤੇਲਾ ਪਿਆ
 ਸੀ ਦੁਖੁ ਨਾਨਕ ਭਿਖੁ ਪਿਪਾਸਾ ਪਤਾਨੀ ਥਿਕਾਸ ਠੇਕੇ
 ਥਿਕਾਸੁ ਧਰਤੀ ਨਾਨਕ ਭਿਖੁ ਦਿਖਿ ਤੇਲਾ ਮੇ
 ਲਾ ॥ ४ ॥ ਕਹੈ ਯਹੀ ਦੁਖੁ ਤੇਲਾ ਥਿਕਾਸੁ ਤੇਲਾ ਤੇਲਾ
 ਤੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਿਖਿ ਤੇਲਾ ਧਰਤੀ ਨਾਨਕ ਭਿਖੁ
 ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਿਖਿ ਤੇਲਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਿਖਿ ਮਨਾ
 ਜਪਤ ਪਕਾਥੇ ਪੁਥੇਕਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਿਖਿ ਤੇਲਾ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਿਖਿ ਤੇਲਾ ਮੇਲਾ ਧਰਤੀ ਨਾਨਕ ਭਿਖੁ
 ਰੇਨਾ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਿਖਿ ਤੇਲਾ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖੀ
 ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਿਖਿ ਤੇਲਾ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਿਖਿ ਤੇਲਾ

ਲਾਉਈ॥ ਜੇਹੁ ਭੇਟੈ ਫਿਰਿ ਹਰੀ॥ ਮੇਧੈ ਗੋਸਟੀ॥
 ਮਿਲਿਆ ਤੇਹਿ ਨ ਵਿਦੁ॥ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਤੇਹੀ॥ ਆਇ ਗਏ
 ਭਨਿਵਾਰ ਸੀ ਸਚੁ ਰਹੈ ਸੇਈ॥ ੩॥ ਭਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬ
 ਗੀਐ॥ ਸੀਤਾ ਮੇਗਾਰੇ॥ ਗੁਰਬਰਨੀ ਸਤੁ ਪਾਇਆ॥
 ਸਤ ਕੇ ਅੰਤੁ ਬੋਲਾ॥ ੪॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੇਹਲੀ ਭੁਭੁ
 ਸਤੁ ਪਗ ਪਿਆਗਾ॥ ਤਸੁ ਸਤ ਕੇ ਗੀ॥ ਰਾਸੀਆ ਸ
 ਰਾਖ ਸਤੁ ਤਮਾਗਾ॥ ੫॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਯਹੀ ਦੁਬਹਿਐ॥
 ਸਭੁ ਰਾਗੁ ਸਾਧਿ॥ ਗਤੇ ਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ਹੀ॥ ਦੀ
 ਰਾਗੈ॥ ਸਿ ਨਾਇ ਸਾਗਿ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇ ਭੁਇਓ
 ਭੋਈ॥ ਗੁਰੂ॥ ਦਿਲੁ ਤੁਮੁ ਤਬ ਤਿਸਿ ਸੁਮੇਈ ਸਾਗਿ॥
 ਮਨਿ ਤੇਰੁ ਮੁਖਿ ਤੇਰੁ ਸੇਵਾ ਕਰੁ॥ ਕਰਿ ਆ॥ ੧॥ ਪਰ
 ਵਰੁ ਰਾਖੁ ਪਥੁ॥ ਪਾਪੁ ਰਾਖੁ॥ ਗੁਰੂ ਬੀਖੁ ਤਤੁ॥
 ਸਿ ਨਾ ਭੁਇਆ ਮਨਿ ਸਤੁ ਤਿ ਨਾ ਦੁਖਾ ਪੈਰੁ॥ ਮੁਖਿ
 ਤੇਰੀ ਪਾਹੁ ਪੁਦਾਇ॥ ਤੁਥੁ ਖਸੈ ਰਹੀ॥ ਸੇਖਰ

ਗੈਰੇ ਪੈਰੁ ਦੀ ਜੈ ਬੰਦ ਗੀ॥ ੩॥ ਤਬਿ ਬਾਬੋ ਬੋਹਿਯਾ ਮ
 ਬੁਝਾ॥ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ॥ ੧॥ ਜਾਤੁ ਤਾ ਮੈ ਸਕੇ ਕੋਇ ਤੁ
 ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਗਮਿ ਜੀਓ॥ ਤੁਧੁ ਅੰ ਤਹਿ ਹੁੰਦੁ ਸੁਖਿ ਬ
 ਸਾ ਤੁਧੁ ਅੰ ਤਹਿ ਸਬਿ ਜੀਓ॥ ਰਾਇ ਤਖਤੁ ਦਰਿ
 ਯਾਯਾ॥ ਰਾਇ ਭੀ ਪਉਰਿ ਜੀਓ॥ ਰਾਇ ਬਾਹਿਰਿ
 ਸੁਰੁ ਦੁਹੈ ਕਹਾਉ॥ ਯੁਯੈ ਕਾ ਕਾਮਿ ਜੀਓ॥ ਰਾਇ
 ਰੁਖੁ ਜਾਹੁ ਪਾਏ॥ ਰਾਇ ਮਧੁ ਰੀਯਾ ਜੀਓ॥
 ਰਾਇ ਸੇ ਸੁਰੀ ਗਾਇ॥ ਯਹਿ ਗੋਤੁ ਰਾਇ ਤਹਿ
 ਜੀਓ॥ ਰਾਇ ਸੁਰੀ ਹੁੰਦਾ॥ ਹੁੰਦਾ ਦਰਿ
 ਦਿਸੁਈ॥ ਜਾਸੀਓ॥ ਰਿਯਾ ਮਾਗੁ ਰਿਯਾ ਕਹਿ
 ਸੁਤੁਓ॥ ਮੈ ਰਗ ਸਾਭੁ ਪਾਇਆ॥ ਜੀਓ॥
 ਰਸ ਕਰੀ ਸੁਪਾਇਆ॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਯਾਗ
 ਰਾਮਿ ਜੀਓ॥ ੧॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਮੈ ਤੇ ਸੇਖਰੀ ਦੁਰ
 ਏ॥ ਰਗ ਤਹਿ ਇਕ ਹੋਰੀ ਗਾਇ॥ ਤਬਿ

ਕੁਥੈ ਰਾਖੁ ਦਇਆ ਆਇ ਨਿਕਾਇਆ ॥ ਭੁਭੁਕੇ ਸਿਖ
 ਨਿਖਰਿ ਭੁਭੁਕੇ ਸਿਖ ॥ ਤਬ ਏਨੁ ਤਬ ਏਨੁ ॥ ਬਾਜੁ ਪਕ
 ਤੁਝਿ ਕੇਲੇ ਆਇਆ ॥ ਦਿਲਿ ਰਹਿ ਭੁਭੁਕੇ ਗਾਪਾਇ ਕਰਿ
 ਪਿਛਲੀ ਗਤਿ ਯੁਧੇ ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਯਹੀ
 ਦਾਪਣ ਬਖਸ਼ ਪਾਇ ਲਇਆ ॥ ਅਤੈ ਭੁਭੁਕੇ
 ਬਖਸ਼ ਗਧਿ ਫਿਰਿ ਭੁਭੁਕੇ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਯਹੀ ਦੋਖ
 ਲਿਆ ॥ ਸਾਧਿਕਾ ਜੋ ਜਾਗਿ ਮੇਸਾਈ ਪਸਹੁ
 ਯੈ ਨਿਦਾਇ ॥ ਪਹਿਲੀ ਗਤਿ ਯੁਧੇ ॥ ਯਾਹੁ
 ਭੀ ਪਿਛਲੀ ਗਤਿ ॥ ॥ ਤਬ ਬੋਧੇ ਸਭ ਬੁਧਿ
 ਸਾਧਿਕਾ ॥ ਰਾਤੀ ਸੰਘੀ ਸੰਘੀ ਆਖਿਆ ॥
 ਲੈਤਿ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਇਕ ਜਾਗੈ ਨਾ ਲੈ ॥
 ਇਕ ਸੁਤਿ ਆਖਿ ਲੈ ॥ ਭੁਭੁਕੇ ॥ ॥ ਤਬ ਬ

ਕਬਿਯੋਗਾਸੇਖਰਗੀਰਾਇਸੰਦੂਹਿਓਭਾਖ
 ਠੇਠਿਕੋਰੇਪੁਰਿਆਹੈ॥ਸਾਸੇਖਰਗੀਰੁਰੇ
 ਖੈਤਾਮੁਹਗਾਠਿਅਸਾਨਿ॥ਤਖਿਓਤਭਾਖ
 ਬਜੁਏਠਿਕਰਿਚਾਚਰਹਿਯਾ॥ਤਖਹੁਕੁਥ
 ਯਿਯਾਸਬਯਾਗੁਤਪਾਗੀ॥ਵਤੁਮ:१॥੫
 + ਹਿਲੈਪਤੈਗੈਰੁਸਲੋਨੀਏਗੈਰਿਅਪਿ
 ਯਾਗੀਗਮਾਦਖਹੁਗਖਮੁਈਯੋਯਾਏਥ
 ਗੀਗਮਾਦਗੀਯਾਏਕਦੁਜਗੈਦੁਸੁਤੀ
 ਜਮਰਮੁਚੁਸਏ॥ਗੈਰਿਅਧੋਗੀਬਿਯਾਗਤਿ
 ਤੇਗੀਰੁਪਤੈਪੁਰਮੁਸਏ॥ਗਖਣਹੋਗ
 ਗਮਾਪਾਹੇਸੁਣਿਬੋਨੀਤੀਯੋਗੀਯਾਨਾ
 ਕਮੁਰਖੁਕਰੇਨਚਤੈਰਿਯਾਮੁਏਗੈਰਿ

ਅੰਧਰੀਆਂ ਜਾਪੁਤਾ ਪੁਰਤਿ ਆ ਜਾਗੁ ਅਚੇ
 ਤੀ ਗੁਆਇ ਸੀ ਗੁਪੁ ਧੀਠੇ ਪਾਜੈ ਖੇਤੀ ਗੁਪੁ ॥
 ਗੁਪੁ ਖੇਤੀ ਤਹਿ ਗੁਪੁ ਠੇਤੀ ॥ ਜਾਗੁ ਤੇ ਰੇਗੁ ॥
 ਗੋਸਰ ਮਮੀ ਨ ਜਾਵੁ ਨ ਦੁਖੁ ਪਾਵੁ ॥
 ਜਮਕ ਰੁਗੁ ਭੁਭਗੋ ॥ ਗਵਿਸ ਮਿਦੀ ਪਕੁ
 ਰਗਤਿ ਦੁਆਰੇ ਮਾਨਿਸ ਰਾਮੁ ਪਿਪਿਕਾਏ ॥
 ਨਕ ਮੁਹਖਾ ਜਾਨੁ ॥ ਚੇਤੇ ਕਿਉਂ ਦੁਜੈ ਮੁਖ
 ਪਾਏ ॥ ਜਾਤੀ ਜਾਪੁਤਾ ਪੁਰਤਿ ਆ ਜਾਗੁ ਅਚੇ
 ਪੀ ਗੁਪੁ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਤਦਾ ਗੁਪੁ ਮੀਤਾ ਪ
 ਗੁਪੁ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਤਦਾ ਗਜਗਤ ਪਿਆ
 ਗੁਪੁ ॥ ਰੇਗੁ ਗੋਲਿ ਤੁਛਾ ਸੈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ
 ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਪੁ ਮਤਿ ਕਾਲੁ ॥ ਗੁਪੁ ॥

ਸਮੁਦ੍ਯੋਗੁ ਕਾਨ੍ਹ ਨੈਵੈਵੈਤੁ ਨਾਵੈਸੰਤਪ੍ਰ
 ਾਨਾਨਕਤੀਜੈਵੈਵੈਵਿਖਿਲਕਾਮਾਇਕਾਮੋਤੁ
 ਵਿਆਪੀਸ਼ਾਚਰੁਥਪਤੁਰੁਰੁਇਕਾਨ੍ਹ
 ਬੇਠਗੇਰਾਮਾਇਨਿਪੁਰੁਗਾਖਿਆਕਾਮਾਨਦਿ
 ਨੁਸਾਹੇਰਾਮਾਕੁਰਪੁਛਿਜਾਗੈਨਾਮਿਯਗੈਇਨਾ
 ਗੈਵਿਸੁਤੈਗੀਯਾਗੁਰਸਕੁਰੁਕਮਾਦੁਤਾ
 ਨਮਿਨਾਕਾਦੁਤੀਨਾਨਹਿਪੁਰੁਬੇਧੀਯਾ
 ਕਰਿਕੇਪਿਆਚਰੁਸਮੀਰੁਕੈਪੈਨਾਨਾਮੁ
 ਯੇਤਨੁਕੁਸਮਮੋਸਾਨਾਨਕਤਪੀਆਕੁਰੁ
 ਚਰੈਵਿਨਾਮਾਨਹਿਕੇਮਾਨਿਦੁਸੋਸਾਸਾ
 ਯੀਗੀਠਜੀਯਾਕੁਰੁਗਿਖਿਆਕਾਇਕਾਮੁ
 ਮਾਗਸਕਸਮੁਖਚਕੇਵੀਨਾਨਾਇਕਾ

ਗਮਾਥਿਯਾਗਾਇਆਸਾਧੁਤਿਕਾਇਆ
 ਨਾਨਕਸੈਨਾਮੁਦੀਐਯਾਪਣੀਦਾਗੀਸਰ
 ਸੈਯਾਏਪਵੀਥੀਯਾਦੀਐਯਾਪਣੀ
 ਚਮੇਕਾਏਖਾਯੀਸੈਥੁਗਾਗਮੁਤੀ
 ਯਾਗਾਨਾਨਕਮੁਗਨਾਮਕਦਿਖਿਯਾਏ
 ਤਿਯਿਯਤਿਕਾਗੁਰੂਕੀਯਾਪਾਤਥਥਾਥਾ
 ਯਾਤੈਸੇਧੁਯਗੁਰੂਥੁਯੁਗੁਰੂਦਾਸਥੁ
 ਯਾਥਿਕੈਰੇਖੈਤਾਤਥਾਥਥਪਾਇਯਾਥੈ
 ਰਾਥਥੁਯੁਗੁਰੂਕੈਤਾਮੁਥਿਯੋਕਾਥੈਯਾਥੈ
 ਯਾਗਾਥੈਥੁਗੁਰੂਥਿਯਾਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ
 ਗਾਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ
 ਗਾਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ

[illegible]

ਬੀਜਰਾਇਆ ਹੁਗਤਿ ਕਉ ਲੁਇਰਿ ਨ ਕਉ
 ਲੁਟ੍ਹਾਇਹੈ। ਤਬ ਆਸਾਰੇ ਸਕੇਲੇ ਕਾ
 ਗੈ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਹਿ। ਤਜੇ ਤਕੀਆ ਆਖਿ
 ਆਖਿ ਸਿਮਰੀ ਮੁਕਤਿ ਤਬ ਹੋਇ ਜਾ ਸਾਧ
 ਕੇ ਨਗਰਾ ਗਾਨਿ। ਤਬ ਆਸਾਰੇ ਸਕੇ
 ਤਬ ਪਕਰਿ ਆਇ ਰੁਗਣ ਜਾਗਿ ਆ
 ਸਾਜੇ ਕੇ ਟੀਯਕੀ ਹੁਆਇ ਤਉ ਤੈਰ
 ਏ ਜੈ ਕਹੀਐ। ਤਬ ਬਾਬਾ ਭੈਸੇ ਕ
 ਯਗੀਰੁ ਜਾਇ ਨਿਕਾਲੇ। ਜਬੋ ਨੈਗੇ
 ਤਬ ਹੁਗੁ। ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਸੇ ਪਯਗੀਰੁ
 ਪੈਰੁ ਪਾਇ। ਤਬ ਸੇਖਿ ਯਗੀਰਿ ਕਹਿ ਆ
 ਜੀ ਮੇਰੀ ਬਿਆਸ ਜਾਨੈ। ਤੈਸੇ ਮੇਰੇ

ਮੈਪੈਰੁਪਗਾਤ ਬਥਾਬੈਰੁਪਭਿਅਗਾਤਾਪੈ
 ਗੀਯੁਟਿਗ ਈ॥ ਉਸਕੀਅਕੀਮੁਕਤਿਉਈ॥
 ਤਬਸਾਗਾਮਾਸਾਦੇਸੁਆਇਪੈਗੀਪਇ
 ਆਗਾਤਬਥਾਬਾਬੈਰਿਯਾਮਬਦੁਗੁਗੁ
 ਮਾਹੁਇਲਿ॥ ਮਃ॥ ਮਿਲਿਮਾਤਿਪਿਤਾਪਿਤੁ
 ਕਮਾਇਆਤਿਨਿਕਰੈਲੇਖੁਲਿਖਾਇ
 ਆਲੇਖੁਨਾਮਜੋਤਿਵਡਿਯਾਈ॥ ਮਿਲਿ
 ਮਾਇਆਸੁਗਤਿਗਏਈ॥ ॥ ਮੁਗਬਮਾ
 ਕਾਏਕਰਮੀਮਾਣਾ॥ ਉਚਿਗਾਣਾਪਸਮੈ
 ਭਾਣਾਗੁਭਾ॥ ਤਸਿਸਾਰਸਤਿਪੁਖ
 ਤਈ॥ ਘਗਛੁਡੇਗੈਨਕਈ॥ ਰਿਛੁਪ
 ਈਐਰਿਛੁਪਤਿਜਾਈਯੋਕੇਬਾਹੁਰਿਤੁ

ਹੀਆਆਈਐ॥੨॥ ਸੇਰਕਾਇਆਪਟੁਤਰ
 ਏ॥ ਭਰਮਾਇਸਿਬਤੁਤਰਾਇ॥ ਕਰਿਸੇਜਮ
 ਖਾਲੀਸੇਏ॥ ਹਾਥੀਪਓਦੀਕਾਹੈ॥ ਖਾਧੁ
 ਘੁਮਣਦਾਸੀਭਈ॥ ਪਾਪਾਪਥਰਤਰਤੁ
 ਨਜਾਈ॥ ਭਓਥੇਜਾਜੀਓਰਜਾਓ॥ ਕਰਨ
 ਨਕਰੇਏਕਾਹੁ॥ ਗਾਗਾਤਥੇਏਆਲੇਲੇਆਈ
 ਨਿਜੇਸੇਧਰੀਕਰੇਦੁਨਿ॥ ਤਿਸਕਉਆਖਿਐ
 ਖਾਧੀਭਾਜਾਏਪਾਏਭੀਥੀਪਾਏ॥ ਤਥਾ
 ਸਾਰੇਸਥਿਆਏਕਾਥਿਆ॥ ਤਥੇਏਖੁਦਾਏ
 ਕੇਤੁਥੇਏਓਸੀਮੁਲਕਾਕੁਰਿਆਹੈ॥ ਸਿਮੁਤੁ
 ਲਖਕਰੀਦੁਹਤਦਾਹੈ॥ ਜੇਹੋਦੀਕਾਠਕੀਤਿਮੁ
 ਆਏਕੇਥੇਏਏਦਾਹੈ॥ ਤਾਥਾਖਦਾਹੈ॥

ਜੇ ਮੈ ਖਾਧੀ ਠਾਘ ਤੇ ਪਲੇ ਤੀਬ ਧੀ ਠਾਘ ਤਬ ਸੇਖ
 ਠਗੀਰ ਰੋਧੀ ਕਾਠੀ ਕੀ ਸੁਇ ਪਾਠੀ ਆਖਿ ਓਠੁ
 ਟਿਕਣੀ ਗੀਰੁ ਕਾ ਖੇਰਾ ਸਕਾ ਗੈ ਟਿਤੀ ਸੁ
 ਜਾਇ ਪਾਠੀ ਠਾਘ ਤਬ ਥਾਥੇ ਦੀ ਪੁਸੀ ਠੇਠੀ ਸੇਖ
 ਠਗੀਰੁ ਦਿਸਾ ਕੀ ਜਾਤਬ ਥਾਥੇ ਬੀਠੀ ਆਸੇਖ ਠ
 ਗੀਰੁ ਤੁਸਾਇ ਓਧੁ ਦਿਸੀ ਠਾਘ ਪਰਤੁ ਪੀਰੁ
 ਗੁਤਬ ਸੇਖ ਠਗੀਰੁ ਆਖਿ ਆਖਿ ਕਾਠੀ ਠੇਠੀ ਤਬ
 ਸੇਖ ਠਗੀਰੁ ਦਿਸੀ ਠਾਘ ਗੋਲੇ ਦਿਸੀ ਗਿਮਿਲੇ
 ਤਬ ਗੁਰੁ ਥਾਥੇ ਬੀਠੀ ਆਸੇਖ ਠਾਘ ਗੁਰੁ ਸੀ ਗੁਰੁ
 ਠਿਮਾਥੀ ਆਵੁ ਠੇਠੀ ਗੋਲੇ ਮਿਲਿ ਠਾਘੀ ਸੇਠੀ
 ਜੀ ਆਸਿ ਭੈ ਕਰੁ ਠਾਘ ਠਾਘ ਸੇਠੀ
 ਮਰਥ ਕੀ ਆਸੇਖ ਸਾਧਿ ਬਸੁਤੁ ਗੁਰੁ

ਦੁਹੁਟਸਭਿਯਾਸਾ॥ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਕਰਤੇ ਕੇਰਿ॥ ਭਿ
 ਕੁਸਥਰੁ ਈਰਾਗੀਯੋ॥ ਜਾਤੁ ਤਾਕਿ ਯਾਤੁ ਗਾਹਠੀ॥
 ਜਾਇ ਪੁਦੁਸੁ ਯਾ ਸੀਸੁ ਹੁਈਯੋ ਕਿਰਿਗੁਣੀ॥
 ਸਹਸਿ ਸੰਤਿ ਸੀਸਾਗੀ ਅਖਿ ਠਾਥੈ ਯਾਤੀ॥ ਧਿ
 ਭੁਗੀਸਾ ਪੁਤਾਇਯੋ ਜਾਗੁਰਕਾ ਸਥਰੁ ਸੁਣੀਯਾ॥
 ਕੇਤਾਯਾਤੁ ਗੀਯਾ ਕੁਰਗੀ ਕੇ ਦਰੁ ਤੇਰੀ ਯਾਤੀ॥ ਕੇਤੇ
 ਤੇਰੇ ਸੀਸ ਜੰਤਿ ਯਥਿ ਕਰਿ ਨਿਰਿਨੁਗਤੀ॥ ਕੇਤੇ
 ਹੇਠੁ ਪਰਗਵੇਤੇ ਜਾਤਿ ਯਾਤੀ॥ ਕਾਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸ
 ਭੁਖੁ ਪਰੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਇ॥ ਸੁਕਤਿ ਠੈ
 ਪਾਤਿ ਭੁਖੁ ਪਰੈ ਗੁਰਸਥਰੀ ਭੁਖੁ ਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸ
 ਚਾਪਥਿ ਸਾਹੁ ਯਾਪੋਹਿ ਇਮਿ ਯਾਇ॥ ਗਾ॥ ਤਖ
 ਵਾਜੀ ਕੇ ਈਰਿਨੁ ਯਾਸਾਇ ਹਿਰਿ ਯਾਸਾ॥ ਸਾਹੁ

੨੨

ਸਾਨੇ ਸੁਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗਾਤ ਪਸਿ। ਨਉ ਮਗੀ ਕਰੁ ਭੋਇ
 ਕਮੀ ਜੀਅ ਸਾਨੇ ਦਿਓ। ਤਬ ਬੋਧੁ ਪੁਸੀ ਭੋਇ।
 ਸਾਨੇ ਸਉ ਪਗਿ ਬੋਧੁ ਦੁਹਗੁ। ਓਥੁ ਹਰੇ ਰ
 ਭੋ। ਤਬ ਬੀਅਰੇ ਸਾਨੇ ਪ੍ਰਗਠੇ। ਤਬ ਭੁਭੁਕ
 ਈ ਬੈਠੇ ਹੋਏ। ਨਾ। ਤਤਾਇ ਖੇੜੇ। ਤਤਾਇ
 ਕਰੁ ਕਾਰੇ। ਨਾ। ਕਾਨੇ ਖਿਕ ਗਿ। ਤਬ ਬੰਤਾ
 ਬੰਤੀ। ਨਾ। ਤਬ ਭੁਭੁਕ ਪਗਿ ਗਿ। ਨਾ।
 ਪੈਰੇ ਖੇੜੇ। ਪੀਤੀ। ਮਾਮੀ ਦੋਹੇ। ਗੁਰੁ।
 ਦਰਿ। ਨਾ। ਭੁਭੁਕੀ। ਨਾ। ਗਿ। ਗਾਇ।
 ਦਿ। ਸੀ। ਸਤਿ। ਗੁਰੁ। ਪਸਿ। ਗਿ। ਪਤੰ। ਜੁਗਾ। ਵਾ।
 ਮਾ। ਤਿ। ਤਸ। ਮੈ। ਬੈਠੇ। ਸਤੰ। ਰੀ। ਬਹੇ। ਤੀ। ਮਹਿ।
 ਪਉ। ਤਸ। ਰੀ। ਨਾ। ਨਾ। ਤਸ। ਬੰਤੀ। ਬਿ

म॥ ॐ नमः शिवाय ॥ इति मन्त्रः ॥ सुगन्धः पश्यति उ॥
 शैलः ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 म॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥

१६८४२००॥रुगरीषिकासुगदाउदाउवीर
 मउसिदादिदाउदाउसधियाणीगावउगाव
 रुगरीषिकासुगवीगयादाउदाउसपति
 मामउरुधुगाया॥३॥टिववैसिउरुगसज
 पचरुगमीउउतागा॥१५८४००॥वसगसुग
 मठिवीरउगादिमामउसिदादिदाउदाउ
 वमठिकावउगाववसगसुगवीगया॥
 दाउदाउसपतिमामउरुधुगाया॥३॥टिव
 गैसिपचरुगसजपचरुगसजउतागा॥१५५५२०॥
 पमसुगसिका॥५॥डियगिमामउसिदा
 दिदाउदाउरिमामवउगावपमसुग
 वीगयादाउदाउसपतिमामउरुधुगा

ਥਾ॥ ਗਾਇਕ ਕੋ ਸਿੰਘੁ ਰੀਤ ਤਲਾਖਤ ਮਤਲਾਗ
 ੧੫੨੩...॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਤ
 ਮਤਿ ਦਿਖਾਇ ਦੁਖ ਪਦ ਤਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮਤਿ ਆਨੁ ਗੁਰੀ ਗਾਥਾ ਦਰਦੁ ਤਪ
 ਤਿ ਆਸ ਕਰੁ ਧੁਆਥਾ॥ ਪਾਇਕ ਕੋ ਸਿੰਘੁ ਰੀਤ
 ਤਲਾਖਤ ਮਤਲਾਗ॥ ੧੫੨੪...॥ ਤੁਮ੍ਹਿ
 ਤਿ ਆਨੁ ਗੁਰੀ ਤਾਇਕੁ ਪਿਆਨੁ॥ ਮਤਿ ਦਿਖਾਇ
 ਮਤਿ ਦੁਖ ਪਦ ਤਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖ
 ਤਿ ਆਨੁ ਗੁਰੀ ਗਾਥਾ ਦਰਦੁ ਤਪ ਤਿ ਆਸ
 ਕਰੁ ਧੁਆਥਾ॥ ਦੁਖਾਇਕ ਕੋ ਸਿੰਘੁ ਰੀਤ ਤਲਾਖਤ
 ਮਤਲਾਗ॥ ੧੫੨੫...॥ ਗੇਠ ਕਰੁ ਗੁਰਮਤਿ
 ਤਿ ਆਨੁ ਗੁਰੀ ਮਤਿ ਦਿਖਾਇ ਦੁਖ ਪਦ ਤਾ

ਨਾਗੀ। ਕੁਨਾਨ ਕੇ ਨਕਸ਼ਾ ਗਵੀ ਗਾਥਾ। ੨੭੬੭
 ਪਤਿਕਾ ਸਕਤੁ ਪੁਲਾਥਾ। ੧੧। ਇਕ ਕੋ ਹਿੰਦੁ ਭਤੀ
 ਤਾਥਾ ਥੈਤਾਨੀ ਤਤਸਾਗਾ ੧੩੮੨੦੦੦। ਨਕਸ਼ਾ
 ਗਰਿਤੁ ਤਹਿ ਸਿਓ ਗਰਿਯਾ ਸਤਿ ਦਿਵਿ ੨੭੬੭
 ਤਵਿਯਾ। ਕੁਨਾਨ ਕੇ ਨਕਸ਼ਾ ਗਵੀ ਗਾਥਾ। ੨੭੬੭
 ਤਵਿਯਾ ਪਤਿਕਾ ਸਕਤੁ ਪੁਲਾਥਾ। ੨੧। ਇਕ ਕੋ
 ਕ੍ਰਿਤੀ ਤਾਥਾ ਥੈਤਾਨੀ ਤਤਸਾਗਾ ੧੩੩੨੦੦੦। ਮਾ
 ਮਾਤੁ ਗੁਮਤਿ ਸਿਮਾਤੁ ਪਿਤਾਨਾ ਸਤਿ ਦਿਵਿ ਮ
 ਰਿਦੁ ਤਵਿਯਾ ਤਿਸਾਨਾ। ਕੁਨਾਨ ਕੇ ਮਾਮਾ
 ਗੁਮਵੀ ਗਾਥਾ। ੨੭੬੭ ਪਤਿਕਾ ਸਕਤੁ ਪੁਲਾਥਾ
 ਥਾ। ੨੧। ਨਿਰੁਗਤਿ ਥੈਤਾਨੀ ਤਤਸਾਗਾ ੧੩੩੨੦੦੦। ਮਾ
 ਤੁਕੀਤੀ। ਮਾਗੇ ਤਵਿਯਾ ਪਤਿਕਾ ਸਕਤੁ ਪੁਲਾਥਾ। ੨੧।

ਭੈਰਵ ਸੇਰੇ ਦਾ ਮਾਪੇ ਯੋਗਾ ਮਾਪੇ ਕੇ ਸੇਵਾ ਦੇਵੇ
ਹਵ ਹਰਾ ਪਾਤੀ ਨਾਨਾ ਉਤੁ ਗਵਵਾ ਮਥਿ ਮਥਿ ਕੀਨਾ
ਮਥਰੁ ਭੁਭਿਵ ਵੀਉ ਧਰਿ ਮਾਨਾ ਨਾਨਕ ਉਤੁ
ਗੁ ਫੁਟੇ ਹਰਿ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ॥ ਪਿਆਉ ਦੇਵੇ ਕਾ ਨਿਬਰਿ ਮਾਨਾ ॥
ਤਿਹ ਕੋਰੀ ਚਉਤ ਹਿਲਾਖ ਥਤੀ ਸਹਜਾਗਾ ॥੨॥ ॥ ੨੨੧
ਪਿਆਉ ਦੇਵੇ ਕਾ ਸੁਗਾ ਕੋਰੀ ॥ ਸਹਜੇ ਦਇ ਮਹਿ
ਵਾਂਕੀ ਤਾਨਾ ਮਾਯੇ ਹਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਇਕ ਕੋਰੀ ਉਤੁ ਤਾਨਾ
ਕੁਸਹਿ ਹਜਾਗਾ ॥੨੨੨॥ ॥ ਬਿਦਿਆ ਸੁਗ ਮਹਿ ਬਿਦਿਆ
ਬੀਨਾ ਗੀ ॥ ਹੋਤਿ ਉਕੀ ਨੀਰੁ ਜਗੀ ॥ ਹੋਤਿ ਮੀਰੀ ਉਤੁ
ਤਥੈ ਹੋਤਿ ਬੀਨਾ ਤਾਨਾ ਕੁਤਾਨਾ ॥ ਸੰਜਮ ਵਾਇ ਜੀ ਬਤਾ ॥
॥ ਇਕ ਕੋਰੀ ਪਰੀ ਸਾਧਾ ਖਾਧਾ ਠੀ ਸਹਜਾਗਾ ॥੨੨੩॥
੨੨੦੦ ॥ ਮਾਯੇ ਪਰੁਗਾ ਮਾਯੇ ਕਾਰੁ ਗਵਾਇ ਮਾਨਾ ਮਾਯੇ

ਨਾਨਕ ਸਿੰਘਾ ਗਿਯਾਨੁ ਪੁਰਾਣਾ ਏਕਾਕਾਰ ਏਕਾ
 ਚਾਨਣੁ ਮੈ ਯੋਗਾਤਮਾ ਕੁਟਾਨ ਕਮੰਜਮ ਏਕੀ ਬ
 ਤਾ॥੨॥ ਏਕ ਕੋਲਿ ਸੋਲਹਾ ਖਚਰੁ ਹਰਿ ਹਰਾਗ॥੧੧੩੬
 ੧੦੦॥ ਨਾਨਕੁ ਸੁਗਮ ਏਕਿ ਕਾਯਾ ਪਾਗੀ॥ ਹਰਾਨੁ ਹਰਿ
 ਰਿਖਾਇਤਗੀ॥ ਕੁਟਾਨ ਕਮੰਜਮ ਏਕੀ ਬਤਾ॥
 ਏਕੁ ਏਕੁ ਰਹਿਤਿ ਮਾਸਤਿ ਤੁਧੁ ਯਾ ਬਾ॥੩॥ ਏਕ ਕੋਲਿ
 ਬਾਹਰਾ ਖਬਰੀ ਮਹਾਰਾਗ॥੧੧੨੩੨੦੦॥ ਏਕ ਪਰਿਜਨ
 ਮਾਇਤੈ ਤੇਰੇ ਸਾਜੇ॥ ਉਤਪਤੀ ਤਮੈ ਪੁਰਾਨ ਕਾਜੇ॥
 ਹਰੇ ਪੇਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨ ਤਾ॥ ਕੁਟਾਨ ਕਮੰਜਮ ਏ
 ਏਕੀ ਬਤਾ॥੪॥ ਏਕ ਕੋਲਿ ਤੇਰੇ ਸਾਜੇ ਖਚਰੀ ਮਹ
 ਰਾਗ॥੧੨੧੪੦੦੦॥ ਨਿਗਾਹੁ ਸੁਗਮ ਏਕ ਪੈਰੇ ਏਕ
 ਯਾਗਾ ਨਹਿ ਮਿਰਤੁ ਨਹਿ ਬੁਢਾ ਬਾਗਾ॥ ਹਰ ਪਰਿ
 ਕਠਾ ਏਕੁ ਨਾਤਾ॥ ਕੁਟਾਨ ਕਮੰਜਮ ਏਕੀ

ਬਾਤਾ॥੫॥ਇਕਕੋਹਿਫਿਧੰਸਹਾਯਾਖਿਰਭੁਗਮੀਤਸਾ
 ੧੫੬੨੪੦੦॥ਗੋਕੰਜੁਗਮਹਿਭਹਿਭਹਿਮੁਖਿਕਹਤਾ॥
 ਮਾਮਾਯੋਪੁਨਿਗਯੁਗਤਾ॥ਬੈਠਤਭੁਭਤਾ॥
 ਭਿਸਿਸਗਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਸਮਏਸਿਵੀਬਾਤਾ॥੬॥
 ਨਕੰਨੈਏਯਥਫਤੀਸਹਜਾਗਾ॥੨੨੩੬੦੦॥
 ਗਤਿਜੁਗਮਹਿਗਏਤਗੋਬਿੰਦਾ॥ਭੈਪਸਿਯੈਤਾਹ
 ਤਨਿਭਿੰਦਾ॥ਭਹਿਪੁਜੀਭਿਭੰਜਾਯਾਤਾ॥ਕਹੁਨਾ
 ਨਕਸੰਸਮਏਸਿਵੀਬਾਤਾ॥੧॥ਬਾਨੈਏਯਥਯ
 ਸਹਜਾਗਾ॥੨੨੪੦੦੦॥ਭਿੰਨੋਰਜੁਗਮਹਿਏਕਥਾਤ
 ਥਾਈ॥ਕਥਿਭਿੰਨੋਰਜਾਚਰਜਵਰਤਾਈ॥ਕਥਿਭਿੰਨੋ
 ਰਸਾਧੁਪਗਿਯਾਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਸਮਏਸਿਵੀ
 ਬਾਤਾ॥੮॥ਭੁਨਾਨੈਏਯਥਭਤਹਿਤਸਾਗਾ॥੨੨੩੬੦੦॥

ਘੋਰੁ ਗੁਮਤਿ ਪੁਰੁ ਬਹੁ ਪਛਾਤਾ ਗੁਗਲਾ
 ਗਿਧੀ ਤਿਨ ਮਸੰਗਿ ਮਾਤਾ ਗਿਧੀ ਕੀ ਚਰਿ
 ਆਕ ਬਾਪ ਛਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਾਵਹਿ
 ਕੀ ਕਥਾ ਛਾਨੀ ॥ ਬਿਧਾਸੀ ਹਲਾਖਾ
 ਠਹਰਤਾ ਗਾ ॥ ੮੧੮ ॥ ਅਰਧ ਜੁਗਮਤਿ
 ਅਰਧ ਬੀਰੁ ਰੀਨਾ ਆਪ ਨੇਚਹਿ ਤੁਛਾਪੇ
 ਯੀਨੀ ਨਾਗੈ ਪਹਿਐ ਭਇਆ ਗਿਧੀ
 ਸੁਪਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਗੀ ॥ ਵਾਸਤਤ ਭਇਲਾ
 ਪਾਇਤ ਭਇਤਾ ਗਾ ॥ ੮੧੯ ॥ ਭੈ ਮਹਿ ਜੁ
 ਗਵਿਧੁ ਕਥਾ ਨ ਜਾਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਾਵਹਿ
 ਸਾਮਾਐ ਸੁਪਾਵਹਿ ਸੈਸਾ ਮੁਤੁ ਗਹਿਯਾ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੈ ਮਹਿ ਤੇਹਿ ਗਹਿਯਾ ॥ ੮੨੦ ॥

ਬਤਹਿਯਾਖਰਭੁਗਮੀਹਤਾਗ॥੧੨੮੦੦॥ਸੁ
 ਵੰਤਗਮੇਇਹਭਿਯਾਅਜੇਗੀ॥ਅੰਤਕਿਸਮਰੇ
 ਥਾਭਿਭੁਭਿਯਾਮੇਗੀ॥ਅਨੁਰਸਥਦਿਯਾ
 ਕਮਾਨੁਗਭਿਯਾ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਦਇਕਾਇਹੁ
 ਮੰਤੁਕਭਿਯਾ॥ਗਾਸਤਹਕਿਯਖਥਤੀਸਹਤ
 ਜਾਗਾ॥੩੨॥ਇਯਾਨੁਗਭਿਯਾਮਾਭਿਯਾਈ॥
 ਨਾਨਕਇਹੀਵਥਾਸੁਨਈ॥ਗਿਯਾਨੁਗਤੁ
 ਮਾਨਮਭਿਯਾਗੀ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਦਇਮੁ
 ਭਿਯਾਨਾਨਕਇਹੀ॥ਪਾਨੁਭੁਸਭਿਯਾਖਾਨੁ
 ਹਤਾਗਾ॥੩੩੯੦੦॥ਮੇਘਜੁਗਯੁਭਿ
 ਘਟਾਥਾਈ॥ਨਾਨਕਸੁਕਰੁਥਾਥਾਪੁ

ਭਿਲਾਈ ਘੋਰਿ ਘੋਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰ ਸਾਹਿਬ ਗੋਰਾ
 ਨਕੀਲ ਸਹਿ ਸੰਤ ਮਤਾ ਗੋਰਾ ॥ ੬੦ ॥ ਸਹਿ ਗਾਖਾ
 ਚਤਾਈ ਚਤਾ ਗਾ ॥ ੬੧ ॥ ਇਨ੍ਹਿ ਕੁ
 ਗਾਪਾਪਾਪਾਪੁ ਦੀ ਨਾ ॥ ਆਪਾਪਾਪੁ
 ਆਪੇ ਦੀ ਵੀ ਨਾ ॥ ਗੋਰੇ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਸੰਤ ਮੁਕਤ
 ਆਪਾਪਾਪੁ ਪਾਇ ਗੋਰੇ ਚਿਤ੍ਰ ਪਰਿਆ ॥
 ॥ ੬੨ ॥ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ॥ ੬੩ ॥
 ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਚਿਤ੍ਰਾਂ
 ਕਥਾ ਆਪੇ ਮੁਨਾ ॥ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਚਿਤ੍ਰਾਂ
 ਸਿਮ੍ਰ ਮਾਨਿ ਆਈ ॥ ਮੁਪਾਇ ਨਾ ਨਕੀਲ
 ਪਾਈ ॥ ੬੪ ॥ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਚਿਤ੍ਰਾਂ

ਸਾਗਾ ੫੧੮੦੦॥ ਨਿੰਕਾ ਗੁਰੂ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭੂ
 ਆਖੀ॥ ਸਭ ਬਿਦੁਜਾਨੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਖੀ॥ ਵਿਗ
 ਦਿਕੁ ਜਾਨੈ ਭੈਰਵ ਰਹੰਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਦੁ
 ਦਿਗਾ ਗਾਇਤਾ॥ ੯॥ ਆਗੈ ਗੈਰੀ ਪਉਕੀ
 ਚਾਖੀ॥ ਗੈਰੀ ਗਏ ਤੀ ਸਭ ਮਿਟੈ ਗਿਆਨ
 ਬੀਚਾਰੁ ਮੀਤਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰ
 ਜਤੁ ਗਾਏ ਪੁਰੀਤਾ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਰੁਣ
 ਗਾਇਆ ਭਿਗੁ ਭਿਗੁ ਭਿਗੁ ਭਿਗੁ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਨਉ ਜਗੁ ਗਇ ਗਇਆ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੈ
 ਸੀ ਗਿਆ॥ ੧॥ ੧॥ ੨॥ ਪਿਆਉ ਸਗੋ ਕਾਨਿ ਬਹਿਮਾ
 ਦਿਖਾ ਕੈਰੀ ਸੀ ਇਕੀ ਸਾਧਾ ਪਤੀ ਸਤੁ ਗਾ

ਫੇਰ ੧੩...॥ ਗੋਗੋਸ ਅਜੁਗ ਕਾ ਜੋਤੁ ਸੁਖਾ ਏ
 ਦਿਵਿਗਿਗਾਗੀਤਾ ਅਗੈਗ ਰਹਿਅਾ॥
 ਅਤੀਤ ਏ ਦਿਵਿਗਿਗਾਗੀਤਾ ਸੈਤਾਈਹਾ
 ਖੈਤਾਈਹਾ ਜਾਗਾ ੪੭੪੬...॥ ਸੈਯਜੁਗਿ
 ਕੁਸੈਯੁਬਾਨਿਅਾਯਾਹਤਨੁਮੀਤਮਿ
 ਪਾਇਅਾਗਮੁਨਾਮਜਪਿਸਭਦੁਖਗਇਅਾ
 ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਏ ਦਿਗਗਰਪਿਲਾਇਅਾ॥੧॥
 ਤਾਈਸਾਯਾਖਥਤੀਸਹਜਾਗਾ ੪੦੩੨...॥
 ਪਸੁਅਾਜੁਗੋਹੈਗਿਗਿਅਾਜਾਨਾਸੁਖਾ
 ਹਨਬੋਲੈਅੰਤਰਿਪਿਅਾਨਾਗੈਗਹਤਪੁ
 ਭੁਕੀਕੀਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਏ ਦਿਮਹਿ
 ਸਭਵਿਧਿਚੀਨੀ॥੨॥ ਅਚਤਹਾਯਾਖਮੁ

ਠਸੀਠਕਗਾ॥੩੨੨੨...॥ਸ਼ੀਰਾਮਜੁਗਸ਼ੀਰਾ
 ਮਥਾਨਾਇਆ॥ਦੀਰੀਭਗਤਿਨਦਰਿਧਿਮਾਇ
 ਆਪਾਪਦਿਮਾਹਿਤਿਤੁਹਿਮਿਓਕਰਿਆ॥ਨਾਕ
 ਗੇਹੇਮਾਨਾਮੁਮਖਿਆ॥੩੩ਚਉਤੀਸਾਲਾਖੜ੍ਹ
 ਮੰਜਰਠਠਜਾਗਾ॥੩੪ਖੜ੍ਹ...॥ਅਭਿਗਤਿਜੁਗਅਭਿ
 ਗਤਿਘਣਮਾਗੇ॥ਅਭਿਸਭਿਕੀਨੇਦੀਏਰਿਵ
 ਗੇ॥ਸਿਮੁਭੈਏਤਿਸੁਜੰਦੇਬਲੈ॥ਨਾਕਅਭਿ
 ਤਵਦਿਮਭਿਸਤਿਗੁਰੇਦੇਲੈ॥੩੫ਪਦੀਸਾਲਾ
 ਖਬਾਨੈਏਠਜਾਗਾ॥੩੬੨੨...॥ਨਿਸੰਕਜੁਗੇ
 ਏਗਤਿਅਨਿਸੰਕਾ॥ਜਪੀਐਤਹਿਤਹਿਮਿਧਿਯ
 ਲੰਕਾ॥ਨਮਾਨਿਸੰਨਾਮੀਤਹਿਜਾਨਿਆ॥ਨਾ
 ਕਅਭਿਏਦਿਗੇਮਾਨਾਮਾਨਿਆ॥੩੭ਚਉਦੀ

ਸਾਗਾ ਖਚਰਿ ਸਚਿ ਤਗਾ ॥ ੨੪੪ ॥ ਸੋਭਿਕਾ
 ਭਵਿਕਤ ਸਾਭਿਕਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਗਤਿ ਨਾਮ ਨਾਇਕ
 ਭਵਿਕਾ ਕੁਟੁਬਾ ਨਾਨਕਾਇਕਾ ਰਜੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤ
 ਦਇ ਮਹਿ ਮਾਨਾ ਮਚੀ ਨਾ ॥ ੨੪੫ ॥ ਤੇਈ ਸਾਭਾ ਖਪੈ
 ਤਾਈ ਤਤਾ ਗਾ ॥ ੨੪੬ ॥ ਤਗਾ ਜਗਤਿ ਤੁਮ
 ਚਿਪਕਾਨਾ ਪਚਾਸੇ ਤੀਰਸਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਦਰ
 ਹਰਪਤੇ ਅਦਰਸਤਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਤਿ ਤਦਾਇਕੈ
 ਸੀਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨੪੭ ॥ ਥਾਈ ਸਾਭਾ ਖਦ੍ਧੀ ਰਹਤਕ
 ਗਾ ॥ ੨੪੮ ॥ ਖਾਯਾ ਜੁਗ ਖਾਯਾ ਪੁਰਿ
 ਕਰਿ ਯਾਗਿ ਨਾਨਕ ਖਾਯਾ ਪੁਰੀ ਨਾ ॥
 ਅੰਤ ਜੁਗ ਕਾ ਅੰਤ ਕੀਨਾ ॥ ਇਕੀ ਸਾਭਾ ਖਾ ॥
 ਸਚਿ ਤਗਾ ॥ ੨੪੯ ॥ ਅੰਤੁ ਗਾ ਅੰਤੁ ਕਾਇ
 ਭੁਤ ਮਾਧਿ ਸਨ ਮਹੇ ਸਚਿ ਪਾਈ ॥ ਰਨ ਨਾਗਾ

ਤੀਗਨੀ ਨਾਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰੁ ਜਗ ਕੀ ਸਾਖਸੁ
 ਨਾਈ॥ ੮॥ ਅਗੈ ਗੋਰੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਚਲੀ॥ ਗਾ
 ਰੇ ਮਨੁ ਜਪੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਗੋ ॥ ੯ ॥ ਸਤੁ ਨਾਮੁ
 ਨਾ॥ ਗਿਰੀ ਨਿਵਾਰੇ ਏਕੁ ਭੁਏ ਕਾ ਥੀ ਚਹੁ ਵਰੁ॥
 ਵਰੁ ਨਾਮੁ ਵਰੁ ਸਤੁ ਨਾਮੁ ਪੈਰੇ ॥ ਸਤੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ
 ਬਸਿ ਨਾਮੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਦੁ ਜਗੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਰੇ ਸੀ
 ਸੀ ਗੁਸਿ ਨਾਮੁ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ਗੋਰੇ ਕਾ ਨਿਬਸਿ ਨਾਮੁ॥
 ਦੁਇ ਕਰੋਰੀ ਬਿਨਾਸੀ ਤਾਪੁ ਮਾਠਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਜਗੁ
 ੨੮੨੮੦੦॥ ਗੋਰੇ ਬਿਨੁ ਜਗੁ ਕੀ ਜੁਗੁ॥ ਅਤੀਤੁ ਦੁਇ
 ਦਿਹਿ ਗਗਨੀ ਤਾਪੁ ਮਾਠਾ ਪਰ ਕੀ ਜੁਗੁ॥ ਮਿਸਤ
 ਦਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜਗੁ ਕੀ ਜੁਗੁ ਸੰਘੁ ਮਾਠੀ ਵੇਦੁ
 ਹੋਗੁ ਗੋਰੇ ਕੀ ਜੁਗੁ॥ ਤੇਗੁ ਹਰੇ ਕੀ ਚਉਤਰਿ
 ਨਾਮੁ ਬਤੀ ਸਹਜਾ ਰਾਇ ਵਾਸੇ ਜੁ॥ ੧੨ ॥ ੩੨੫॥

ਨਉ ਕੋਰੀ ਉਤਮੀ ਆਖ ਚੁਕੈ ਟੁਟਕਾ ॥ ੨੭ ॥
 ੨੧੦੦ ॥ ਟੁਟਕਾ ਜੇ ਕੁਛ ਫਲ ਭੋਜੀ ਇਕੀ ਸਾਧ
 ਖਤੀ ਸਹਾਗਾਗੇ ਕੋ ਜੇ ਕੁਛ ॥ ੨੧੩੦੦ ॥ ਟੁਟਿ
 ਕੋਰੀ ਬਿਅਸੀ ਟੁਟਾ ਖਾਧਾ ਟੁਟੀ ਟੁਟਾਗਾਗੇ
 ਕੋ ਜੇ ਕੁਛ ॥ ੨੨੨੦੦ ॥ ਫਤੀ ਟੁਟਾ ਕੋ ਜੇ ਕੁਛ ॥
 ਖਤੀ ਸਕੋਰੀ ਫਤੀ ਟੁਟਾ ਖਾਧਾ ਟੁਟੀ ਟੁਟਾਗਾ
 ॥ ੩੨੫੬੨੦੦ ॥ ਟੁਟਾ ਟੁਟਾ ਕੋ ਜੇ ਕੁਛ ਟੁਟਾ
 ਫਤੀ ਸਕੁਗਾ ਕੋ ਜੇ ਕੁਛ ਟੁਟਾ ਫਤੀ ਸਕੁਗਾ ਪੰਧੁ
 ਕਾ ਕੋ ਟੁਟਿ ਮਕੈ ॥ ਅਗੈ ਟੁਟਿ ਜਗ ਚਲੇ ॥ ਟੁਟੁ
 ਗਾਵਾ ਟੁਟੁ ਟੁਟਿ ਆਸਾ ਟੁਟੁ ਟੁਟਾ ਖਾਧਾ ਟੁਟੀ
 ਟੁਟਾਗਾ ੧੭੨੦੦ ॥ ਸਤਿ ਜੁਗਿ ਸਥਿਰੇ ਖੁਭੁ ਧੁ
 ਟਿ ਆਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਸਾਸੁ ਮਾਏ ਆਸਾ ਸਤੁ ਪ

ਰਮ੍ਹੁਤੁਇਅੰਤਰਿਭਾਗੇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਸੁਗਿਥੈਲੇਗਿਯੋ॥
 ॥ ਬਾਗਯਥਾਇਨੈਦੈ ਹਜਾਗਾ॥ ੧੨੮੨੦੦॥ ਤੈਤੈਤੁਇ
 ਤੈਗੁਣਪਗਣੇ॥ ਸਤੁਪਰਮੁਆਨਿਗਖੇਸਮਾ
 ਨੇ॥ ਭਿਸੇਤੀਨਸੇਭੈਵਿਦੁਗਤਿਯਾ॥ ਨਾਨਕਤੇਤੇ
 ਜੁਗਿਏਓਰਤਿਯਾ॥ ੩੮॥ ਆਯਾਧਰਓਸਭਿਓਜ
 ਗਾ॥ ੮੬੪੦੦॥ ਤੁਆਪੁਰਿਸੁਗਮਾਤਿਤੁਇਚਤੁਰੀ
 ਯੁਕਤੁਗਤੁਰੁਇਦੇਵੀਦੀਨੇ॥ ਮਸਤੁਇ
 ਨੈਸੇਓਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਤੁਆਪੁਰਿਅਖਿਸੁਣ
 ਯੋ॥ ੩੮॥ ਆਯਾਧਰਓਸਭਿਓਜ
 ਯਿਸੁਗਮਾਤਿਸਭਵਾਯਾਪਟਾਈ॥ ਬੀਸੈਬੀਜ
 ਵਿਕਸਮੀਖਾਈ॥ ਕਯਿਕਾਗੀਮਾਤਿਸਪੁਰੇਗੁੰਤਾ॥
 ਕਹੁ॥ ਨਾਨਕਇਓਰਯਿਸੁਗਕਹਤਾ॥ ਗਾ॥ ਗਾਚ

ਉਤਰਗਵਾਂਜੇਜੁ॥ਉਤਰੀਭਾਭਖਈਸਰਸਾਗ॥੨੨੦੦੦॥
 ਸਤ੍ਰੁਗਵਾਂਜੇਜ਼ਾਮਤਾਗਭਾਭਖਾਅਠਾਈਹਰਜਾ
 ॥੧੧੭੬੦੦॥ਉਤਰਵਾਂਜੇਜੁਭਾਭਖਈਨੈਦੇਠਾ
 ਗ॥੧੨੯੬੦੦॥ਦੁਆਪੁਰਿਵਾਂਜੇਜੁਭਾਭਖ
 ਚਥੰਸਠਿਭਾਗ॥੮੬੦੦॥ਕਾਜਿਜੁਗਵਾਂਜੇਜੁ
 ਚਰਿਭਾਭਖਤੀਸਰਸਾਗ॥੨੩੦੦੦॥ਆਗੇਚ
 ਉਭਾਭਖਵੀਸਿਆਮਿਭਿਸਾਨਾਚਰਿਭਾਭਖਰ
 ਗਭਧਰਵਾਨਾਛੇਛੇਛੇਛੇਗੇਗੇਗੇਅਖਰ
 ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਰਿਭਿਭੇਗੇਅਧੇਗਰਮੁਖਿਭਾਧੇ
 ਸਿਖਿਭਾਗਾਨਾਨਵਵਾਉਛੇਛੇਛੇਛੇਕਰਿਗਭਿਭਾ॥੧॥
 ਗਾਨੀਸਤੁਗਵਾਂਜੇਭਾਭਖਰਮਥੇਗਾਅਗੇਗਾ
 ਕਰਾਨਾਉਭੇਭਾਭਿਧਰਭਿਭਾਨਾਨਵਵਿਭੇਭ

(189)

ਰਗਤੁਲੇ ਨ ਮੁਰਗਤਿਕ ਮਾਈ ਤੇ ਤੇਜੁਗ
 ਰੀਕ ਬਾਸੁ ਨ ਈ ਪਾ ਦੁਆ ਪੁਰਿਕਾ ਮੁਕੇ
 ਪੁਦੁਇ ਮਾਗੇ ਕੀ ਨੀਰਗਤਿ ਹਰਿ ਵੈਦਿਕ
 ਗਿਆਨਿ ਰਿਵੰ ਭੁਰਗਤੁਲੇ ਨ ਮੁਪਗਇਆ
 ਨਾਨਕ ਦੁਆ ਪੁਰਿਕਾ ਪਿਸੁ ਦੁਇਆ ॥੬॥
 ਕਹਿਨੁ ਗਮਤਿ ਕੀ ਰਤੰ ਨੁਪਗਯਾਨੁ ਗਿ
 ਆਨੁ ਸੇਸਤੁ ਭੁਤ ਮੁਇਸ ਨਾਨਾ ਕਹਿ
 ਜੁਗਮਤਿ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਪਗਇਆ ॥੭॥
 ਭਏ ਭਗੁਗੁਰਾਮ ਤੁਰ ਪਾਇਆ ਆਇ
 ਆਸ ਘੋਰੇ ਇਨੁ ਪਛਾਨਿਆ ਮੰਤ੍ਰਾ ਆਈ
 ਪੰਥੀ ਰੀਕ ਬਾਕ ਭੁਇਗਾ ਭੁਭੈ

ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਕਤੇਕੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਾਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਥੇ
 ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਮਾਈ ਪੰਥ ਕੇਵੇਰਿ ਮਾਗਾਨ
 ਹਮੁ ਨਾਇਆ ਮਾਈ ਪੰਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਗਨ
 ਨਾਨਕ ਨਿਤਾ ਜੁਗਾਦਾ ਲੀਲੇ ਸੰਪੂਰਨ
 ਹੋਈ ਬੋਲੁ ਹੁਣੁ ਹੁਗੁਗਾ ਮਹਿ ਗੁਰੂ ਪਸ
 ਦਿ। ਤਬ ਬਬੇਰੀ ਪੁਸੀ ਹੋਈ। ਤਬ ਏਤ੍ਰ
 ਬਾਦੀ ਬਿਸਾਹਰੇ ਸਕਉ ਬਿਦਾ ਕੀਤਾ।
 ਏਤ੍ਰ ਬਾਦੀ ਕੀ ਮੰਜੀ ਬਿਸੀ ਯਾਹਰੇ ਸਦਿ
 ਚਿਤੈ। ਕਹਿ ਜੁਗੁਰੂ ਹਿਤ ਜਾਹੁ ਮਤ ਮੈਂ ਪੈ
 ਤੀ ਸਬ ਹਸਦੁ ਹਉ ਆਪੈ॥੪੭੩॥ ਕਹਿ
 ਜੁਗੁਰੂ ਹਿਤ ਆਪੈ। ਰਹਿ ਆਪ ਮਤਾਈ ਹਤਾ

ਮੰਜਮਫਾਇਕੀਮਿਗਸਾਨਾਮਤੀਤਫੁ
 ਕੀਮਿਗਸਾਨਾਮਤੁਗਕੀਮਿਗਸਾਨਾਤੇ
 ਜਗਕੀਮਿਗਸਾਨਾਦੁਆਪੁਰਿਜਗਕੀਮਿ
 ਗਸਾਨਾਕੀਜਿਜਗਕੀਮਿਗਸਾਨਾਇਤੁ
 ਗੁਰਕੀਮਿਭਿਨਤਤੋਇਪਤੁਤੀਆਇ
 ਬਿਸਆਗੇਸੇਕੇਨਗਗਫਨਪਾਟਕੇ
 ਤਥਥਥਾਮਤੈਮਗਨਾਭੁਥਤੁਗਫ
 ਨੇਗੇਭਾਜੇਜਾਨੇਜਾਨੇਦੁਤੀਭੁਜਾਇਫਿ
 ਚਿਜਾਇਪੇਯਾਤਥਭੁਥੈਕੇਈਮਿਯੇ
 ਭੀਤਥਿਮਗਨਾਨਾਥਤੁਤੁਭੁਪਿਯ
 ਗੀਤਮਗਨਾਨੇਯਥਿਯਾਸੁਤਇ
 ਤੇਗੀਭਗਤਿਨਾਮਸੀਤੁਮਸੇਭੁਯ

19

ਵਿਸ਼ਾ ਮ: ੧॥ ਰੇਵਤਿ ਆਰਧ ਮ ਨੈਵ ਤਾਈ ॥
 ਤੁਖੁ ਖਤੀ ਰਖ ਵੀਠਾ ਜੀਤੀ ਜੁਗੁਤਿ
 ਮਹਿ ਰਹਿ ਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰੁਗੈ ਦੇਵ ਸਭੇ ॥ ੧॥
 ਤਉ ਕਾਰਿ ਸਾਹਿਬਾਗੀ ਰੇਤ ਰੇਵ ਸਭੇ ॥
 ਤੇਗਾ ਮਾਯੇ ਕਰੁ ਪਾਨੀ ਤਾ ਕਹਿ ਤੁ
 ਜਾਈ ਤੇਗੁ ਰੁਕੇ ਤਾਗੁ ਰੁਕੀ ਰਹਿ ਪਾਨ
 ਮਹਿ ਆਰਧ ਮਤੀ ਪੈ ਕੈ ਕਰਿ ਦਿਓ ਏਕਿ
 ਸਿਗ ਏ ਪੀਰ ਪੈਰ ਬਰਸਾਯ ਕਸਰ ਕ
 ਵੰਡੀ ਰੁਗੀ ਆਖਾਇ ਪਏ ॥ ੨॥ ਸੁਯਾਰ
 ਪੂਜਾ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸਤੁ ਜੀਯੈ ਕਪਸਿ
 ਵੇਰੁ ਰਮ ਸਿਯੀ ਏ ॥ ਰੁਖੀ ਏਰੁ ਰਦੀ

ਦਰਿ ਤੇਗਾਂ ਮਿਹਿ ਤੇਰੇ ਸਭ ਏ॥ ਭਾਯੁ
 ਕਰੀ ਰਮੀ ਪਾਗੀ ਖਪੀ ਸਿਖਾ ਸੁਤ ਪੈ
 ਤੀ ਕੀ ਗੀ॥ ਤੂੰ ਮਾਹਿ ਬੁਝੁ ਮੁਖਾਂ ਗੀ ਤੇਗ
 ਨਾ ਕਰਗਤਾ ਜਾਤਿ ਕੈ ਸੀ॥ ਗਾਤ ਬਿਥਾ ਬੇ
 ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ॥ ਸਬਦੁ ਦਿਤਿ ਕਰਿ
 ਤੁਝੁ ਬੁਝੁ ਬਣੈ ਸਹਿ ਨਾਹੀ ਆਵਰੀ॥
 ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ॥
 ਹਰ ਬੁਝੁ ਜਾਇ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ
 ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਤੁ ਰੁਪੈ ਨਾਹਿ ਮਿਲਿ ਗ
 ਇਯੈ॥ ਮੈ ਦਿਹੁ ਹਰ ਬੁਝੁ ਜਾਇ ਨਾਹੀ ਸ
 ਕਰਾ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿ

ਮਾਹਾਤਮ ਪੈਵੈ ਸਿਸੈ ਸਦਾ ਸਦੀ ਜਾ ਭਾਂਡਾ ਮਾਜੀ
 ਮੈਦਮਦੀ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇ ਸਕਦਾ ਮੇਰਾ ਭੁਖਾ
 ਲਿਖਤ ਮੇਰੀ ਗਇਆ ਹੈ। ਭੁਖ ਮਰਦ ਹੀ ਤਥਿ
 ਬੇਬੇ ਮਾਥਿ ਮਾਮਰਦ ਨਿਯਾ। ਭੁਖੈ ਨਾ ਈ ਥਿ
 ਨਾ ਮਰਦ ਨਾ ਹੀ ਦੇਵਾ। ਭੁਖੀ ਮਾਹੁ ਤੇ ਹੀ ਤਥਿ ਮਾ
 ਦਾ ਨੇ ਮਾਥਿ ਮੁਤੀ। ਭੁਖਿ ਭੁਖਿ ਭੁਖੀ ਮਾਹੁ ਭੁ
 ਫਾ। ਭੁਖ ਮਰਦ ਹੀ ਜੀ ਵੈਦੀ ਗਲ ਹੀ। ਤ
 ਬੇਬੇ ਮਾਥਿ ਮਾਮਰਦ ਨਿਯਾ। ਇਸੁ ਭੁਖੇ ਘਰ
 ਖਾਠੀ। ਪੁਰੁ ਲਿਖੈ ਖਾਠੀ। ਲਿਖੈ ਖਾਠੀ ਸਕਦਾ
 ਭੋਧੁ ਭੁਖੁ ਪੈਵੈ ਨਾ ਹੀ। ਤਥਿ ਮਰਦ ਨੇ
 ਖਿਯਾ ਜੀ ਭਾਉ ਹੈ। ਤਾ ਮਰਦ ਨਾ ਗਾ ਖਾਠੀ
 ਘਾਗਾ ਸੁਆਤੁ ਮਾਇ ਭੁਖਾ ਖੈ ਤੇ

ਸਭੈ ਖਾਇਹ ਈ॥ ਭਿਰਿ ਤਖਿਆ ਵਨਿ ਸਿਨ ਆ ਵਨਿ॥
 ਕੁਝ ਪਾਇਓ ਭੀ ਬਨਿਹ ਈ॥ ਮੁਤੁ ਤਖਿਆ ਵਨਿ ਸਿਨ ਆ ਵ
 ਨਿ॥ ਤਖਿ ਮਰਦਾ ਨਿ ਆਖਿਆ ਭੁਖਾ ਹੋਗੀ ਤਾਖਾ ਦੁਖਾ
 ਮਰਦਾ ਨੈ ਪਾਇਓ ਭੀ ਬਨਿਹ ਈ॥ ਮਰਦਾ ਨੈ ਭੁਖਾ ਹ
 ਗੀ॥ ਤਾ ਆਖਿ ਭੁਖਾ ਦੁਖਾ ਜਾ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ਤਾਓ ਤੈ
 ਏਲੈ ਦੁਹਿ ਪਇਆ॥ ਤਖਿ ਬਾਥੇ ਆਖਿਆ॥ ਸਿ ਆਠੇ ਆ
 ਏ ਮਰਦਾ ਨਿ ਆ ਜੀ॥ ਭੁਖਾ ਸਿ ਮੁਤੁ ਪੁਆਖਿਆ ਸੀ॥ ਜੋ
 ਆਠਿ ਸੇ ਆਠਿ ਦੁਪਰੇ ਪਾਇਓ ਬਨਿਹ ਈ॥ ਸੈ ਆਖਿਆ
 ਕੁਝ ਪਾਇਓ ਭੀ ਬਨਿਹ ਈ॥ ਮੁਤੁ ਤਖਿਆ ਵਨਿ ਸਿਨ ਆ
 ਵਨਿ॥ ਸੇ ਸੈ ਮੁਤੁ ਪਾਏ ਸਿਨਿ॥ ਮੇ ਗਏ ਹੁਤ ਦਾ ਹੁਤੋਇ
 ਗਇਆ॥ ਤਖਿ ਬਾਥੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ ਨਿ ਆ॥ ਤੁਧੁ
 ਗਕੀ ਤਾ ਸੀ॥ ਜੋ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ਸਨਿ॥ ਏ ਤੁਧਿ ਮਦ

ਨਾਮ ਨਿਪਰਬਰਨ ਕਰਿ ਕੈ ਮੰਦਿ ਤ ਘਰੇ ਓਇ ਸਨਿ
 ਤਬ ਬਾਝੈ ਮਥੈ ਓਪਰਿ ਪੈਰੁ ਰਖਿਆ ਤਬ ਰੰਗ ਭਾਗੋ ਓ
 ਆਓ ਓਥੈ ਚਾਤਕਿ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ਸੁਭ ਤੁਭੇ
 ਰਗ ਬਿਨੁ ਆਯੈ ਤੇਰੀ ਕਮਾਈ ਨੁ ਆਮੀ ਤਨੁ ਮਮੋਰਿ
 ਪਿਨਿ ਖਾਧੋ ਓੜਾ ਤੁਝ ਤੀਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖ ਖਾਓ ਪੈ
 ਏਓ ਬਿਛੋਰੀ ਆਯੈ ਵਸਦੀ ਵੜੈ ਨਹੀ ਓਥੈ ਓ
 ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਨਹਿ ਰਹਾ ਆਸ ਨਹਿ ਦਰਗਾ ਤਬ ਬਾਝੈ
 ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿ ਆਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਓ ਤੁਧੁ ਓਪਰਿ
 ਰੇਖਿ ਓਇ ਰਾਮੰਗਦਾਓ ਮੈਥਾ ਵਹਾਤ ਬਮਰਦਾਨੈ ਆ
 ਖਿਆ ਸੁਭ ਤੁਭੇਰੀ ਖੁਸੀ ਨੁ ਪਰਮੇਰੀ ਦਿਨ ਦਰਗਿ
 ਓਥੈ ਆਪਣੇ ਪਰਿਜਾਣਾ ਤਬ ਬਾਝੈ ਖਿਆ ਮਰਦ
 ਨਿਆ ਸਿਧੈ ਰਹੈ ਭੀ ਤਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ਓਥੈ

ਤਾਂਗੁੰਦੇਸੇਮੇਗੀਭੁਖਗਵਾਹੁਇਸਿਤੇਗਾਅਤਰੁਓਏ
 ਸੇਮੇਗੁੰਦੈਸੇਮੇਗਾਅਤਰੁਕਗਹਿ।ਜਿਤੁਏਓਥੀ
 ਮੁਕਗਹਿਤਤੇਗੇਨਹਿਰਾਂਗਾਜਾਇਓਥਚਨੁਕਗਹਿ।
 ਜੇਮੇਗੇਕਗਮਭੀਜਾਬੀਚਾਗਹਿ।ਤਾਓਓਤੇਗੇਨਾਏ
 ਰਹਾਜੇਇਹਤੁਕੰਮੁਕਗੇਨਾਹੀਤਾਂਮੈਨੂਦਿਦ
 ਕਹਿ।ਤਖਿਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਜਾਓਏਮਗਦਨਿਯਾ
 ਭੁਰੀਨਦੁਨੀਆਨਿਯਾਓਓਯਾਤਖਿਮਗਦਨਾਓ
 ਭਰਿਖੇਗੀਪਇਆਗੁਰੂਬਾਬੇਇਤਨੀਆਵਸਤੁਦਿਤੀ
 ਯਾਮਥਾਚੁਕਦਿਆਨਾਹਿਅਗਮਨਿਕਮੁਕੀਸੇਧੀ
 ਓਇਆਈ।ਤਾਮਗਦਨਾਥਾਬੈਨਾਹਿ।ਯਗਾਓਗਦਿ
 ਜਥਓਦਸੀਕਹਿਕੈਆਏ।ਥਾਗਹੀਥਰਸੀ।ਤਥਾ
 ਇਕਹਿਤਾਯਵੰਤੀਤੇਕੈਸੰਦੁਇਥਾਹਰਿਆਇਥੈਥੈ

ਉਤਾਇਵਿਭਾਤਖਿਖਸੀਉਸਸਤਾਇਕਿਮਰਦੈ
 ਮਗੁਕੀਤੀਜਿਮੈਨੂਹਕਮੁਠੈਤਾਪਹਿਜਾਣਾ
 ਪਹਿਰੀਖਬਹਿਐਕਾਣਾਇਖਾਮਸੇਭੁਕਾਰਮੀਜਿ
 ਉਕਰਿਐਨਿ।ਕੋਈਗਠਿਆਏਕਿਕੋਈਨਾਹੀਗਠਿਆ
 ਤਬਥਾਥਾਤਸਿਯਾਤਸਿਕਰਿਕਠਿਆਮਰਦਾਨਿਆ
 ਤੇਗਕਾਰਮੀਮਰੇਗੇ॥ਤੂੰਸੇਸਾਕੁਕਿਉਕਰਿਖਠਿ
 ਗਾਪਰੁਤੇਗਕਾਰਮੈਆਵਦੀਏਤਾਤੁਜਾਠਿ।ਮਿਲਿ
 ਆਊ।ਪਰੁਤੁਤੁਕਾਈ।ਮਤੈਕਾਯੁਰੇਪਹਿਰੀਜਾਵੈ॥
 ਮਸਾਡਾਨਾਉਹੰਦੀਨਾਹੀ॥ਤਖਿਮਰਦਾਨਪੈਮਪੇਇ
 ਕਰਿਗਠਿਆ।ਤਾਹਵੰਤੀਆਇਆ।ਜਾਇਪਹਿਵਰਿਗਾ
 ਤਖਿਐਉਕਥਪਤੁਜੁਲਿਗੇ।ਸਭਕੋਈਆਇਪੈਮੀਪ
 ਏ॥ਮਤੈਸਭਐਕਾਖਿਨਿਜੇਮਰਦਾਨਾਤੁਮਠੈ॥

ਮਹਾਨਾਨਕਾਸਾਇਆਏ। ਏਹੁਏਹੁਨਾਨਾਸੰਸਾਰੇ
 ਏਧਿਓਯਾਏ। ਜੇਆਵਦਾਏ। ਸੇਆਇਪੈਗੀਪਵਦਾਏ।
 ਭਬਮਹਦਾਏ। ਪੁਰਖਪੁਰਖੇਖਿਕਰੀ। ਕਾਜੁਦੇਦੇਰੇਦੇਰੇ
 ਗਇਆਜਾਇਥੈਠਾ। ਤਖਿਥਾਥੇਦੀਮਾਤਾਏ। ਗੇਲੇਨਾਚ
 ਮਾਏ। ਆਗੀਥੈਗੁਰਗਇਆਥੈਗੁਰਗਿਕੈਆਖਿਓਏ।
 ਮਹਦਾਨਿਆਥਿਥਾਏ। ਨਾਨਕਦੀਖਬਰਿਦੇਹੈ। ਤਬਸ
 ਰੇਦੇਰੇਦੇਲੇਕੇਰੇਰਿਗੇ। ਸਭਓਕਪੁਦੁਇਆਗੈ।
 ਤਾਮਹਦਾਨਿਆਥਿਥਾਏ। ਏਸਾਥਾਥਸੁਨਾਤਾਨਿ
 ਪੁਰਿਆਏਤਾਤੁਮੁਨੇਆਹਾ। ਏਰਿਮੈਨੁਪਦਾਨੀ
 ਮਥਹਨਾਹੀ। ਤਬਪ੍ਰਜੀਇਕੁਥੈਥਿਕਰਿਮਹਦਾਨਾਏ।
 ਠਿਯਲਿਆ। ਤਖਿਥਾਥੇਦੀਮਾਤਾਏ। ਆਖਿਆਥਾਏ।
 ਏਏਹੁਜੇਤਹੁਤੇਏਏਏਹੁਜੇਗਇਆਸੇਖਾਯੀ।
 ਹੀ। ਤਾਮਾਤਾਏਏਖਤੀਏਈ। ਕੁਦੁਕਪਕੇਕੁਦਮ

ਠਿਆਈਐਕਸਿਧੁਮਾਇਮਰਦੇਨਾਨੁਮਾਇਸਿਲੀ॥
 ਤਾਮਾਖਿਓਮੁਮਰਦਾਨਿਆਮੈਨੁਨਾਨੁਕਸਿਲਾਇ।ਤ।
 ਮਰਦਾਨਾਪਕਰਿਗਠਿਆਓਥਹੁਚਲੇਆਧੁਰੇ
 ਆਵੇਦੇਜਾਕੇਹਾਤੁਓਪਰਿਆਏ।ਤ।ਥਾਥਾਥੈਰਾਏ॥
 ਤਥਥਾਥੈਰੇਰੇਜੇਮਭਾਤੇਮਰਦਾਨਾਏ।ਤਥਥਾਥਾਥਾ
 ਇਕਰਿਧੈਗੀਪਇਆਤਾਮਾਤਾਯਗੀਥੈਗਾਗਕਗਦਿ॥
 ਸਿਰੁਚੁਮਿਓਮੁਆਖਿਓਮੁਓਓਏਗੀਓਓਏਗੀਬੇਦਾ
 ਹਓਤੁਧਵਿਟਹੁਏਗੀ॥ਤੇਰਾਓਏਟਹੁਏਗੀ॥
 ਰੇਰੇਰਗਸਾਵਿਟਹੁਏਗੀ॥ਸਿਥੇਤੁਯਿਗਦਾਏ
 ਓਮੁਥਾਓਏਟਹੁਓਏਗੀ॥ਤੁਪੁਨਿਯਾਕੀਤਾ॥
 ਮੈਨੁਆਪਣਾਮੁਯਵਿਖਾਇਓ॥ਤਥਥਾਥਾਮਭਾ
 ਕਾਤੇਤੁਦੇਖਕਰਿਗੁਤੁਭੁਟੇਓਇਗਇਆ॥॥

ਲਹੈਸਿਓਤਿਕੀਅਗਦਸਿਧੀਤਥਹਿਮਿ
 ਤਕਪਦੇਸਿਧੀਅਗੇਗਧੀਤਥਮਤਾਅਸਿ
 ਥਚਤੁਪਤਿਤਾਥਥੇਅਸਿਅਗਮਤਾਤੁਓਗਸਿ
 ਆਤਾਤਮਤਾਅਸਿਅਗਥੇਤੁਤਿਤੁਥਥੇ
 ਗਸਿਅਓਤਾਤਥਸੀਗੁਰੁਥਥੇਅਸਿਅਗਮਗਦ
 ਨਿਅਗਥਾਥੁਦਤਾਇਤਮਗਦਨੇਗਥਾਥੁਦ
 ਜਾਇਅਗਥਾਥੇਸਥਦੁਕੀਤਾਗਗੁਸੀਗੁਗੁਇ
 ਮਃ॥ਸਭਗਸਮਿਓਮਨਿਅਗਮੁਦਿਅਸਾਹੁ
 ਏਅਥਤੁਗਸੀਮੁਖਿਥੇਲਣਾਮਾਗਦਾਦ
 ਕੀਏਾਫਤੀਤਾਅਸਿਤੁਭਓਇਕੁਜਾਕਓਨ
 ਰਹਿਕੇਗਾ॥ਮਾਤਾਤੋਰੁਪਣਾਖੁਸੀਖੁਆਭਾ
 ਸਿਤੁਥਥੇਤੁਪਾਸਿਐਮਨਮਓਚਲਹਿ

ਬਿਕਾਗਾਗੁਓ॥ ਤਬ ਇਹਿ ਮਾਤਾ ਕਹਿ ਆਇਓ
 ਖਿਅਕਾਗਾਗੁਓ ਤਹਿ ਨਿਏਕ ਪੜੇ ਪਉਗਾ॥ ਤਬ
 ਬਾਬੇ ਪਉਕੀ ਦੁਜੀ ਆਖੀ॥ ਪੈਨਤੁ ਰਤ ਮਨੁ
 ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤੁ ਦਾਗੁ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ
 ਕਦਾਕਗਈ ਪੈਨਤੁ ਪਰਸਿ ਆਗੁ॥ ਕ ਮ
 ਗਬੰਧੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾਪ ਨ ਜੋਬ ਨ ਤੇਗਾ ਨਾਉ॥ ੨॥
 ਮਾਗੋ ਭਰੁ ਪੈਨਤੁ ਪੁਸੀ ਖੁਆਹ॥ ਸਿਤੁ ਪੈ ਧੈ
 ਤਾਗੁ ਪੀਤੀ ਐਸਾ ਮਾਮੁ ਚਿਹਾਨੁ ਭਿਕਾਗਾਗੁਓ॥
 ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਾਗੁ ਨੁਖ ਬਹਿ ਭੋਈ॥ ਤਕਾਗੁ ਧੈ
 ਕੈਚੁ ਭਿਕਾਰੀ ਆਇਆ॥ ਜਾ ਆਇਆ ਤਬ ਬਾਨੀ
 ਆਇ ਪੈਗੀ ਪਇਆ॥ ਨਮ ਸਕਾਰੁ ਕੀਤੇ ਸੁ॥

ਤਬ ਕਾਲੁ ਗਾਥੈ ਗੁਰ ਗਿਆ ਤਬ ਕਾਲੁ ਕਹਿਨਾ
 ਨਾਨਕ ਤੁਧੈ ਕੈ ਚਕਿ ਕੈ ਪਹਿਚਾਲਾ ਤਬ ਕੁਧੁ
 ਨਾਨਕ ਕਹਿਨਾ ਪਿਤਾ ਸੀ ਪੈ ਕੈ ਮੈ ਕੈ ਸਿਨ
 ਹੀਆ ਵਰੋ ਤਬ ਗੁਰੁ ਪੁਰੁ ਜੀਤੀ ਜੀਆ ਪੀ
 ਘੋ ਕੈ ਪਾਖ ਗਸੁ ਨੈ ਸਾਖਤ ਬੁਝੁ ਤੇ ਗੀਦ
 ਟਿ। ਤਗੁ ਸਤੀ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਸੰਗ ਬੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪਾ
 ਤਾ ਵਰੋ ਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਗੁ ਹਿਕਮੁ ਤੇ
 ਗਮੇ ਗੀਤਾ ॥ ੩॥ ਥਾਥੈ ਹੁਰੁ ਰਜੁ ਨਾ ਪੁਸੀ
 ਪੁਆਗੁ ਸਿਤੁ ਲੇ ਲੀਆ ਤਨੁ ਪੀੜੀ ਮੈ ਮਾ
 ਮਹਿਚਾਲੁ ਹਿਥਿ ਕਗਾ ਗੁਰੁ ਤਬ ਇਹਿ ਕਾਲੁ
 ਕਹਿਨਾ ਬਚਾ ਤੁਹਿ ਕਹੀ ਪਹਿਚਾਲਾ ਨੈ

ਘਰੁ ਮੇਰੈ ਨਿਭਾ ਤੁਏ ਪੁਰਿ ਪਿਛਿ ਮਾਇਆ ਹੈ॥
 ਤੇਰਾ ਪਰਦਾ ਹੈ॥ ਤੁਮਿ ਭੁਭੁਕਤੈ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭੁ-
 ਫੁਸੀ ਤੇ ਫਿਰਿ ਸਾਧੋ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਰਹਿ ਬੀ-
 ਪੁਰਿ ਸੀਆਖੀ॥ ਘਰੁ ਮੇਰੁ ਖੁਸੀਆ ਨਾਮੁ
 ਕੀ ਨਾਹਿ ਤੇਰੀ ਪਰਦਾਗਾ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੇਰੀ
 ਤੁਧੁ ਭੁਭੁਕਤੈ ਸੀ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੁਭੁਕਤੈ ਖੁਸੀਆ
 ਨਾਮੁ॥ ਕਮਾਚਾ ਪਾਤਿਸਾ॥ ਹੁਕਮੁ ਫਿਰਿ ਕਰੈ ਬੀ-
 ਚਾਰਾ॥ ਜੀਬਾ ਬਾਏ ਸਦਾ ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀਆ
 ਸਿਤੁ ਸੁਤੇਤਾ॥ ਪੀਸੀ ਮੈ ਮਾਮੁ ਫਿਰਿ ਚਲਾ
 ਫਿਰਿ ਵਾਗਾ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਕਾਭੁ ਮਾਖਿਆ ਬਚਾ
 ਤੇਰਾ ਸੀ॥ ਫਿਰਿ ਤੁਧੁ ਗਾਏ ਪਟੋ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤੁਧੁ ਮੈ

(209)

ਸੀਸਰਾਜੀਤਾ ਅਭੀਤਾਸਿਨਾਮੇਤੀਮਾ
 ਗਡਿਅਤਿਤੁਲਾਇਅਤਾਜੀਤਾਤਿਤੁਲਾਇ
 ਲੀਤਾਸਿਨਾਮੇਤੀਸੇਸਰਾਜੀਤਾਸਿਨਾਮੇਤੀ
 ਭੀਤਾਸਿਨਾਮੇਤੀਸੇਸਰਾਜੀਤਾਸਿਨਾਮੇਤੀ
 ਤੀਅਮੇਤੀਗਡਿਮਿਲੇਮਾਮਕੁਲੁਕੁਲੁਕੁ
 ਤਨੀਕੇਇਤੋਇਨੀਤਾਨੀਤਾਤਉਥਾ
 ਲਿਤੀਸੀਸਰਾਜੀਤਾਸਿਨਾਮੇਤੀਮਾ
 ਸਾਏਕਾਮੁਤੀਏਨਿਮਾਈਏਸੇਸੁਤਮ
 ਰਾਮਮਾਭੀਨਾਨਾਕਰਾਨਾਮੁਸਦਾਗੈਕਾ
 ਪਦਾਤੁਲਾਭੀਕੁਟੈਨਾਭੀਨਾਗੁਲਾਕੁਟੈ
 ਏਦਮਾਕਾਕਉਦਮਾਕਾਈਸਾਨੇਕ

ਤੁਭੈ ਨ ਸਾਜਾ ਪਿਲਿ ਸਾਇਕੀ ਸੋ ਸਾਇ
 ਕੀ ਸੋ ਗੁਣ ਕੇ ਗੰਢਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਚਲੀ
 ਪਤਿ ਪਟਿ ਬਰਕਤਿ ਮੁੰਬਰਾ ਪਟਾਪਿ
 ਕੁਮਾਰੀ ਮੈਲਿ ਬੈਠਾਇ ਬੀਜੀ ਮੈਲਿ ਕਾਰੀ
 ਮੈਲਿ ਮਿਲਿ ਮੁਖੀ ਸੋ ਗੁਣ ਕੇ ਤੁਭੈ
 ਮੁਲਾਕਾ ਕਰਿ ਵਾਸੁਲਾਈ ਸੋ। ਕਾਮਾਪਿਕ
 ਗੈਰਿ ਸੁਆਖੀ ਮੈਲਿ ਤੁਕੈ ਨਾਕੈ ਟਾਮ
 ਖਲਿ ਸੁਪਤਿ ਜਾਈ ਮੈਲਿ ਜਗੁ ਭੂਲ ਜਾਇ
 ਟਾਮੇ ਤੁਭੈ ਭੂਲ ਜਾਇ ਕੀ ਮੈਲਿ ਮਾਪਿਕ
 ਰਤਾ ਕਿਉ ਭੂਲੈ। ਮਾਮੁ ਮਿਲਾ ਮਾਮੁ ਰਪੁ
 ਵਿਆਹੁ ਨ ਹਰਿ ਕਾਇਉ ਮਿਲੈ। ਦੁਹ

ਦੇਉਤਾਜਗਿਬਿਧਤਾਨਾਕਸਤੁਸੋਈ॥
 ਆਖਿਕਹੈਉਸੁਆਖੀਐਉਕਹੈਨਕੋਈ॥
 ਗਾਤਥਕਾਥੇਆਖਿਆਪਿਤਾਜੀਮਾਤਾਜੀ॥
 ਓਤਥਿਧਾਤਾਪੁਰਖੁਹੈ॥ ਓਹੁਕੁਲਦੇਵਿਉ
 ਨਹੀ॥ ਜੇਉਸਿਸੰਜੋਗੁਕੀਤਾਹੈਸੋਤਲਾਕੀ
 ਤਾਹੈ॥ ਤਮਾਤਾਆਖਿਆਥਰਤੁਓਹਿਚਾ
 ਲਾਮਾਵਾਈਆਵੰਗੁ॥ ਏਹਿਸਿਆਸੰਜੋਗੁ
 ਬਣੈਗਾ॥ ਸਿਤੁਏਹਿਮਿਲਾਹਿਗਾ॥ ਤਥੇਥੇ
 ਸਥਤੁਕੀਤਾ॥ ਗੁਮਾਰੁਮਃ॥ ਪਿਛੁਹੁਗਤੀ
 ਸਰਜਾਨਾਉਖਸਮਕਾਲੇਹੁ॥ ਖਿਮਾਫੁ
 ਸਗਹਿਯੇਰਿਸਾਨਿਰਥਪੀਰੇ॥ ਸਿਨਾਤੇ

ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਭਿਨ ਕੁੰਮੁ ਦਿਖਿ ਏਹੁ ॥
 ਬਾਬਾ ਮੈਰਗ ਮਹੀ ਤੁਥੁ ਹਿਯਾਗਾ ਨਾਮੁ ॥
 ਪਾਇਆ ਤੇਗਾ ਮੰਧਾਤਾ ਮੁਕੁੰਗਾ ਮਨੁ ਮੇ ॥
 ਗਾਗੁ ਏਹਾ ਸਾਦ ਕੀਤੇ ਤੁਥ ਪਗਯੇ ਪੁਕੁ ॥
 ਖਿਲਿਖੇ ਮੇਗੀ ਮਾਇਆ ਮੁਖ ਬੈਰੇ ਤੁਥ ਮਾ ॥
 ਗਲੇ ਤੁਥੀ ਤੁਥ ਵਿਭਾਇਆ ਦਿਖੁ ਹਿਯਾ ॥
 ਕਾਇਆ ਦਿਖੁ ਕੈ ਪਿਯਾਇਆ ਕਾਇਆ ਮੇ ॥
 ਸਾਭਿ ਕੁੰਮੁ ਮੇਲਾ ਹੀ ਲੈ ਸਿਨਿ ਕਰਿ ਰੇਖ ॥
 ਆਖੇ ਏਹਾ ॥ ਕਾਸੈ ਜਗਾ ਮਾਯਾ ਕਾਇਨਿ ਤਨਿ ॥
 ਕੀਤੇ ਤੁਥਾ ਦਿਸੈ ਗਾਮਿ ਏਹੁ ਕੈ ਨਾਮੁ ॥
 ਕਰੀ ਮੈ ਜੋਗਾ ॥ ਮਾਯਾ ਤੁਥ ਕਾਇਆ ਮਾਯਾ ॥

ਥਾਥਾ ਜੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਸੀ ਜੀ ਆਇ ਹਾ ਸਿੰਕ
 ਠਿਥਾ ਆਇ ਠਿਥਾ ਪੁਰਤੁ ਸੀ ਠਿਥਾ ਆਇ
 ਮਾਠਿਥਾ ਠਿਥਾ ਸੀ ਠਿਥਾ ਸਹਾਤ ਥਾ ਮਾਤਾ ਕ
 ਠਿਥਾ ਥੇਹਾ ਮੇਰੇ ਮਾਠਿ ਸੀ ਤੇ ਪੁਰਿ ਠਿਥਾ ਰਿਠੈ ਵੇਗਾ
 ਜੋਤੁ ਥੁਹਤੀ ਵਗੀ ਠਿਥਾ ਸੀ ਕਰਿ ਕੈ ਆਇ ਆਇ
 ਤਥਾ ਥਾਥੈ ਕਠਿ ਆਗਾ ਮਾਤਾ ਤੁਥਾ ਚੁਮੁ ਮਾਤਾ
 ਸੰਤੋ ਕੁਆਇ ਗਾਤਾ ਮਾਤਾ ਚੁਪ ਕਰਿ ਗਈ ਤ
 ਥਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਥਾ ਥਾ ਠਿਥਾ ਚੁਠਿ ਆਗਾ ਵੀ ਚਾ
 ਠਿਥਾ ਥਾ ਕਰਿ ਠਿਥਾ ਠਿਥਾ ਠਿਥਾ ਪੈ ਚੁਠਿ ਆਗਾ ਪ
 ਠਿਥਾ ਮਹਿ ਠਿਥਾ ਠਿਥਾ ਠਿਥਾ ਪਠਿਥਾ
 ਕੇ ਸਤਿ ਨਿਠਿ ਠਿਥਾ ਠਿਥਾ ਠਿਥਾ ਠਿਥਾ ਠਿਥਾ
 ਠਿਥਾ ਠਿਥਾ ਠਿਥਾ ਪਠਿਥਾ ਪੀਰੁ

ਸੇਖਣਗੇ ਦੁਬਾਃ ਤਿਸ ਕੈ ਤਖਤਿ ਸੇ ਖੁਸ਼ਿ ਹਮੁ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਖਿ ਮੁਗੀ ਦੁਸੁ ਥਾ ਕੈ ਵੇਏ ਯੋਗ ਕੀ ਆਚ ॥
 ਫਿਰਿ ਆਇ ਆਥਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਉ ਸੇਖ ਕ ਮਾਯੁ ਥਾ ॥
 ਸੇਖੀ ਗਵੇ ਮੁਰਬਾ ਖਾਏ ਕੀ ਆਲਾ ਕੀ ਆਚ ॥
 ਫਿਰਿ ਗਇ ਖੁਸ਼ਾਇ ਕੈ ਤਾ ਅਕੈ ਕੀ ਆਥਾ ਭਾਉ ਮਗਰ ॥
 ਨਾਇ ਵੇਖਿ ਭੋਭਾ ॥ ਤਾ ਮਗਰ ਨੈ ਗਥਾ ਬੁਢਾਇ ॥
 ਆਸ ਬਦੁ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾ ਲੋਕੁ ਦਿਤੇ ਮੁਗ ॥
 ਆਸਾ ਵਿਠਾ ਗੇ ਸਹਿ ਸੇਖ ਖਿ ਹਮ ਬਾਥੇ ਨਾਇ ਕੀ ॥
 ਤੀ ॥ ਸਾਭੇ ਕਾ ਆਪੇ ਪਈ ਕਾਮ ਮਾਧਿ ਉਪਰਿ ॥
 ਲੇਖੁ ਤੀਤੁ ॥ ਏਕੈ ਕਰੀ ਯੋਗ ਨਾਨਕ ਦੁਜਾ ਕਰੇ ॥
 ਤੀ ॥ ॥ ਜਥੇ ਏਹੁ ਸਾਭੇ ਕੁ ਮਾਧਿ ਘਰੀ ਗੁਰੂ ॥
 ਫਿਰਿ ਆਗਾ ਤਖਿ ਯਕੀ ਆਵਹਿ ਕਰੀ ਆਇ ॥

ਗਇਆ ਅਗੁਰੁ ਪੀਅਸਾ ਜੀਉਇ ਸਰਬਾ ਬੀਰ
 ਉਤਕ ਮੁਕੀ ਜੋ ਜੀਉ ਬੈਤੁ ਏਹਿ ਰਿਆ ਧੈਆ ਤਪ
 ਗਦੈ ਨੇਹੁ ਉਕ ਮੁਠੇ ਆਗੇ ਜੀਉ ਮਹਿ ਕਇਰਿ
 ਦੇਹਿ। ਤਮ ਗਦੈ ਸੇਉ ਕੁਇਰਿ ਦਿਤਾ ਬਸ
 ਲਿਖਿ ਲੈਏ ਗਿਆ ਜੋ ਕੁਛੁ ਏਕ ਜੀਅ ਚੁਣੀਅ
 ਬੀਆ ਸੇਈ ਪਾਨਿ ਕਰਿ ਸਾਧਾ ਮੁਕੀ ਤੇ ਸੁਆਪ
 ਦਿਯਾਇਆ ਏਕ ਜੀਅ ਸੁਇ ਕਰਿ ਜਾਇਆ ਪ
 ਦੇ ਪੀਰ ਕਉ ਸਾਧਾ ਮੁਕੀ ਤੀਅ ਸੁਆ ਤਾਅਖਿ
 ਓਸੁ ਪੀਰ ਸਾਧਾ ਮਤਿ ਮੈ ਨੇਹੁ ਕੁਖੁ ਦਇ
 ਪਿਆਰੁ ਲਿਖਿ ਆਏ। ਤਪੀਰ ਕਉ ਆਕ ਮੁਖਿ
 ਬਿਬਤੁ ਲਿਖਿ ਓ। ਤਾਕ ਮੁਖਿ ਕਉ ਪੀਰ ਸੁ
 ਆ ਮਤਿ ਮੈ ਏਕ ਜੀਅ ਚੁਣੈ ਗਇਆ

ਉਸਵੈ ਨਹਿ ਏਕੁ ਰਬਾ ਬੀਯੋ ਅਤੇ ਨਾਉ ਨਾ
 ਕੁਹੈ ਸੁਆਯਾ ਪਦੇ ਸੋ ਲਿਖਿਆ ਪਦਾ ਹੈ ॥ ਤਥਾ
 ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਥਾਹੇ ਟੀਤੈ ਗੀ ਬੈਤੁ ਸਿਖਿ
 ਆਤਥ ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਜੀਏ ਪੀਰ ਸਾਹਮੁ
 ਉਤਿਕੁ ਬੈਤੁ ਸੈ ਨੋਗੀ ਹਮਲੁ ਬੀਆ ਹੈ ॥ ਤ
 ਕਮਾਇਆ ਪਿਆ ਜੀਉਤੁ ਆਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪੇ
 ਪਟੀਕਾ ਮਮਾ ਪਿਉ ਪਹਿਲੇ ਖੁਰੀ ਤੁਏ ਕੇ
 ਕਹੈ ਨਾ ਨਕਤੁ ਜਾ ਕਹੈ ਕੁਰੀ ॥ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
 ਥਾਹੇ ਟੀਤੈ ਸਮਾਇ ਉਥੈ ਨਾਇ ਸਬੈ ਤਦਾ ਬਿ
 ਆਨਾ ਤਾ ਕਮਾਇਆ ਪਿਆ ਪੀਰ ਸਾਹਮੁ ਤਿ
 ਤੈ ਨੋ ਸਤੁ ਕੁਰੀ ਸਨੈ ॥ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
 ਥਾਹੇ ਸਿਨਾਦਾ ਆਖਿਆ ਤੇਨਾ ਇਤੁ ਬੈ

ਤੈ ਤਿਸਦੀ ਦਰੁ ਰੇਖਾ ਤੈ। ਉਹੁ ਪੁਰਾਇ
 ਠਕੀ ਹੋ। ਮੈ ਨੁਭੀ ਲੈ ਚਾਹੁ। ਉਸਿ ਤਾ ਪੁਰਾ
 ਇੰਦੀਆ ਗਾਗਰੀਆ ਹਨਿ। ਤਬ ਸੇਖੁ ਬਿਨ
 ਹਮੁ ਸੁਖ ਵਸਇ ਚੜ੍ਹਿ ਰਹਿ। ਆਕ ਮਾਹੁ ਨ
 ਹਿਰੀਤਾ। ਆਵਦਾ ਅਵਦਾ ਰੇ ਹਉ ਉਪਰਿ
 ਅਇਆ। ਜਾਦੇ ਖੈਤਾ ਬਾਬੈ ਰਹੈ। ਤਬ ਸੇਖੁ ਬਿ
 ਹਮੁ ਜਾਇ ਬਜੋ ਹੋਆ। ਅਖਿਉ ਸੁਨਾਨ ਕਸਾਹੁ
 ਆਯੋਕ ਮਾ। ਤਬ ਹੁਰੁ ਬਾਬੈ ਕਰਿ ਆ ਆਯੋ
 ਮਮ ਸਾਹੁ। ਪੀਸੀ ਸਾਹੁ ਮਉ ਆਈ ਆਪੁ
 ਦਾਇ ਮਸਾਨੁ। ਸਿਹਰਾ ਨਹੈ ਆ। ਤਸੁ ਚੁਟੀ ਦਾ
 ਹੁਪਾਇਆ। ਤਬ ਇਨ੍ਹੇ ਭੈਰਵ ਸਤ ਪੇਸੀ ਕਰਿ
 ਹਿਗਇਏ। ਤਬ ਪਹੀ ਪੁਛਣਾ ਕੀਤਾ। ਜੇਨਾ

ਕਤੇਗੈ ਕੁਥੈ ਤੁਸਹਿ ਕਹਿੰਗੇ ਨਾਨਕਾਨਾ ਮਾਸਾਸੀ
 *ਸਹਿਕੁ ਬਤਾਯਾ
 *ਸਿਆਹੀ ਤਿਸਦੀ ਦੁਹਦੇਖਾਏ ਤਬਥੇਥੇ
 ਸਿਆਸੀ ਭੁਯਸਾਨੁ ਨਿਵਾਜ ਸਹਿਏਏਏ
 ਤੁਸਾਨੁ ਦੀਦੁ ਪਇਆ ਤਬਪੀਰ ਕਹਿਯਾ
 ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਬੈਰਾਬੇਆਨੁ ਦੇਹਿ ਤੁਜਿ
 ਆਖਦਾਹੈ ਫਿਕਹਾ ਨਾਨਕ ਤੁਜਾ ਕਾਹੈ ਕੁਯਾ
 ਭੁਯਸਾਨੁ ਤੁਏ ਤੁਏ ਦੀ ਕੇਹੜਾ ਸੇਵਾ
 ਤੇਕੇਹੜਾ ਦੀ ਤੁਯਾ ਆਖਦਾਹੈ ਫਿਕਹਾ ਫਿਕਹਾ
 ਏਏ ਪਹੁੰਚਿ ਤੁਯਾ ਆਖਦੇਹਿ ਜੀਆਸਾਇਏ
 ਸਹੀਏਏ ਮਤੈ ਭੁਯਸਾਨੁ ਮਾਨ ਆਖਦੇਹਿ
 ਜੀਆਸਾਇਏ ਸਹੀਏਏ ਆਖਦੇਖਾਇਏ
 ਇਸਹੀ ਕੇਹੜਾ ਮਹਿਭੁਏਏ ਮਨਸਹੀ

ਕੇਗਣਾਤਥਥਾਥਾਨਾਨਕਕਠਿਆਜੀਠਿਕੋਸਠਿ
 ਥੁਠਿਕਾਠਦਿ॥ਠਿਕੋਸੈਏਤੇਤੁਜਾਗਦਿ॥ਮਲੁਕ
 ਤੁਜਾਕਾਠਮੇਵੀਐਜੰਮੈਭੈਮਠਿਜਾਇ॥ਏ
 ਕੋਸਿਮਰੁਠਾਨਾਨਕਜੋਜਾਧਿਥਾਧਿਗਠਿਆਮਰੁ
 ਏ॥ਜਾਜਥਾਏਠੁਸਾਧਿਕਥਾਥੇਰੇਤਾਤਥਪੀਰੁ
 ਧੁਫੁਰਾਵੀਤਾਪਾਥਿਪੋਟੋਯਾਪਸਿਕਗੀਕਮ
 ਯਜੀਪਠਿਗੇਥਾਸਿਨੀਏਸੀਸਹੁਪਾਈਐ
 ਸੇਈਏਸਕਰੇਥਾਤਥਏਠਿਗੁਰੂਥਾਥੇਜਥਾ
 ਥੁਰਿਤਾਕਏਪੋਟੋਯਾਪਾਜੀਠਿਕੋਮਾਯਜੀ
 ਪਠਿਗਠਿਕਏਥਾਪਾਧਿਧੀਥੈਠਸਹੁਪਾਈਐ
 ਜੇਠਿਤੁਗਥੇਥਾਏ॥ਧਾਧਿਧੀਮੁੰਧਏਰੇਏ
 ਧੁਧਿਠਿਤੁਧੁਰੇਸਮਾਏਥਾਨਾਨਕਮਿਯਦਿ

ਆਇਨਾਨਾਗਈਸੇਨੀਤਿਗਮਿਕੇਗਈ॥
 ਜਾਏਹੁਜਥਾਥਾਥੈਦਿਤਾਤਪੀਗੁਫੁਕੁ
 ਕੀਤਾਮਲਿਕੁ॥ ਨਿੰਦੀਥੀਨਕਦਿਯਾਦਤੀ
 ਥੀਗਈਯਾਨਾਪਲਿਕੁਕੇਦੀਗੇਰਪਈਤੈਸ
 ਓਥਨਸਿਲੀਯਾਨਾ॥੧॥ਤਥਥਾਥੈਜਥਾਥੈ
 ਤਾਮਲਿਕੁਮਲਿਕਿਕੁਨੀਮਾਜੁਦਰੁ
 ਕਾਲੀਮਾਨੁਕਮੁਪਾਸੇਗੁਟੋਓਧਨਿਤੁ
 ਸਿਰੁਗੈਦਾਨਾਕਯਾਦਗੁਰੁਮੁਧਾ॥੧॥ਤਾ
 ਏਰਿਪੀਗੁਫੁਕੁਕੀਤਾਮਲਿਕੁਕਵਦਰੁ
 ਸੁਮਯਕੁਕਵਦਰੁਕਵਦਰੁਸੁਮਯੀਮ
 ਤਾਕਵਦਰੁਸੁਭੈਦੇਦਸਿਕਗੀਸਿਤਦਸਿ
 ਆਏਕੁਤਾ॥੧॥ਤਾਏਰਿਥਾਥੈਜਥਾਥੈਦਿਤਾ

ਸਲੋਕ॥ ਨਿਵਰਤੁ ਸੁਆਮਿ ਦੁਰਗੁ ਟੰਗਿ ਠਥਾ
 ਮਣੀਆ ਮੰਤ੍ਰਾ ਏਤੈ ਤੈਵੇ ਵੇਦਿ ਸਿਕਰ ਹਿਰਿਤ
 ਵਸਿਆ ਵੇਰੰਤ੍ਰਾ॥ ੧॥ ਸੇਵਕ ਗੇਜੈ ਵੰਤ ਕੀਰੰਤ੍ਰ
 ਤੇਜੀ ਕੋਊਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਹੀ ਆਵੇ ਭਿਕ
 ਰਿਕੇਤਿ ਤੇਜੀ ਪਹਿਉਇ॥ ਜਾਥੈ ਬੈਠਿ ਉਜਥਾ ਬੁ
 ਦਿਤਾ॥ ਤਾਇਓ ਪੀਠਿ ਆਖਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ
 ਭੁਭੁਕਾ ਗਲੇ ਜੀਵੀਐ॥ ਭੁਭੁਕਾ ਤੀ ਮੈ ਭੁਭੁ
 ਠੀ॥ ਸਿਸਰਾ ਕੁਰਾ ਆਰ ਮੀਰ ਲਾਲੁ ਭੁਭੁ
 ਠੀ॥ ਜੇਕਾ ਤੀ ਭੁਭੁਕੇ॥ ਆਸਿ ਨਾਵਰ ਕੁ
 ਸਰੇ॥ ਭਾਭ ਤੈ ਆਰ ਮੀਰੇ॥ ਗਿਏ ਵੈਭੁ
 ਭਾਭੁ ਭੁਭੁ॥ ਮੈਭੁ ਭੁਭੁਕਾ ਰਿਹਿ ਸਿਸਰਾ
 ਕੁਰਾ॥ ਭੁਭੁਕਾ ਭੁਭੁਕਾ॥ ਭੁਭੁਕਾ ਭੁਭੁਕਾ

ਵਾਧੁਇਤਾਪੀਗਜੀਲਾਈਐਸਾਮਲੋਕਾਮਥਿਕੇ
 ਕਾਤੀਸਚੁਸਚੁਸਾਗਾਘੜਤਤਿਸਕੀਘ
 ਰਘਪਗਾਸਥਿਕੀਸੁਇਲਾਇਸਿਲੁਕਾਇ
 ਗੁਣਕੀਬੇਕਤਿਸੁਇਲਿਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕ
 ਰੁਠਾਓਏਸੇਖਾਲੋਹੁਲਭੁਨਿਕਬਾਨੇਖੁ॥
 ਤੇਇਤਲਾਲੁਲਗੀਹਰਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਰ
 ਹਿਰੀਰਾਗਸਮਾਇ॥੧॥ਜਾਇਓਕਾਤੀਬੈਥੇ
 ਦਿਤੀ॥ਤਾਪੀਗਜਿਗੁਧਿਗਿਯਾਘਾਧਿਓਸੁ
 ਏਹਏਹਧੁਰਾਇਕਾਪਿਆਗਏ॥ਖੁਦਾਇ
 ਏਗੀਨਿਏਰਸਕੀਤੀਏ॥ਤਧਿਗਿਪਾਇ
 ਕਹਿਯਾ॥ਨਾਨਕਤਿਕਖੁਦਾਇਕੀਏਗੁਸੁ
 ਏਇਆਸਾਨੇਏਹਮਖਸੁਦਏ॥ਜਿ

ਏਹੁਤੁਥਾਏਤੁਨਾਹੀ॥ ਅਤੇਤੁਭਿਕਿ
 ਕੁਆਖਰਾਏ॥ ਏਥਾਖੁਦਾਇਰਾਸਗੀਕੁਤੁਕੁਦ
 ਏਕਰਸੀ॥ ਤਥਥਥੇਅਥਿਆਮਹਦਾਨਿਆਰ
 ਥਥੁਦਸਾਇ॥ ਤਮਹਦਾਏਥਥੁਦਸਾਇ॥
 ਗੁਆਸਾਕੀਤਾ॥ ਥਥੇਸੋਕੁਦਿਤਾ॥ ਸੋਕੁ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਦਿ॥ ਅਸਾਕੀਏਹਮਹਾਨਾ॥ ॥
 ਸੋਕੁ॥ ਥਥਿਤਾਗੀਗੁਰੁਆਪਣੇਦਿਉਤਾੜੀ
 ਸਰਦਾਗੀ॥ ਸਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਏਤਕੀ
 ਏਕਰਤਾਨਾਗੀਏਗਾਜੇਸਉਚੰਦਉ
 ਗਵਹਿਸੁਰਾਚੜਤਿਉਤਾਗਾਏਤਕੀ
 ਨਾਣਉਦਿਆਗੁਗਥਿਨੁਪ੍ਰੇਰਮਯਾਗਾ
 ਨਾਨਕਗੁਰੁ॥ ਨੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੇ

ਚੇਤਾ ਫੇਰੇ ਫਿਲਾ ਬੁਝਾੜ ਸਿਓ ਸੁੰ ਫੁਲੰ ਰਹਿ
 ਖੇਤਾ ਖੇਤੈ ਮੰਦਰਿ ਦੁਇ ਆਕੁ ਨਾਨਕ ਸਭ
 ਨਾਨਿ ਘਲੀ ਮਾਠਿ ਘੁਲੀ ਮਾਠਿ ਬਖੁ ਰੇਰੰ
 ਤਨ ਦਿਲਿ ਸੁਆਹਾ ॥ ਪਛੁਰੀਆ ਆਪੀ ਏ
 ਆਪੁ ਸਾਸਿ ਕਰਿਆ ਪੀਏ ਹਉ ਭੁਨਾਓ ਨੂਹ
 ਕੁਰਗਿਤਿ ਸਸੀਆ ਕਰਿਆ ਸਤੁਰਿ ਚੰਦਾ ਭੁਨਾ
 ਤਕਰ ਤਾ ਆਪਿ ਤੁੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਿ ਭਿਖ
 ਸਾਭਾ ਤੁੰ ਜਾਣੈ ਈਸਰ ਸੈ ਦੇ ਲੈ ਸੀ ਸਿਉ
 ਕ ਵਛਾ ਕਰਿਆ ਸਤੁਰਿ ਚੰਦਾ ਭੁਨਾ ॥ ਪਛੁ
 ਰੀਆ ਨ ਭੁੰਏ ਈਆ ਏਤੁ ਪਗਥਾਇ ॥ ਤ
 ਬਧਿ ਰਿਪੀ ਰੁਭਿ ਭਿਖੁ ਭੁਭਾ ਆਇ ਰਸ
 ਤਪੈ ਸੀ ਕੀਤੀਆ ਮੁਆ ਆਪਿ ਭੰਮੁ ਨਾਨਕ

ਤੁਧੁ ਪੁਰਾਇ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤੁਧੁ ਮੁਖੁ ਪੁਰਾਇ
 ਵਿਭੇਤ ਨਾਹੀ ॥ ਪੁਰਤੁ ਸਿਰਹਾਨੇ ਤੇ ॥
 ਜੋ ਮਾਸੀ ਤੀਖਣਾਇ ਨਾਹਿ ॥ ਹਿਯੈ ॥
 ਤਬ ਥਾਥੇ ਮਾਖਿਆ ਮੇਖ ਥੁਹ ਮੇਤੇ ਮੇਖੇ
 ਪੁਰਾਇ ਨਿਥਾਇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਖਿਆ
 ਜੀਬ ਨੁਹੇ ॥ ਤਬ ਥੇਥੇ ਕਹਿਆ ਜਾਇ
 ਬਨਾਇ ॥ ਤਬ ਮੇਖੁ ਉਪਜਾਇ ॥
 ਥਾਥੇ ਮੇਖੁ ਦਿਖਾਇ ॥ ਥਾਥੀ ਉਪਿਗਦਿ
 ਮਾਇ ਪਾਲ ਪੁਰ ਪਾਸੇ ॥ ਕਫੂਰ
 ਪੁਰ ਦਿਖਾਇ ॥ ਕਾਸੁ ਗਦਿ ॥ ਪਟੀ
 ਚਰੇ ॥ ਗੋਰੁ ਦਿਖਾਇ ॥ ਹਰੁ ਗਾਗਾ ॥
 ਕੋਈ ਹਰਿ ਰੈ ॥ ਨਾਹੀ ॥ ਤਬ ਇਕੁ

ਰੀ ਰੁਥਾਗਿ ਸਕਾਤੁ ਗੀਵਿ ਸਿਤਾਇ ਗਠਿ ਮਾਗਾ
 ਉਤੁ ਚਕਾ ਗੁਰੇ ਸੀਥਾ ਤਬ ਥਾਨਾਇ ਪਰ
 ਤੇ ਮਾਗਾ ਮਾਥਿ ਓਨੁ ਏ ਟਕੀ ਗਗਤਿ ਗਤਿ
 ਦੇਹਿ ਤਬ ਟਕੀ ਗਗਤੁ ਵੀਤਾ ਮਾਥਿ
 ਓਨੁ ਸੀ ਮੇਰਿ ਮਹੁ ਪਸੁ ਪੁਸਾਨਾ ਦਗੁ ਮਸ
 ਦੇਹੈ ਨਿਪਾ ਪੁਰੁ ਪੁਰਾਇ ਨਾਕੁ ਮੁਠੇ ਮਾਠੇ
 ਜੇ ਮਾਨ ਮੀਨੀ ਸੁਗਤਿ ਨਾਨਕਿ ਮਾਥੇ
 ਤਾਉ ਬੈ ਗਠਿ ਮਾਥਾ ਟਕੀ ਗੁਗਾ ਗਇ ਗਲ
 ਪਕ ਗਇ ਤਬ ਥਾਥਾ ਬੈ ਗਿ ਮਾਗਾ ਸਥਤੁ
 ਗਗੁ ਪਾਸੁ ਗੀਵਿ ਸਿਥਾ ਮਾਗਾ ਸਥਤੁ ਜੀ
 ਉਤਪਤੁ ਤੈਥਾ ਗੰਥਾ ਗਿਤ ਪਿਤ ਪਿਥ ਪੈ
 ਬਹੁਤੁ ਦਿਕਾ ਗੁਰਿ ਤਤੁ ਨਿਥਾ ਟਕੀ ਦਿਸ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 वसुदेव उवाच ॥ द्रष्टुं धर्मं तवैवमेव
 मया कृतं ॥ २ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 कुरुक्षेत्रे भिक्षुं भूयः संसेवितुमाश्रितम् ॥
 तदा पादौ स्पर्शयित्वा जगत्पूजितम् ॥ ४ ॥
 त्रयस्त्रिंशत् वर्षं भूयः संसेवितुमाश्रितम् ॥
 तदा पादौ स्पर्शयित्वा जगत्पूजितम् ॥ ५ ॥
 त्रयस्त्रिंशत् वर्षं भूयः संसेवितुमाश्रितम् ॥
 तदा पादौ स्पर्शयित्वा जगत्पूजितम् ॥ ६ ॥
 त्रयस्त्रिंशत् वर्षं भूयः संसेवितुमाश्रितम् ॥
 तदा पादौ स्पर्शयित्वा जगत्पूजितम् ॥ ७ ॥
 त्रयस्त्रिंशत् वर्षं भूयः संसेवितुमाश्रितम् ॥
 तदा पादौ स्पर्शयित्वा जगत्पूजितम् ॥ ८ ॥
 त्रयस्त्रिंशत् वर्षं भूयः संसेवितुमाश्रितम् ॥
 तदा पादौ स्पर्शयित्वा जगत्पूजितम् ॥ ९ ॥
 त्रयस्त्रिंशत् वर्षं भूयः संसेवितुमाश्रितम् ॥
 तदा पादौ स्पर्शयित्वा जगत्पूजितम् ॥ १० ॥

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਰਬ ਰਤਾ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਮਿਤ
 ਰਹਿ ਨੇ ਭਿਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਮਰਦਾ ਨਿਆ ॥
 ਰਬਾ ਬੁਝ ਜਾਇ ॥ ਤਮਰ ਦਾ ਨਰਬਾ ਬੁਝ
 ਏਆ ਗਗਨ ਉੜੀ ਵੀਤੀ ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਓ
 ਠਾਇਆ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਨ ਕਰਤਾ ਪਰਦੇਸ
 ਆਖਿ ਓਸਾ ਜੀਐ ਤਰਿਆਇ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਪੁਰੈ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰ
 ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਗੁਰੂ ਪੁਰ
 ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਰਤਾਇ ॥ ਮਨ ਕਰਤਾ ਵੀ
 ਰਾਹੀ ਆਤਰਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਸਿਖੈ
 ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਰਿਆਏ ਏਵੇ ਏਵੇ

॥ मा भव गतं मा भवति मा भवति मा भवति
 उक्तं मे भवति पात्रं विष्णु पतिं विष्णु
 गतिं दृष्टिं च पात्रं ॥ ३ ॥ मा भव गतं मा भव
 प्रीतिं मा भवति विष्णु पतिं विष्णु पतिं
 विष्णु पतिं विष्णु पतिं विष्णु पतिं ॥ ४ ॥
 मा भव गतं मा भवति प्रीतिं मा भवति
 विष्णु पतिं विष्णु पतिं विष्णु पतिं
 विष्णु पतिं विष्णु पतिं विष्णु पतिं
 विष्णु पतिं विष्णु पतिं विष्णु पतिं
 विष्णु पतिं विष्णु पतिं विष्णु पतिं
 विष्णु पतिं विष्णु पतिं विष्णु पतिं
 विष्णु पतिं विष्णु पतिं विष्णु पतिं

ਰਭਰਮੁਗ ਬਇਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਗੁਰਿ ਪੁਰਿ
 ਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਲਭਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਾ
 ਕਰਤਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕੁ ਗੁਰ ਵੀਸਿ
 ਪਿਸੁਣਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮੇਰੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ
 ਅੰਤਿ ਸਥਿਤੁ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਪਾਖਾਨ ਕਰਤਾ
 ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਬਹੁ ਚੁਲੀਆ ਪਤਿ
 ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਗ ਪੈਰਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ
 ਲੀਲਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਪਾਖਾਨ ਕਰਤਾ
 ਰਮੈ ਨਿਕਾਸੁ ਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਮਾਇਆ ਗੁਰ
 ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਰੁ ਜੀਤਨਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿ
 ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਦਾਸੁ ਕਾਸਰੁ ਕਰੇ ਕੁਸੁ

ਤੇ ਹਿਗਇਆ ਨੇ ਹੀ ਹ ਵੀ ਹਈਆ ਆਇਐ ਪ
 ਇਆ ਨਾਉ ਪਗੀ ਕੁੰ ਹੋਆ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਜਪਇ। ਤਬ ਬਾਬਾ ਉਥ ਹੁੰਦਾ ਗਇਆ
 ਸੁਭ ਤਨੁ ਪੁਗਇ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰੋ ਫਿਰੋ ਜਾਇ
 ਦਾਨੁ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਖੀਆ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ
 ਆਇਆ ਹਿਕਮਤਿਆ। ਉਥੇ ਪਸ
 ਦੋਲੇ ਕੁਮਾਰੀ ਰੀਆ ਸੁਆ। ਤਬ ਉਹ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੈ ਸੋਗ ਹਿਰ ਗੇਭੇ ਲਾ
 ਗੇ ਦਸਾਇਆ। ਆਖਾਨਿਰਮ ਸਾਹ
 ਨਾਨਕਾ। ਤਬ ਮਗਰੋ ਨਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ
 ਗਵਾਥੁ ਦਸਾਇਆ। ਤਾਮਗਰੋ ਗਵਾਥੁ

ਗੁਰਤਲੀ ਗਵੀ ਤਾ॥ ਥਾਥੈ ਸਥਰੁ ਭੁਭਾਇ
 ਆਗਾ ਗਇਸਾ॥ ਮ: ੧॥ ਸਿਨਿਕੀ ਆਤਿਨਿ
 ਰੇਖਿ ਆਸਿ ਆ ਕਹੀ ਮੈਰੇ ਤਾਈ॥ ਆਪੇ
 ਜਾਣੈ ਕੈ ਆਪਿ ਸਿਨਿਕੀ ਭੀ ਭੋਲਾਈ॥
 ੧॥ ਗਇਸਾਪਿ ਆਰੇ ਕਾ ਗਇਸਾ॥ ਸਿਤੁ ਸ
 ਦਾ ਸੁਖੁ ਭੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਭਾ॥ ਸਿਨਿਕੀ ਕੰਤੁ
 ਗਇਆ ਸਾਧੈ ਫੇਰੇ ਤਾਈ॥ ਭਖ ਪੈਛੁ
 ਰੇ ਸਿਰੁ ਪੁਣੈ ਰਾਖੈ ਫਿਰਿ ਭਾਈ॥ ਆਪੇ
 ਰੇ ਤਾਣਾ ਮਿਐ ਰਾਖੁ ਚੁਕੈ ਗੀ ਸਾਗੀ॥
 ਤਾਇਕਿ ਪਿਆਗਾਈਐ ਰਾਖਾ ਫੇਰੇ
 ਫੁਰੀ॥ ਫੇਰੇ ਤੁਲੀ ਆਸੇ ਭਾਈ ਮੈਰੇ

ਜਾਣੀਐ ਤਉ ਮਾਨਤਉ ਪਾਇਆ ਪਾਨਤ
 ਜੀਉਇ ਮਹਿ ਪੁਰਸਾਗ ਜੇਇਆ ਹਮੀ ਅਤ
 ਏਮੁ ਸਕਤ ਬੁਧੁ ਪਦੁ ਏ॥ ੧੦ ॥ ਅਪਿ
 ਉਪਾਇ ਜੋਗਾਨ ਕਰੁ ਮੁਕੁ ਮੁਸਮਾਇਆ ਸ
 ਯੋਸਾਨ ਜੇ ਸਿਮਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਮਾ ਪਦੁ ਪਾਇ
 ॥ ੧੧ ॥ ਤਬ ਪਾਗੁ ਏਕ ਮਾਗੁ ਏਇ ਗਾਗੇਰ
 ਮਸਾਨਾਨ ਕਰ ਗਇ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਉਪਾ
 ਗਏਰਾ ਗਤਿ ਮਾਗਾਇ ਏਇ ਗਾਗੇਰੇ॥
 ਸੈਰ ਪੁਰਿ ਸੰਤੋਸਾਈ ਜਾਇ ਕਰੇ ਗਾਗੇਰੇ
 ਰਾਣੀ ਪਾਗੀ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਏਇ ਗਾਗੇਰੇ
 ਬਾਬਾ ਗਿਰੁਦੁ ਫਰੀਰੀ ਬਾ॥ ਪਰੁ ਬਾਬਾ

ਆਰਥੁ ਬੇ॥ ਓ ਬੇਥਾ ਬਾਜਾਇ ਵੈ ਠਾਗਾ ਤਾਖਥੀਰਿ
 ਸੈ ਨਾਹੀ॥ ਅਤੇ ਯਕੀਰੁ ਖਮਾਜ ਜੁਕੀਤੇ
 ਤਬਥਾਬ ਓ ਓਖੜਾਓ ਠਾਗਾ ਯਕੀਰ ਨਾਲੇਲਾ
 ਤਾਨਾਗੇ ਮਹਦਾਨਾ ਜੀਤਾ ਜਾਇ ਸੁਆਲੁ
 ਪਾਇਆ ਪਰਸਆਲੁ ਕਿਠੇ ਮੀਨਿ ਉਨਾਓ
 ਤਬਥਾਬ ਬਹੁਤੁ ਕੋਇ ਓ ਠਾਗਾ ਆਖਿਓ ਸੁਮ
 ਹਦਾਨਿਆਰ ਥਾਬੁ ਦੁਜਾਇ॥ ਤਾ ਮਹਦਾਨੇ ਰਬ
 ਬੁਦਾਇਆ ਗੁਣੇ ਓ ਗੁਕੀਤਾ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ
 ਉਠਾਇਆ ਕਹਹਿ ਓ ਸਬਦੁ ਮ॥॥ ਸੈ ਸੈ
 ਆਇਖ ਸਮਕੀਕੀ ਤੈ ਸਬ ਗੀਆਨੁ ਦੈ
 ਲਾਗੇ ਪਾਪੁ ਜੀਉ ਕਾ ਬਾਹੁ ਪਾਇ ਆਜੇਗੀ
 ਮੀਰੇ ਰਾਨੁ ਦੈ॥ ਸਹਸੁ ਪਰਮੁ ਤੁਹਿ

ਵਖਿਖੋਇ ਏਕੁ ਤੁਹਿਗੈ ਪਰਧਾਨੁ ਏਕਾਗੋਤਰ
 ਕਾਸੀਆਥਾਮਣੀਗਾਧਰੀ ਆਗਦੁਪਰੈ
 ਸੈਤਾਨੁ ਏਕਾਗੋਤਰ ਮਾਗੀਆਪਰੁਹਿ
 ਤੇਥਾਕਸਟਮਹਿਕ ਗਤਿਖਰਾਇਏਕਾਗੋਤਰ
 ਜਾਤਿਸਾਤੀਤੋਗਹਿਰਣਦੀਆਏਤਭੀ
 ਲੋਥੈਲਾਇਏਕਾਗੋਤਰ ਧੁਨਕੈਸੋਹਿਲੇਗਾਏ
 ਨਾਨਕਤੁਕਾਕੈਪਾਇਏਕਾਗੋਤਰ ਸਾਧਿਕ
 ਕੇਗੁਣਨਾਨਕਗੈਮਾਸਪੁਰੀਦਿਹਿਆਖਿਮੇ
 ਮੋਗਾਸਿਨਿਓਪਾਈਕੈਗਿਰਦਈਥੈਠਾਏਥੈ
 ਏਕਿਓਕੇਗਾਕਾਇਆਕਪਤੁਤੁਤੁਤੁਤੁਤੁ
 ਸੀਤਿਰਸੁਦਾਨੁਸਮਾਨਸੀਥੈਗਾਮਾ

ਗਾਮਤਿਬਸਚਤ ਪਾਵੁਸੁ ਸਚਕੁ ਨਿਯਾਉ ਕ
 ਰੇਗੁ ਅਮੋਗਾ ਆਇਨਿ ਭਤਰੇ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨ
 ਵੈਰਗੀ ਉਚਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਨਾ ਸਚਕੀ ਬ
 ਲੀਨਾ ਨੁਕਾ ਥੈ ਸਚੁ ਸੁਣਇ ਸੀ ਸਚਕੀ
 ਏਨਾ ਆਸੀ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਥਾਥੈ ਕੀਤਾ ਤਹਿ
 ਬਿਗਮੁ ਮੈ ਵੈਰੀ ਨੰਗੇ ਪਿਨਿਆਇ ਆਇ
 ਮਿਨਿਆ ਆਖਿ ਉਸੁ ਮਿਤਰ ਏਨੇ ਉਚੇ ਸਥ
 ਦੁਗਜ ਬਕਾ ਕੀਤਾ ਉਸੇ ਠੇਗੀ ਐ ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ
 ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤੁਇ ਚਿਹਰੇ ਤੇਗੁ ਨਿਯਾ
 ਤੁਇ ਵਗੀ ਭੈ ਪਰ ਭੁਯਾਇ ਮਿਨਿਆ ਉਸੇ
 ਬਿਸਿਆ ਭੈ ਪਰ ਥਾਥੈ ਸਚੇ ਬਹੁਇ

ਟੋਭਾਏਤੁਭੈਆਪਣੁਕੁੰਭੁਐਕਸਿ
 ਭਿਐਥੈਰਤਣਾਭੀਸੋਏਥੈਰਤੋਗਤਾ
 ਮਾਗੀਅਭਿਗਾਤਥਭਥੁਥਮਤੁਰਥਗਐ
 ਇਕਭਿਥਰਤਕੇਸਐਗਭਿਯਾਭਿਜਿਏਇ
 ਜਾਇਥੈਥਾਸਿਥੈਕੁਰਤਿਨਾਭਿਸੁਥਭਭੈ
 ਥੀਭਿਥੈਮੀਰਥਥੁਪਤਸਭੁਪਭਿਯਾਸਿ
 ਭੁਪਭਿਯਾਭਿਭੈਰਪੁਰਮਾਭਿਭੈਸੁਆਭਿ
 ਮਭਿਭਿਭੈਭੈਮਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈ
 ਮਭਿਭਿਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈ
 ਭਿਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈ
 ਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈ
 ਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈ

ਖੁਦਇਆ ਘਰੀ ਗਣਾ ਗਧਿਆ ਖੁਦਇਆ ਖੁਦਇਆ
 ਜੋ ਕੁਛ ਘਰੀ ਗਣੇ ਦਿਲਿ ਠੰਦੀ ਹੈ ਸਾਈ ਕ
 ਗਣ ਹੈ ਪੁਰਸੇ ਘਰੀ ਗਣ ਵਧੈ ਭਾਸਿ ਮਿਠ
 ਮੁਠ ਬਤਿ ਦਿਲੈ ਠੰਡੀ ਕ ਮੁਠ ਭਾਗ ਠੰਡੀ ਕ
 ਦਰਸ ਖੁਦੀ ਦਿਲੈ ਠੰਡੀ ਪੰਚ ਭੂਭਾਤ ਮਾਫਿ
 ਕੀ ਤੈਠੀ ਖੁਦੀ ਦੇ ਸੀਤੀ ਠੰਡੀ ਕਰਿ ਦੇ ਦਿ
 ਕਰਣ ਮਿਸ ਮਦਿਲ ਸਾਦਿਕ ਹੈ ਖੁਦਇ ਦੇ
 ਗਣ ਸਾਧੈ ਸਿ ਘਰੀ ਗਣ ਹੈ ਭਾਸਿ ਮਿਠੀ
 ਦੇ ਭਾਗੀ ਲੀਨੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਚੁ ਪੁਰਾ
 ਦਿਲ ਘਰੀ ਗੀ ਕਾਭੇ ਖੁਦੀ ਹੈ ਭਿਖੁ ਮੁਸ
 ਮਾਠੇ ਗਣ ਵਧੈ ਵਧੈ ਵਧੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ

ਕਰਣੀ॥ ਕਰਮ ਨਾਹੀ ਬੀਚਾਰਣਾ॥ ਤਬ ਬਾਬ
 ਅਤੇ ਮਰਦ ਨਾ ਬੰਦਿ ਦਿਹਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਦੁਪੁ
 ਕੀ॥ ਤਬ ਮੀਰਖਾ ਨ ਮੁਗਾਯੈ ਉਥਿ ਰਜਾ॥ ਤ
 ਬ ਮੀਰਖਾ ਨਿ ਮੁਗਾਯੈ ਅਖਿਆ ਨਿ ਨ ਗੋਲੇ
 ਅਤਾਈਐ ਚਾਹੁ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸਿਰਿ ਪੰਤ
 ਮਿਲੀ॥ ਅਤੇ ਮਰਦ ਨੇ ਨੁਪੇੜਾ ਪਕੜਾਇ
 ਆ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ॥
 ਮ॥॥ ਮੁਖਿ ਬਰੀ ਦੀ ਯਾਗੇ ਗੋਗਾ ਮੇਰਾ ਤੁ
 ਸਭਾਗਾ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਚਨੀ॥ ਹਿੰਦਿਕਾ ਦਾ ਸਿੰਤ
 ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਲਾਗਾ॥॥ ਬਾਬਾ ਤੇਗੋ ਲਾਲੇ
 ਆਚਤਗਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੁਰਸੀ ਨਾ ਮੇਰੇ

ਆਸਾਈ ਗੁਰੂ ਮਾਯਾ ਦੀ ਖਿਓਲਾ ਮੇਰਾ
 ਭਉਲਾਏ ਕਾਸਾਇਆ ਲਾਈ ਨ ਚੈ ਲਾਯਾ
 ਗੈਏ ਤੇਰੀ ਭਮਤਿ ਕਰੁ ਭਉਰਿ ਗਇਆ ਮਾਯਾ
 ਬਿਤਾਪਾ ਸੇਯਾਈ ਮੀਰਾ ਬਾਇਤਾ ਪੰਥ
 ਦਿਜਾ ਫਾਪਾ ਘੋਰੀ ਪੈਰ ਮਠੇ ਫੁਲ ਪਤ
 ਗਏ ਗਾਫਾ ਫਾਸਾਈ ਭਉਰਾ ਮੀਰਾ ਨਾ
 ਲਾਯਾ ਬਖਸਿਤੁ ਪੁਇ ਰਿਯਾਈ ਆਇ
 ਜੁਗਦਿਨੁ ਆਪਰਿ ਰਾਤੇ ਤੁਪਥਿ ਨ ਮੁਕਤਿ
 ਨਾਪਾਈ ॥ ਜਾਤਾ ਮਰਾਏ ਮਰਜੁ ਕੀਤਾ ਆ
 ਖਿਓਲਾ ਜੀਇ ਨਾ ਦੇ ਬਖਿਰਿਆ ਫਰਤੀ ॥
 ਜਿਥੈ ਗਏ ਉਥੈ ਭਉਰਾ ਭੈਰਾ ਭੈਰਾ

ਦੀਆ ਜਾਂ ਦੀਆ ਠੇਨੀਆਂ ਤਬ ਥਾਥੇ ਆਖਿਆ
 ਮਹਿਨਿਆਰ ਥਾਥੁ ਵਜਾਇਆ ਤਾਮਰਦਾਨੈ ਆ
 ਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਹਥਿ ਘੋੜਾ ਠੇਨੀ ਤਬ ਥਾਥੇ ਆਖਿਆ
 ਆਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਕੈ ਘੋੜਾ ਹਥੁ ਫੇਰਿ
 ਠੇਨੀ ਤਾਮਰਦਾਨਿ ਘੋੜਾ ਫੇਰਿ ਤਾਮਰ ਥਾਥੁ
 ਵਜਾਇਆ ਗੁਰੂ ਠੇਨੀ ਗਵੀਤਾ ਥਾਥਾ ਥਾਥਿਆ
 ਸਥਨੁ ਮਃ ੧॥ ਠੇਨੀ ਆਕ ਥਾਥੁ ਹੁਣੀ ਆਗਰ
 ਮੀਤਿ ਮੁਣਾਈ ਆਥਾ ਥਾਥਿ ਹਰੀ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ
 ਗੁਰੂ ਕਉ ਬਥਿ ਜਾਈ ਆਥਾ ਆਇ ਮਿਲਾ ਗੁਰੂ
 ਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ
 ਰਹਾਉ॥ ਠੇਨੀ ਕੇ ਗੁਰੂ ਠੇਨੀ ਭਾਵੇ ਸੇ ਗੁਰੂ

ਤੇ ਪਾਏ ਸਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਟਿਕਾਇ ਨਿਯੁਮਿ
 ਪੁਸਿਤਾਇ ॥ ਸਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਯਾਗੇ ਸਿਨ
 ਤਿਨ ਕਉ ਭੁਭੁੰਦਗੀ ॥ ਸਿਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ
 ਰਾਕਸੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਹਿਓਗੀ ॥ ਭਉ ਭਉ
 ਰਾਨੁ ਮੁਠੈ ਰੂਪ ਮੇਟਣੁ ਭਗਾ ਗੁਰ ਸੇਵਤੇ
 ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ਜੇ ਭਉ
 ਮੁਖਿ ਆਇ ਦੇਤੇ ਜਨ ਪਗਵਾਨਾ ॥ ਭਿਨ ਭਿ
 ਦੁ ਭਾਨੁ ਭਵੁ ਭਿਅਸਦੁ ਸਦੁ ਭਗਵਾਨ ॥
 ॥ ਸਾ ਭਉ ਤੇ ਗੋਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਭਉ ਪ੍ਰਭ
 ਗਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਗਾ ਸੇਵਕੇ

ਨਾਹਿ ਘਾਟੁ ਪਾਇ॥ ਪਾਸਿ ਨਾਹਿ ਮੇਤੀ ਪਿਠ
 ਜੀਤਿ ਨਾਜੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਹਿ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ
 ਪਿਆਰ ਜੀ ਵੇਰੇ ਨਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਯੋ॥ ਫਾਸਿ
 ਨਾਹਿ ਰਮੁ ਪਿਪਾਸਾ ਮੇਇਆ॥ ਤਿ ਨਾ ਕਉ
 ਮਿਜਾਇਆ॥ ਓਇ ਨਾ ਪਿਛੇ ਵੇਰੇ ਬਿਉਸ
 ਭਜਨੁ ਛੁਡਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਿਆਰੈ ਨਹਿ
 ਮੇਇਆ ਗੁਰ ਪੰ ਨਾਹਿ॥ ਪੈਰੇ॥ ਗੁਰਿ ਨਹਿ ਮਰ
 ਗੁਰ ਸਿਆ ਗੁਰ ਪੰ ਨਾਹਿ॥ ਪਾਜੇ ਗੁ
 ਰਿ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਮੇ ਵੇਰੇ ਮੇ ਪੰ ਨਾ ਪਰਵਾ
 ਜਾ॥ ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ॥ ਸਮਾਸ

ਕੁਰਬਾਣੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਭੇਲੀਆਸੇ
 ਅਪਿਤਰਿਕਾਈਆ॥ਠਹਿਰਗਗਠਪੈਨਾਈਐ
 ਤਰਿਆਪਗਲਿਯਾਈਆ॥੧੧॥ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ਮੁਖਿਆਇਰੇਉਨਾਦਸਨੁਪੈਸੈ॥੮੫੩
 ਨਕੇਰਗਥਿਪਖਾਲੇਪੁਰਿਘੋਲਿਘੋਲਿ
 ਪੀਸੈ॥੧੨॥ਪਾਨਸੁਪਾਗੀਖਦੀਆਮੁਖੀਰੈ
 ਆਲਾਈਆ॥੮੬੮ਹਿਕਏਨਾਚੇਤਿਓਜ
 ਮਿਪਕਲਿਚਲਾਈਆ॥੧੩॥ਜਿਨਾਹਿਨਾਮੁ
 ਹਰਿਚੇਤਿਆਹਿਗੇਓਪਾਗੇ॥੮੬੯ਜਮੁਨੇਹਿ
 ਨਾਕਾਵਈਗੁਰਮਿਖਿਗੁਰਮਖਿਆਗੇ॥੧੪॥੮
 ਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਯਾਨਾਹੈਕੇਈਗੁਰਮੁਖਿਜ

ਦੋ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਨਾਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਦਿਆਰੀ
 ਲੀਯਾ ਮਾਏ॥ ੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਤਾ ਯਾਖੀਐ
 ਤਸਿਨੇ ਪਸਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਤਾ ਯਾਖੀਐ
 ਸਿਨਾਸਤਿਗੁਰੂ॥ ੧੭॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਤਾ ਯਾਖੀਐ
 ਬਾਸਿਐ ਤੇਰੇ ਸੇਵਾ॥ ੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਤਾ ਯਾਖੀਐ
 ਗੁਰੂ ਦਿਆਰੀ॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਤਾ ਯਾਖੀਐ
 ਗੁਰੂ ਸਨਾਮੀ॥ ੨੦॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਤਾ ਯਾਖੀਐ
 ਤੇਰੇ॥ ਸਿਨਾਸਤਿਗੁਰੂ॥ ੨੧॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਤਾ ਯਾਖੀਐ
 ਨਾਨਕ ਸਨਾਮੀ॥ ੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਤਾ ਯਾਖੀਐ
 ਯਾਖੀਐ ਨਹੀਂ ਬਿਪਿਤਾਈਐ॥ ੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਤਾ ਯਾਖੀਐ
 ਗੁਰੂ ਤੇਰੇ॥ ੨੪॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਤਾ ਯਾਖੀਐ॥ ੨੫॥

ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਅਗਪਿਆਸੇਸਾਹ
 ਵਤਦਾਏ॥ਉਠਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਾਵਾਰਿ
 ਆਗੁਰਬਚਾਸਮਾਏ॥੧॥ਤੂੰਠਕੁਤੁ
 ਸਾਓਥਤੁਏਮੇਰਾਸੀਗਾ॥ਤੁਪੁਰਾਏਏ
 ਬੰਦਗੀਤੁਗੁਣੀਗਤੀਗਾ॥੧॥ਆਪੇਠਰਿ
 ਏਕਗੰਗਏਆਪਥਤੁਰੰਗੀ॥ਜੋਤਿਸੁਤ
 ਏਨਾਨਕਾਸਾਈਗਾਇਚੰਗੀ॥੧॥ਜਬਥ
 ਬੈਏਉਸਬਦੁਬੈਠਿਆਤਮਾਹਥਾਨਮੁਗਾਤੁ
 ਆਇਗਇਆਜਾਆਇਕੈਦੇਬੈਤਾਪੰਡਸਿਰ
 ਤੇਓਪਰਿਉਬੁਭਰਿਚਾਈਜਾਦੀਠੈ॥ਅਤੇਘੋ
 ਰੁਪਿਛੈਘੋਗਾਜਾਦੀਠੈ॥ਤਬਸੁਆਤਾਨਥਥ

ਹਪਤਿਸਹਤੁਖਬਰਿਕੀਤੀਅਖਿਓਜੀਇਕੁਯੁ
 ਕੀਰਤਿਬੰਦਿਓਅਏਆਏ।ਤਿਸਦੇਸਿਹਤੇਓ
 ਪਰਿਪੰਤਜਾਦੀਏ।ਅਤੇਓਸਦੇਇਕੁਤੁਮੁਏ।
 ਤਿਸਦੇਖਿਏਪੰਤਜਾਦੀਏ।ਅਗੁਰੁਥਾਥੁਏਜਾ
 ਇਨਦਜਾਦੀਏ।ਅਗੁਰੁਇਦੀਥੰਦਗੀਕਰਨੁਏ
 ਤਾਪਤਿਸਾਤਿਅਖਿਓਜੀਏ।ਸਿਓਕੀਰਤਿ
 ਇਆਸਹਤੁਮਾਗਣਾਗੁਰੁਥਾਤਾਮੀਰਅਖਿਓ
 ਜੀਕਰਮੁਕਰਿਕੈਦੇਖਹੁ।ਤਥੇਰੇਜਾਇਪਾਏਕ
 ਹਨੁਓਪਗਿ।ਤਥੇਰੀਆਆਗੈਮਿਓਜੀਆ
 ਅਖਿਓਜੀਏਦਰਦਾਦਾਹੁਮਗਕਾਗਕਾ।ਪਥਣ
 ਅਤੇਖਤਰੁਸੀਆਅਤੇਥਾਮਣੀਆਥੇਇਕਏ

ਆਬਭਾਗੀਆਮ ਤੈਰਕੀਆਮ ਕੈਮਿਲੀਆਮ ਤਬ
 ਬੋਧੇਨੁ ਰਕੀਮਿਲੀਆ ਤਬ ਬੋਧੀ ਰਕੀਆ ਪੇਲੁਗੈ
 ਬਾਬਾ ਬੈਰਗਲਾ ਭੀ ਪਾਵੈ ਤਦਿ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਆਇਗੈ
 ਇਆਮ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁਪ ਸਦਿ ॥ ਗੁਗਲਾ ਸਮਃ ॥ ਨਿ ਨਿਸਿਰਿ ਸੋ ਤਨਿ ਪਦਿ
 ਆਮੰਧੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਗੁ ॥ ਸੇਸਿ ਰਕਾਤੀ ਭੁਗੀਆ
 ਨਿਗਲ ਵਿਚਿ ਪਵਨਿ ਜੀ ਜੀ ਗਾਮ ਭਿਯਾ ਮੇਦਰਿ
 ਭੰਦੀਆਮ ਤਦਿ ਬਭੁਦਿ ਨ ਮਿਲਾਭਿ ਭਜੁ ਭੀ ॥ ੧ ॥
 ਭੀ ਭੰਦੇ ਸੁਭਿ ਸੈ ਭੰਦੇ ਸੁ ॥ ਆਦਿ ਪਖ ਤੇਗਲੀ
 ਭਨਾ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖ ਭਿਵੇਸਾ ॥ ਗੁਰੁ
 ਜਨੁ ਹੁਮੀਆ ਵੀ ਵਧੀਆ ਗਾਏ ਸੋ ਤਨਿ
 ਮਿਲਾਭਿ ਤੇਗੀ ਰਹਿ ਆਈਆਮ ਦੰਦ ਪਤਰ ॥

ਗਸਿਆਪਾਈਪਾਚੈਵਹਿਦੁਰੀਤਲੇਖੁਮਕਨਿਪ
 ਸਿਆਇਕੁਲਖੁਲਹਨਿਥੇਕਿਕਾਦੁਇਲਖਲ
 ਹਨਿਖਕੀਆਗਮੀਦੁਰੇਖਦੀਆਮਾਣਨਿਸੇ
 ਜਤੀਆਗਤਿਨੇਸਿਲਕਾਪਾਈਅਨਿਤੁਦਿਨਿ
 ਮਿਤਿਸਿਰੀਆਗਾ^{ਮੀ}ਪਾਨੁਜੋਬਨੁਦੁਇਵੇਗੋਤੋਖੀਨਾ
 ਰਖਿਅਗੇਗੁਲਾਇਦੁਤੋਨੇਕੁਰਮਾਇਆਲੇਸ
 ਲਿਪਤਿਗਵਾਇਭਾਵੈਤਾਰੇਹਿਵਹਿਆਈਆ
 ਭਾਵੈਤਾਰੇਹਿਸਜਾਇਆਗਮੇਗੇਰੇਚੇਤੀਐਤਾ
 ਕਾਉਮਿਲੇਸਜਾਇਆਸਹਾਮੁਗਤਿਨਾਪਾਈਐਮੇ
 ਗਿਤਮਐਰਾਇਆਬਥਾਵੈਵੇਖੁਤੁਪਇਆ
 ਈਥਾਇਆਪਾਚਉਕੇਵਿਤੁਹਿਰਵਾਈਆ
 ਉਦਿਕੇਵਦਿਨਿਨਾਇਆਇਕਨਾਵਖਤੁਖੋ

आदिआदिबनापुजाजाहि। गभानवबहुचैत्रि
 उदिवउडुनामिलैपुनरि॥ द्वादिबपु
 आदितिआपैदिवमिलिमिलिपुद्विमु
 दिवनादेउदिबिआजबडिबडिरेद्विदु
 जेतिमुभैद्वैमेवगेनागवदिआमनुष॥ १॥
 उरुउपाडिमडिपुदिआगवबहु। उरु
 ववविमभानवेपुदिआदिआगउरुउ
 रभडिगगभगदि। उरुमडिदिमवउरु॥
 गगडिलेगदिदिमः॥ सिमडुगपडिभिउरु
 नवेदीनमवेभोगातेगैपुपमाविआग
 उरुआगनउपुग॥ गदिगैपुपमावेगदि
 दिदिमैरुमगउरुग। रदिबदिमउरु

ਗਵਿਗਤਿਅਸਚਾਠਕੁਰੁਮੇਗਾਗੁਠਾਸੈਦੇਓਨ
 ਮਾਤੈਗਥਾਜੀਏਤੇਰਭਾਗਤਪਿਆਗੀਨਕੁ
 ਤੇਯਾਪਣਾਨਮੁਦੀਆਸੈਤੈਪਾਓਓਤਾਗੇਗਾ
 ਨਾਮਾਸੈਨੁਕਥੀਗੁਤੋਓਚਨਤਓਗਪਿਯਾਗੇ
 ਤੇਗਨਮਸੰਗਿਥਨਿਯਾਗਵਦਦਸੁਚਮਿਯਾ
 ਗੁਤਓਗਪਿਯਾਗਾਤੋਗਿਯਾਭਗਤਸੰਗਿਗਨਿਯਾਗਾ
 ਪਾਨ
 ਨਾਨਕੁਕਰਤਾਥੇਨਤੀਕੁਲਜਾਤਿਕਾਤੀਨਾਪ
 ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਾਇਕੈਆਪੁਨਕਰਿਯਾ
 ਨਾਨਾਗਾਜਾਥਾਥੈਹੁਸਥਤੁਆਖਿਯਾਗਤਾਪਹਿ
 ਸਾਤਿਥਥਗਿਯਾਇਪੈਰਨੁਮੇਆਖਓਮੁਹਿਸੁ
 ਯਕੀਰੇਦੁਹਇਓਪੁਦਇਨਦਰਿਯਾਦ

ਦਾਹੈ॥ ਤਬਾਹਿ ਕਹਿੰਦੁ ਮੁਸਾਯ ਮਾਨਸ ਕੁਸਾਯ
 ਮਾਯਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਤਾਪਾਤਿ ਸਾਹਿਬਾਖਿਆਯੋਰ
 ਹੋਵਸਕੁ ਵਕੂਯੁ ਕਹਾਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾਖਿ
 ਯਾਯਾਮਾਸਾ ਤੇਰੀ ਮਿਥੁ ਨਹੀ॥ ਪਰੇ ਹੋਰੇ
 ਬਿਹਿਤਲੈ ਸੈਰ ਪੁਰੀ ਸੋਢਿ ਦੇਹਿ॥
 ਮਾਤੈ ਨਿਕਾਰੁ ਫੁਗਇਆ ਤੇਰੇ ਚਿੰਤੇ
 ਤਾਬ ਬਾਬਾਖਿ ਪਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਮੁਕੀਤਾ ਜਬ
 ਦਿਉ ਸੋਢਿ ਦੇਹਾ॥ ਮਾਤੈ ਵਸਤੁ ਚਿੰਤਿ ਦੇਹਾ
 ਤਾ ਸੈਰ ਪੁਰੀ ਬਿਦਿ ਰੋਥ ਸਤੁ ਵਰਿਦਿਤਾ॥
 ਤਬ ਬਾਬਾਖਿ ਨਾਨਾ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਤਬ ਬਾਬਾਖਿ
 ਸੋਰਿ ਨਿਸੈਰ ਪਰਿ ਚਿੰਤਿ ਮਾਇਆ ਜਾ

ਆਇਕਰਿਦਿਖੈਤਾਵੈਦੈਸਭਕਤਾਯਾਮਪਏ
 ਭੈਨਿ॥ਤਥਥਾਥੈਆਖਿਆਮਰਦਨਿਆਇਭ੍ਰਿਕੁ
 ਵਰਤੀ॥ਤਾਮਰਦਨੈਆਖਿਆਸੀਪਤਿਸਾਹਜੇ
 ਤੁਪੁਰਾਣਸਾਈਵਰਤੀ॥ਤਥਥਾਥੈਆਖਿਆ॥
 ਮਰਦਨਿਆਰਥਾਥੁਵਰਤਾਇ॥ਤਾਮਰਦਨੈਰਥ
 ਥੁਵਰਤਾਇਆਗੁਰੁਆਸਾਕੀਤਾ॥ਥਾਥੈਸਥਦੁ
 ਭੁਠਾਇਆ॥ਮ:੧॥ਕਹਮੁਖੋਯਤਥੋਯਘੋਰੇ
 ਕਹਮੁਖੇਗਸਰਨਾਈ॥ਕਹਮੁਖੇਤਗਬੰਦਗੁ
 ਤੀਗਲਕਹਮੁਖਾਯੁਕਵੰਟੀ॥ਕਹਮੁਖਾ
 ਹਸੀਆਮੁਖਥੈਕੇਇਥੈਦਿਸਾਭਿਨਾਈ॥੧॥ਇ
 ਭੁਠਾਯੁਤਗਤੁਮੇਗੁਸਾਖੀ॥ਇਕਪਤੀ

उषधकुषोपसुदृष्टिरे दृष्टिगुणगुण
 वडमुपगुणमगुणमगुणमगुणमगुण
 वडमुपगुणमगुणमगुणमगुणमगुण
 गुणगुणगुणगुणगुणगुणगुणगुण
 गुणगुणगुणगुणगुणगुणगुणगुण
 गुणगुणगुणगुणगुणगुणगुणगुण
 गुणगुणगुणगुणगुणगुणगुणगुण
 गुणगुणगुणगुणगुणगुणगुणगुण
 गुणगुणगुणगुणगुणगुणगुणगुण
 गुणगुणगुणगुणगुणगुणगुणगुण

ਰਾਮ ਜਾਨਿ ਬੁਝ ਸਮੰਦਰ ਮੁਦਿ ਮੁਦਿ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਫਿਰਾਕੇ ਏ ਮੁਗਲ ਨੇ ਓਥਾ ਆ ਪਾ ਕਿ ਨਾ
 ਮਰ ਜਾਨਾ ਫਿਰਾਕਾ ਗਾ ਮੁਗਲ ਪਛਣ ਕਰੇ
 ਲਾਏ ਗਏ ਮੁਤਿ ਤੇ ਗਵ ਗਾਈ ਓ ਨਾਤ ਪਰ
 ਤਾਇਰਾ ਏ ਓ ਨਾਤ ਮੁਤਿ ਤੇ ਗਾਈ ਸਿਰੀ ਨਕੀ
 ਚੀਰੇ ਰਗ ਓ ਏ ਓ ਓ ਨਾਮ ਰਾਗ ਏ
 ਪਾਇਰ ਓ ਰਾਗ ਏ ਓ ਓ ਨਾਮ ਰਾਗ ਏ
 ਪਛਣ ਓ ਓ ਰਾਗ ਏ ਓ ਓ ਨਾਮ ਰਾਗ ਏ
 ਸਿਰ ਪੁਰ ਪਾਏ ਓ ਰਾਗ ਏ ਮੁ ਮੁ ਮੁ ਏ
 ਸਿਰੇ ਏ ਏ ਪਾਗ ਏ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ११ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १२ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १४ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १६ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १७ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १८ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १९ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २० ॥

ਕ ਸਾਏ ਆਕਰਿ ਓਪਦੇ ਸੁਤਿ ਹਿ ਕੈ ਬਹੁ ਰਾਤੀ
 ਬਹੁ ਜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਏ ਪਿਛੇ ਲਾਵਹ
 ਟਬਖਸਿ ਲੈ ਠਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਗਿ ਪਾਏ ਪਾ
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਸਭ ਥਿ ਪਿਜਾਏ ਕਿਸੁ ਪਹਿ
 ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਯੋਗੈ ਕਰੈ ਕ ਬਿਨਿ ਨ ਭੀਜੇ
 ਗਵਿਦੁ ਹਰਿ ਭਾਏ ਤਾਪੈ ਜਗ ਖਾਈ ਯੋਗ
 ਵਰਛਿ ਮੈ ਸਭਾ ਗੀਦੇ ਖੀਇ ਕਤੇਗ ਓ
 ਵਰਛਿ ਯੋਗੈ ਭਾਉਇ ਰਿਪਾ ਲਾਵਹਿ ਆ
 ਲ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਗੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਏ ਤਾਦੁ ਕੈ ਮਨ ਕੀ
 ਚਿਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਵਖ ਧਰਮੁ ਸਿਪਾਇ

ਓਹ ਓਹੀ ਬਿਯਾਕ ਹੁਏ ਓਹੀ ਸੀ ਈ॥ ਤੁਮਰ
 ਵਹੁ ਗੈ ਓਹ ਸਾਨੁ ਤੁਮਰ ਕਉ ਦਿਖੈ ਈ॥ ੩॥
 ਧਾਪਿ ਦੁਹਾ ਈ ਉਤ ਮਰੂ ਰੁਕਮ ਦੁਹਾ ਓਹ ਨ
 ਮੁਟ ਈ ਰਿਤ ਓਹ ਤੁਮਰ ਕਉ ਦਿਖੈ ॥੪॥ ਸਿਸੇ
 ਸੁਤੇ ਨਾਨਕ ਸਾਗੈ ਗੰਗੇ ਈ॥ ਜਿਥੇ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਆਪ
 ਦਾ ਤਿਸੁ ਗੀਤ ਨਹੀ ॥੫॥ ਜੇਚਲ ਚਾਲੇ ਚ
 ਲਿਖਾਇ ਦੁਸਾ ਬੈਠਾ ॥੬॥ ਯੈ ਤਾਪ ਨ ਸੰਚੁ
 ਦੇ ਬਿਰਿ ਭੂਟੁ ਚੀਚਾਗਾ ॥੭॥ ਦੁਖੁ ਜੁਕ ਹੁੰਦੁ
 ਖਤੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਤੁ ਪਵਿਤਾ ਦੁਹਾ ॥੮॥ ਓਹ ਗੰਗੇ
 ਤੁਹਾ ਗੁਣ ਕਹੁ ਯੈ ਸਾਤੁ ਤਪਾ ਦੁਹਾ ॥੯॥ ਧਰਮੁ
 ਕੁਮਾਰੁ ਬੀਜ ਕਹੁ ਯੈ ਸੀ ਰਿਹਤ ਕਮਾ ਦੁਹਾ ॥

ਤਾਵਪਗੀਜਲੀਭਾਗਾਹੈਜਾਵਹੁ॥੮॥ਕਰੁ
ਭੈਸਭਿਗੁਰੂਮਿਐਬੁਝੈਦੀਰਗਾਨਾਮੁਦਖ
ਏਸੁਏਨਾਨਾਮੇਭਿਭੁਭਾਗਾ॥੯॥ਜਿਭੁਭਾ
ਤੰਤਾਭਿਏਵੇਦੇਚਾਦੀਆਈਸਤਿਸੁਭਾਏ
ਨਾਨਕਾਸਾਈਵਰਿਆਈ॥੧੦॥ਤਥਾਏਨਦੀ
ਮਗਦੀਨਾਗਜੀਤਾਨਾਭਿਭੁਸੁਜੀਏਭਤਾ
ਇਸਿਮੈਵਗਾਇਆਨਾਤੈਭਿਤੋਭਿਭੁਮਾਗੇ
ਤਥਾਗੁਰੂਬਾਬੈਆਖਿਆਮਗਦੀਆਭੁਸਰ
ਗਖਤਤਲੈਜਾਇਸੰਭ॥ਜਾਭੁਭਾਭਿਭੁਤਜਥਾ
ਭੁਰੇਭਗੇ॥ਤਥਾਮਗਦੀਜਾਇਸੁਤਾਨਾਭੇ
ਕਥੁਰਭਿਕਲਾਈਪਈਥੀਸਾਭੁਭੁਭਿ

ਹਿੰਦੁ ਖਾਦਿ ਆਸਿ ਉਸਤਾਥਾ ਤਿਓ ਵੀ ਜੀ ਆਸ
 ਇਹ ਗੀ ਆਇ ਕੇ ਜੀ ਜੀ ਲ ਜੀ ਮੁਤੇ ਹਿੰਦੁ
 ਤਾਹ ਬਾਹਿਸ ਭੇ ਮਹਿਸ ਦੀ ਆਸ ਤਬਥੈ
 ਆਖਿ ਆਖਿ ਕੀ ਤੇ ਏ ਮਹਦਾ ਨਿਯਾ ਤਾ
 ਮਹਦਾ ਨੇ ਆਖਿ ਆਸੀ ਕੇ ਏ ਭਿਕ ਜੀ ਲ ਜੀ
 ਸਭੇ ਮਹਿ ਗਈ ਆਸ ਤਾਥਾ ਪਸਿ ਆਸ
 ਖਿਓ ਮੁ ਮਹਦਾ ਨਿਯਾ ਏ ਏ ਹੀ ਮਹਦੀ ਆਸ
 ਇਕ ਸਕਾਸ ਰਕਾ ਤਾ ਮਹਦਾ ਨਾ ਆਇ ਪੇਰੇ
 ਪਹਿ ਆਸ ਤਬ ਸੈਦ ਪੁਰ ਕੋ ਏ ਕਥ ਹਤਾ
 ਉਪਰੀ ਕੇ ਏ ਆਸ ਤਬ ਤਾ ਕੁ ਰਾਯਾ ਏ ਕੰਦਿ
 ਦਿਓ ਆਸ ਉਸਿ ਏ ਏ ਆਸ ਆਸ ਕੁ ਰਾਯਾ

ਪੁਰਖਾਥਾਪੁਰਸੰਗਤਿਵਿਦਿਗਵਿਆਥੁ
 ਤਵਰਾਓਦਾਸੀਓਯਾਤਦੁਰਥਾਥਓ
 ਹੁਗਵਰਗਿਆਪਸੁਰਿਵਿਦਿਦੇਸੀ
 ਸੇਮਿਠੇਦੇਵਦੇਵਿਦਿਯਾਇਨਿਕਾਏ
 ਸਮਧਓਪਗਿਓਥੈਥਾਗਵਿਦਿਜਾਇਥੈ
 ਤਥਸੀਏਮਿਠੇਨਾਗਓਏਯਾਥਾਪਦਿਯਾ
 ਮੁਗਦਾਵਿਓਯਾਥਿਓਸੁਜੇਨਾਨਕੁਤਲਾਟ
 ਕੀਰੁਓਯਾਪੁਰਜੇਯਾਸੰਨਿਯੋਗਤਾਇਓਤਾਇ
 ਲੇਓਗਿਜਿਓਦੁਪਓਪਹੁਮਾਯਾਈਤਗਿਯ
 ਈਦੀਓਤਥਥਾਥੇਯਾਥਿਯਾਥਾਥਦਨਿਯਾ
 ਸੁਦਿਸਿਠਾਥਿਯਾਥਾਥਦੀਓਤਮਗਦੇਓ

ਅਖਿਆਜੀਤੇਗਜੰਤੁ ਹੈ। ਵਜਾਇਆ ਵਜਦਾ ਹੈ।
 ਤਬਹੁਰੁਬਾਬਾਬੈ। ਅਖਿਆਮਦਾਨਿਆਜਾਮਿ।
 ਅਸਾਨੁਮਿਲੈ ਗਤਾਇ। ਉਤਿਚਲੈ। ਓਹੇਸਿਉ
 ਨਿਬੁਦਿਚ। ਹੁਰਮੁਨਿਚੇਜੀ। ਚਦਾਹੈ। ਤਬ
 ਮੀਆਮਿ। ਓਓ। ਖਜਾਇ। ਅਖਿਆਖਿਓ। ਸੁਚਾ।
 ਹੁਥੇ। ਨਾਨਕਦਾਦੀਦਰੁਕੇਗਾ। ਤਾਮੁਕੀ
 ਦਾਅਖਿਆ। ਤੁਸਾਯੇਗਾ। ਵਜਾਕੀਤਾ।
 ਜੇਨਾਨਕਅਸਾਨੁਮਿਲੈ ਗਤਾਇ। ਉਤਰਿਲੈ।
 ਗੋਸਿਉਦੁਪੁਓਪਹੁਮਾ। ਈਤਾਗਿ।
 ਈਦੀਭੈ। ਤਾਮੀਆਮਿ। ਓਓ। ਅਜੇਓਥ
 ਹੁਯਾ। ਵਜਾਯਾਇਆ। ਹੈ। ਸਿਉਨਿ। ਬੁਦਿਚ।

ਹਸਨਿ ਚੋੜਾਯਾ ਚਰਾਯੋ॥ ਤਿਉ ਜਾ ਮਿਲੈ
 ਗਾਤਾਇ ਓਨਿ ਚੋੜਿ ਲੈ॥ ਤੈ ਗੈ॥ ਤਾਦੁ ਪਕਾ
 ਕੁਛ ਨ ਜਾਵੈ॥ ਗਾਮਾਯਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਗੀ॥ ਅਤੇ
 ਨਿਭੁ ਨਿਚੋੜਿ ਆਵੈ॥ ਕੁਛ ਨ ਜਾਵੈ॥ ਗਾਤਾ ਤਖਮੀ
 ਆਮਿ ਠਾਦੀ॥ ਦੁਰਦੇਖ ਦਿਖਾਇ॥ ਆਮਾਯਾ
 ਦਿਖਾਇ॥ ਸਾਯਾ ਸੁਕਰਿ ਵੈ॥ ਬੈਠਿ ਗਇ॥ ਆਮਾ
 ਗੇ ਸਦਿ ਮਹਾਯਾ॥ ਤਖਮੀ ਆਮਿ ਠਾਵੈ॥
 ਆਮਾ ਸੁਕਰਿ॥ ਆਮਾ ਦਿਖਾਇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਾਇ॥
 ਜਾਨੀ॥ ਗੁਰੂ॥ ਆਮਾ ਕਰਕਾ॥ ਮਾਨੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ਹਿਤਾ॥ ਦਰਗਹ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਾਇ॥ ਤਖਮੀ

ਬਾਬੁਦਿਤਾਮਾਛੁਦਿਨਾਉਖੁਦਾਭਿਕਾਰੀਦ
 ਰੁਣਾਨਰੁਣੁਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿਕਾਰਿਤ
 ਦਰਗਹਪਦੁਭਿਕਾਰੁਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿ
 ਕਾਰੇਖਾਭਿਗਾਭਿਕਾਰੁਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿ
 ਨਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿਕਾਰੁਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿ
 ਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿਕਾਰੁਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿ
 ਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿਕਾਰੁਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿ
 ਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿਕਾਰੁਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿ
 ਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿਕਾਰੁਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿ
 ਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿਕਾਰੁਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿ
 ਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿਕਾਰੁਪੁਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿ

ਥਕਮਾਈਐ॥ ਭਉਦਰੀਇਤੁਤਨਿਗਈਐ॥
 ਸਦੁਬੁਝੁਤੁਯਾਇਜਲਾਈਐ॥ ਥਿਨੁਰੇ
 ਯਦੀਦਇਓਥਾਐ॥ ਕਹਿਚਾਨੁਤੁਸਾਠ
 ਬੁਝਿਓਮਿਲੈ॥੧॥ ਇਤੁਤਨਿਗਈਐ॥
 ਥਕਮਾਈਐ॥ ਸੁਖੁਓਏਸੇਵਕਮਾਈਐ॥
 ਸਰਦੁਗੀਯਾਯਾਦੁਸਾਈਐ॥ ਕਹਿ
 ਚਿਤੁਗੀਯਾਸੇਵਕਮਾਈਐ॥ ਤਾਨੁਗ
 ਹਥੈਸਦੁਪਾਈਐ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਬੰਧ
 ਯੁਗਈਐ॥ ਸ਼ਾਤਮੇਖਿਮਿਓਯਾਗੁਗੀਤਾਯਾ
 ਖਿਓਯਾਸਾਓਓਕਵਨਕਗਾਏਰਿਤਪ

ਕਥਾਨੁਰ ਗਾ॥ ਸਚੁ ਨਿਦਾਜੁ ਕੀਨੁ ਮੁਖ
 ਲਾਮਾਨ ਸਾਮਾਗਿ ਨਿਦੁ ਹੁਕਾ ਸਾਨੇ ਹਮ ਸੇ
 ਤਮ ਨੁ ਮਥਿ ਲਾਕਾ ਮਖੁਰੁ ਪਾਕ ਪਗਲਾ॥
 ਸਗ ਸਗੀ ਨਾਇਕ ਮਾਦੁ ਤਾਤੀ ਕਤਿ ਤਗਿ
 ਉਖੇ ਨਿਦੁ ਲਾਦੁ ਮਾਗੁ ਤਿਮ ਨੁ ਮਾਗਿ ਕਥ
 ਲਾਗਾ ਮਿਲੁ ਹੁਕੀ ਤਿਨਿ ਤਿਨਿ ਨਿਮਗਲਾ॥
 ਰੁਗਾਨ ਕਤੇਬ ਲਿਖਿ ਮਾਝਿ ਮਾਝੀ ਨ ਸਾਨੁ
 ਹਤੁ ਰਖੁ ਹੁਕਾਨੁ ਹੀ॥ ਪੰਚ ਮਝ ਮਿਨੁ ਕ
 ਰਿਖੰਧੁ ਹੁਕਿ ਭੈਰਵ ਸਭੁ ਗੀ ਕਥਾਨੁ ਪਗਲਾ॥
 ਮੁਖ ਮਿਲਿ ਰਿਜਾ ਪੈਠਿ ਖਕੁ ਸਤ ਪੀਰੁ
 ਯਸ ਕਮਾਇਆ ਦਾਜਾ॥ ਹੁਗਾਨੁ ਮੁਖ

ਸਕੁ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦਗੀ ਮਾਨੁ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮਾਰੇ
 ਤੁਮਾਰੇ ਜਗਾ ਪਾਸੁ ਚੁਕ ਮੈ ਏਸੇ ਧੀਰਾਜੀ
 ਜੇ ਦਿਲੁ ਬੈਧੈ ਮੈ ਧੀਰਾਜੀ ਸੇ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ
 ਭੁਗਿਓ ਏਗੇ ਸੇ ਰਹੇ ਸੁਰਿ ਸੁਖਿ ਭਉ
 ਗਾਘਾ ਸਭੇ ਦਖਤ ਸਭੇ ਕਹਿਓ ਧਾਪਾ
 ਕੁਝ ਦਿਲੋ ਮਹਿ ਭਉ ਧਾਤ ਸਭੀ ਭਉ
 ਦਿਖਹੁ ਸਭ ਮਹਾਨੁ ਸ੍ਰੀ ਭਉ ਸੀਤ
 ਧਾਪਾ ਧਾਪਾ ਧਾਪਾ ਧਾਪਾ ਧਾਪਾ ਮਹਿ
 ਹਰਗਤਾਨੁ ਸਭੁ ਭਉ ਧਾਪਾ ਧਾਪਾ
 ਮਾਗੁ ਮਹਾਨੁ ਮਹਾਨੁ ਧਾਪਾ ਧਾਪਾ ਮਹਾਨੁ
 ਦਾਈ ਦਗਾ ਧਾਪਾ ਧਾਪਾ ਮਹਾਨੁ

(272)

ਵੈਸਾ ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਅਧਿਆਸੇ ਪ੍ਰਮਿਤ ਠਹਿਰ
 ॥ ਏਦੀ ਵੀ ਮਤਿ (ਵਿਸਾ) ਠਹਿਰਾਈ ॥ ਤਾਸੇ
 (ਪ੍ਰਮਿਤ) ਠਹਿਰਾ ਅਧਿਆਸੇ ਪ੍ਰਮਿਤ ਠਹਿਰਾਈ ॥ ਤਬ ਕੁ
 ਰੁਥਾਥੈ ਸੇ ਪ੍ਰਮਿਤ ਵੀ ਥੋਪ ਕੜੀ ਗੈ ਮੈਲੇ ॥
 ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਅਧਿਆਸੇ ਪ੍ਰਮਿਤ ਠਹਿਰਾਈ ॥
 ॥ ਤੁਖੁ ਰਾਇ ਕਾ ਮੁਖੁ ਥਾ ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਧਿਆ
 ਯਾ ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਧਿਆ ॥ ਤੁਮ ਗੁਰਮ ਮੇਰੇ ਠਿ
 ਗਾਇ ॥ ਤਬ ਸੇ ਪ੍ਰਮਿਤ ਰੇ ਪ੍ਰਿਥਿ ਰੈ ਗਾਉ ॥
 ਯਾ ॥ ਜਾ ਰੇ ਪੈ ਤਾਇ ਕੁ ਮੁਖੀ ॥ ਤੁਮ ਮੁਖੀ ॥
 ਤਬ ਠਿਰਿ ॥ ਏਸ ਧਿਆਇ ਗਾਉ ॥ ਠਾ ॥

ਫਿਰੀਕਤੈ ਨਿਉਗਿ ਪਤ੍ਰਾ ਟਕਾਯਾ ਤਬ ਸੇ
 ਖਮਿ ਚਕਾਇ ਮੇਰੁ ਮੈ ॥ ਤਬ ਬਖਸਿਸ ਪਦੇ
 ਘਰਿ ਫਿਰਿ ਬੋਲਿ ਆਗਾਹ ਜਗੁ ਮਿਤਰੁ ਤੈ ॥ ਬੇਠਾ
 ਗਵਛਿ ਬਿਤਰੁ ਤੈ ॥ ਧੀਮਾਨੁ ਦੇਸਤੁ ਤੈ ॥ ਬੇਠਾ
 ਨੁਕਰੁ ਤੈ ॥ ਤਿਕ ਬੁਕਰੁ ਤੈ ॥ ਗਸਾਹੁ
 ਮੁਤੈ ॥ ਨਕਸੁ ਮੈ ਤਾਨੁ ਤੈ ॥ ਗੁਮਾਨੁ ਕਰੁ ਤੈ
 ਪਸ ਗੈਬ ਤਿਕਾਸੁ ॥ ਕਾਨੁ ਤੈ ॥ ਬੇਠਾ ਮਾਨੁ
 ਨਾਪਕੁ ਤੈ ॥ ਮੇਰੁ ਪਾਕੁ ਤੈ ॥ ਫਿਲੁ ਮੁ
 ਤਲੀ ਮੀਤੈ ॥ ਬੇਠਿ ਸਮੁਛਲੀ ਮੈ ॥ ਬੇਠਿ
 ਮਾਨੁ ਤਿਨੁ ਮੁਖੁ ਤੈ ॥ ਮਕਿ ਰਤਿ ਪਤ੍ਰਾ

ਦੁਹੈ ਸਚ ਭੀ ਸਤੁ ਹੈ ॥ ਦੋਹੈ ਦੁਜ ਕੁ ਹੈ ॥
 ਭਾਗੀ ਮੀ ਭਾਉ ਭੈ ਹੈ ॥ ਜਿਹੁ ਜਾ ਲਖ ਮੁਹੈ ॥ ਫਿਰ
 ਮੁਖ ਮੁਖ ਮੁਖ ਹੈ ॥ ਸਿਧ ਧਤਿ ਧੁਜੁ ਹੈ ॥ ਥੰਗ
 ਥਾਨ ਕੁ ਹੈ ॥ ਚੰਗੀ ਲਾਗੁ ਚੁ ਹੈ ॥ ਜਗੀ ਪਾਗੀ ਹੈ ॥
 ਛਰੀ ਗੀ ਸਬੁ ਗੀ ਹੈ ॥ ਨਾਮ ਸਬੁ ਗੀ ਮਕਰੁ ਹੈ ॥
 ਗੁਪੀ ਗੀ ਹੈ ॥ ਬੈਗੁ ਬੈਪੀ ਗੀ ਹੈ ॥ ਦਿਨਾ ਨਤਿ
 ਦਸਤੁ ਹੈ ॥ ਬੈਦਿਨਾ ਨਤਿ ਨਕਾਰੁ ਹੈ ॥ ਤੇਗ
 ਮਗਰੁ ਹੈ ॥ ਮਗਰੁ ਪਾਤਿਸਾਹੈ ਹੈ ॥ ਫਿਤੇ
 ਫਿਤੇ ਲੋਜੇ ਜਾਨਿ ਜਾਨੈ ॥ ਫਾਤੁ ਫਾਤੁ ਨਕ
 ਰਾਮ ਸਬੁ ਦਰੁ ਹੈ ॥ ਫਾਤੁ ਬਬੁ ਬੇਮੀ

ਨਾਮਿ ਚਾਹਿਦਾ ਤਾਗੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਭੁਖੁ
 ਗੁਰੂ ਗੁਰਿ ਆਸਾ ਬਿਲੁ ਭੁਖੁ ਭੁਗੁ ਭੁਖੁ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵਿ
 ਇਨਿ ਕਹਿ ਆਸਾ ਤਬਾਨੁ ਭੁਖੁ ਪਗੁ
 ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ
 ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ
 ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ
 ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ
 ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ

ਮਾਇਸ਼ੀਤੀ॥ ਦੁਪੁਰੀ॥ ਰਜੀ॥ ਮਾਤ
 ਮੈ॥ ਤਈ॥ ਮਾ॥ ਹੁ॥ ਤੇ॥ ਮਾ॥ ਬ॥ ਮ॥ ਟਕੇ॥ ਵੇ॥
 ਤਬ॥ ਬ॥ ਬੈ॥ ਜੀ॥ ਕ॥ ਓ॥ ਤੇ॥ ਬ॥ ਫਿ॥ ਮਾ॥ ਫਿ॥ ਮਾ॥
 ਤਦ॥ ਤੁ॥ ਰ॥ ਜੀ॥ ਪੁ॥ ਫਿ॥ ਮਾ॥ ਤੇ॥ ਮੈ॥ ਬਿ॥ ਮਾ॥ ਤੇ॥ ਮਾ॥
 ਪਾ॥ ਤਬ॥ ਓ॥ ਸ॥ ਕ॥ ਓ॥ ਮਾ॥ ਜੀ॥ ਮੈ॥ ਮੈ॥ ਪ॥ ਤਾ॥ ਕ॥
 ਸ॥ ਗ॥ ਪੁ॥ ਪਾ॥ ਓ॥ ਸ॥ ਕੇ॥ ਨ॥ ਓ॥ ਕੇ॥ ਕ॥ ਮ॥ ਟਕੇ॥ ਜੀ॥
 ਟਕੇ॥ ਓ॥ ਨਿ॥ ਤਬ॥ ਬ॥ ਬ॥ ਬੈ॥ ਫਿ॥ ਮਾ॥ ਤੇ॥ ਮੈ॥ ਪਿ॥
 ਪੁ॥ ਮ॥ ਜੁ॥ ਤੀ॥ ਸ॥ ਗ॥ ਦਿ॥ ਨੂੰ॥ ਤੇ॥ ਮਾ॥ ਪਾ॥ ਓ॥ ਟਕੇ॥
 ਪੀ॥ ਖ॥ ਧ॥ ਗਾ॥ ਮੈ॥ ਤੇ॥ ਤੁ॥ ਮਾ॥ ਖ॥ ਦ॥ ਹੋ॥ ਜੇ॥ ਮੈ॥ ਸ॥
 ਓ॥ ਮ॥ ਪ॥ ਸਿ॥ ਟਕੇ॥ ਫਿ॥ ਮਾ॥ ਪਾ॥ ਤਬ॥ ਤ॥ ਨਿ॥

ਰਬਾਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਖਿਓ ਸੁਜੀਓ ਪੁਰਿ ਬੈਠੇ
 ਤਬ ਬੋਧੇ ਖਿਆਲ ਓਹਿ ਕਮਾਏ ਦਿਓ ਪੁ
 ਟਿਕਾਓ ਆਗੇ ਪੰਜਾਓ ਪਰਿ ਬਧਿਆ
 ਜਕ ਜਾਨ ਮੁਠਾ ਪੁਰੁਤੁ ਜਾਓ ਪਸਾਰੁ
 ਏਕ ਗਿਆ ਪੁਰੁਤੁ ਗੁਣਾ ਜਾਓ ਤੇਜਾ ਦੇ
 ਓਹਿ ਸੁਖੀ ਬੁਧਿ ਮਾਨੁ ਖਰੀਓ ਓਹਿ ਆਦਿ
 ਪਸਾਰੁ ਖੋਏ ਗਾਏ ਰੁਬਤਾ ਤੀਕ ਰੇ ਗਾਤ
 ਬਦੁ ਨੀਚੰਦੁ ਪਸਾਰੁ ਏ ਗਾਇਆ
 ਜਾਇ ਪੈ ਗੀ ਪੁਰੁਤੁ ਕਹਿਓ ਓਸੁ ਪਸਾਰੁ
 ਤੁਛਾ ਗੈਰ ਖਿਓ ਸੁਆਤ ਬਹਿ ਸੁਪੁਦਿਆ

ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਤਾ ਜੀ ਤੁਹਿ ਤੁਜਾ ਨਾਮਿ ਨਿਭੁਆਇਆ
 ਤਬ ਇਸਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰੂ ਪੁਰੇਖਿ ਨਾਇ ਤੁਜਾ ਨਾਮਿ
 ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਮੈ ਏਕ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ
 ਸੰਮੇਰੇ ਪਾਸੁ ਹੁਸ ਗੁਰੂ ਤੀ ਮਦੀ ਵਡਾਈ
 ਭੀ ਤਬ ਮੈਰੇ ਕਾਨਕਾਸ ਮਾਓ ਭਾਤ ਮੈਦੁ
 ਖੀਓ ਭਾਤ ਮੈਰੇ ਪਸਿ ਸਗਤੀ ਹਿਨ ਦੇਸੇ ਮੈ ਗੁਰੂ ਸ
 ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਮੈਰੇ ਮਨ ਮੁਢੁ ਭਗਈ ॥ ਭਿਸਕ ਸਦਕਾ
 ਏਤੁ ਜਾਨਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ
 ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ
 ਇਥੈਰੀ ਪਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਪਾਇ
 ਏਨਾਇਆ ਭੁਸਕੇ ਦਰੁ ਭੁਪਰਿ ਸਤ ਪਜਾ

ਬੰਧੀਆ ਬੀਆਗਾ ਖਾਧਾ ਖਰੀਦਿ ਪਤ ਧੀ॥ ਤਬ
 ਬਾਥੈ ਪੁਇਆ ਏਤ ਪਤ ਸਿਸਕੀਆ ਏਨਿ॥ ਤਬ
 ਬਾਥੈ ਪੁਇਆ ਤਬ ਦੁਨੀਚੰਦਾ ਆਖਿਆ ਸੀ ਇਹਿ
 ਪਤਾ ਮੇਰੀਆ ਏਨਿ॥ ਤਦੁ ਬਾਥੈ ਭਿਖੂ ਧੀਦਿਰੇ
 ਆਖਿਓ ਮੁਖੀਆ ਸਾਡੀਆ ਮਾਨਗੁ॥ ਆਸੀਆ
 ਗੋਮਰੀਏ ਓਗੈ ਤਬ ਦੁਨੀਚੰਦੁ ਧੀਤੀ ਮਤਿ
 ਸਿਧੇ ਗਇਆ ਆਖਿਓ ਮੁਖੀ ਓਮੁ ਧੀਰਖ ਗੁਰੁ
 ਤੀਠੈ॥ ਆਤੈ ਆਖਿਓ ਮੁਖੀ ਆਗੈ ਮੰਗਿਏ ਓਗੈ
 ਤਦੁ ਤੀਮਤਿ ਆਖਿਓ ਮੁਖੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਇਉਂ
 ਧੀਤੈ ਸਾਖਿਓ ਲੋਗੀ ਆਗੈ॥ ਤਦੁ ਨੀਚੰਦ
 ਆਖਿਆ ਜੀਆ ਕਰੀਐ॥ ਤਦੁ ਤੀਮਤਿ ਆਖਿਆ
 ਜਾਓਇ ਆਉ॥ ਤਬ ਦੁਨੀਚੰਦੁ ਧੀ ਯਹ

ਲੇਖਾਇਆਥਾਥੇਪਸਿਅਇਅਥਿਓਮੁਇਉਮੁਈ
 ਮੋਪਸਿਅਥੇਓਏਵੀਨਾਪੀ॥ ਏਹਿਓਏਏਏ
 ਤਥਗੁਰੂਥਾਥੇਅਥਿਅਥਾਇਤਪਤਾਇਓਕਥਿਪੁ
 ਹੁਚਾਏਓਗਾਜੇਮੁਈਨਾਈਪਹੁਚਾਇਸ
 ਕਦਾ॥ ਤਥਦੁਨੀਚੰਦਓਓਓਮਥੇਏਥਾਥਾ
 ਥਾਥਿਓਮੁਜੀਓਹੁਥਾਤਕਥਿਜਿਤਥਾਥੇਪਹੁ
 ਥਾਤਦੁਹੁਰੂਥਾਥਿਥਾਪਥਮੇਥਥੇਥਾਥੇ
 ਏਓਥਾਥੀਤਾਥਾਥਿਥਾਥਾਥੇਥੁਓਓਥਾਥਿਥਾਥਿ
 ਓਥਥਿਥੁਓਥੇਥੀ॥ ਤਥਦੁਨੀਚੰਦਸਤਾਥਥਾ
 ਜੀਥਾਥਾਥਾਥੁਥਾਥਿਥੁਥਿਥੀਤਾਥੁਥਾਥੁਥੁ
 ਮੰਨਿਥਾਥਾ॥ ਤਥਮੁਰੂਰੂਥਾਥੇਥਾਥੀਥੀਥੀ

ਮੈਂ ਗਾਤਿ ਸਕੀ ਗਤਿ ਏਹੀ ॥ ਤੁਹਾ ਤੁਹਾ ਗਿਰੰਦਾ
 ਉਪਗੇਰੇ ਏਹੀ ਗਾਤੁ ਗੁਰੂ ਗਾਤ ਪਸਿ ਬੋਲਾ
 ਏਹੀ ਗੁਰੂ ॥ ਤਬ ਬਾਬੈ ਮਾਧਿ ਮਾਮਰਾ ਨਿਮਾ
 ਰਬਾ ਬੁਢਾ ਸ਼ਿਤ ਮਾਰਾ ਏਹੀ ਬਾਬੁ ਏਹੀ ਗਾਤੁ
 ਮਾਮਾ ਕੀ ਏਹੀ ਤੀ ॥ ਪਓਸੀ ॥ ਪਾ ॥ ਪਰਬਾ ਏਹੀ ਗਿਰੰਦਾ
 ਰੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ॥ ਗਾਤ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾਏ
 ਗਾਇਕੇ ਏਹੀ ਗੁਰੂ ॥ ਏਹੀ ਗਾਇਕੇ ਬਾਮਤੁ
 ਮਾਰੀ ਮਾਧਿ ਮਾਮਰਾ ॥ ਪਾਤੁ ਮਾਧਿ ਮਾਮਰਾ
 ਗਾਤੁ ਕੀਤੁ ॥ ਗਾਤ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਏਹੀ
 ਰਾਬਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਮਾਧਿ ਮਾਮਰਾ ਏਹੀ ਮਿਸਰੀ ॥
 ਰਮਾਤੁ ਤੁਹਾ ਮਾਰੀ ॥ ਤਾਪੰਤਿ ਕਰਿ ਮਾਮਰਾ ਏਹੀ
 ਪਰਮਾਤਮਾ ॥ ਪਾਤੁ ਮਾਮਰਾ ਏਹੀ ਕਰਿ ਮਾਮਰਾ

ਗਾਗਾਜਥੁਤੁਪਗਤੀਓਖਣਗਾਗਾਮਤੇਚਓਕਾ
 ਦੇਣਗਾਮਤੇਤਾਇਕੈਗਿਓਭਰਿਪਗਤੀਓਖਣ
 ਗਾਗਾਤੁਗਾਗਵਗਾਗਾਯਕਜੀਅਯੋਇਕਹਿ
 ਚਾਗਾਗਾਏਹਗਮੇਈਕੀਪਗਤੀਕੈਸੀਠੈ
 ਤਾਮੈਗਾਠੀਖਾਣਾਤਬਬਬੇਅਧਿਅਾਇ
 ਜਪਾਤਿਤਕਉਗਮੇਈਕੈਗਦੇਣੁਤਾਤਬਕੈ
 ਗਮੇਈਮਿਲਾਪਤਤੁਥਹਰਿਐਗਇਆਜ
 ਏਲਗਾਚਓਕਾਬਣਾਣਹਿਪਗਤੀਖੈਰਦਿਸੀ
 ਥੈਪਗਤੀਖੈਰੈਓਥੈਓਗਾਗਾਨਿਕਾਹਿਨਿ
 ਤਬਚਾਹਿਪਤਹਿਖੈਰਦਿਖਹਿਆਜਤੁਪ
 ਆਜਤੁਓਆਗਾਮਾਧਿਉਸੁਥੋਥੋਤੇਜਾਣਤਾ

ਆਇ ਪੈਸ ਪਇਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਸੀ ਓਹੁ ਪਰਸਾ
 ਦੁਮੈ ਗੁਮਿਐ ਮੈ ਕੁਖ ਮੁਖਾ ਭਾਤ ਦੁਹੁ
 ਹੁ ਆਖਿ ਆਸੁ ਆਸੀ ਓਹੁ ਦੁਖ ਤੁ ਗਇਆ
 ਪਗੁਰ ਕਾ ਪਤਾ ਓਹੁ ਗੁਰ ਕੀ ਵੈ ਪਗਤੀ
 ਖੇਦੁ ਗੰਧੇ ਵਰੁ ਖਾਓ ਤਬ ਬਬਾ ਬੋਲਿਐ
 ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਬਸੀ ਤੁਹਿ ਰਿਖਃ ॥ ਸੁਇ ਨਿਕਾਰ ਓ
 ਕਾਰੰ ਨਾਕ ਬਗਾਉ ਪੈਰੀ ਆਕਾ ਬਾਧੁ ਤੁ
 ਬਿਸਧ ਗਾਗੀ ਗਾਕਾ ਓਹੁ ਕੁਰੰ ਤੇ ਕੀਆ
 ਗਰੁਖਾ ਏਨੁ ਪਸਿਓ ਗਭੀ ॥ ਗੋਮਾਨੇ ਪੈ
 ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨੁਭੀ ਸੈ ਸਚਿ ਨਿ
 ਗੁ ਓਹੁ ਸਮਝਾਈ ਪੈ ਓਹੁ ਓਹੁ ਪਾਇਆ

ਗੋਬਿੰਦ ਮੁਖ ਗੁਪਤ ਬਿ। ਪੁਰਖੀ ਨਾ ਦੇ ਦਗ ਨਾ ਕੇ
 ਜਗਿ। ਦਗ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗੋਰਿ। ਨੁਕਤਿ। ॥ ਕਾਨੀ। ਪੁਰ
 ਠੇ ਬੰਦਿ ਮੇ ਪਾਜਿ ਗੀਰੰਗ ਮੁਕਤ ਦੇਖੇ ਪਾ।
 ਕੇ ਗਿਰੰਗੀਰੰਗ ਮੁਖੀ ਮੇ ਪਿ। ਬਿ। ਨੁਕਤਿ ਮੁਕਤ ਪਾ
 ਜੀ। ਮੇ ਪਿ। ॥ ਜਾਨੇ ਤੇ ਜੀ। ਮੇ ਪਿ। ਮੇ ਪਿ। ॥
 ਕਗਤੀ। ਉਪਰਿ। ਉਦਿ। ਗਿਰੰਗ। ਮੁਕਤ। ਮੁਕਤ।
 ਮੁਕਤ। ਮੁਕਤ। ਗਾ। ਗਾ। ਕਮੇ। ਕੇ। ਮੇ। ਪਿ। ਤਿ। ਤਿ।
 ਗਾ। ॥ ॥ ॥ ਤਬੇ। ਕੇ। ਦਿ। ਨਿ। ਗੁਰੂ। ਜੀ। ਮੇ। ਪਿ। ॥
 ਜੀ। ਪਿ। ਦੈ। ਪ। ਹ। ਗਿ। ਤਿ। ਕ। ਉ। ਕ। ਗਤ। ਨ। ਉਦੈ
 ਤ। ਹਿ। ਕ। ॥ ॥ ਕ। ਕ। ਮ। ਮ। ਤ। ਕ। ਪ। ਮ। ਤੇ। ਉ। ਹਿ।
 ਮੈ। ਦਾ। ਮ। ਹਿ। ਗੁਰੂ। ਜੀ। ਕੈ। ਪਿ। ਦੈ। ਪ। ਜ। ਤੇ। ਦੈ।

ਜਥਾ ਅਤੀ ਕੀਰਤਿ ਤੇ ਏਤਾ ਓਹਿ ਜਾਇਤਾ ਥ
 ਥਾਥੈ ਇਕ ਦਿਨਿ ਕਹਿ ਆਗਾ ਅਜੇ ਏਹੁ ਭਾਗੁ ਜਾ
 ਪਕਸਿ ਗਥਾ ਜਾਤ ਕਮ ਬਾਏ ਓਹਿ ਆਗਾ
 ਤਾਸੇ ਗਤਿ ਪਕਸਿ ਗਥਾ ਆਇਤਾ ਜਗੁ
 ਤਾਗਤ ਕਥਾਥੈ ਪੁਰਿ ਆਗਾ ਅਖਿਆ ਏਹੁ ਜਗੁ
 ਤੇਜਿ ਤਿਉ ਦਖਤਿ ਓਹਿ ਆਗਾ ਏਹੁ ਜਾਸੇ ਓਹਿ
 ਏਹੁ ਜਾਸੇ ਤੇਗ ਦਖਤੁ ਥਾਏ ਏਹੁ ਜਾਸੇ
 ਓਹੁ ਜਾਸੇ ਤੇਗ ਦਖਤੁ ਓਹਿ ਜਾਸੇ ਏਹੁ ਜਾਸੇ
 ਇਕ ਦਿਨਿ ਮੇਰੀ ਮਤਾ ਕਹਿ ਆਗਾ ਜੇ ਬਟੁ ਤੁ
 ਗਿਥਾ ਭਾਤਾ ਮੇਰੀ ਗਿਥਾ ਗਾਥਾ ਭਾਤਾ
 ਏਹੁ ਜਾਸੇ ਆਪਾ ਏਹੁ ਜਾਤ ਪਹਿਲੇ ਇਕ ਜਾ

ਆਕੁ ਭਾਗੀ ਆਤਮਿ ਦੁਹੁਤੀ ਆਕੁ ਭਾਗੀ
 ਤਦੁ ਮੈ ਭੁਭੁਕੀ ਤਾਜੇ ਮਤਾਮ ਸੋਭਿਕ
 ਕੇ ਚੋਲ ਜਾਹਿ ਵੇਡੇ ਹੋਇ ਮਿਯ ਹੋਇ
 ਮਿਯ ਗਿਯ ਕੰਡੀ ਆਕੁ ਨਿਯਾਤ ਮੈਯ
 ਖਿਯਾਜੇ ਗੁਰੂ ਜਾਪਿਯੋ ਗਿਯ ਤਦਿ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ
 ਹੋਇ ਹੋਇ ਸੁਖਿ ਕੈ ਤਬ ਬੈਥੈ ਧੁ
 ਸੀ ਹੋਈ ਆਲ੍ਹ ਕਾ ਪੈਸੀ ਪਇ ਆਤਮਾ
 ਬੈਥੈ ਤੁਮਹਿ ਹਿਸਬੁ ਬੈਥੈ ਆਗਾਸੀ
 ਗਾਇਲਾ ਮਃ ਗਾਘ ਕੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪੁਰੁਖੁ
 ਨਿਤ ਕਾਜ ਸਦਾ ਹੋਇ ਗਾਮਾਇ ਆਕਾਸੀ

ਵਿਆਪਿਆ ਨੂਹੈ ਗੁਰੂ ਉਚਿਅਤਿ ਆਪ
 ਭੁਤਾ ਵਿਆਜਾਵਿ ਸਿਖ ਵਿਆਜ ਮਰੰਦਗ ॥
 ਅਧੇਸਾ ਨੂਹੈ ਬੇਰਾਖੀ ਮਹਿ ਸੇਠੈ ਪੁ
 ਰਬ ਵਿਖਿਆਤਾ ਸਤਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕੁ ਮ
 ਈਸਾ ਭਈ ਸਿਖ ਭਗੀ ਸਿਖ ਭਗੀ ਪਰੀ
 ਦਰੁ ਨ ਭਗਾਏ ਕਰਿ ਦਾਤੀ ਆਇ ਪਰ
 ਤਿਆ ਕਰਿ ਆਇ ਵੇਤੀ ਆਗਾ ਭਕ ਮੁਠੈ
 ਬਿਸਾਦਾ ਦਿਖੀਤਾ ਖੇਤੁ ਤਈ ਆਤਮਾ
 ਪਹਿਲਾ ਪਹੁੰਚੈ ਯੈ ਗਿਆਤੁ ਜੈ ਤਹਿ
 ਜੇ ਵਿਆਤੀ ਜੈ ਤਹਿ ਖੇਤੁ ਆਇ ਆ

ਏਥੇ ਏਥੇ ਗਤਾਇਆ ਏਤਿ ਨਾਮ ਏਥੇ ਸੁ
 ਪਾਸ ਬੁਧ ਮੁਖਿ ਨਿਜੀ ਏਥੇ ਏਥੇ ਏਥੇ
 ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਏਤਿ ਨਾਮ ਏਥੇ ਏਥੇ
 ਏ ਵੀਤਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ਜਿਨਿ ਮਿਥਿਐ
 ਜੀਤੀ ਪਈ ਪਾਇਆ ਸੁਖੀ ਬਖਸ਼ਾ ਨਾਮ
 ਤੁਹਿ ਕਾਦਮੀ ਤੁਏ ਏਥੇ ਤੁਹਿ ਜਾਪਾ
 ਜਾਪੁ ॥ ੧ ॥ ਤੁਹਿ ਕਾਦਮੀ ਗੁਰੂ ॥
 ਘਰੇ ॥ ੧ ॥ ਨਤਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਰੀਤ
 ਏਥੇ ਸੀ ਵੀਤਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਘਰੇ

ਗਾਗੀ ਭਰਿਓ ਤੁਕੀ ਕਹਿ। ਤਦੁ ਪੈ ਗੀ ਖੜ
 ਏਕਾਠਵੀ ਯਾਗੁ ਭਿਯਾ ਸਾਮਿ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾਠ ਜਾਘਾ ਮੇ ਪਾਏ ਏਕਾਠ ਭੈਟਿਕ
 ਬਿੰਦੁ ਲੀਕਾ ਤਦੁ। ਏਕਾਠ ਮੈਂਦੇ ਜਾਤੁ
 ਜਾਤੁ ਪੈਓ ਭਾਗੁ ਤਦੁ। ਏਕਾਠ ਭਾਧਾ ਮਗੀ
 ਦੇਸਿ ਜਾਇ ਨਿਕਾਠ ਯਾਗੁ ਭਾਧੇ ਏਕਾਠ
 ਏਕਾਠ ਭਾਗੁ ਤਦੁ। ਏਕਾਠ ਮੈਂਦੇ ਜਾਤੁ
 ਏਕਾਠ ਪੈਓ ਭਾਗੁ ਤਦੁ। ਏਕਾਠ ਭਾਧਾ ਮਗੀ
 ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਏਕਾਠ ਭਾਗੁ ਤਦੁ। ਏਕਾਠ ਮੈਂਦੇ ਜਾਤੁ

ਫਿਰਿਯੋ ਮਾਇਦਿ ਪਰਿਜੇ ਗੁਰੂ ਬੇਅਜੇ ਤੇ
 ਪਾਈ ਹੈ। ਤਉ ਗੁਰੂ ਉਤੇ ਬਾਇ ਪਾਈ ਹੈ। ਇਸ
 ਥੈ ਓਨਾ ਅਖਿਅਜੇ ਅਸੀਂ ਸੀ ਸੇਵਕਾ ਤਿਉ
 ਕਉ ਦੇਖਾ ਨਿਤਾ ਇਕ ਮਹਦੁਰਹਿ ਆਯਾ
 ਦਾ ਹੈ। ਹਥਿ ਮਢੀ ਹੈ ਸਾ। ਤਓ ਮਹਦੁ ਪੁਛਿ
 ਆਤੁ ਸੀ ਕਓਤੁ ਉਠਾ। ਤਦੁ ਮੈ ਦੇਖਾ ਤੇ ਸੀ
 ਬਹਿ ਆਯਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਿਖ ਹਾਂ। ਤ
 ਥਾਓ ਭੈਸ ਮੈ ਭੈਸ ਮਹਦੁ ਪੁਛਿ ਆਤੁ ਸੀ ਕਹਾ
 ਨਿਉਠਾ। ਤਥੈ ਮੈ ਦੇਖਿ ਆਯਾ ਜੇ ਸੀ ਅਸੀਂ ਨਿਤਾ ਪੁ
 ਤ੍ਰਹੁ ਗੁਰੂ ਹੀ। ਬੇਅਜੇ ਦੀ ਸੇਵਕਾ
 ਜਾਨੇਗਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਤੇ ਹੀ ਪਇਯਾ।

ਤਬ ਮੈਂ ਦੇ ਪੁਇਆ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਉ ਭੁਭਿਓ ਸਿਧੈ ਜਾ
 ਵਹੁ ਗੈ ਤਬ ਭੁਭਿਓ ਮਹਾਨੁ ਬੀਯਾਨਾ ਸੇ ਮੈ ਬੋਲ
 ਜਾਹੁ ਗੁਰੂ ਪਸਿ ਜਾਹੁ ਭਾਤ ਪ੍ਰਤਾਇ ਤੁਸ ਮੈ
 ਜਾਹੁ ਮੇ ਫੁਗਿਆ ਜੁ ਮਫਾ ਗੀ ਭੇਦਿ ਲੋਚ
 ਲਿਖਾਨਾ ਤਬ ਮੈਂ ਦੇ ਸੀਠੀਆ ਲਿਖੇ ਗਪੇ ਫਾਅ ਖਿ
 ਈ ਜੀਅ ਸੀਅ ਖਦੇ ਹਰੇ ਗੁਰੂ ਤੁਸ ਤੇ ਪਾ
 ਲਿਆ ਭਾਅ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖਦੇ ਹਉ ਜੀਅ ਸੀਠੀ
 ਤਪ੍ਰਤ ਮੇ ਵਰਗਿ ਜਾਹੇ ਭਾਅ ਜੁ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਭੇਦਿ ਮਫਾ ਗੀ ਲੋਚ ਲੋਭਾ ਤਦੁ ਪਾਯਾ ਜੇ ਖਿ
 ਦਰਿਆ ਖਿਅਾ ਫੈ ਸਾਹੁ ਥਕੇ ਲੋਕੁ ਮੈ ਪਾਣੀ
 ਅਤੇ ਭੁਭਿਓ ਪਥਿ ਗੁਰੂ ਭਾਮੈ ਕੀ ਵਰਗਿ ਮੈ

ਤੇਓਪਸਿਆਹਾਅਗੁਵਈਵਹੁਸਮਪਤਿਸਮ
 ਟਿਮਹਿਆਹਾਤਬਸੈਦੇਅਤੇਸੰਤਸਤਿਘੇਰੇ
 ਦੈਵਸਿਖਾਹਿਗੁਰੂਪ੍ਰੈਗਪਏ॥ਤਦਹੁਗੁਰੂ
 ਪੁਇਆਜਾਜਨੁਸੀਇਸਵਖੇਤਰਿਉਲਾਏ॥ਅ
 ਗੇਦਿਨਿਚੜੈਆਵੇਤਾ॥ਤਬਸੈਦੇਘੇਰੇਦੁਹੀ
 ਬੇ॥ਤੀਵਰਿਸੁਣਾਈਖੁਆਸੇਮਿਲੇਕੀ॥ਤਬ
 ਬਥਾਬੋਲਿਆ॥ਸੋਭਿਕੁ॥ਅਹੀਪਤੀਅਚ
 ਜੰਤੁਨਵਖੰਡਸਗੀਗਾ॥ਤਿਸੁਦਿਹਿਨਉਨਿਧਿ
 ਨਮੋਏਹਿਕੁਭਾਨਹਿਗੁਲੀਗੁਲੀਗੁਲੀ
 ਸਾਗਤਿਆਨਾਨਕਵਰਿਗੁਰਪੀਗੁ॥੧॥ਚਉ
 ਬੇਪਉਸਥਾਹਕੇਸੁਮਤਿਆਓਪਜੈਚਾਉ॥

ਤੇ ਅਗਲਾ ਵਾਸਿ ਉਦੈ ਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾ
 ਉਠਿ ਬੈਠਿ ਮਿਤੁ ਵੰਡੀ ਐ ਕਰਮੀ ਤੇ ਪਤੁਭੀ।
 ਵਚਨੁ ਬਹਿਯਾ ਕਸੀਐ ਵੰਗੀ ਚਜੈ ਚਜਾਊ।
 ਜੇ ਤੈ ਵੇਨਾਦਿ ਸਗਲ ਕੀਥੁ ਪੁਰਿ ਨ ਪਾਈ
 ਤਾਊ ਸਤੀ ਪੁਰੀ ਸਤੁ ਭਾਗਾ ਬਹੀਐ ਪਸਿਯਾ।
 ਪਾਸਿ ਭੈਯਾ ਪੁਖੁ ਨ ਬੰਗੀ ਐ ਕੁਝ ਪਾਏ
 ਗਾਇਐ ਬੈਠੇ ਸੁਦੀ ਨ ਭੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ
 ਸਿਧਿ ਲਭੁ ਘਰੁ ਲਾਗਾ ਕਾਨੁ ਪੁਸੁ ਪੁਖ
 ਜ ਮੈ ਪਾਸਿ॥੧॥ ਸੋਭਿਕਾ ਪੁਰਿ ਭਗੁ ਪਾਏ
 ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਸਹਿ ਮਨੁ ਤਾਇਦੁ ਸਹਿਦੁ
 ਦਈ ਦਇਆ ਭੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤਾ ਕੀ।

ਆਈਆ ਬੁਝਿਆਈਆ ਫੁਲੇ ਪਰਮ ਪੁਰਿ
 ਕਰਮੀਆ ਪਿਆਪਣੀ ਕੇ ਨੈਕੇ ਤੁਹਿ ਸਿਰ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਗੇਏ ਮਸਕਤ ਪਾਇ
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਦੁਈ ਗਇਆ॥
 ਤਬ ਭੁਭੁਭਾਥਾ ਪਾਸ ਗੰਦੇ ਸਿਰੇ ਧੀਦਿ
 ਗਇਆ ਆਥੈ ਬਹੁਤ ਭੋਕ ਨ ਭੋਧ ਗੰਢ
 ਫੁਲੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੈਰ ਪਾਇਆ ਤਬ ਫਿਰੁ ਸੇਵ
 ਜੇਕਾ ਮਤੁ ਬਾਥੈ ਸਕੀਓ ਨ ਬਹੁਤੁ ਪਾ
 ਕੈ ਗੈ ਤਬ ਭੋਮ ਸੁਇਆ ਜੇ ਗੁਰੂ ਆਇਆ
 ਠੈ ਤਉ ਪੁਆਪਣੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਗੈ
 ਫਿਰਿਆ ਆਇ ਰਹੈ ਬਾਹਰਿ ਦੁਰਿ ਦਿਓ

ਇਕੋ ਤੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠਾ ਮੁਕੁੰਦ ਜੋ ਗੁਆਧਿਭੇ ਸਿਓ
 ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਹਰਿ ਮਾਓ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾ
 ਇਆ। ਤਦੁ ਮਾਤੀ ਸੋ ਗਵੜੈ ਪੁਇਆ।
 ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜਤੁ ਮਾਨਾ। ਏ ਪੁਰਖ
 ਵਤਾ ਹੋ। ਅਤੇ ਚੰਦਿਭੇ ਨਖਾ ਵਤਾ ਹੋ। ਅਤੇ
 ਪਾਣੀ ਚੰਦਾ ਪੀ ਵਤਾ ਹੋ। ਬਿਨੁ ਵਾਇਆ।
 ਬਾਹਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕਰ
 ਵਾਦਾ ਹੋ। ਸੋ ਤੈਰਿ ਮਾਗੁ ਪਾਇਆ ਹੋ।
 ਜੋ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤੀਆ ਮਾਰਦਾ ਹੋ। ਤਬ ਗੁਰੂ
 ਬਾਬੇ ਬਿਨੁ ਮਾਗੁ ਮਾਣਕੀ ਵਾਹ ਪਓੜੀ।
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਦਿਦਿ ਮਾਗੁ ਤਾ ਸਗਲ

ਪੁਗੀਐਸਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਰਹਿਯਾਨਾਕਥ
 ਪੁਤੁਗੀਐਸਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਰਹਿਯਾਨਾਤ
 ਦੁਖਾਨਾਸਾਈਐਸਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਰਹਿ
 ਯਾਨਾਤਹਿਗੰਗਮਾਈਐਸਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿ
 ਰਹਿਯਾਨਾਤਾਸਮਕਾਤੁਕੇਹਾਸਤਿਗੁ
 ਰੂਤੋਹਿਰਹਿਯਾਨਾਤਾਸਦੀਸੁਖਦੇਹਾ
 ਸਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਰਹਿਯਾਨਾਤਾਨਦੀਸਿ
 ਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਰਹਿਯਾਨਾਤ
 ਸਤਿਸਮਾਈਐ॥੧॥੧੫॥ ਸਤਿਕਾਸਿਰ
 ਖਿਤਾਇਪੀਢਹਿਮਾਨਵਾਈਜੁਗਮੁ

ਗਿਮੇਸਿਖਤੀ ਏਹਿ ਘੋਰੀ ਮੁਹਿਲੈ ਨਿਤ
 ਸਾਪਾ ਏਹੇਖਿ ਸੰਗਾ ਹੀ ਭੇਤ ਵਾਂਗੁ ਸਿਰਖ
 ਹਏ ਨਿਤ ਗੀਅ ਨਿਤ ਖਸੁ ਮੁਹੀਆ ਮਾਛੁ ਪ੍ਰਾ
 ਉਸਿਤ ਗਵਹਿ ਨਿਤ ਖਰੋਰ ਵਹਿ ਸਾਹੀ
 ਓਨਾ ਖੰਡ ਨ ਪਤਾ ਕਿਹਿ ਆਨ ਦੀਵਾ ਮੁਹਿ
 ਬਿਬਾਛੁ ਪਾਤੀਆ ਚਮਕਿਤੀ ਰਬਦੇ ਹਨਿ
 ਨਦੇ ਏਥੇ ਮਨੁ ਨ ਪਾਤੀਆ ਸਦਕ
 ਚੀਤੁ ਹਿਨਿਦਿ ਨੁਹਤੀ ਮਥੈ ਦਿਕਾਤੀ
 ਏਤੀ ਪਾਇਓ ਨਿਤ ਮਹੈ ਦੇਵਤੀ ਬ
 ਦਿਨਾਤੀਆ ਆਕੀਰ ਸੇਹੀ ਯੁਮਤੀਆ
 ਗਿਪਦੀਤੀਆ ਨ ਏਹਿ ਜਗਾ ਨ ਏਹਿ ਜਗ

ਗਾਥਾਵਿਸਾਮੁਗਾਦਪਦਿਗੇਪਦਿਗਿ
 ਦਿਗੁਤੈਪਿਟਾਦੇਤਗਾਗਾਸੀਅਮਰਿਜੀ
 ਭੋਲਮੇਪਾਭਵੁਨਕੇਪਾਗਥੋਨਾਨੋਤੈ
 ਦਿਸਨਾਨੋਦੈਤੁਪਟਾਮਿਰਿਖਥੋਪ
 ਪਦਿਗੁਤੁਤਾਭਯੋਨਮੇਰੁਕੀਅਮਮ
 ਪਾਭਾਭਮਰਿਤੀਰਥੇਦੀਥਾਧੇਪੁਰਥੀ
 ਗੇਥਾਪਾਭਿਨਿਵਜਾਨਾਤੈਪੁਜਾਨਾਦ
 ਨਿਸਦਾਸੁਜਾਪਾਮੁਦਿਯਾਜੀਦਿਯਾਗ
 ਤਿਉਦੈਸਾਮਿਰਿਪਾਈਐਪਾਦੀਨਾਨਾਕ
 ਮਿਰਖੁਥੈਮੈਤਾਨੀਏਨਾਗਾਨਾਨੁਤੀ
 ਭੋਰੇਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ

ਤਿਸਮਘੋਰਾ ਫੋਰਾ ਭਾਗ ਮਾਰਕ ਪਾਹ ਸਭ
 ਸੇਖਰ ਦੇ ਫੋਰਾ ਫੋਰਾ ਪਾਹ ਚਗ ਫਿਰਿਤ ਸੁ
 ਹੀ ਸਾਖ ਨਰੀ ਥਿਲੈ ਫੋਰਾ ਫੋਰਾ ਪਾਹ
 ਮਸਗਸਰ ਪੁਜਾ ਪਇਐ ਰਗ ਸੇਯੋ ਗੁਰੂ
 ਮੁੰਦਰਾ ਦੀਆਂ ਸਭ ਸਿਖੀ ਨਾ ਤੇਰਿ ਤੁਝੀ
 ਯੋਗ ਨਾਕ ਸੇਮਿਥਿ ਖੁਬੇ ਨਾਵ ਨਿਨਾ ਭੀਤ
 ਸਤ ਚੇਰੇ ਸਿਥਿ ਫੋਰਾ ਫੋਰਾ ਪਾਹ ਵਿ
 ਰੇਗ ਸੁਗਤ ਕੇ ਹੀ ਗਤਿ। ਚੰਦਰ ਮਾਯੇ ਕੇ ਕੇ
 ਪੁਛੁ ਪਾਣੀ ਵਿਆਜ ਫੋਰਾ ਮਗਤੀ ਗੀਤੀ ਵਿ
 ਗੇਸਿ ਮੁਦਿਐ ਸਭੁ ਰਿ ਵੇ ਫੋਰਾ ਫੋਰਾ

ਤਪਤਿ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਪਤਿ ਗਥੈ ਜੇ ਹਿ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜ
 ਕੁਰੁ ਬਾਬੇ ਏਹੁ ਮੇਲੁ ਰਾਖਿ ਯਾਤਾ ਯਾਤਾ ਭੀਮ
 ਹੋਵਤਾ ਯਾਹਿ ਪੈਰੀ ਪਹਿ ਯਾਤਾ ਯਾਹਿ ਪੈਰੀ
 ਏਯਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਏਥਿ ਮਮਦਿ ਦਿਖਿ ਪਾਸ ਮਗੇ ਦੇਸੇ ਹੋ
 ਵੇਰੁ ਏਥੀ ॥ ਸਾਧੁ ਗੁਰੁ ਮਾਧੁ ਗੁਰੁ ॥ ਤਦੁ ਮੈਰੇ
 ਘੋਰੁ ਲਿਖੀ ਸੰਪੁਰੁ ਪੜ੍ਹੀ ॥ ਤਬ ਪਾ
 ਸਗੇ ਦੇਸਿ ਬਹੁਤਾ ਯਾਹਿ ਪੈਰੀ ਕਹੈ ਹਿ
 ਕਮੰਜੀ ਏਹੁ ਭੀ ਯੋਥੀ ॥ ਏਹੁ ਗੁਰੁ ਤਦੁ
 ਪੁਬਾਬੀ ਏਥੁ ਹੋਵੇ ਹੋਰੁ ॥ ਤਦੁ ਮੈ
 ਮੁੰਦੂਰੀ ਬੋਹੀ ਵੈਯਾ ਪਹਿਰਿ ਰੁਖੀ ॥

ਇਤਿ ਨਿਗਾਉਗੁ ਸੁਆਰਸੀ ਰਖਦਾ
 ਪਾਸ ਮੀਰੇ ਸਕਾਤੁ ਭਵਾਤਾਇ ਪ੍ਰਗ
 ਏਕਾ ਨਿਮੈ ਮੀਰੇ ਜ ਰਏ ਪ੍ਰਭ
 ਭਵਾਤੁ ਮੁਖਿ ਏਕਾ ਰੇਖਿ ਰਿਕਤਾਤੁ
 ਪਾਇਆਤੁ ਭਵਾਤੁ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਪ੍ਰਭਾਤੁ
 ਏਕਾ ਰੇਖਿ ਰਿਕਤਾਤੁ ਭਵਾਤੁ ਮੀਰੇ
 ਭਾਗੈ ਭਵਾਤੁ ਰਿਕਤਾਤੁ ਪ੍ਰਭਾਤੁ
 ਮਾਤੈ ਸੀਤਾਤੁ ਰਿਕਤਾਤੁ ਪ੍ਰਭਾਤੁ
 ਨਿਗਾਉਗੁ ਭਵਾਤੁ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਪ੍ਰਭਾਤੁ
 ਭਵਾਤੁ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਪ੍ਰਭਾਤੁ
 ਭਵਾਤੁ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਪ੍ਰਭਾਤੁ

ਮ:॥ ਯੁਟਾਮੰਤਰਮਕਾਡਿਗੈਰੈਰਹਿਅ
 ਪਰਗਾਮੁ॥ ਕਾਟੀਬੇਲੀਪਗਕੀਗੁਗਕੀਐਥੀ
 ਰਖਾਮੁ॥॥ ਬਥਾਮੇਗਾਮਾਵਟੁਰਾਤੁ
 ਗਹਿਅਗਾਤਪਤਿਕਸਾਹਬੁਇਗਹਿਅਗੁਗੁ
 ਸੀਤਲਾਮੁਦੀਅਗਾਗਠਾਚੁਕਾਗਾਗਾ
 ਮਕਾਉਹਿਨਿਭਕਮਾਮਗਰਤੇਕੰਚ
 ਰੇਗੁਰਿਕੀਐਪਰਮਾ॥ ਕਾਜਥਕਾਮਪਸੰਗੁ
 ਰਹਿਅਵੈਰਿਗੈਰਿਗਠਾਨਾਸਿਮਕੀ
 ਅਟਸਿਤਿਸੇਤੋਫੁਟੀਅਥਕਠਕੈਗੁਟ
 ਟਾਮੁ॥ ੩॥ ਸਚੁਥਾਮੁਚੁ ਬੈਸਕਾ

ਸਤੁਸੁਆਓਥਾਇਆ॥ ਸਤੁਪੁਰੀਸੁ
 ਵਖੇਰੇਨਾਨਕਪਰਿਪਾਇਆ॥ ਗਿਤਦੁ
 ਤੁਖੇਦੁਲਾਗਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਤਪਤਿਗਇਆ॥
 ਕੜਹਤਪੈਨਾਨੀ॥ ਜੀਤਾਉਤੈਗਇਆ॥
 ਤਬਆਇਪੈਗਪਇਆ॥ ਤਾਅਧਿਓਸੁਰੀ॥
 ਮੇਗੀਮੁਕਤਿਕੁਗਤਬਸੀ॥ ਓਪਹਿਦਿਤੀ॥
 ਨਾਉਪਗੁਰੂਆ॥ ਮੁਕਤਿਕੁਰੁਗਇਆ॥
 ਮੁਕਤਿਭਇਆ॥ ਬੇਲਾਉਦਾਉਗੁਗਾ॥ ਤਦੁ
 ਬਾਬਾਹਦਰਗਇਆ॥ ਸਮੁੰਦਰੀਬਰੇਤੀ॥
 ਵਿਸਿਖੈਸਹਿਉਪਰਿਪਾਇਆ॥ ਬੇਲਾਉਦਾਉਗੁਗਾ॥
 ਤਬਗੁਰੂਤੀਰਾਇਪੁਗਇਆ॥ ਤਬਮਖਰੁ

ਮਥਾ ਫੇਰੀ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਸਾਹਾ ਮੁਖਾਇਆ ਆਖਿ
 ਓਸੁ ਸਾਹਾ ਮਾਯੇ ਕਰੇ ਦੇਸੁ ॥ ਤਬ ਬੈਥੈ ਸਬ
 ਬੁਝਿਤਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਕਹੈ ਕਮ ਸਾਹਾ ਮਾਯਾ
 ਤੁਮ ਥਾ ਫੇਰੀ ਕੁਹੇ ਸੀ ॥ ਤਬ ਰਸ ਤਪੈ ਸੀਐ
 ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਤਬ ਮਖਰੁ ਮਥਾ ਫੇਰੀ
 ਆਖਿ ਆਨਾ ਕਰੇ ਦੇਸੁ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕ
 ਸੈਐ ਕਰਿ ਆਵੈ ਤਬ ਬੈਥੈ ਆਖਿ ਮਖਰੁ
 ਮਥਾ ਫੇਰੀ ॥ ਕਰੈ ਸੈਐ ਕਰੇ ਨ ਕਰੈ
 ਰਿਭੀ ਆਇਓ ਤਬ ਮਖਰੁ ਮਥਾ ਫੇਰੀ ਆਖਿ ॥
 ਗਾਨ ਕਹਿ ਕਰਿ ਨਿਭਿ ਕੁਮਾਰ ਗਾਨ ਕਹਿ ਆਇਆ
 ਤਬ ਬੈਥੈ ਆਖਿ ਆਗੈ ਓਸ ਕੀ ਬਥ ਗਿਐ

ਭਾਉ ਤਬ ਮਖਤੂਮ ਥਾਹੁ ਦਰੀਆ ਖਿਆ ਕਰੁ ਤੈਥੋਂ
ਤਬ ਮਖਤੂਮ ਥਾਹੁ ਦਰੀਆ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਦੁਇ ਦਿਖ
ਇਕਾ ਖਿਤਰੁ ਥੇਤਰੁ ਸਾਇਨਿ ਕਹਿ ਆਸਾਰੇ
ਥੇਤਰਿ ਮੁਨਾ ਗੈਠਾ ਤਬ ਮਖਤੂਮ ਥਾਹੁ ਦਰੀ
ਉਥੈ ਗਇਆ ਅਗੇ ਸਾਧੁ ਥੀਸ ਮਗਰੁ ਥੈਥੇ
ਭਗਿਐ ਥੈ ਸਾਇਨਾ ਮਖਤੂਮ ਥਿਉ ਮਾਨੁ ਮਤ
ਪੰਜਾਹੇ ਕਹਿ ਥੈਥਿ ਗਇਆ ਸਥਾਤੁ ਪਈਤ
ਥਇਕੀ ਸਥਾਤੁ ਪਾਇਕੇ ਅਸੇ ਤਉ ਤੇਗਾਤ
ਦੁਖਾਤੁ ਪਾਤੁ ਪਾਤੁ ਪਾਤੁ ਪਾਤੁ ਪਾਤੁ
ਮੁਖਾਇਕੀ ਥੀਰੁ ਗੀਰੁ ਗੈਠਾ ਸਥਾਇ
ਨਾਹਿ ਆਤੁ ਥਉ ਥੀਸ ਮਗਰੁ ਗਾਇ

ਗੋਤਕਮਖਦੁਮਖਤਦੁਹੁਦਿ। ੭੭
 ਭੈਯੀਗਹਿਯਾਸਕਪਤੁਹੁਦਿ। ੭੮
 ਤਖਹਿਕੁਬੋਭਿਯਾਯਿਨਿਕਹਿਯਾਯਿ
 ਹਿਭੁਹੁਗਾਤੁਕੁਯਿ। ਤਕਮਖਦੁਮਖਤ
 ਦੁਹੁਪੁਰਾਇਯਾਯੋਤਖਖੇਰੀਤੋ। ਜਿ
 ਹਿਭੁਬੋਭਿਯਾਯੋਖਹਿਯਾਯੋਤੁਥੈ। ਤਕਖ
 ਭਿਯਾਤੁਕੁਥੈਤੋਗਹਿਗਹਿਯਾਯੋਤਖਗਹਿ
 ਪਈਤਕਭੁਯਿਮਰਦਿਭਿਯਾਯੋਤੁਥੈ।
 ਹਿਭੁਭਿਯੋਭੋਗਹਿਯੋਤਕਯਾਯੋਤਖ
 ਥੈਭੁਤੋਗਹਿਯੋਤਕਯਾਯੋਤਖ

ਹਖਰਾਇੰਦਰਿਕੁਰਕਰੇਗੇਹਾਜਬਸ
 ਕਾਓਈਤਬਓਹਮਰਦਇਰਿਚਾਯੇ
 ਗੈਹਾਤਬਮਖਤੁਮਬਭਾਵਦੀਓਹਿ
 ਤੀਓਬੈਰਹਿਯਾਤਬਓਹਮਰਦਓਹਿ
 ਏਜਬਤੁਮਰਦਿਓਹਿਯਾਤਬਓਹਮ
 ਯਾਗਾਯਾਗਾਓਹਿਤਬਮਖਤੁਮਬ
 ਹਵਦੀਤੀਹਯਾਜੇਕੇਅਖਿਅਸੁਜੇ
 ਬੈਰਿਯਾਮਾਨਾਨਾਨਾਓਹਿਤੇਰਹਿਗਇਆ
 ਜਬਗਤਿਪਈਤਬਭੀਓਹਮਰਦਯਾ
 ਏਗਤਇਕੇਧਮਿਯਿਥੈਹਾਤਬਯਿਥੈ

ਪਾਣਾ ਅਸਤੇ ਉਤਰੇ ਨਾ ਹੀ ॥ ਤਦ ਉਤਰੇ ਨਾ ਹੀ ॥
 ਅਖਿਆ ਜੇ ਸਿਖਿ ਬਰਖ ਪਤ ਪੁਦਾ ਹਿ ਕੇ ਕੀ ਤੇ ਹਿ
 ਹਿ ਏਹੁ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਆਪੇ ਹਿ ਹੀ ਲਗੇ ਬ
 ਰਾਤ ਕ ਗਇ ਪੁਦਾ ॥ ਤਬ ਮਖਤੂ ਮਖਤਾ
 ਦੀ ਅਖਿਆ ਜੇ ਮੈ ਬੋਲਿ ਬਾਜਾ ਤੇ ਮੁਨਾ ਹਰ
 ਖਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਓ ਨਾ ਮਰਾ ਪੁਦਾ ਆਇ ਰ
 ਗੇ ਸਤੇ ਨਾ ਉਦਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਮਖਤੂ ਮ
 ਖਤਾ ਦੀ ਅਖਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਖਤੂ ਮ
 ਖਤਾ ਦੀ ਪਾਉ ਹੈ ॥ ਤਬ ਓ ਨਾ ਮਰਾ ਆ
 ਖਿਆ ਏਰ ਗੇ ਸਤੇ ਬੈ ਪੀਰਾ ਪਾਇ ਸਾਹ
 ਵੀ ਹ ਓ ਹਿ ਨਾ ਹੀ ॥ ਪੀਰਾ ਪਾਇ ਸਾਹ ਤੀ

ਆਇਸੇ ਭਰੇ ਭਾਗਿ ਆਭੈ ਖੁਦ ਇਕੋ ਭਰ
 ਦੁਹ ਨਿਛਾਏ ਭਾਗਿ ਆਭੈ ਪੀਠ ਪਾਤਸ ਭਰ ਸਿਰ
 ਭੁਭਾਏ ਭਾਤ ਭਰ ਮਖੜੁ ਮਖੜੁ ਭਰੇ ਸਲ
 ਮਾਯਾ ਲੋਕ ਕਰਿ ਕੈ ਮੁਸਾਯਾ ਚਲਾਇ ਦ
 ਗਤਿ ਆਯਾ ਆਇ ਮੁਸਾਯਾ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਲਿਖ
 ਇਉਂ ਸੁਆਮੁਸਾਯਾ ਉਪਰਿ ਚਲਿ ਬੈਠਾ ਪੁ
 ਮੁਸਾਯਾ ਚਲੇ ਨਾਭੀ ਚਰਿ ਪਤਰ ਦਿਨੁ
 ਗਾਯਾ ਉਦਿ ਬੈਠਾ ਗਤਿ ਆਯਾ ਦਿਨੁ
 ਗਾਯਾ ਉਦਿ ਤਉ ਤਉ ਮਗਰ ਗਾਯਾ ਚੈਤ
 ਬੇਦ ਯਾਤਿ ਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਲਿਖੈ ਚੈਤ ਭਾਤ ਭ

ਓਨਾਮਸਾਪੁਇਆਸਿਏਰੇਦੇਮਤੁੰ ਰਿਖਿ
 ਬੈਯੈ। ਤਬਮਖਤੁਮਬਡਾਦਰੀਆਖਿ
 ਆਸਿਮੇਗਮੁਸਲਾਨੀਚਾਨਦਾਤਬ
 ਓਨਾਨਿਖਾਆਖਿਆਸਤਿਗੁਰੂ, ਨਾਨਕ
 ਨਾਭੀਯੋਪਾਸਿਤੇਗਮੁਸਲਾਨਾਚਾਯੋ॥
 ਤਬਸਤਿਗੁਰੂ, ਨਾਨਕੁਪਿਖਿਆਤਬਮ
 ਖਤੁਮਬਡਾਦਰੀਕਾਮੁਸਲਾਨਾਚਾਯੋ॥
 ਤਬਥਾਥੇਪਾਸਿਆਇਆਸਲਮੁਕਰਿ
 ਰੈਬੈਓਗਇਆਤਬਥਾਥੇਪੁਇਆਵਿਯ
 ਓਨਮਖਤੁਮਬਡਾਦਰੀ। ਤਬਮਖ

ਸਥਦੋਤਿਆਗੁਸੀਗੁਇਲਿ॥੫॥ਮੁਕਮੁਕਰਿ
 ਪਰਿਥੈਸਣਾਨਿਤਚਲੈਵੀਧਿਯੁ॥ਮੁਕਮੁ
 ਤਾਪੁਰਜਣੀਲੈਜਾਗੁਰੈਨਿਰਚਲੁਲੇਕਾ॥੫॥
 ਦੁਗੀਆਕੈਸੇਮੁਕਾਮੈ॥ਕਰਿਸਿਦਕੁਕੁਗ
 ਈਖਰਦਥਾਪੰਹੁਲਾਗਿਗੁਨਾਮੋ॥ਗੁਰੁ॥
 ਜੋਗੀਤਾਸਤੁਕਰਿਥੈਰੈ॥ਮੁਲਤਾਥੈਰੈ
 ਮੁਕਮਾਪੰਡਤਦਖੈਰੈ॥ਪੈਥੀਆਸਿਧ
 ਤਨਿਦੇਵਲਾਸਥਾਨਾ॥ਸਾਸੁਗਨਿਧਗੁਰੁ॥
 ਪ੍ਰਥਮੁਨਿਜਾਸੇਖਮੀਗਸਾਨਗਾਦਰਿ
 ਕੁਚਕੁਚਕਰਿਗੋਰੁ॥ਦਗਭਿਚਾਰੁ
 ਹਗਾ॥ਸਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨਮਾਨੁਕਰਿ

ਮਹਿਗੇਏਕਰਿਕਰਿਕੁਚਾਪਪੜੀਮੁਤਤਿਰਿਗਲ
 ਛਾਇਲਸਮਝੁਤੁੰਗੀਪੁਰੁਚਾਮਸਥਰੁ
 ਤਾਹਮਾਹਿਦਖਾਣੀਐਵਿਗਲਤਾਬੁਏਕੋ
 ਈ॥ ਨਾਨਕਦਖਾਣੇਥੇਨਤੀਰਾਹਿਬਹਿ
 ਮਹੀਮਾਹਿਸੇਇ॥ ਪਾਮਾਹਰਮਾਹਰਮੁਮਾਹਰ
 ਮਕਾਦੁਕਰਣੁਹੁਕਰੀਮੁ॥ ਸਤਤਨੀ
 ਆਤਮਾਦਣੁਰਾਣੁਦੀਮੁਕਾਮੁਏਕਰੀ
 ਮੁ॥ ਏਮੁਕਾਮੁਤਿਸੇਨਾਮਾਖੀਐਸਿਸੁਸਿ
 ਰਿਨੇਰੇਈਐਖਾ॥ ਅਸਮਾਨਧਰਤੀਚਲ
 ਸਾਮੁਕਾਮੁਏਹੀਏਕਾ॥ ਗਾਇਨਾਮਚਾਏ
 ਹਵਿਸਸਿਗਾਏਤਾਹੇਲਖਪਾਏਇ॥

ਮੁਕਾਮੁ ਭੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਭੋਗੈ ॥
 ਤਖਮਖਤੁ ਮਥਾ ਏਕੀ ਮੁਸਲਾ ਏਕੁ
 ਸਾਇ ਪਾਇਆ ਤਦੁ ਹਮਖਤੁ ਮਥਾ ਏਕੀ
 ਨੂਹਕ ਮੁਠਿਆਰੇ ਜਾਹਿ ਤੂੰ ਪੀਰੁ ਕਰਿ ॥
 ਤਖਮਖਤੁ ਮਥਾ ਏਕੀ ਮਾਖਿਆ ਜਾਮੈ
 ਕਿਸ ਨੂ ਪੀਰੁ ਗਾਤ ਥਕਾਥੈ ਥਕਾ ਨੀਤਾ
 ਜਿਸ ਨੂ ਸੇਖ ਠਗੀਦਰੀਤਾ ਹੈ ਤਖਮਖ
 ਤੁ ਮਥਾ ਏਕੀ ਮਲਾ ਮੁਕੀਤਾ ਦਸਤ
 ਪੰਜਾਗੀਆ ਥਾਥੈ ਦਿਦਰੀਤਾ ਬਿਲੁ
 ਫਾਹੁ ਰੁਖਾ ਭੀ ਏਕੁ ਹੁਕਮੁ ਗਇਆ ॥

ਸਤ੍ਰੰਦ੍ਰਵੇਅਪਦਿਹਿਗਇਆਆਗੇਮਫਿੰਦ੍ਰ
 ਯੇਤੇਗੇਗਧਾਨਾਥਥੈਯੋਥਾਤਥਮਫਿੰਦ੍ਰ
 ਚੇਦੇਖਿਕਰਿਅਖਿਓਸੁਗੇਗਧਾਨਾਥੈਯੁ
 ਕਓਤੁਆਵਦਾਏਰਗੇਓਇਰਿ।ਤਥੇਗੇ
 ਧਾਨਾਥਆਖਿਆਜੀਏਹੁਨਾਨਕੁਹੈ।ਤਥ
 ਥਾਥਾਜਾਇਪ੍ਰਗਇਆਆਦੇਸੁਆਦੇਸੁ
 ਕਰਿਕੈਧੈ।ਗਇਆਤਥਮਫਿੰਦ੍ਰਪੁਇ
 ਆਆਖਿਓਸੁਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰੇ
 ਹੁਕਤਿਓ।ਹਿਤਥਿਪਿਰਗੇਆਉਤਰਿਓ
 ਤਥਥਾਥਾਥੇਹਿਆਸਕੁਦਾਗਗਮਥ
 ਹੀਇਰਿ।ਮਃ॥ਹਿਤੁਦਰਿਵਸਤਿਕ

ਦਾਦੁਰਾਹੀਐ ਦਰਗੀਤਹਿ ਦੁਰੁਵਦਾਹ
 ਹੈ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਵਾਸਿ ਦਿਹਿ ਉਛਰਾਸੀ ਸੇ
 ਦੁਰੁਵਦੀਐ ਕਹੈ॥॥ ਚਿਨਿਥਿ ਪਿਸਗੁਰੁ ਤ
 ਮਐ॥ ਜੀਵਹਿ ਆਹੀ ਮਗਐ॥ ਗੁਰੁ॥ ਦੁ
 ਮੁਦਗਵਾਜੋਰੁ ਗੁਰੁ ਬਵਾਹੁ ਆਸ ਅੰਦੇਸੁ
 ਦਿਖਤ ਜੈ॥ ਮਾਇਆ ਜਾਯਾਈ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਪੁ
 ਰੁਬੀਧਿ ਆਸ ਤਵੈ ਆਸ ਦਿਖੁ ਗੁਰੁ ਹੈ॥ ਕਾਕੇ
 ਤੇ ਨਾਮ ਤੇ ਗਾਨੁ ਤਾ ਜਾਨਿਐ ਤੁਮ ਸਹਿ ਨ
 ਹੀਐ ਦੁਰੁ ਹੋਗਾ॥ ਉਚਾਨੀ ਕਰੁਣਾ ਮਨ ਮਹਿ
 ਸਹਣਾ ਆਖੇ ਜਾਇ ਆਖਿ ਕੇਗਾ॥ ਸਾਜੁ
 ਨਗ ਆਸ ਅੰਦੇਸ ਤਬ ਹੀ ਕਿਉ ਕਹਿਐ

ਇਕੁ ਕੈ ਭਾਸਾ ਭੀ ਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਗਮ ਤਉ ਨਾਨ
 ਕੇ ਏਕੇ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥ ਗਾਇਤਰਿ ਪਿਸਾਗੁ ਤਗੈ ॥
 ਜੀਵਦਿਆਇ ਦਮਗੀਐ ॥ ਗਠੁ ॥ ਭੁਜਾ ॥ १॥ ਤਿ
 ਤਮ ਭਇਸ ਬਦੁ ਭਾਗਾ ਗੁਗਮ ਕਾਗੀ ਵਿਸਿਮ ॥
 ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਸੁਗਤਿ ਸਾਖੀ ਮੇ ਗੀਸਿ ਵੀਵੈ
 ਲੋਕੁ ਸਦੇਈ ॥ ਪਤੁ ਭੀ ਮੰਗਣੁ ਕੈ ਤਾਈਓ
 ਖਿਆਨੁ ਮੁਪੜੇਈ ॥ १॥ ਬਾਬਾ ਗੁਰਮਤਿ ਗੋਗ
 ਰਖੇ ਸੇ ਸਿਰਿ ਮੇਇ ਭੁਭਾਗੀ ਕਰਤੇ ਬਾਗਾ
 ਗੋਗਠੁ ਆਪਣੀ ਪੁਛੁ ਪੁਛੁ ਨ ਬੇਧਿ ਰਖੇਚੀ
 ਤਸੁ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀਵਾ ਮਗਣੀ ਦੁਖੁ ਕਉ
 ਸਗਤੀ ਦੀਵੇ ਤੇ ਗੁਣ ਤੇ ਹੋਵਿ ਸੇ ਗਾ ॥

ਸਿਸਸਥਕਮੁਰੇਜੀ ਸੰਗਮਪੀਯੁਰਥਥੁਤੇ
 ਜੇਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਕੀ ਗਤਿਯਾਥਾਤਮਨੁਸੇਵਕੇ॥੩॥
 ਕਾਗੁਦੁਲੁੰਡੁ ਹੈਪਿਰਤਸੰਗੇਜੈਸੇਪਾਣੀਕ
 ਛਾਹੁਗੈਯਾਐਸੇਭਗਤਪਿਲਹਿਜਨਾਨਾਸ
 ਭਿਨਿਜਮੁਕਿਯਾਕੇਗਾ॥੨॥ਤਥੇਯਹਿਮਫਿੰਦੂ
 ਬੀਯਾਗਾਮੁਖਿਓਸੁਨਾਨਕਜੇਗੁਲੈਜੋਡੇਲਣੈ
 ਤੇਗੈ॥ਤਵਜਾਹੁਸੁਖਾਹਤਗਤਿ॥ਤਦਹ
 ਗੁਰੂਬੀਯਾਗਾਸਥਦੁਗੁਰੁਮਕਾਯੀਵਿਲਿਖਾ॥
 ਸੁਖਿਮਫਿੰਦੂਨਾਨੁਕੋਬੀਯਾਵਸਿਗਤਿਪਾਰਿ
 ਕੇਨਹੀਡੇਯਾਐਸੀਜੁਗਤਿਜੋਗਕਉਪਾਏ॥
 ਆਪਿਤੈਸਗੈਉਹਤੈਗੈਯਾਸੇਅਭੁ

ਯਤੁ ਮੈਸੀ ਮਭਿ ਪਾਏ ॥ ਭਿਨਿਸਿ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇ
 ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਭਿਖਿਆ ਤਭਗਤਿ ਭੈਚਰੈ ॥ ਭਿ
 ਵੇਸੁ ਰਿਪਤਿ ਸੰਤਿ ਭਿਖਾ ਮੁਯੋ ॥ ਭਿਖਾ ਨਾਨਕੁ ॥ ਭਿ
 ਭਿਖਾ ਸਤੁ ਪਾਏ ॥ ਸਭਿ ਨ ਮਿਤਾ ਕੀ ਚਿਤਾ ॥ ਭਿਖਾ
 ਨਾਨਕੁ ॥ ਭੈਚਰੈ ॥ ਮਿਤੁ ਭਾਈ ॥ ਸੁਖਿ ਮਧਿ ॥ ਭਿਖਾ
 ਪੁਰੀਸ ॥ ਭਾਸਾ ਮਭਿਨਿ ਗੁਰੂ ॥ ਭਾਈ ॥ ਭਿਖਾ
 ਚਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ॥ ਭੈਚਰੈ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ३ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਿਖਾ
 ਨਾਨਕੁ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ
 ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥
 ਸਾਨਕੀ ਸੇਈ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ४ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥
 ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥ ਭਿਖਾ ॥

ਤੁਸੀਹੁ ਹੁਸੀਹੈ ਆਦਿ ਜਗਾਇਗੀਆਈਓ
 ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਹੋਗੇ ਰਖ ਨਾਖਾ
 ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਖਿਆ ਆਖਿਆ ਜੀਉ ਮੈ ਸਾ ਕਉ ਤੁਠੈ
 ਜੇ ਤੁਮਾਰੈ ਮਥੈ ਹੁਬਰਥੈ ਪਰਉਰੈ ਈ ਤੁਮਗ
 ਗੁਰੂ ਜੇ ਤੁਮਾਰੈ ਮੀ ਗਤੈ ਪੈਦਾ ਹੋਵੈ ਤਬ ਬਾਬੇ
 ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਤਦੁ ਹੁਬਰਥ ਵਰਗੁ ਹਿ
 ਆਗੇ ਸਦਾ ਮਇੰਦੁ ਨਹਿ ਸੰਯੁਗੁ ਨ ਹੋਈ ਕ
 ਈ ਸੈਰੋ ਜਟ ਜਾਤ ਪੈ ਹੋਇ ਪੀਯਾ ਬੋਲੁ ਹੁਣੁ ਹ
 ਗੁਰੂ ਤਬ ਸਿੰਘ ਲਾਦੀ ਪਕੀ ਸੁਗਤਿ ਹੋਈ ਜਾ
 ਇਸ ਮੁੰਦੁ ਅਸਗੁ ਹਉਇ ਏਖੇ ਤੋਹਿ ਤਬ
 ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਹੋਤਾ ਅਸਗੁ ਹਸਤੁੰਦੁ ਸਿਉ ਕ

ਰਿਤ ਗੈਲੀਪੀਐਤਦੁਸਿਖੋਬਾਤੀਕੀਤੀ
 ਸੈਦਾਤੈਸੀਓਭਾਖਿਆਜੀਤੈਰੁਕਮਾਨੀਓ
 ਪਹੜਤਗਨਿ।ਤਥਗੁਰੂਬੋਲਿਆਭਾਖਿਓਸੁ
 ਜੇਹੇਹੁਸੇਓਕਪੜਦੇਭਾਵਹੁਸਤਿਨਾਮੁਕ
 ਗਤਪੁਰਖਾਨਿਗੁਰੂਭੀਰੈਵੇਰੁਕਾਨਾਮੁਗਤਿ
 ਯੇਜੇਨਾਸੈਰੀਸੀਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਤਥਕ
 ਥਾਬੋਲਿਆਭਾਖਿਓਸੁਜਿਸਿਖਦੈਮੁਓਹੇਹੁ
 ਸਾਹਿਬੁਓਵੈਗਾਯਤੈਓਹੁਪੜਦਾਜਾਵੈਗਾ
 ਯੇਤੈਓਸਦੈਓਵੈਸਿਤਨੀਸੁਵੈਗੀਤਿਤਨੀ
 ਸਤਗੁਰਦਾਤਪਾਹਿਲਯੈਗੀ।ਤਥਸਿਖ
 ਪੈਗੀਪਛੈਭਾਖਿਓਜੀਸਿਸਨੁਤਪੁਤ

ਵੈਡਿਸ ਨੁਪਾਰਿਓਤਾਗਿ। ਤਦੁਪਾਰਿਗੇਟਾਮਿ
 ਪਾਲਦੀਪਸਿਵ ਨਭਿ ਮੇਜੇਕੈ ਗਇਆ। ਗੇਜੇਕੈ
 ਥਾਗਿਥਸੇਗਰੀਆ। ਸਮੁੰਦ੍ਰਕੇਪਾਗਿ। ਤਥ
 ਮੇਜੇਸਿਓਤਾਗਿ। ਤਦੁਪਾਰਿਗੇਟਾਮਿ। ਤਥ
 ਇਆਥਾਸੇ। ਤਹਿਯੋਤਾ। ਯੁਲਯੋਯੁਲ
 ਪਹਿਯੋਤਾ। ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ। ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ
 ਯੁਲਯੋਯੁਲ। ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ। ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ
 ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ। ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ। ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ
 ਯੁਲਯੋਯੁਲ। ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ। ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ
 ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ। ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ। ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ
 ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ। ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ। ਤਥਾਯੁਲਯੋਯੁਲ

ਨਾਹਿ ਬਹੁ ਹਰਿ ਆਉ ਆਉ ਤਬ ਗੈ ਸਿਵਾ ਤਿਨੇ
 ਗੀਆ ਭੇ ਸੀਆ ਪਰਮ ਈਆ ਪਰਮ ਈਆ
 ਆਇ ਨਿਗਤਿ ਗੀਆ ਕਹਿ ਆਉ ਕਹਿ ਗੰਗ
 ਕੀਤਾ ਤਬ ਬਬੋ ਬੋਲਿ ਆਉ ਪਿਆ ਨਹਿ
 ਭਗਤਿ ਆਉ ਤਬ ਪਿਛੁ ਹੁਰਾ ਸਿਉ ਨ ਭੁਯਾਇ
 ਆਆ ਆਉ ਕੈਲਾਸ ਪੁਰੁ ਆਉ ਆਉ ਮੁਖੁ ਮੈ
 ਏਤੈ ਗਾਨੁ ਸੁਣਿ ਆਉ ਕਵਣੁ ਸਤਿ ਏਤੈ ਮੈ
 ਗੀ ਹਉ ॥ ਬਿਗਾਨੁ ਗੀਐ ਤਾਗੀ ਤਰਿ ਮਹਿ ਆਉ
 ਚਾਹੁ ਆਉ ਤਬ ਬਬੋ ਬੋਲਿ ਆਉ ਸਬੁ ਭਾਗੁ
 ਮਾਹਿ ਵਿਸਿ ॥ ਗੁਮੀ ਏਤੈ ਗਾਨੁ ਮੁਕੈ ਮੈ
 ਜਾਤੀ ॥ ਚਾਹੁ ਆਉ ਤਾਗੀ ਤਰਿ ਮਹਿ ਆਉ

123

[illegible]

ਹਮਰਾਮਿਹਿ ਦੁਸਰੇ ਬਹੁਤੀ॥ ਸਾਨ੍ਹੈ ਏਥੇ
 ਰਮਤਿਗੁਰੂ ਨਾਥੇ ਕੋ ਸੇਬੁ ਤੈ ਸਿਮਰਿ ਕਾਹਿ ਦੁ
 ਲਗਤੀ॥ ਸਬਦੁ ਦਸਾਇਤੁ ਮੁਚੁ ਕਾਇਮ
 ਦਸੇ ਦੁਰਿ ਨੁਹਤੀ॥ ਪਾਤਕ ਗਰੈ ਸਿਧਾ
 ਰਿਪੁ ਦਿਖਾਸੀ ਤੁਮਹੋਰ ਮਾਥਾ ਬਹੁਤੀ॥ ਤ
 ਦੁਹੁ ਬਥੇ ਬੋਲਿਯਾ ਪਠੀ॥ ਪੰਜਵੀ॥ ਭੁਮ
 ਰਿਗਗਨਗਨ ਪਰਿਗੋਰੁ ਪਤਕਾਨਗ ਮੁਗੁ
 ਪੁਨਿ ਦਸੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਬਹੁਤਿ ਪਤਿ
 ਕਤਾਨਾਨੁ ਭਇਆ ਭਰਾਸੀ॥ ਪਾਰਬਰ
 ਗੁਰੇ ਪਾਇਆ ਤਰਾਸਾਇ ਪੈਸੇ ਪਾਇਆ॥

ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਨ ਸੁਆਯਾ ਆਖਿਓ ਸੁਜੀ
 ਅਹਿੰਕਾਰਿ ਕੈ ਪਹਿਚਾਨੁ ਹੁਤ ਬਖਸੈ
 ਆਖਿਆ ਜੇ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਨਾ ਹੀ ਚਾਹੁ
 ਦਾ ਤਦ ਹੁਗੈ ਸਿਫ ਨਾ ਭਿਆਖਿਆ ॥
 ਜੀ ਤੇ ਗਦਿ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋ ॥ ਹੁਕਮੁ
 ਹੋਵੈ ਤਾਘੈ ਜੈ ਹੁਖੀ ਚੜੀ ਮੈ ॥ ਅਤੇ
 ਜੀ ਤਖਤ ਹੋਵਾਹੁ ਜੀ ਮੈ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ
 ਬੇ ਆਖਿਆ ਜੇ ਹੋਗਾ ਨਾ ਸੀ ਮਨੁਖ
 ਦੀ ਮਸਹਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ॥ ਤਬ ਹੋ ਜੇ ਆ
 ਖਿਆ ਜੀ ਮਨੁਖ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੋ ਨਿਘ

ਚੜ੍ਹਿਚਲੀਐ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ ਆਖਿਆ॥
 ਤੇਗ ਜਾਓ ਮਨੁ ਖੁਓ ਏਨੇ ਗਜਾ ਕੁੰਏ
 ਕੁਓ ਏ॥ ਮੈ ਤੇ ਨ ਗਰਬਾ ਗਜਾ ਕੁਓ ਏ॥ ਏ
 ਸਕੀ ਪਿਓ ਏ ਪਰਿਚਰਾ॥ ਤਬ ਗੇਜੇ ਆਖਿ
 ਆਪ ਏ ਸੁਜੀ ਤੇਗ ਕੀਤਾ ਗਜਾ ਮੈ ਭਾਵ
 ਚੜ੍ਹਿਚਲੀਐ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ ਗੇਜੇ ਕੀ ਪਿਓ ਏ
 ਪਰਿਚਰਿਆ॥ ਤਬ ਏ ਕਾਏ ਗੈ ਆਖਿ
 ਜੇਗ ਜਾਕ ਮਾਏ ਏ ਆਏ॥ ਤਬ ਚੜ੍ਹਿਕਰਿ
 ਗਇਆ॥ ਜਾਇ ਬੈਠਾ॥ ਤਬ ਗੁਣ ਚੰਦਕ
 ਲਾਭ ਤੇਗ ਜਾ ਸਿਵਾ॥ ਤੁਝ ਏ ਜੇ

ਨੈਓ ਫਾਲਗੋ ਬਾਤੀ ਕਹਿ ਲਿਖੀ ਜੀਪ
 ਹਸਾਰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ। ਤਦ ਹੁਥਾ ਬੈਠ
 ਖਿਆਲੋ ਤਮਾਹੈ ਬਹੁਤ ਹੋ। ਤਬ ਗੈਸਾ
 ਖਿਆਲੀ ਸਾਡਾ ਭਾਗਿ ਭੁਕਿ ਹੋਇ
 ਤਬ ਗੁਰੂ ਖਿਆਲੋ ਸਾਡਾ ਵਾਸਾ ਹੋਇ
 ਤਾ ਅਨੁਕਰ ਗਾ। ਤਬ ਗੈਸਿ ਦਾ ਭਿਖਾਖਿ
 ਯਾਤੀ ਤੇ ਹਾਸ ਦਕਾ ਯਾਦ ਮੀਭੀ ਬਹੁਤ
 ਪੈਗਿ। ਤਬ ਥਾਥੈ ਖਿਆਲੋ ਹੋਗਾ ਭੁਭੁਕ
 ਦਮਾ ਹੋਇ ਜੇ ਗੈਸੈ ਪਹਿਤ ਹੋਇ
 ਅਤੈ ਹਾਸ ਕੀ ਹੋਇ। ਅਤੈ ਬਾਹੁ ਬਹੁਤ

ਲਾਉਣੈ ਤੇ ਸਦਾ ਮੁਖ ਹੁਕਮ ਹਾਤ
 ਬਗਾਨਾ ਤੇ ਗਣੀ ਲਿਤਾ ਏ ਨਾਉ ਏ। ਤ
 ਬਗਾਨੈ ਅਖਿਆਨਾਉ ਪਾਸੇ ਸਗਵੀ ਜੇਹਿ
 ਸੇਗਰੇ ਦੇ ਪਰਿਪੁਤ੍ਰ ਹੋ। ਤਾ ਗਣੀ ਕਰਿ ਆ
 ਤੇ ਹੋ ਕੇ ਸਿਉ ਸਿਉ ਕਰਿ ਦੇਵੇ ਗਾਨਾ ਬ
 ਉਸ ਸਾਖਿ ਜੁ ਪੁਕੀ ਚੈ। ਜਾ ਬਉਤੀ ਤੀ
 ਮੈ ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਵੇ। ਅਤੇ ਇਥੈ ਹੁਇ ਚਾਹੀ
 ਮੈ। ਤਾ ਬਗਣੀ ਅਖਿਆਨਾਉ ਗਾਨਾ ਮੈ ਡੁਪ
 ਰਿਤਾ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ। ਉਸ ਕਾ ਜਾਨੁ ਪਤੀ
 ਦੇ ਬਾਤ ਬਜਾਨੁ ਪਤੀ ਦੇ ਪਾਏ ਕਰੇ

ਮਨਿ ਤਾਬਾਹੁ ਥਰ ਸਾਕਾ ਭਯਾਨੈ ॥ ਤਬ
 ਜੈ ਕਹਿ ਯਾ ਬੇਦ ਤੇ ਸਾਸੀ ਰੁਕੁ ਕੈ ਕੰ
 ਮਿਯਾ ਦੁਹਾਏ ॥ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਮਨ ਸਾਹੈ ॥ ਤਾ
 ਲੜਕਾ ਬਹਿ ਯਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਸ ਤੇ ਕਿਆ
 ਕਹਾਏ ॥ ਜੇ ਮੇਰਾ ਸਾਸੀ ਰੁਕੁ ਦੈ ਕੰ ਮਿਯਾ
 ਹੈ ॥ ਤਬ ਸਾਸੀ ਕਿਆ ਜੇ ਇਸ ਨੁਸਤਦਿ
 ਨ ਦੀ ਦੁਕੀ ਤੇ ਹੋਏ ॥ ਨਿਯਮਿ ਸਕੀ ਇਸ
 ਰੀਤੀ ਪੁਛੀ ਚਾਹੀ ॥ ਤਬ ਸਾਸੀ ਤੇ
 ਜਾਯਾਇ ਨੁਹ ਕੈ ਪਾਸਿ ਬੈਠੈ ॥ ਤਬ ਸਾਸੀ
 ਯਾ ਯਾ ਖਿਓ ਮੁਖੇ ਧੀ ਤੇ ਹਰ ਹਰੇ ਕਾਸ

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੰਮਿ ਆਵੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗੰਥਿ ਆ
 ਹਰਾਇ ਹੈ ਤਬ ਭਉਹ ਰੂਖੀ ਬੋਲੀ ਪਿਤ
 ਜੀ ਦੇ ਸਦਾ ਸਗੁਰੂ ਦੇ ਕੰਮਿ ਆਵੰਦਾ
 ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਗੁਰੂ ਭਉਹਿ ਤੈਵੇ ਇਸ
 ਤੇ ਉਰਿ ਆਭਾ ਹੈ ਤਬ ਚਾਹੁਗੁਪ
 ਮਿਥਾਇ ਖੜੋਤੈ ਤਬ ਗਾਇਓ ਨਾਭ
 ਬੋਲਿ ਆਯਾ ਆਖਿਓ ਜੀ ਦੇ ਹਾਏ ਰੁਕਾਹ
 ਰਹੁ ਹੈ ਤਬ ਥਾਥੈ ਆਖਿਓ ਤੇ ਗਾਇਓ
 ਮੇਰੇ ਕੰਮਿ ਨਾਹੀ ਪਰਮਾਤਮਿ ਸਕੀ ਬੰ
 ਹਾਪ ਕੜੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੀ ਇਸ ਕੈ ਪੈਰ

ਕੜੈਅਮਤੈਤੁਭੇਦੁਗਲੈਕਹਿਸਥਠਿਕਹਿ
 ਤਮੋਗੇਕਮਿਠੈਤਥਗਜੈਸਿਓਨਕਿਉਗੁ
 ਰਾਹੁਕਮੁਮਾਨਿਯਾਹਥਿਦੁਗਲੈਕਹਿਬੈ
 ਏਜਥਠਿਕੀਤਾਗਿਨਿਕਹਿਆਇਯਾਗੈ
 ਸਖਿਯਾਤਥਥਥੋਬੋਲਿਯਾਠਗਜਾਤੁਮੈ
 ਤਿਨੈਅਖੀਮੀਦਿਕਹਿਵਹੁਗੁਯਾਥਿਕ
 ਹਿਮੁਠਿਪਵਹੁਤਥਗਜਾਮਤੈਗਣੈਅਤੈ
 ਗਜੇਕੀਨੁਤਿਹਾਅਖੀਮੀਦੀਯਾਵਹੁ
 ਗੁਰੁਕਹਿਕੇਰਾਮੁਠਿਪਾਇਯਾਤਥਗੇਬੋਹੈ
 ਨਿਪਰਸਾਅਖੀਬੋਲਨਿਤਾਗੁਰੁਥਥ

ਨਾਹੀ। ਤਬ ਗਜਾ ਬਿਅਕਲੁ ਤਹਿ ਗਇਆ।
 ਓਇਆ ਨਪ ਕਰਿ ਅਸੁ। ਪੈ ਗਤੈ ਓਥਾ ਹੁਕ
 ਸਿਰੇ ਤੇ ਨਾਗ। ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਾਇ ਗੇ। ਤਬ
 ਬਾਹਤ ਮਹੀ ਨਿਪੁ ਢੇਅ। ਇਨ੍ਹ ਸਨੁ ਦਿਤੇ
 ਸੁਆਰ ਗੀ। ਲਇ ਓਥਾ। ਜਨਮ ਮਹਤੁ ਹੋ
 ਸਿਉ ਨਾਭਿ ਕਾ ਕਇਆ। ਸਿਖੁ ਤੇ ਆਸੈ ਦੋ
 ਜਤੁ ਜਾਤਿ ਪੈ ਤੇ ਪਾਤੁ। ਹੁਕਮ ਨਾਹਿ ਦਿਤੁ
 ਸਾਗ ਸਿੰਘਾ ਲਾਦੀ। ਪੁਸਿਖੁ ਤੇ ਆਗੁ ਗੁਰੁ
 ਆਗਾ ਜਪਇ। ਸਾਗ ਖੰਡੁ ਬਖਸਿ ਆਗੇ
 ਸਿਦਾ ਨਾਭ ਕੈ। ਪੈ ਢੇ। ਬੋਲੁ ਹੁਕੁ ਹੁਕੁ

ਸਿਖਾਯਾ ਪਰੀਸੰਗਤਿ ਵੀਗੁਰਸਿਸ
 ਬਗਤਿ ਪੈਦਤਾ ਸੰਤੈ ਟਿਕੇ ਠਾਠਿ ਬਹਿਰਿ
 ਧਰਮ ਸਾਧਨਾ ਤਬ ਟਿਕਿ ਮਿਖ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਤੀ ਕਹਿ ਜਾਇ। ਤਾ ਕੇ ਟਿਕੇ ਠਾਠਿ ਪਾਈ
 ਸਿਸਿਖ ਪੈਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੈ ਟਿਕਿ ਮਕੇ ਟਿਕਾ
 ਸਮਾਧਾਨੁ ਤੁਹ ਸੇਈ ਪੈਦ ਟਿਕੁ ਮਹਿ
 ਹੁਤੀ ਬਣੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੈ ਟਿਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਟਿਕਿ ਤੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗਤੀ ਸੰਗਤ
 ਹਲਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਪਿਆਰਾ
 ਹੁਤੀ ਬਣੀ ਬਥੈ ਕਾ ਬੋਲਾ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਤਰ
 ਮਥੈ ਤਾ ਤਦੁ ਬਾਥਾ ਪਉਤੁ ਮਾਹਰ

(387)

ਨਾਨਕੁ ਨ ਮਰਿ ਸਿਉ ਮਨ ਮਰਿ ॥
 ਉਨ ਮਨਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥
 ਉਨ ਮਨਿ ਸੁਹਤਿ ਸੁਖਿ ਨ ਹੀ ਲੋਈ ॥
 ਉਨ ਮਨਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਨ ਹੀ ॥
 ਉਨ ਮਨਿ ਸੁਨਾਰੇ ਹੁਕੀ ਨ ਹੀ ॥
 ਤੀ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਸਿਧਾ ਨ ਧਿਆਨੁ
 ਨ ਥੀ ॥ ਹੋ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਸੁਤਿ ਬੈਠਿ
 ਹਾਉਤਾ ਹੋ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਭਾਉ ਰਹਿ
 ਤਿ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਉਨ ਮਨਿ

ਸਿਓਓ ਨਤੁ ਬਰਿਕਾਈ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ
 ਸੰਨਿ ਨਾਗਇਤੁ ਰੂਤਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਬਰ
 ਨੁਕਤ ਨਾਨੀ ਕਤਤਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ
 ਪੁਨਾਘਾਪੁ ਨਰਾਨਈ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਤੇਤ
 ਨਮ ਨਸਾਮਾਈ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਸਾਕਸ਼
 ਤਨ ਹੀਭਾਈ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਇਕੁ ਏਕੁਇ
 ਕੇਲਾਨਾਨਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਗੈਰੇ ਮੁਹੇ
 ਲਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਅਸਥਾਵਰ ਨਾਨੀ
 ਜੰਗਮਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਤੇਫੁ ਇਲਾਮ ਹੁ
 ਲੁਖਿ ਹੰਗਮਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਗਵਿਕੀਜ

ਤਿਨਧਰੀ॥ ਭੁਨਮਨਿਹਿਗਨਿਨਮਮਹਿਮਦਗੁ
 ਭੁਨਮਨਿਨਿਮਦਿਨੁਨੁਭੁਜੀਯਾਗਾਭੁਨ
 ਮਨਿਹਿਕੁਨਹੀਕੀਯਾਪਸਾਗਾਭੁਨਮੁ
 ਨਿਖਾਣੀਬਾਣੀਨਹੀਜਾਣੀ॥ ਨਨਕਭੁ
 ਨਮਨਿਗੁਤਨਿਗਬਾਣੀ॥ ਯਾਭੁਨਮਨਿ
 ਪਦਰੂਪਾਣੀਨਹੀਕੀਨਾਭੁਨਮਨਿ
 ਓਪਤਿਖਪਤਿਨਹੀਕੀਨਾਭੁਨਮਨਿ
 ਖੇਤੁਪਾਤਾਭੁਨਹੀਮਗਗਾਭੁਨਮਨਿ
 ਨੀਗਨਹੀਮਦੁਬੈਗਗਾਭੁਨਮਨਿ
 ਜੀਯਜੀਤਨਹੀਕੀਨਾਭੁਨਮਨਿਯਮੁ

ਨਾਮੁ ਪੁਨਰੀਤਾ ॥ ਓ ਨਮ ਨਿਮੁ ਕਉ ਬੈਰੁ ॥
 ਨਕੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓ ਨਮ ਨਿਮੁ ਤਉ ਸਮਾ ॥
 ॥ ਓ ਨਮ ਨਿਬੁਤਾ ਨਿਸਾਨੁ ਮੇਰਾ ॥
 ਓ ਨਮ ਨਿਰੈਗੁ ਨਾਨੀ ਪਰੇਸਾ ॥ ਓ ਨਮ
 ਨਿਰਾਤਿ ਨਮ ਨਾਨੀ ਕੀ ॥ ਓ ਨਮ
 ਨਿਤੁ ਪਾਨੁ ਮਤਾਉ ॥ ਓ ਨਮ ਨਿਰਾ
 ਤੀ ਮਤੀ ਨਬੀ ਗਾ ॥ ਓ ਨਮ ਨਿਮੁ
 ਮਹਿ ਪੁਰਿਤਾ ॥ ਓ ਨਮ ਨਿਪੁਰੇ ॥
 ਤਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓ ਨਮ ਨਿਮੁ
 ਨਬੀ ਗਾ ॥ ੬ ॥ ਓ ਨਮ ਨਿਮਿਸਾਪਿ

ਕਾਨੀਭੀਆਨੀ॥ ਭੁਨਮਨਿਤਤੀਮਤੀਨਉ
 ਧਿਅਨੀ॥ ਭੁਨਮਨਿਰੋਗੀਰੰਗਮਨੀਥੋਤਾ
 ਓਨਮਨਿਏਕੁਇਕਾਯੋਤਤਾ॥ ਭੁਨਮਨਿਨ
 ਥਾਨੋਤਤਾਥੀਆ॥ ਭੁਨਮਨਿਏਕੁਇਕਾਯੋਤਤਾ
 ਆਭੁਨਮਨਿਕਥਾਨੁਮਨੁਨੀਸੇਸਾਨ
 ਨਕਭੁਨਮਨਿਮਰਿਸਿਥਿਰੇਸਾ॥ ਭੁਨਮਨਿ
 ਸੁਚਸੰਤਮਨੀਉਤੀ॥ ਚੰਦਨਤੁਲਸੀਮ
 ਨਪਰੇਤੀ॥ ਗਭੁਗੁਆਨਗੇਪੀਕਾਨ
 ਭੁਨਮਨਿਥੰਮਨੁਕਥਾਨਾਭੁਨਮਨਿ
 ਪਾਖਤਪੇਮਨੀਕੀਨਾਭੁਨਮਨਿਏਕੀ
 ਕਾਰੁਆਨੀਨਾ॥ ਭੁਨਮਨਿਸਿਓਭੁਨਮਨਿ

ਬਨਿਯਾਯਾ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ
 ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ
 ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ
 ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ
 ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ
 ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ
 ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
 ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ
 ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ
 ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ
 ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ
 ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ

ਕੀਏ॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਕੀ ਮਤੀ ਮ ਨ ਮਖੀ ਏ॥ ਭੁ॥
 ਮਨਿ ਚ ਭੁ ਦੁ ਤ ਚਾ ਰਿ ਨ ਮ ਜੋ॥ ਨ ਨ ਕ ਭੁ ਨ
 ਮਨਿ ਮ ਤ ਸਿ ਬਿ ਗ ਜੈ॥ ੧॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਮ ਜ ਮ ਦਿ
 ਤਾ ਨ ਭੀ ਤਿ ਆ ਗੁ॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਮ ਬ ਦੁ ਰੁ ਮ ਬ ਦੁ
 ਨ ਕੇ ਏ॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਭੁ ਨ ਨ ਮੀ ਤਾ ਰੁ ਤੇ ਏ॥ ਭੁ
 ਨ ਮਨਿ ਗ ਰੁ ਨ ਤੁ ਮ ਯ ਵੀ ਗੁ॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਭੁ ਤ
 ਤਾ ਨ ਗ ਰੁ ਬ ਜੀ ਗੁ॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਭੁ ਚ ਗੀ ਚਾ
 ਕ ਗੈ ਏ॥ ਨ ਨ ਕ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਮ ਤ ਲ ਭੀ ਭੈ
 ਕ ਭੈ ਏ॥ ੧॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਮ ਨ ਚੁ ਦ ਮਿ ਭੁ ਮਾ
 ਲ ਗਾ॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਮੁਖ ਮੈ ਏ॥ ਨ ਨ ਜ ਗਾ ਭੁ
 ਨ ਮਨਿ ਮੁਖ ਮਾ ਨ ਭੀ ਮੁਖ ਲਾ ਭੁ ਨ ਮਨਿ

ਗਾਗਸਖਾਨੀ ਯੁਗਾਓ ਨਮਿ ਯੁਗੁਕੁਲਾ
 ਯੁਗੁ ਯੁਗੁ ਨਮਿ ਸਮਾਗਨੀ ਪ੍ਰਗਟਾਓ
 ਗਿਓ ਦੁਖਾਓ ਕੇ ਹਿ ਨ ਵੇਖੀ ਨਾ ਨਾ ਯੁਗੁ
 ਗਿਓ ਤੇ ਕੁਮੁਖਿ ਨਾ ਯੁਗੁ ਯੁਗੁ ॥ ੧੨ ॥ ਯੁਗੁ ਨਮਿ
 ਸਮਾਗਨੀ ਕੇ ਹਿ ਨਾ ਵੇਖੀ ਨਾ ਯੁਗੁ ਨਮਿ ਬਗੁ
 ਕੇ ਹਿ ਨਾ ਵੇਖੀ ਨਾ ਯੁਗੁ ਨਮਿ ਨਾ ਯੁਗੁ ਕੇ ਹਿ
 ਨਾ ਯੁਗੁ ਨਾ ਯੁਗੁ ਨਮਿ ਬਗੁ ਨਾ ਯੁਗੁ ਪਾਤਿਓ
 ਨਾ ਯੁਗੁ ਨਮਿ ਬਗੁ ਨਾ ਯੁਗੁ ਨਾ ਯੁਗੁ
 ਗਿਓ ਦੁਖਾਓ ਨਾ ਯੁਗੁ ਨਾ ਯੁਗੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਯੁਗੁ ਨਾ ਯੁਗੁ
 ਯੁਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਯੁਗੁ ਨਾ ਯੁਗੁ
 ਯੁਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਯੁਗੁ ਨਾ ਯੁਗੁ

ਨਿਪਿਯਾਨਾਗਾਨਿ ਸੰਕਾਤਾਤਥਾਤਸਜੇ
 ਸਾਨੀਕਿਦੁਪਸਾਗਾਥਾਨਮਨਿਪਿਯਾਨਾਨੇ
 ਤਸਿਕਾਨਾਥਾਨਮਨਿਪਿਯਾਨਿ ਨਥਤੁਰੁਰੁ
 ਨਾਥਾਨਮਨਿਸਹਸਿਕੰਦਿਨਾਕੀਚਾਗਾਥਾ
 ਮਨਿਸੰਸਮਨਾਧਾਨੀਤਗੀਸੁਪਾਥਕੰਦਿਨਾ
 ਮਨਿਨਾਨੀਮਥੀਨਾਨਾਕਾਤੀਤਕੰਦਿਨਾ
 ਮਨਿਨਾਨੀਕਥੀਨਾਨਾਥਾਨਮਨਿਯਾਨਮਨਿਯਾ
 ਮਨਾਨੀਧਾਨਾਥਾਨਮਨਿਸਥਾਸਿਥਾਨਸਥਾਨ
 ਥਾਨਮਨਿਸੰਸਮਨੀਲਾਨਾਨਾਥਾਨਮਨਿਯਾ
 ਨਿਪਿਯਾਨਾਨਾਨਾਨਾਨਾਨਾਥਾਨਮਨਿਯਾ
 ਨਾਨਾਥਾਨਾਨਾਨਾਨਾਨਾਥਾਨਮਨਿਯਾਨਾਨਾ

ਬਤੁਪਦਤਾਭੁਨਮਸਿਖਿਅਨਗਤਾਨਿਰੰਕ
 ਗਾਨਾਨਵਭੁਨਮਸਿਰਤਤਿਗਵਾਪਾਭੁਨ
 ਮਸਿਖਈਤੇਜੁਨਪੀਤੁਭਾਭੁਨਮਸਿਏਕਾਵ
 ਗਤੁਭਾਏਕੇਏਕਗਤਤਿਗਵਾਤੁਮੰਨ
 ਮਸਿਖਿਕਏਏਧਿਅਨਾਤਥਿਏਕਏਕਏਕਏਕ
 ਆਨਾਨਵਤਤਾਭੁਨਮਸਿਖਿਅਨਿਨਿਗਤਮੁ
 ਗਤਤਾਭੁਪੁਨੇਸੀਅਵੀਅਪੇਜਾਨਾਨਾ
 ਵਗਤਤਮੰਨਪਿਅਨੈ॥੧੬॥ਮੰਨਾਨਿਰੰਤਰਿ
 ਦੀਜੈਬੰਧਾਭੁਨੈਨੰਮੁਭਾਪਝੈਨਵੰਧੁ
 ਮੰਨਿਗਟਾਪੁਰਿਵਟੁਵਟੁਵਟਿਅਪਝੈ
 ਨਦੇਏਸੇਨਿਨੀਮਸਿਖਿਅਨਸਾਵਰਮਮੁ
 ਗਪੁਰਿਵਾਸੀਮੰਨਗੁਣਮਸਿਰਭਿਅਮ

ਏਸ ॥ ਓ ਨਮਨਿ ਮੈਠਿ ਨਖੁ ਲੈ ਮਨਵੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਓ ਨਮਨਿ ਮੁਕਤਿ ਨਤ ਨਵੀ ॥ ੧੭ ॥ ਓ ਨਮਨਿ
 ਮੁਕਤਿ ਫੁਟਵੀ ਤਾਗੀ ॥ ਓ ਨਮਨਿ ਮੁਕਤਿ ਜੋਤਿ
 ਪਸਾਗੀ ॥ ਓ ਨਮਨਿ ਬੋਲੇ ਪਗੀ ਸਬ ਪਗੀ ॥
 ਓ ਨਮਨਿ ਬੋਲਿ ਅਵਾਜੁ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਓ ਨਮ
 ਨਿ ਬੋਲਿ ਗਵਿਸ ਮਪ੍ਰਗਟਾਗੇ ॥ ਓ ਨਮਨਿ ਬੋ
 ਲਿ ਤੈਵੀ ਏਸ ਮਾਗੇ ॥ ਓ ਨਮਨਿ ਬੋਲਿ ਕੀਜ
 ਮਸਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਵਸ ਤੇ ਬੇਸ ਬਗਾ ॥ ੧੮ ॥
 ਓ ਨਮਨਿ ਮੁਕਤਿ ਨੇਰੁ ਧਯਾਗੇ ॥ ਓ ਨਮਨਿ
 ਮੁਕਤਿ ਸੰਤ ਮਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥ ਓ ਨਮਨਿ ਕੀਜ
 ਸਦੁ ਫੁਟਵੀ ਤੇਗੀ ॥ ਜੀ ਤੇ ਹਮ ਬੀਸ ਕੁ

ਬੁਝਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਭਪਾਏ। ਤਿਨਵੀਰਥਾ
 ਗਾਨਾਨਾਏ। ਅਨਿਕਤਾਤਿਸਹਿਬਾਨਿਮਹਿ
 ਜੀਅਨਾਨਾਕਭਾਵਾਗੇਸਤੁਰਿਦੁਖੀਅੁ॥
 ੨੧॥ ਤਿਤੁਮਹਿਪ੍ਰਾਨਸੰਗਲੀਤੁਏ। ਰੇਰੇ
 ਵੀਚੀਨਾਮਥੀ। ਪੁਗੈਰਿਨੈਨਾਮਵੀਅੁ॥
 ਭਥੈਭੀਦਗੀ। ਸੈਦਪੈਰੇਭਿਧਾਈ। ਅਰ
 ਰੁਮਥਾਗੈ। ਗੋਰਥਾਟਕੀਪਸਿ। ਗੋਰ
 ਥਾਟਕੀਵੈਪਸਿ। ਏਕੁਭੁਕੁਹੈ। ਰੇਕਠ
 ਕਭੁਸਮਕੀਤੈ। ਰਿਵੈਸੈਠਾ। ਤਿਸਦਿਲਿਅੁ
 ਰਿਪਤੁਗੁਰਦਿਨਾਗਾਪ੍ਰਗਟਿਵੀਤੀ। ਨਹੀਪ
 ਆਨਾ। ਰੁਕਾਈ। ਪੁਰਾਨਪਾਇਓਨਾਪ

ਧੰਨੋ ਗਾਗੇ ਸਿਉ ਨ ਭਿੰਨੇ ਗੁਮਿ ਗੀ ॥ ਬਚਨੁ
 ਗਾਗੇ ਸਿਉ ਕਾਦਰੀ ਮਾਏ ਗਾਗੇ ਬੁਨੀ ॥
 ਤਾਏ ਸੇ ਗੁਮਿ ਖਿਨੇ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧੁ ॥ ੧੫ ॥
 ਸੈਰੈ ਬੈਸੀ ਪੁਰੁ ਬੀ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਸੀ ਤੇ
 ਬਾਥੈ ਪਾਏ ਨਾਹਿ ਰਖੇ ॥ ਗੇਸਿਉ ਨ ਭਿੰਨ
 ਗੁਮਿ ਮੰਜੀ ਮਿਲੀ ॥ ਗੇਸਿਉ ਨ ਭਿੰਨ
 ਗੁਮੁ ਬੁਨੀ ਪੁਸੀ ਤੇ ॥ ਏਥੇ ਭੁਭੁਖੇ
 ਗੈ ॥ ਬੀ ॥ ਭੁਭੁਖੇ ॥ ਗੈ ॥ ਕੁਥੈ
 ਗੈ ॥ ਗੈ ॥ ਗੈ ॥ ਗੈ ॥ ਗੈ ॥ ਗੈ ॥
 ਗੈ ॥ ਗੈ ॥ ਗੈ ॥ ਗੈ ॥ ਗੈ ॥ ਗੈ ॥
 ਗੈ ॥ ਗੈ ॥ ਗੈ ॥ ਗੈ ॥ ਗੈ ॥ ਗੈ ॥

ਕਰੀਪਕਰੀਪੁ ਮੁਖਤੇਪਸਦੇਨਾਹਿਮ
 ਜੀਤੀਗੀਮੁ ਮੁਆਰਾਬਥਾਹਿਮਾਇਮਾਤ
 ਮੈਦੇਮਖਿਥੇਨਤੀਵੀਤੀਮਖਿਓਮੁਸੀ
 ਮਾਗੇਸਹਮਦਿਓਵੇਪ੍ਰਸਾਗਾਨੀਮਾਦੇਦੁ
 ਇਸਥਾਦੀਹਉਰਦਿਤੀਮਿਸਕੀਯਾਵਸ
 ਤੁਭੀਗਫਾਈਯਾਇਕਤੁਗੀਮਤੇਮਸੀ
 ਥੀਸੇਭੀਦਾਹਿਭੀਚਹਿਓਗਾਓਮਕੈ
 ਥਥਿਥਿਯਾਵਗਤੀਤਥਥਥੈਯਾਥਿਯਾ
 ਮੈਦੇਓਮਕਾਭਉਥਿਥਿਯਾਥਿਯਾਥੈਤਥ
 ਓਧੁਪਥਿਯਾਥੈ ਤਥੁਧੁਯਾਥੈਥੈਥੈ

ਮਤਿ ਇਤੁ ਬਗ ਏਹੈ ਨਿਸੇ ਓ ਨਵੈ ਤਏ ਚ
 ਰੇ ਤਾ ਏ ਤੇ ਸਾਧ ਕੇ ਹੋ ਨਿਸਾ ਅਰੁ ਉਸ ਸੁਗੀ ਕੇ
 ਮਤਿ ਉਸਾ ਹੋ ਨਿਸਾ ਅਤੇ ਉਸ ਮੀ ਜੀ ਕੇ ਪ
 ਲਪਤ ਹੋ ਨਿਸਾ ਤਬ ਸੈ ਦੇ ਅਤੇ ਸੀ ਤਪੈ
 ਸੀ ਪਏ ਤਬ ਪਾਇਆ ਏ ਕੇ ਏ ਨਿਪਾਇ
 ਹੋ ਨਿਸਾ ਤਬ ਏ ਰਿਹੇ ਏ ਓਤੀਆ ਓਦਾ ਸੀ
 ਕਰ ਸਿਧ ਹੋ ਨਿਸਾ ਤਿਤੁ ਉਦਾ ਸੀ ਅਕਰੀਆ
 ਪਖੜੀਆ ਅਤੇ ਏਹਾ ਅਤੁ ਰੁਕਰਾ
 ਥਾ ਪਤੁ ਸੁਕੋ ਅਤੇ ਪੈ ਗੀ ਚ ਮਝਾ ਅਤੇ
 ਸਿਰਿ ਚ ਮਝਾ ਸਗੀ ਦੇ ਹਾਧ ਪੈ ਇਸਾ

ਅਤੇ ਮਾਥੈ ਇਕਾਕੇ ਸਹ ਕਾ ਤਦੁ ਨ
 ਨਿਹੁ ਸੁਭੁ ਹੁਗਾ ਅਤੇ ਸੀ ਹਾਏ ਬਾਥੇ
 ਤਬ ਬਾਬਾ ਕਸਮੀ ਗੁਇਆ ਵੇਈ ਦਿ
 ਹੁਏ ਬੈਭੀ ਗੁਇਆ ਐਕ ਬਹੁਤੁ ਨ
 ਓਪਰੀ ਕਹੇ ਏਤੁ ਬਕਸਮੀ ਗੁਕਾ
 ਪਉਤੁ ਬਿਹਮ ਦਾਸੁ ਭਾਓ ਸੁਸੁਇ
 ਆਨੇ ਇਕੁ ਘਰੀ ਗੁਆਇਆ ਹੈ ਤਬ
 ਓਸ ਕੈ ਸਾਥਿ ਤੁਇ ਓਹੁ ਪੁਗਣਾ ਕੇਰ
 ਆਨਿਆ ਅਤੇ ਗਾਇਲਿ ਓਹੁ ਗੁਪੈ
 ਆਇ ਗਮਗਮ ਕੀ ਤੀਉ ਸੁਕਵੈ

ਬੇਠਿਗਣਿ॥ ਤਬ ਕੁਝ ਦੇਖਿ ਕੈ ਅਖਿ ਓਸੁ॥
 ਤੁਏ ਹਸਾਧੁ ਹੈ ਤੈ ਰਮ ਤੇਰਿ ਓਪ ਹਰੇ॥
 ਹਨਿ॥ ਅਤੇ ਰਸੇਰਿ ਓਪ ਲੇਹੈ ਹਨਿ॥ ਅ
 ਤੈ ਤੁਮੀਰਿ ਸਿਧਾ ਕਰ ਸੁਰਿ ਓਹੈ ਓਹਿ ਅਯੈ॥
 ਅਤੇ ਮਾਸੁ ਮਢਾਨੀ ਰਿਓਹੇ ਹਰੇ॥
 ਤਬ ਬਾਬੋ ਬੇਲਿ॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁ
 ਮਾਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਤੁ ਮ ਹਨਿ ਵਾਹੈ ਹਨਿ॥
 ਗੁਮਿ ਲਿਖਾ ਸੁਹਰੰ ਸੀਐ ਰਿਓਹੈ॥
 ਹੈ ਪਰਣੇ ਸੀ ਗਾਗਾ ਸਰਦਿ ਸੈ ਹਰੇ॥
 ਆਵਾਹੀ ਸਰਗਰੇ ਸੁਤਰ ਤਾਲ॥

ਮੰਦਰੁਗਤਮਸਿੰਗਿਸਿਓੰਗੁਮਸੀਓੰ
 ਲਾਭੁਆਕਵਹੁਦਿਗਮੈਸਚਿਨਾਮਿਗੁ
 ਹਵੈਸਥਰਿਨਿਭਾਭਾਮਨਮੁਖਿਤੁਸੀ
 ਤਗਯਓਏਖਤਨਰਗਿਨਿਭਾਭਾਯ
 ਯੀਯਾਥੈਖਿਗਗਸਿਓਮਿਰਿਮੈਸਮ
 ਕਾਭਾਭੁਖਿਯਾਭਿਸਨਾਭਿਰਿਯਾਭੁਗੁ
 ਕਮੁਕੇਗਧੁਖਿਕਗਾਭਾਏਨੀਯਯ
 ਨਰਗਿਨਾਯਾਏਟੀਸਿਚਰੁਗੁਮ
 ਥਰਿਨਾਕੈਦੀਯਗਾਤੁਧੁਭਾਏਸੰ
 ਤੇਖੀਯਾਯਵੈਯਾਯਸੀਯਾਯੁ

ਭੁਗੈਭੁਗਮੇਫਿਭੈਭੁਗਪਓੜੀਨਿਰਮ
 ਭਾਨਾਨਕਾਨਗੀਤਤੁਐਤੁਮਨਾਮ
 ਚਿਯਾਗਾ॥ਏਵੇਪਾਧੁਏਵਰੁਗੁਰ
 ਪਓੜੀਨਿਰਥਾਭੀ॥ਗੁੜਾਏਵਰੁਨਾਨ
 ਕਸਤੁਰੁਸੁਖਤਭਿਵੈਨਾਭੀ॥ਪਓੜੀ
 ਆਪੀਏਆਪੁਸਾਸਿਆਪੁਪਛਾਇਆ॥
 ਅਥਰੁਧਗਭਿਏਏਫਿਰਿਰੇਆਤਾਇਆ॥
 ਫਿਰੁਥੀਮਾਗਗਾਨਾਗਾਫਿਸਥਤੁ
 ਨੀਸਇਆਪਾਸੁਗੁਰੁਚੰਦੁਓਪਾਏ
 ਜੇਤਿਸਮਇਆਵਾਏਗਭਿਰਿਨਿਤ

ਚਰਣਿਗਣਿਗਾਤੀਰਥਧਰਮੁਦੀਰਗਿਨ
 ਦੁਤਪੁਰਥਾਇਆਤੁਪੁਸਿਰਿਅਦੁਰਨ
 ਕੇਇਰਿਅਯਾਪਿਵਥਾਇਆਤੁਪੁਸਾ
 ਚੈਤਪਓਨਿਵਸੁਓਰਿਅਦੁਇਜਾਇ
 ਆ॥੧॥ ਸੋਲੇਕ॥ ਨਾਨਕਸਦੁਰੇਵਸੈਚ
 ਓਓਮਾਹੋਇ॥ ਨਗਮਿਗਮਫੀਅਗਸੀਅ
 ਘਰਿਸਨੁਓਇ॥੧॥ ਨਾਨਕਸਾਵਤੁਜੇਵਸੈਚ
 ਪੁਇਵੇਜਾਓਇ॥ ਗਾਈਪੁਤਾਨਿਪਨਾਪੈਬੀਚ
 ਕਹੋਇ॥੧॥ ਪਓਜੀ॥ ਤੁਸਚਸਚਿਆਹੁਜਿ
 ਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਆਥੈਰਤਾਜੀਯਾਇਕਦ
 ਯੁਦਪਿਯਾਥਾਥੈਵਰਾਕਹੋਇ॥ਤੁਨ

ਪਾਇਆ ਨਤਿ ਸੁਗੁਪ ਨੇਖਣ ਨ ਸਬਦਿ
 ਆਨਤਿ ਸੁਥਪ ਨ ਮਾਇ ਵਿਨਿਤੁ ਜਾਇਆ
 ਨਤਿ ਸੁਗੁਪ ਪਿਆਸ ਸਹਿਯ ਪਾਇਆ ਗੁਰ
 ਮਾਇ ਪੁਸ਼ਪ ਸੁਥੁਤ ਦਰਤਾਇਆ ਸਚੇਰੀ
 ਪਤੀ ਆਇ ਸਹਿ ਸਮਾਇਆ ਬਾਹਰ ਸੰਪੂਰਨ
 ਉਠੀ ਮਾਯਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਬ ਹਮਦ ਸੁਪੰਡਤੁ
 ਆਇ ਪੈਗੀ ਪਾਇਆ ਭੁਖਿਓ ਸੁਜੀਰੀ ਏਹ ਦਸ
 ਉਨਹੀ ਸੀ ਤਬ ਪਰਮੇਸੁਰ ਰਾਖਾ ਤਦੁ
 ਬਕਾਬੀ ਆਸ ਬਦਾਗੁ ਮਾਯਾ ਦਿਸੀ ਗਤ
 ਮਾਯਾ ਰਬਰ ਨ ਰਬਰ ਪੁੰਧੁ ਕਾਗ ਪਰ
 ਨਿਗਗਨਿ ਨਹੀਂ ਭੁਕੁ ਮੁਖ ਪਾਗਾ ਨਹਿ

ਮੈਂ ਨਿਰੰਤਰ ਮੁਗੁਮੁੰਨ ਮੁਖਿ ਪਾਤਕਾਇੰਦਰੈ ॥
 ਖੜਕੀ ਪਥਰੁ ਪਾਤਕਾਇੰਦਰੈ ਪਤਿ ਖਪ
 ਸਿਨਾ ਫਟਕਾਈ ਖੰਡ ਪਾਤਕਾਇੰਦਰੈ ॥
 ਹੀਸਾ ਗਾਨੀ ਨੀਰੁ ਦਰੈ ਦਰੈ ॥ ੧ ॥
 ਦਿਸੁ ਗੁਨ ਮਧੁ ਪਾਤਕਾਇੰਦਰੈ ਜਗਤੁ
 ਨੀਧੈ ਕਾਯਾ ਨਗੁ ਮੁਗੁਨੀ ਨੀ ਮਤੁ
 ਮਗਨਾ ਕੇ ਕਾਇੰਦਰੈ ਜਾਇੰਦਰੈ ॥ ੨ ॥
 ਬਿਸਾਖ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਪਾਤਕਾਇੰਦਰੈ ॥
 ਸਿਨਾ ਮਾਧੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਪਾਤਕਾਇੰਦਰੈ ॥
 ਨਾਤ ਦਿਨੀ ਮਤੀ ਖਾਧੀ ਮਾਤੁ ਦਿਨਿ ਪ
 ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਪਾਤਕਾਇੰਦਰੈ ਜਗਤੁ ਮਤੁ ਪਾਤਕਾ

ਏਨਾ ਕੇ ਨਾ ਬੁਕਾਇ ਦਿਓ ॥ ਪਾਤਪਤਪਸੀ
 ਮਥਗੁਨ ਪੁਰਾਨਾ ਨੇ ਕਥਿਏ ਏਨੁ ਜਾ
 ਕਾ ਪੇਸ਼ ਪਛਾਇ ਦਿਓ ॥ ਮੈ ਕਾ ਪੇਸ਼ੀ ਮਥਿਓ
 ਦਿਓ ॥ ਏਨਾ ਸੁਸੰਤ ਮੁਤਾ ਮੀ ਮਾਗੁ ॥
 ਗੋਪੀ ਕਾ ਨਾਗ ਭੁਗਾਨਾ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪ
 ਖੰਡ ਨੇ ਏਨਾ ਕੇ ਏਨੁ ਦਸਾਇ ਦਿਓ ॥
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਕਾਇਆ ਮਾਖੀ ॥ ਜਤਿਨ
 ਨਾਮੁ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸੈ ਕਾਖੀ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਤੁ ਕਾ
 ਨਹੀਂ ਸਾਖੈ ਨੇ ਕੇ ਸੈ ਪਿਛਾਇ ਦਿਓ ॥ ੫੫ ॥
 ਦਾਖਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭੁਲਿੰਦਾ ॥ ਨਤ ਦਿਓ
 ਖਾਨਾ ਮਥਿਓ ॥ ਨਤ ਦਿਓ ਗਿਆਨ ਪਿਛਾ

(362)

ਮੇਰੇ ਰੁਕਾਮੇ ਮਾਨੁ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਦਾਇ ॥੧੩॥ ਰਹਿ
 ਤੁਭਾ ਦਾਸਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬੁਝਾਵਾ ਮੁ
 ਕਾ ਦੁਹਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਮਾਥਿਸਾਨੁ ਮੇਰੇ ਸੁਖ
 ਇਆ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਇਦੈ ॥੧੪॥ ਵਿਰ
 ਲਿਕੁ ਭਗੁਰਸ ਬਤੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਪਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਤਾ
 ਨਾਮੀ ਰੰਭੇਗੁ ਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਦੈ ॥੧੫॥ ਤ
 ਕਾ ਅੰਤ ਨਾ ਦੈ ਕੋਈ ਪੁਰੇਗੁ ਗੈਰੇ ਸੇਈ
 ਏਨਾ ਨਾਕਸਾਇ ਗੈਰੇ ਬਿਸਮਾਨੁ ਬਿਸਮ
 ਭੇਈਗੁ ਭੁਗਾਇਦੈ ॥੧੬॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ
 ਪਤੁ ਤਾਇ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗਾਇਤਰੀ ਮੰਤ੍ਰ

ਟਿਪਣਿਯਾਨਾਉਪਗੰਭੀਰੁਭਾਸਿਯਾਨਾ
 ਕਗਣਿਪਤਮਾਨਤਥਸਾਨਾਤਾਤੁਨਾਹੀਰਿ
 ਸੇਵਾਕੈਸੇਸਾਤੁਰਹਿਸਹਿਸਿਸੁਤਾਇਕੈ
 ਮਾਨੁਤੈਆਇਕੈਸੇਯੋਗੀਏਸੇਵਾਕਰ
 ਥਾਤਥਾਤੁਮੈਕਾਸਰਕਾਥਾਇਪੈਦਾਨਾਹੀ
 ਤਤਤੁਗੁਰੁਥਾਥੈਏਕਦਿਨਿਅਧਿਕਾਜੇਜਾਹਿ
 ਗੁਰੁਗੁਰਾਤਥਪਤਿਤਾਧਿਕਾਜੀਕਉਤੁਗੁਰੁ
 ਕਗਾਤਤਤੁਗੁਰੁਥਾਥੈਆਧਿਕਾਜੇਜਾਹਿਏਕਦਿ
 ਯਾਨਵਿਦਿਏਕੁਕਠਾਹੈਤਥੈਥਾਹਿਯਕ
 ਗਥੈਥੈਤਾਨਿਯਾਉਤੈਨੁਰਸਾਨਿਗਾਤਥਉਥ
 ਪੁਤੁਪੁਤਮਦਾਤੁਰਹਿਯਾਜਾਇਯੈਗਪਥ

ਲਕਹਿਯਾ ਤਬ ਏਕ ਪ੍ਰਸੰਸਤਾ ਏਕੈ ਓਨ
 ਸਿਖਾ ਕਹਿਯਾ ਉਸ ਮੰਦਰ ਵਿਚਿ ਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇ
 ਬਖੰਡੁ ਯਾਹਿ ਯਾਹਿ ਤਸਾਹੀ ਮੁਕੀਤੀ ਯ
 ਯਾ ਤਬ ਯੋਗੇਸੁ ਤਬ ਸਤ੍ਰਪੈ ਯੋਏ ਸਤ੍ਰਪ
 ਸੀਖੀ ਤਬ ਯੋਗੇਸੁ ਪੈਰ ਮਥੈ ਯੋਗਿ ਮਹਿਯਾ
 ਤਬ ਯੋਗੇਸੁ ਯਾਹਿ ਯਾਹਿ ਤਬ ਓਨ ਸਿਖਾ ਪੁਇ
 ਯਾਹਿ ਗੁਰੂ ਪੁਇ ਓਨ ਤਬ ਓਨ ਸਾਧ ਪੁਇ
 ਕਹਿ ਯੋਗੇਸੁ ਯਾਹਿ ਤਬ ਓਨ ਸਿਖੀ ਯਾਹਿ
 ਯਾਹਿ ਗੁਰੂ ਪੁਇ ਯਾਹਿ ਸਿਖੀ ਤਬ ਸਾਧ
 ਕਹਿ ਯਾਹਿ ਯਾਹਿ ਤਬ ਯਾਹਿ ਗੁਰੂ
 ਬਾਬੇ ਯੋਗੇਸੁ ਪੁਇ ਯਾਹਿ ਯੋਗੇਸੁ

ਤਿਆਗੇ ਕੇ ਕਹਿ ਪਾਪੀ ਤਹਿ ਆਗੈ ਬਹਿ ਸੇਖੁ
 ਸਾਇ ਕੀ ਗਾਅ ਤਿ ਕੀ ਮੁਤਾਨੈ ਗੈਰੁ ਰਹੈ
 ਵਹਿ ਸੇ ਕੰ ਪੜ੍ਹੇ ਪਾਇ ਪਹਿਤੀ ਖਿਅਤੁ
 ਰਿਜਾ ਤੈ ਗੈਰਿ ਮੁਖ ਸਹਿ ਮੁਖ ਰਾਇ ਪਹਿਤੁ
 ਰਿਵੈ ਸਿਧਾਨੁ ਗਈ ਬਾਨੀ ਗੈਰਿ ਸਿਧਾਨੁ
 ਤਤੁ ਗਾਨਾ ਕਰੁ ਪੀਯਾ ਸਤੁ ਸੰਸਾਰੁ
 ਨੈਨੁ ਸੇਈ ਸਿਧਿ ਰਾਇ ਗਵਰੁ ਮੁਖ ਲੇਖੈ
 ਪਾਇਆ ਤਬ ਕਬੇਰੀ ਮੁਖੀ ਹੋਈ ਭਉਹ
 ਦੇਹੁ ਗੋਸਵਾਨੁ ਖੁਪ ਗਵਤਾਨੁ ਪਿਆਗੈ
 ਮਹਿ ਰਾਇ ਚਹਿ ਆਗੈ ਜਹ ਮਹਿ ਦੇਵਾਨੁ ਸਖੈ
 ਹੁਖਾ ਤਬ ਆਗੈ ਮਹਿ ਦੇਹੁ ਮਹਿ ਦੇਹੁ ਮੁਖ

ਤੇਰਗਥੀਅਤੇਗੋਪੀਚੰਦੁਅਤੇਗਪਤਬੈਠਕੇ
 ਤਬਥੈਰਾਇਅਦੇਸੁਅਦੇਸੁਕੀਤਾਥਾਥੈਥੈ
 ਗਇਆਤਦੁਪਿਧਾਤਿਬੀਦਿਤਾਤਾਅਧਿਐ
 ਜਾਤਿਜੀਤਹਿਐਅਥਾਕਲਜਗੁਕੈਥਾਲਕੇ
 ਤਦੁਥਾਥੈਥੀਤਗਇਗਇਆਜਾਪਾਣੀਦਿ
 ਓਪਾਏਤਾਹਿਸੇਤਾਦਿਓਲਗੇਪਦੁਇਤਬ
 ਦੁਥਾਥੈਥੀਧਰਤਾਨਾਹਿਮਗੀਤਬਹਿਰਗ
 ਅਤੇਹਿਗੀਆਤਦੁਥਾਥੈਥੀਰਗਜੇਤਾ
 ਜੇਹਿਕੇਲੁਰੁਦਿਤਾਸਾਓਗਾਭੋਪਪ੍ਰੇਸਥ
 ਹੇਸੇਇਨਾਨਕਸਰਿਥਿਨਾਯਵਗੇਕੇਇ॥੧॥
 ਤਬਮੰਤਰਕੀਕਾਗੁਰੁਹਿੰਦੀਤਬਥੈਥੀਪੁ
 ਚਿਤ

(369)

ਓਮ੍ਹੈ ਮੰਦਰਿ ਉਤੀਏ ਰੁਗਤੀ ਕੰਨ ਧਰੁਇ
 ਰਿਉ ਪਾਈਐ ਭੁਗਤੀਆ ਸਤਿ ਨਾਮ ਤਿਓਰੇ ਨ
 ਓਹ ਕਉਤੁ ਸੁਯਾਹੁ ਸਿਤੁ ਗੈਰੇ ਆਉ ਪੁਪ
 ਫੁੱਲੈ ਸਮਕਰਿ ਸੈਠਾ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਗੋਰਖ
 ਕਉ ਕਰੈ ॥ ਫਿਰਾਇ ਗਏ ਫਰਤੇ ਪੁਤਾ ਨਾ
 ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਫੁਪਤਾ ॥ ਨਿਰਕਰੇ ਗੈਰੇ ਸਮਝਿ
 ਤਉ ਕਾਹੈ ਭਿਖਿਆ ਮੁਗਹਿ ਰਹਿ ਬਿਐ ਨਾਨਕ
 ਸਤਿ ਸੁਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਤ ਮਤਿ ਆਪ ਨਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ॥
 ਤਖਾਇ ਗਿ ਪੀਚੈ ਦੁਬੈਠਿ ਆਗੇ ਪੀਚੈ
 ਓਰਸੀ ਬਾਓਰਾ ਸਕਾਹੁ ਟੁਲੈ ਬੈਠਿ ਆਪ
 ਜਾਏ ਬਾਸੇ ਓਰਸੀ ਰੇ ਗੈਰੇ ਓਰਾ ਸਾਧੁ ਗਏ

गमिगंउरिहृष्टांरंरमुगुतवीपौहृमहि
 उमुहृरमाकापेइरपुावैगैगपा
 रंरुमडिमृपापगमउउमडिगेमगुपा
 उधधैसाधधुरितामडिवाइरुकाभमि
 लाहैभापापंरमडिगैरपगपापापंर
 वरंरताहैउेछमिंटाकगतामरीरेछाकग
 मडिममरेहृरिमृहृहृहृहृहृहृहृहृ
 रिमडिगैहृमउमउताहीउरुहृरुहृरुहृ
 तावेमगैधरेरुमगामगमगमगमगम
 गहृमगतावेमगैवन्ठरिधरेरुहृ
 मउहृगैरंरिमगखैउहृमगउवैउहृ

ਦਸੀ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਸੁ ਭੁਦਸੀ ਜੋ ਗੋਭੁਦਸੁ ॥
 ਕੁਖਿ ਗਿਗਗ ਨਤ ਭਿਦਸੁ ॥ ਅਤਿ ਸਿਰ
 ਹੈ ਜੋ ਗਭਿ ਭਾਸੁ ॥ ਪਰ ਸੰਗਿ ਅੰਗਿ ਨਾ ਭੈ
 ਪਾਸੁ ॥ ਸਿਮਘ ਦਿਤੀ ਭਾਤੁ ਬਿਧਾ ਮਤਿ ਮੈ
 ਏਨੇ ਏਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਹੈ ਭੁਦਸੀ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥
 ਗਿਯਾਨੁ ਪੜ੍ਹ ਗੁਣੈ ਮਨਿ ਭੁਭੁਭੈ ॥ ਮਨੁ
 ਦਿਸਾਖੰ ਚਾਕਾ ਬੁਝੈ ॥ ਮਨੁ ਗਤਿ ਕੀ ਪਾਏ
 ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਬਪਰ ਸੈ ਤੈ ਸੰਗਿ ਰਾਨਿ ਏਤ
 ਮੈ ਏਨੇ ਵੀ ਬੋਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਹੈ ਭੁਦਸੀ
 ਸੇਈ ॥ ਰਹੀ ਅੰਤ ਗਿਯਾਨਿ ਮਹਿ ਏਤਾ ॥

ਉਪਪਟਪਟਬਿਖਮਹੈਵਟਾ। ਐਸਾਮਾਗੁ
 ਸਉਗੁਗੁਬਤਾਇਆ। ਰਹਿਸਿਰੇਖਿਸਰਿ
 ਪਹਿਅਇਆ। ਅਠਸਹਿਗੀਠਿਐਐਵੈਟੀਪ
 ਨਾਨਕੁਰਹੈਉਰਾਸੀਸੇਈ। ਕਤਾਮੁਰਹਿ
 ਆਗੁਗਗਾਕਭਵੁਤਾ। ਅਠਿਹਿਸਿਸਰਮ
 ਗਾਇਸਉਤੁ। ਐਸਾਮੁਗਪੁਰਕਉਤੁ। ਬਿਧੈ
 ਬਸੰਤੁਪਾਤੀਮਉਤੁ। ਸਿਰਿਹਿਤਗਗਾ
 ਮਤਲਕੀਗਉਯਦੀ। ਨਾਨਕੁਰਕਉਰਾਸੀ
 ਸੇਈ। ਪ੍ਰਿਥਮੈਪੁਰਬਕਉਤੁ। ਸਹਿਧਰੈ
 ਰੁਤੀਆਰਖਕਉਗਉਤੁਕਗਾਰਖ

ਏਤਸਥਪਛਮਜਾਇਤੁਪਟਨਰਸੇ
 ਥਾਪਇ। ਪਦਮਤੈਜੇਨੇਸੁ ਮੇਗਿਆਏਪ
 ਗਰਥਣਵੈ ਯੇਸਿਸਪਤਪੁਗੀਓਪਰਿਵਦਾਯਸ
 ਭਾਤਤਪਗਭੁਤਮਕਾਮਸੁਤਾ। ਸਿਨਿਯੇ
 ਗਤਨਾਮਾਇਪੋਰਈ। ਨਾਨੁਕਹੈਓਨਰਸੇ
 ਸੇਈ। ਤਥੇਗੋਰਥਾਥਥੇਯਿਅਗੋਰਥਾਥ
 ਅਓਪੁਥਾ। ਅਓਪੁਤਕਾਯਦੁਤੈਥੇਯਿਅ
 ਸਾਏਰ। ਅਓਪੁਸੇਜੇਪੁਪੈਆਪੁਥਿਥਿਅ
 ਰੇਜਾਨਵਰੈਸੰਤਪੁ॥ ਓਟਪਟਨਰਸੇ
 ਆਖਾਇ। ਸੇਅਓਪੁਸਿਦਓਪੁਸਿਤਾਇਥੇ
 ਲੋਗੋਰਥਾਥਸਓਸਰੁਪੁਪੁਗਮਤਤਮ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 गुरुवत्सलं हृदि वासुदेवम् ॥ २ ॥
 भक्तवत्सलं हृदि वासुदेवम् ॥ ३ ॥
 शक्तवत्सलं हृदि वासुदेवम् ॥ ४ ॥
 प्रणम्य भगवत्पदं भक्तवत्सलम् ॥ ५ ॥
 भक्तवत्सलं हृदि वासुदेवम् ॥ ६ ॥
 शक्तवत्सलं हृदि वासुदेवम् ॥ ७ ॥
 प्रणम्य भगवत्पदं भक्तवत्सलम् ॥ ८ ॥
 भक्तवत्सलं हृदि वासुदेवम् ॥ ९ ॥
 शक्तवत्सलं हृदि वासुदेवम् ॥ १० ॥

उवदिपिउगपटुवैलिङ्गाउगपटुसमीव
 सैगवकुडलेवैलिङ्गासोउवासेपभं
 जेवैलिङ्गापभावे॥वैलिङ्गावीमगतिवृ
 मपमस्तोमपुपैवैडुठरेयङ्गाप
 डिमुपभंवीवसगामगगावैलेउगप
 उमडिमुमुपगमउउमडिगेपगपु॥५॥
 उवकुटुवैलिङ्गासोउवाकामडमपिडि
 लमुगै॥पंउउतिरुउवैगै॥वैस
 तिंदुगापमउगीमपवपिंडुमटव
 रगी॥सपउपमैरुममुगडिबठपठ

ਨਕੁ ਵੈਰੈ ਸੰਗੀ ਵੇਲਾ ਦੁਖਾ ਸਾਥੈ ਤਾਥੁ ਮੁ
 ਸਿਯਾਨੀ ਮਹਿ ਨਿਸਿ ਸਾਥੈ ਮੁੰਨੈ ਪਿਯਾਨੀ ਸੁ
 ਨਮਤਾ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪੈਰੈ ਗੁਰਪਰਸਦਿ ਵਥੁ
 ਨਮੇਗੈ ਇਨਿ ਬਿਪਿਨੀ ਚੈ ਗੁਰਵੀ ਸੇਵਾ ਸੇ
 ਵੈ ਪੇਸਗੇ ਦੇਵਾ ॥ ਸਿਭ ਬਸਤਾ ਦੇਵੀ
 ਪਤਾ ਨਾਨਕੁ ਵੈਰੈ ਸੰਗੇ ਵੇਲਾ ਦੁਖਾ ਤਾਥੁ ਮੁ
 ਰਿਸਾਨੈ ਤੁਨਿ ਦੋਗੈ ਪੰਚਮਗਨਿ ਪਟਗੈ
 ਤਰਿ ਸੋਗਾ ਮਹਿ ਸਗੈ ਗੁਰੂ ਰਚਨਾ ਇਸ
 ਪਹਿ ਉਪੈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਤਾਇ ਸਾਧਨਿ ਦੋਸੈ
 ਵੈ ਪੈਰੈ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾ ਰਖੀ ਲੈ ਤੇਗੈ
 ਉਤਮ ਬੋਲੈ ਤਿਨੈ ਰਖ ਪਤਾ ਨਾਨਕੁ ਵੈ

ਜੇਗਵੇਲਛਣਾਪਿਥਿਨ੍ਹਿਸਦਿਨੁਕਰਿਗਥੈ
 ਹਥਾਮੁਖੁਤਮਸਤੁਨਾਭਥੈਕੋਟਕੋਟਤਗਿ
 ਤਤਕੋਥੇਤਾਮੁਨਾਮੁਤਾਮੁਹਿਗਥੈਰੋਤਾਮੁ
 ਰਿਪਿਯਾਨੁਗਗਨਸੁਰਗੇਗਾਸਥਿਰਿਥੇਣੀਮੁ
 ਨੁਕਰੈਗਾਪਸਿਸਤਨੁਭੁਲਿਗਗਥਣਾਨਾਨੁ
 ਕਰੈਜੇਗਵੇਲਛਣਾਪੁਰਬਰਹਿਪਦਮਕ
 ਭੁਯਾਏਗਦਿਸਸਿਰੇਭੁਭਿਕਤੁਮਿਯਾਏ
 ਹਟਪਟਵੀਰੀਯੈਨਾਤਾਪਿਰਿਭੁਭੁ
 ਮਦਘਟਘਾਇਨਾਭੁਭੁਰੇਥੈਪੁਰਬਪ
 ਦਮਭੁਭੁਰੇਥੈਨਾਨਾਨੁਕਰੈਜੇਗਵੇਲ
 ਛਣਾਨਾਨਾਨੁਭੁਭੁਰੇਥੈਨਾਨੁਕਰੈਜੇਗਵੇਲ

ਬਖਸ਼ਾਧੁਤਿਗਾਸਾਨੁਸਿਥੈਗੋਰਿਥਮਹਿਮ
 ਏ।ਸਿਥੈਕਾਗੋਸਕਤਿਨਿਥੈਏ।ਸਿਥਮਕਤਿ
 ਕੇਕਮਕਗੋ।ਸਾਨੁਦਸਤੁਕਾਗੋਕੁਰੇਗੋ
 ਜੈਸਾਸਾਓਖਤੁਪਾਹਿਗਵਗਾਸਿਤੁਪਾਧੇਤੇ
 ਗਮਿਟਓਥਿਕਾਗਾਸਿਤੁਤਮਸਤਿਸਾਨੁਓਜੈ
 ਓਕਾਗੀ।ਨਾਨਕਕਹੈਸੇਸ਼ੈਥੈਗੀ।ਪਰ
 ਏਕੈਪਾਹਿਗੋਓਕਦਸਾ।ਸਾਨੁਕੇਕੈਪਾਹਿਕੈ
 ਨਿਥੈਸਾਓਕਦਕੈਸਕਪਿਥਿਲਾਈਭਾਗੀ
 ਨਾਨਕਕਹੈਸੇਸ਼ੈਥੈਗੀ।ਸੇਥੈਗੀਰੇਸੀ
 ਤਖਮਹਿਮਾਏ।ਓਲਟੈਪਓਤੁਸਹਿਸਿਸ
 ਮਾਏ।ਪਾਓਰੇਕਕਓਦਸਗਓਕੈਗੋਸੇਥੈਗੀ

ਤਾਮ॥ ॥ ਸੈਥੈ ਗੀਤੈ ਗੈਰਿ ਰਖਾ ਤਾਨੁ ਮਾਰਿ ਮੀ
 ਵੈ ਮਨਿ ਮਸਤਾਨੁ ॥ ਗਗਨ ਮੇਰੈ ਦੁਰਗਾ ਨਦੁ ਤਾਨੁ
 ਰੰਮ ਕੈ ਰਾਮ ਨਿਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਯਹ ਮੈ ਮੀ ਮਿਤੁ
 ਕੀਰਤਿ ਸੰਤਾਨਾ ॥ ਕਮੇ ਥੈ ਗੀਤੈ ਗੁਰੈ ਮਨੁ ॥
 ਤਬ ਰਗ ਬੀਜਾ ਖਿਆਨਾ ॥ ਨ ਕਤੈ ਜੋ ਗੀਤੈ ॥ ਜੋ ਜੋ
 ਲੁਕੁ ਲੁਕੀ ਦਰਗਹੈ ॥ ਤਬ ਥੈ ਥੈ ਖਿਆਨੈ ਗਵਾ
 ਕ ਦੁਰੁਪੁ ॥ ਤਬ ਰਗ ਬੀਜੈ ਖਿਆਨੈ ਗਵਾ
 ਕੁਪੁ ਮਨੁ ॥ ਥੈ ਥੈ ਖਿਆਨੈ ਗਵਾ ॥ ਮਿਥੀ ਨਾਨੁ ਦੈ
 ਥੈ ਥੈ ॥ ਤਬ ਥੈ ਥੈ ਖਿਆਨੈ ਸਥਾ ॥ ਗਗਨ ਮ
 ਦਿਖਿ ॥ ਗਗਨ ਮਥਾ ਮਥਾ ਮਥਾ ਮਥਾ ਮਥਾ ਮਥਾ ਮਥਾ
 ਮਥਾ ਮਥਾ ਮਥਾ ਮਥਾ ਮਥਾ ਮਥਾ ਮਥਾ ਮਥਾ ਮਥਾ

ਹਰਿਗੋਪਿਪ੍ਰਭੁ॥੧॥ ਥਾਥਾਨੁਗਤਾਸੀਉਤੁਗੇਸ
 ਗੁਜੇਗੀ॥ ਪਰਮਤਤਮਹਿਜਗੇ॥ ਆਖਿਤਨਾਮੁਨਿ
 ਜਨਪਾਇਆ॥ ਗਿਆਨੁਕਾਇਆ॥ ਸਭੇਗਾਗੁਰੁ
 ਪਤਿਬਾਨੁ॥ ਗਿਆਨੁਮਹਿਤਿਤਾਵਰੁ॥ ਭਿਕੁਤਾਪੁ
 ਰਿਕਾਤਨਗਰਾਸਿਰਮਾਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਬੁਝਤਾਤੀ
 ਸਿਵਨਗਰੀ॥ ਮਹਿਅਸਵੈਸੁਭਕਾਪਤਿਆਗੀ
 ਬਾਰੀ॥ ਸਿੰਘੀਸਬਦੁਸਦਾਪੁਨਿਭੁਪੈਲਾਭਿ
 ਪੁਰੇਨਾਦੀ॥ ੩॥ ਸਗਲੇਸੇਤਿਤੁਮਗਸਮਿਯਾਨਾ
 ਦਗਨਯੋਨੀ॥ ਕੈਤਨਾਨੁਸੁਦਿਗਥਰਸੇਗੀ॥
 ਪਾਠਬੁਝਮਹਿਦਿਵੀ॥ ੧॥ ਤਦੁਸਿਧੇਬੋਲੈ॥ ਨਾਮ
 ਤੁਮਰਾਚਲੁਯੋਗੈ॥ ਰਸਮੁਪਿਪਕਾ

ਮੇਰੇ ਤੈ ਤਬ ਬੈਥੇ ਮੁਖਿ ਆਮਰ ਲੁਕਿ ਤਨਿ ਮਦਿ
 ਵੀ ਏਟੈ ਤੈ ਤਬ ਸਿਖਿ ਬੈਠੇ ਨਾਨਕ ਅਰੁ ਤਿਉ
 ਦਿਖਾਏ ਪੈਤੈ ॥ ਅਸਾਗੁ ਤੈ ਸਿਖਿ ਏਕੀ
 ਲਿਖਾਏ ॥ ਤਬ ਬੈਥੇ ਮੁਖਿ ਆਮਰ ਲੁਕਿ
 ਅਸੀ ਪੀਰੇ ਭਇਆ ਏਹੇ ॥ ਤਬ ਸਿਖਿ ਪੁਰਖੁ
 ਲਿਖਾ ਤਬ ਪਿਛੁ ਭਾਵੀ ਭੀਰੁ ਲਿਖਾ ॥ ਮਨ ਮਾਰੀ
 ਚਾਲਾ ਇਕ ਪਲ ਮੁਹਿ ਗਇਆ ॥ ਅਭਿਬੁਝਤੈ
 ਬੈਠਾ ਪਿਛੁ ਸਿਖਿ ਭੇਟੈ ॥ ਸਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਬੈਠੈ
 ਠਾਠੈ ॥ ਤਬ ਸਿਖਿ ਪੁਰਖਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਆਇਆ ॥
 ਤਬ ਅਗੁ ਸਿਖਿ ਬਹਿਸੈ ਸਿਖਿ ਸੇਠੈ ॥ ਅਭਿਮੁਖਿ ਰੁਖੈ
 ਸੁਰਦਿ ॥ ਤੈ ਤਬ ਸਿਖਿ ਪੁਰਖਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਆਇਆ

੨੭੫ ਅਯੋਕਾ ਵਖਤੁੰ ਭਾਗ ਸੁਗਾ ਹਿੰਗ
 ਤਬ ਥਾਥੈ ਪਸਿਭੀ ਲੇ ਆਏ ਤਬ ਥਾਥੈ ਪੁਇਆ
 ਏਹੁ ਸਿਯੋ ਭਾਗੇ ਤਬ ਸਿਯੋ ਅਖਿਆ ਏਹੁ ਸਿਯੋ
 ਪਆਯੋ ਭਾਗੇ ਤੁੰ ਪਾਓ ਤਬ ਥਾਥੈ ਅਖਿਆ ਇਸੁ
 ਚਿੰਨ੍ਹ ਆਪਾਇ ਭਾਗੇ ਤਬ ਸਿਯੋ ਅਖਿਆ ਇਸੁ
 ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੁਯੈ ਪਾਏ ਕੇ ਭਾਗ ਪਾਏ ਹੈ ਨਿਤ ਤਬ
 ਥਾਥੈ ਭਾਗ ਸਬਦੁ ਭਾਗ ਸਾਸ ਬੁਧ ਮਃ ੧॥
 ਰੁਕਿ ਸਿਯੋ ਪਿਆ ਰੁਕਿ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਰੁ
 ਕਸੁ ਪਾਈ ਭਾਗੇ ਰੁਕਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਧਾਇ
 ਤੁੰ ਪਿਆ ਭਾਗੇ ਪਾਈ ਭਾਗੇ ॥ ੧॥ ਥਾਥੈ ਮਨੁ
 ਮਤ ਭਾਗੇ ਮਨੁ ਪਾਏ ਸਹਿ ਸਿੰਘੇ ਕਰਿ

ਗਤਿਅਗਾਅਤਿਨਿਬਿਥਾਨਿਪ੍ਰੇਮਾਗਿਵਹਾਗੀ।
 ਬੁਧਾਨਾਨੁਗਤਿਅਗਾਗਤਉਸਚਾਅਪਿਸਿ
 ਆਗਾਸੁਚਤਿਸਪ੍ਰੀਤਿਸਿਨਾਦਹਿਕੇਗਾਅੰਸਿ
 ਤੁਕਾਵਪਾਗੀਉਵੈਰਿਅਮਦਿਉਵੈਤਉਧੇਗੀ।
 ਗੁਰੀਸਾਖੀਅਮ੍ਰਿਤੁਥਾਪੀਵਤਹੀਪਰ
 ਵਤੁਤਹਿਅਗਾਰਗਰਸਾਨਕਸੇਵੁਉਵੈ
 ਮੁਕਤਿਥੈਰੁਗਿਕੈਰਿਅਗਾ।।ਸਿਯਤੀਗਤਸ
 ਦਥੈਗਗੀਜੁਯੋਜਾਨਮੁਨਾਹੋਗਾਕੈਠਾ।।
 ਰੁਸੁਦਿਗੁਰੁਬਹੁਜੋਗੀਪੀਵਾਅਮ੍ਰਿਤੁਧੇਗੀ।
 ਤਥਸਿਧਾਅਗੇਰੁਮ੍ਰਿਤਿਸੁਕੀਤਾ।।ਤਥ
 ਬਾਬਾਥੈਰਿਅਗਾਦਿਪੁਰਖਕਉਆਰੇਕੁ।

ਮ:॥ ਭੁਭੁਤਿ ਗਰੀਹ ॥ ਖਾਯਾ ਹੀ ਮੇਰੀ ਤੁ
 ਮੈਦੇ ਦਾ ਨਾਭ ਇਯਾਨ ਤੀਤੁ ॥ ਕਰਿ ਕਾਸਾਰ
 ਹਸਨ ਕੀ ਭੁਖਾ ॥ ਮੈਦੇ ਹੀ ਮਾਗੁ ਨੀਤਾ ॥
 ਤ ॥ ਤੁਭੁ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰੁ ਸਮਾਇ
 ਮੈਦੇ ਹੀ ਮਾਗੁ ਕੀ ਖਿਆਪਾਇ ॥ ਗਠਾਉ ॥
 ਕੇਸਰ ਕੁਸਮ ਮਿਗਮ ਮਹਿਤ ਹਰਾ ॥ ਸਗ ਕੀ
 ਗੀਗ ਹਰਾ ॥ ਭਾਰਾ ਰਾਗ ਤੇਰੇ ਤਿਥਿ
 ਤੀ ਸਭੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਰਣ ॥ ੩ ॥ ਪਾਥਾ ਬਿਦਿ
 ਭੰਤ ਕਰੈ ਨ ਕੀਇਆ ॥ ਮੈਸਾ ਰਗਤੁ ਦਰਸ
 ਹਿਤੁ ਇਤੈ ॥ ਨਾਮ ਨੇਦਰ ਹਿਤਿ ਦਰਸਾਇ
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਕੀਯਾ ਪਾਇ ॥ ਗਤ ਬ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 गच्छेत्तु ॥ अमात्र विष्णु उवाच ॥ उवाच ॥ तत्र
 बाधो वेदिकानामवर्तु ॥ गच्छेत्तु गच्छेत्तु ॥ ॥ १ ॥
 वेदेन मम नदी नदी यथा ॥ उवाच ॥ भगवन्
 भगवन् ॥ गच्छेत्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 भगवन् ॥ गच्छेत्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 वपैरुदिति भगवन् ॥ गच्छेत्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 मत्तु ॥ भगवन् ॥ गच्छेत्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 वारु ॥ गच्छेत्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 गच्छेत्तु ॥ गच्छेत्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 वमत्तु ॥ गच्छेत्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 भगवन् ॥ गच्छेत्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਪਸਿਰਗੇ ਸਬੰਦਾ ॥ १॥ ਤਬ ਭਭੁਰਗੇ ਮ
 ਕੇ ॥ ਗੁਣੇ ਗੇ ॥ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਆਏ ॥ ਤਬ ਦੁ
 ਭੁਪਰਿ ਤੇ ਹਿ ਗਈ ॥ १॥ ਤਬ ਤਜੀ ਤਿ ਚਾ ਅਖਿ ਓ
 ਸੁ ॥ ਸੇ ਹਿ ਭੂ ਰਾਗ ਮੇ ਗੁਣੇ ਤੇ ॥ १॥ ਤਾ ਆਖਿ ॥
 ਗਾ ਸੇ ਹਿ ਤੁ ਤ ਮ ਕੇ ਨੁ ਕੇ ਟੀ ਨਾ ਹੀ ਗਹਿ ॥ ਤੁ
 ਮੇ ਨਾ ਹਿ ਚਾ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਗੈ ਤੇ ਤੁ ਵਿ ਪਿ ਛੇ ਤੇ
 ਤਬ ਕਾ ਬਾ ਆਖਿ ਆਤਾ ਤੇ ਦੇ ਜੀ ॥ ਤੁ ਸੀ ਅਕੇ
 ॥ १॥ ਤਬ ਭੁਤੁ ਅਗੈ ਤੇ ਹਿ ॥ ਸਾ ਹਿ ਹੁ ਧਿ ਮਿ
 ਖੈ ਤਾ ਨ ਕਾ ਬਾ ਹੀ ॥ ਅਤੈ ਨਾ ਭੁਤੁ ਬਦਾ ਹੀ ॥
 ਤਬ ਤਜੀ ॥ ਗਾ ਤਬ ਚਾ ਦਿ ॥ ਤਾ ਆਖਿ ਓ ਸੁ
 ਜੇ ਭੁਤੁ ਹਿ ਕਾ ਦਾ ਤੇ ਤੇ ਆ ਆ ਗਾ ਪਰੁ ॥ ਹਿ
 ਨ ਸਕਿ ॥ ਛਹਿ ਗਹਿ ॥ ਤਬ ਕਾ ਬਾ ਮ ਕੇ

ਚਿਨਾਇਓ ਫੁਲਾਂ ਤਬ ਯਾਗੈ ਸਿਤਾ ਬਾਇ ਸਿਧਿ ਪਿਆ
 ਯਾਗੈ ਸਿਧਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹੈ ਸੁਆਏ ਗਾਤਾ
 ਕੇਰੇ ਪੁਰਾਇ ਪਾਈ ਪੈਰੇ ਰਹੈ ਗਾਤਾ ਤਬ
 ਬਾਮ ਕੇ ਬਿਰਾਇ ਫੁਲਾਂ ਯਾਗੈ ਸਿਧਿ ਸੇਇ ਗਿ
 ਯਾਗੈ ਪੈਰੇ ਕੇਰੀ ਤਗਯਾ ਕੈ ਸੁਗਾਤਾ ਤਬ ਪੈਰੇ
 ਕੀ ਨਾਮਾ ਸਕਾ ਫੁਲਾਂ ਤੋਰੈ ਯਾਗੈ ਤਬ ਕੀ ਗੁਰਾ
 ਦੀ ਨਿਧਿ ਪਾਸ ਗਇਆ ਯਾਗੈ ਸਿਧਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹੈ
 ਰਿਯਾ ਪਿਓ ਸੁਏ ਬੇਰੇ ਪੁਰਾਇ ਕੈ ਪੈਰੇ ਪੁਰਾਇ
 ਕੇ ਪਾਸ ਬੀਤੈ ਤੋਰੈ ਯਾਗੈ ਤੇ ਕਥੇ ਕੀ ਤਗਯਾ
 ਸੇਕਿ ਫੁਲਾਂ ਤੋਰੈ ਯਾਗੈ ਤਬ ਬਾਥੇ ਯਾਗੈ ਸਿਧਿ
 ਫੁਲਾਂ ਪੁਰਾਇ ਤੇ ਕਥਾ ਨਾਹੀ ਤਿਤੁ ਬੀਤੈ
 ਰੇ ਪੈਰੇ ਪਾਸੀ ਕੈ ਰਿਧਿ ਫੁਲਾਂ ਤਬ ਕੀ ਗੁਰਾ

क्रिस्तुवाचिवावेदपीठः

[illegible]

ਭਾਗ ਮਾਭਾਤਿ ਸਿਉ ਆਦਿ ਸਹਿ ਬੇਕਾਰ
 ਹਸਨਾ ਅੰਦਰ ਸਮਾਨਿ ਰਾਗੀ ਗਾਇ ਹ
 ਗੇ ਮਨ ਮਹਿ ਗਾ ਬਹੁ ਕੁ ਘੁਰਤ ਸਿਤ
 ਕਥੀ ਗਾ। ਸ਼ਾਕੀ ਮਾਭਾਤਿ ਬੁਝਾਇ ਮਨ ਤੇ
 ਪਇਹੁ ਹੁਰੁ ਗਾ। ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਗਾ ਬਹੁ ਜੀਤ
 ਸਿਰੁ ਕਰੀ ਮੁਰੁ। ਗਾ ਜਾ ਬਾਥੈ ਭੋਗੁ ਪਾ
 ਏ। ਗਾਤ ਬਕਾਜੀ ਹੁਕਾਰੀ ਸਾਭਾ ਮੁਕੀ
 ਤਾ। ਅਖਿਉ ਸੁਣਹੁ ਘੁਰੁ ਘੁਰੁ ਪੁਰੁ ਏ।
 ਟਕੀ ਗਦਾਰੀ ਦਾਰੁ ਪਾਇ। ਅਹੈ ਤਬ ਜਾਇ
 ਪਾਧ ਪਤਾਯੈ। ਪਸਿ ਕਹਿਉ ਸੁਆਜੀ ਨਾਨਕ

ਵਿਵਾਹਿਰਿਯਾਥ ਪੁਰਿਨਾਨਤਿ ਸੇਅਨੁਦੁਆਰੇ
 ਅਸਮਾਇਤਿ ਸਮਾਕਰੁ ਭੁਭਾਨੁ ਦੇਵਾਕਰੁ
 ਬੰਧਾਕਾ ਭੁਭੁਸੀ ਯਾਯਾਪਦੇ ਪਿੰਗਸੀ ਤਿ
 ਦੇ ਤਿੰਦੁਆਪਾਏਗਯੀ ਮੀਪਕਰੁ ਤੁਰਿਯਾ
 ਕਤਿ ਦੇਸਿਨਿ ਦੁਗਾਧਾ ਦੁਤੁ ਦੁਗਾਧੁਕੁ
 ਨਦੀਹਰਿ ਰਮਯਾਯਾਕਰੁ ਮਾਗਾ ਦੁਆਯੋਧਾ
 ਦਿਨਾਸੇਈਭਏ ਸਿਨਿਥਿ ਸਹਿਯਾਕਰੁ ਤੁਰੁ
 ਮਾਨਮਾਇਯਾਮਿਚਤਗੇ ਮੁਠਿਓ ਚਢਤਿਭ
 ਗਾਗਾਨਾਇਯਾਨਤਿਕਰਿ ਮਾਨਾਯੋਧਾ
 ਤਗਨਸੇਯਾਏਕਪਰੁ ਗਵੈ ਸਗੈ ਦੇਸਾਈ
 ਸਾਖਿਕੁ ਗੇਯਾ ਪਾਸਾਯਿ ਸਿਰੁ ਰੁਤੁਕਰਿ

ਨਕਤਗਾਤੋਲਾਇਤਪਤਿਨਾਨਾਗੈਗਏ
 ਲਿਤੁਮੇਹੁਚਿਨਾਇ। ੧੦ ॥ ਗੋਗਤਿਤਿਨਾਨਾ
 ਰੀਤੇਈਚੇਪੁਰਾਇ। ੧੧ ॥ ਦਸਤੁਰੁਰੁਚਿ
 ਮੀਸਿਓਲਿਤੁਲਾਇ। ੧੨ ॥ ਜੇਜਾਗੈਕੁਮਾਸਜੀ
 ਸੇਸੀਏਬੇਪੁਰਾਇ। ੧੩ ॥ ਜੇਓਮਭਾਵੈਸੇਕੈ
 ਤਿਸਕਾਕਿਯਾਦਸਾ। ੧੪ ॥ ਸੀਨਾਮੇਪਿਮਨੁ
 ਯਾਪਦਾਸੇਸੀਏਤੁਹੀਮਹਿ। ੧੫ ॥ ਕੀਤਾਕ
 ਗੀਗੀਤਿਕਮਤਿਬੇਪਿਸਮਹਿ। ੧੬ ॥ ਸੀਨਾ
 ਸਹਾਰਤਿਪਾਈਯੋਮਾਮਗੀਯੋਪੀਯਾਇ
 ਲਾਇ। ੧੭ ॥ ਰੁਕਾਨੀਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਕਿ
 ਦੁਕੀਚੈਤਾਨਬਪੁਰਾਇ। ੧੮ ॥ ਸਹ

ਸਾਭਾਤਿਮਤੰਮਦੀਮੁਖੀਆਪਤੁਤਿਤੁ
 ਮਸਾਬੰਦਸਸਿਯਮਿਗਿਮਿਤੁਤਿਤੁ॥੧੪॥
 ਜਾਦਿਜਾਗਤਿਗੁਮਹੀਆਦਤਿਹੀਮਿ
 ਓਮੇਲਾਆਵਤੁਓਹੀਨਜਰਿਕਰਹੀ
 ਪੁਨਾਹੀਘੇਲਾ॥੧੫॥ਤੇਤਾਭਰਕਗਸਤੀਦ
 ਏਤੁਸਿਯਾਵਿਸਾਭਾਸਿਨਿਦੇਖਿਯਾਤੁਖ
 ਮੁਖਤਏਤੁਏਮਾਇਆਤਾਭਾ॥੧੬॥੧੭ਜੇ
 ਜਾਮਮੇਈਤਏਸਿਨਿਹੀਨਿਯਾਨਾਹੀ
 ਨਾਮੁਆਥਾਤੁਮਾਈਆਪਦੈਵਿਓਮਾਏ
 ਮਾਗਮੁ॥੧੮॥ਐਨਾਮਮਾਤੁਕਮਾਈਮਹਿ
 ਜਾਕੀਪਾਰਿਥਸਾਇਆਵਿਨਾਮਸਾਭਾ

ਦੁਬਾਰੇ ਮਗੀ ਐ ਪਵਿਤਾਈ ॥੧੮॥ ਗੈ ਨਗਨ
 ਤੇਤੁ ਨਦੀ ਸਿਨਾ ਪਵਤਾ ਯੁਪਾਇ ਸਪਿਸ
 ਰਮਤਿ ਖੋਲ੍ਹੈ ਨਾਤਿ ਮੁਖਿ ਨਾਥਾ ॥੧੯॥
 ਏਕਾ ਗਿਰੀ ਸੇਈ ਭਏ ਜੇ ਚਾਹਿ ਉਗਰੈ ਕੈ
 ਫਿਲਾਸੁ ਪੁਰੀਆ ਤਓ ਕੀਵਤਾ ਨੂੰ ਗੰਗੁ ਮਾਲ
 ਫਿਲਾਸੁ ਕਾ ਯੁਗੁ ਰਾਗੇ ਏਕਾਈ ਸਿਨਾ ਮਾਨਿ
 ਉਠਿ ਆਨਾ ਭਾਤਾ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਤਭਏ
 ਸਿਨਾ ਕੇਇ ਆਹਿ ਰਿਝਾ ॥੨੦॥ ਕਾ ਕਾ ਯੁਗੁ ਮਾ
 ਯਾਦਿ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਯੁਗੁ ਸਿਤਥ ਤਾਨਾ
 ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਏਕਾ ਨਾਨਕੀ ਨਿਸੰਤਾਨਾ ਮਾਤਾ ॥੨੧॥
 ਨਾਮੁ ਨਾਨਕੀ ਨਿਸੰਤਾਨਾ ਨੇਤਰ ਕਰਿ ਅੰਤ

ਕੇਗੇ॥ ਨੂਹੁ ਬੇਅਥੁ ਤਾਖਟਿ ਆਯਾ ਪੁਰੁ
 ਆਪੁ ਦੇਸੇ॥ ੨੩॥ ਸੀਮਾ ਮਹੰਤ ਮੁਦਮੰਤੁ
 ਮੰਤ੍ਰਿਤਾ ਬਾਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪੁਦਇ ਸੁਆਮਿ
 ਚਾਈ ਦਰਬਾਰਿ॥ ੨੪॥ ਨਾਨਾ ਪੀਕੇ ਸੁਮਰ
 ਪੀਸੁ ਭੁਜੀਆ ਅਯਕ ਬੁਝਾ ਆਇਆ ਬੰਧ
 ਨਾਨਾ ਪੜੈ ਆਤਿ ਦੇਵੁ ਭਿਆਨੀ ਤੁਲਾ॥ ੨੫॥
 ਵਠੈ ਜੋ ਠੀਕੁ ਨਦੀ ਸਿੰਧੁ ਨ ਭਯ
 ਦਾਵੈ ਨਾ॥ ਭਿਯੋ ਭੁਯੋ ਮਗੁ ਦਾਈ ਆਥਾ
 ਰੇ ਪਰਿ ਭੁਭਿਤੁ ਆਯਾ॥ ੨੬॥ ਭੈ ਭੈ ਭੈ ਭੈ
 ਦਿਨਾ ਵੀਸਿ ਸੁਰਿ ਨਾਨਾ ਦਾਹੁ ਕੇਗੇ ਥਾਥਿ ਅਸ
 ਤੇ ਭੁਕ ਨਦੀ ਕੇਹੁ ਭੁਕੁ ਮੁਕੇਗੇ॥ ੨੭॥ ਆਯਾ

ਏਕਸੇਈਭਏਲਿਸਿੰਘਮਭਿਨਤਵਿਰੇਪਤੀਇ
 ਆਲੈਐਵਿਭਾਭਇਆਸੇਆਪੁਨਸਮਯੋਗੇ॥੨॥
 ਆਹਯਆਹੁਤੁਮੁਖਾਹਿਏਚੇਤਹਿਭਿਭੁਨ
 ਆਤਾਨਿ॥ਗੁਰਸੇਵਕਰਿਪਈਐਫੁਈਐ
 ਅੰਭਿਨਿਦਨਿਅਟੀ॥ਯੋਯਗੀਵਰਿਗੁਰਸਿਭੁ
 ਸਿਸਕਾਅਫਗੁਰੁ॥ਏਕਵਿਕੇਲਾਨਾਯਾ
 ਨਹਿਰਿਸੈਪੁਤਤਾ॥੩॥ਤਥਕਾਨੀਤਕਾਨੀ
 ਬੇਲਿਆਸੇਨਾਕਵਦਹੇਦਮਇਜਨਹਿਤੁਮੁ
 ਸਾਹਯਾਨਥੇਰਕਤੇਥਪੜਰੇਏਨਿਸਿਸ
 ਖੁਦਇਪਾਇਨਿਗੇਰਿਨਪਾਨਿਗੇ॥ਤਥਥਥਥ
 ਏਆਮਥਤੁਅਗਭਿਗਿਗਦਿਲਿ॥੪॥ਥੇਰ

(403)

[illegible]

ਤਥਾਇਤਕਮੀਰਹਿਸਾਸੀਅਭਿਸਿਸੀਖੀਚ
 ਵਿਕਥਾਥਾਪਪਤੀਪੁਆਗੀਤਿਨਕਉਜੋਪਾ
 ਦੇਤੰਗਸਥਾਸੁੰਗੁਮਸੈਮਾਨਜੋਥੇਤਨੁ
 ਕਾਨੀਨੀਸਾਥਹਿਮਤੇਨਕਮਕੈਦੁਪੁਪਦ
 ਮਤਮਾਦੁਏਗਾਸਿਅਮਤਿਰਨਮਕਉਪੁ
 ਉਸੀਹਾਤੁਰੁਏਗਾਤਿਤੁਰਿਨਿਪਥਤਉ
 ਤਮਨਿਪਤੈਸਿਵੈਕਪਹਾਕਸੀਤੋਤਨਕਾ
 ਸੀਉਥਹਸੀਅਪਿਧਿਗੁਹਾਤਕਉਜੋਮਤ
 ਨਿਥਤਸੀਲੋਤਥਾਨੀਰਗਗਾਤਾਥਾਪੁ
 ਉਸਨਿਥਾਕੀਅਕੀਤੇਸਿਨਾਗੁਨੀਰੇ
 ਤਾਸਿਥੰਪਿਨਾਥੀਅਭਿਗਿਤਥਕਤੁਰ

सिद्धादिममल्लदोडिउदिनिउमनिवे
 पण्डितामेष्टद्वेनानवउसउसिप
 नानाउवपीमपतलीमैममिमाजी
 मसीदगिमावेमुवमद्विउरेगामु
 ददिविउवविममामुपीद्वेगामउववव
 वेदिमाममवद्वामुगुतिमैगद्विगामः१८
 लवममसगुउउमपेसिउउउम
 वुनवगुगामवववीवगीमुउवेमैव
 मवद्विगामामद्विगाममुवमेवम
 उउवीवद्विगामामममममुद्वि

तगष्टागिठउंमरिण्डेचरिचि
 गण्डित्तपिमगपरगधिगदगावमो
 मउरमउगीगागधिगधिगाण्डुमवम
 गरुमुमदरउवधीगावामवगेनगमउ
 मरगउदवगेमवधिगिगागागे
 गेवीवगवगीमगरीचुगिगउदग
 धरधधउमचुधधीगगण्डेवे
 तगिधेपाकागगवधुगेउतरताउ
 गउगेकगपठिधकागानधधधै
 उमधधधैधैगिगाउधकागउकग

ਅਤੈ ਪੀਰ ਪਤਾ ਲੀਐ ਅਹਿਰਿ ਸਤ ਪੇਸੀ ਕੀਤਾ
 ਪੈਰਿ ਤਮੋ ॥ ਏਹੁ ਤੁਕੁ ਹਿ ਨਹਿ ਪਦੈ ਪੁ
 ਤੈ ਵੇਖੈ ਚਹੁ ਤਾਕਾ ਬਾਬੇ ਦੀ ਪੁਸੀ ਹੋਈ
 ਭੁਖ ਹੁਰ ਵੇਰੇ ਗੈਯਾ ਪਰਿ ਆਇ ਬਿਗੁਰੁ
 ਏਹੁ ਤੁਕੁ ਭੁਰਸੀ ਪੰਜ ਦੀ ॥ ਬਾਬੇ ਗੋਰਖ
 ਹਰਿ ਜੀ ਗਇਆ ਭੈ ਸਿਧਾ ਤਿ ਹਾਸਿ ਪਾ
 ਪੁਛਣਾ ਕੀਤਾ ਜੇ ਤੁਕੁ ਭੁਖਿ ਪਰੀ ਗੈ ॥ ਤਬ
 ਬਾਬੇ ਭੀ ਅਖਿਆਨਾ ਨੁਕਾ ਪਰੇ ਹੋਇ
 ਤਬ ਭੁਗਸੀ ਹ ਸਿਧਾ ਆਸ ਦਿਕਸਿ ਬੈਠੇ
 ਤਰੁ ਹ ਸਿਧਾ ਅਖਿਆਨਾ ਭਗਤੁ ਰੁਝਾ

(409)

ਮਾਹੁਕਵਦਾਸੁਆਉਸੁਖੁਕਾਉਉਆਰਦਿ
 ਹਮਾਰੀਉਉਸੇਤਸਨਾਥਾਹਿਤਾਭਾਵਉਵੈ
 ਸੁਉਕਭਭੀਐਥਾਐਵਭਾਵੁਉਕਭਭਾ
 ਤਾਨਾਨੁਕੁਥੈਸੁਖਿਥੈਗੀਰਿਭਾਤੁਮ
 ਗਭਉਆਪਪਦਿਪਦਿਥੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਗੀ
 ਐਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਗਾਏਸਾਮਭਕਾਭਏ
 ਉਕਮਿਸਿਧਏਨਾਨਕਸਰਗਜਾਏਆਭ
 ਸਦਿਥੈਸਦਿਧਿਰੁਨਾਨਕੁਭੈਸੀਗੁਰਮ
 ਤਿਪਇਆਗੁਰਮਖਿਥੈਭੈਆਪਿਪਦੇਸੁ
 ਚਿਸਚਿਸਮਾਇਆਭਉਗੀਆਸਗੁਰੁ

ਤਰੁਕੀ ਐਕਿਉਕਰਿ ਪਾਈ ਐ ਪੈਗਾ ਚਗਪੁ
 ਬੈਲੈ ਆਉ ਪੁਨਾ ਕਰੇ ਹੁਸ ਚਾਈ ਚਾਉ ਲਾ
 ਪੈਲਾਥੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਤਿ ਸੁਰਿ ਆ
 ਉਤਰੁ ਚੀਜੈ ਸਚ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਪਰਗਭੁ
 ਭੁਭੁਕਿ ਆਥੈ ਸੁਣੁ ਚੀਜੈ ਆਸੈ ਸੇ ਸਾਹ
 ਮਹਿਕ ਮਾਹੁ ਨਿਗਾਹੁ ਮੁਮੁਗੁ ਨਿਸੇ
 ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਰਵਸਾਗੁ ਰੁਤ ਗੀਐ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਗਹਿਇ ਕੰਠਿ ਇਕੋ ਮਹਿਦ
 ਸਿਧਾ ਆਸਾ ਮਹਿ ਨਿਗਸੇ ਆਗਮਾ ਮੇਰ
 ਹੁਦੈ ਪਿਥਿ ਪੈਣਾ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਸੈ ॥ ਪਾਪੁ ਭੁਖੁ

ਅਤਥਸਿਧਾਪਿਯਾਨਾਦਿਤਾਪੰਜਸੇਰਾਕਾ॥
 ਤਾਥਾਥੈਪਗਤੀਦ੍ਰਿਪ੍ਰਿਯਾਨਾਤਥਸਿਧਾਨਾ
 ਦਿਗਿਗਣਿ॥ਤਥਸਿਧੀਮਾਥਿਯਾਤੁਰੁਦ੍ਰੇਖੁ
 ਰੈਦਿਪਾਨਾ॥ਤਤੁਰੁਥਥੈਯਾਥਿਯਾਨਾਤਾਨਾ
 ਏਨੀ॥ਜੇਤੁਰੁਦ੍ਰੇਖੁਗੁਰੇਤਾਨੇਖਤਗੇਤਥ
 ਸਿਧਾਨਾਪਤਾਥਾਨਾਨੇਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਿ॥ਜਿ
 ਸੇਮਿਗਗਫਾਨਾਭੁਤਾਈ॥ਰਿਸਿਮਿਲਾਨ
 ਨਾਈ॥ਜਿਸੇਮਾਗਿਨਿਤਕਾ॥ਰਿਸਿਵੇਪਰਥ
 ਨਾਈ॥ਤਥਥਾਥਵਿਸਮਾਦ੍ਰੁਮਾਗਦ੍ਰਿਸਿਯਾ
 ਦਿਗਣਿਯਾ॥ਤਿਤੁਮਾਤਿਸਿਸੈਯੁਰੁਕੀਤਾ॥

ਮਲਿਕੁ ਪਤਿਗੁਮਗਨਿ ਤਿਏ ਘੁਰੁ ਕੀ ਪਤਿਰਾ
 ਸਾਕੁ ਕਈ ਸਾਗਲੇ ਰੁਪਘਾ ਕੀ ਕਹਿ ਪੀਏ
 ਪਗਤੀ ਭਖਿ ਚਾਹਾਈ ਪਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਬਹੁ ਤੇ
 ਯੀ ਪਿਛੈ ਦੇਵੁ ਚੜ੍ਹਾਈ ਏ ਏਰੁ ਦੁਖ ਮਾ
 ਏ ਨਹੀ ਸਰ ਮੈ ਨ ਭਖਿ ਚਾਹਾਈ ਕੇਤਾ ਤਾ
 ਤੁਏ ਮਾ ਨਿਮੀ ਕਹਿ ਕੀ ਭਿਯਾ ਪਿਕਾਈ
 ਜੇ ਦੁਖਾ ਨਿਬੁ ਤੇ ਦੁਖੁ ਤੀ ਦੇਵੇ ਕੇ ਮਾਈ
 ਨਾਨਕ ਨ ਕਹਿ ਕੇ ਸਿਮੁ ਭੁਪਿ ਸਿਮਾ ਮਦ
 ਭਿਯਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਤੀ ਮੁਹ ਕਾਏ ਸ
 ਚਾ ਨਿਛਤ ਮਾਈ ਤਬ ਸਿਥਿ ਮਾ ਦੇ ਮੁਖ
 ਕੇ ਮੁਖੀ ਤਾ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਹਿ ਮਾਮਾ ਰਿਪੁ

ਮੁਕੁੰਦਾਦਸਾ ਤਿਤਮ ਹਰਿਸ ਬਦੇ ਹਰਿ
 ਹਰਿਗੁਰੁ ਜੀਵਿ ਰਿਸ ਸਦਾ ਪਦੀ ॥ ੧ ॥ ਕਦ
 (ਹਰਿਸ ਬਾਨੁ ਜੇ ਕਥਾ) ਹਰਿਗੁਰੁ ਸ
 ਬਦਿ ਤਿਤਮੁ ਮਤਿ ਹਿੰਗੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਥਮੇ
 ਗਰੁਦੁ ਸਤੇ ਹਰਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖਾ ਪੁਰਖੁ
 ਬਿਓਲੁ ਰਿਸਾ ਰੇ ਸਾਨੁ ਹਰਿ ਪਰਕਾ
 ਰੁ ਹਰਿ ਪਰੇ ਗਾ ਸਹਿ ਰਿਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਮੁਗੇ ॥ ੧ ॥ ਹਿੰਦੁ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਸਹਿ ਰਿਸੁ ਰੁ
 ਕੁਰਮੁ ਪੁਰੀ ਨਿਰਚਲੁ ਨੀਰੁ ਰੁ
 ਸਿਉ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਹਿੰਦੁ ਗੁਰੁ ਰਿਗੁ

ਆਇਆਇਆ ਮੈ ਥੇਤਾਉ॥੨॥ ਗਿਰਤ ਪਰ
 ਗਗਨ ਆਰੁਤ ਗੋਗਦਿ ਸਮਿ ਪਦ ਪਦ੍ਮਿ
 ਗੋਗਾਇਆ ਮੁਹਿ ਬਿਬਰਤ ਯੁਕੁਤੇ ਚਾਮੁ
 ਰਸਿ ਮੁਖਿ ਬਿਬਰਤਿ ਮੇਥੇਰਾ॥੩॥ ਤੀਰਥ
 ਬੇਰੇਰੇ ਯੁਗ ਪੇਖੀਆ ਆਯਤਿ ਲਕੁ ਮੇਰਪਾ
 ਕਉਤੀ॥ ਧੰਤਾ ਭੰਤੁ ਭੰਤਿ ਪਰਸਦ ਯੁਕੁਤੇਰਾ॥
 ਗਦਾ ਕਰ ਗੰਗੇ ਮਗਾਯੋਯੋਗਾ॥ ਗੀਰਥਿ
 ਬਗਾਤੁ ਕਰ ਯੁਕੁਤਿ ਦੁਪਸੁ ਪਰੇਤ ਯਾ
 ਯੋਰੇਰੇਰਿ ਸਿੰਦੁ ਮਗਾਯ ਪਸਗਦੀ ਮੈ
 ਪਸਾਗਾ ਬਿਮਿਰੁ ਯੋਰੇਰੇ ਮਗਾਯ ਕਰਾ॥

ਜਤਸਰਸਿਸਿਧਤਿਰਗਤਿਤਤੁਗਿਆਨਾਏ
 ਹਸਦਾਯਾਦੁਨਿਹਚਯੁਯਸਥਾਨਾ
 ਤਤਸੰਗਤਿਸਾਪਗੁਰੁਸੈਆਯਾਨੁਭੁ
 ਨਗੁਰੁਸਦਤਤਥਸੈਆਤਤਭੁਕੁਮੁ
 ਸੇਗਨਾਹਿਤਿਯਾਯਾਦੁਨਾਨਿਮਿਤਤਾ
 ਹਿਤਿਤਾਤਤਸਦਾਯਾਨਿਤੁਯਾਨਾਹਦ
 ਯਥਾਗੇਯਾਭਗਤਿਥਸਤਿਕੀਰਤੀਨਿਯਾਧਾ
 ਗੇਆਪਾਭੁਯਸਕਾਨੁਤਾਨਪਾਗੇਰਦਾ
 ਕਰੈਤਾਕਾਥਾਯੋਗੇਕਰੈਸਿਧੁਰਿਯਾਕ
 ਗਾਨਿਹਚਯੁਥਾਨਸੇਗੇਤਗੇ॥੮॥੧॥

ਤਬਸਿਧੀਯਾਦੇਸੁਆਦੇਸੁਰੀਤਾ॥ਤਬਥਾਥ
 ਬੀਯਿਆ॥ਆਦਿਪੁਰੁਕਉਆਦੇਸੁ॥ਤਬ
 ਗੁਰੂਥਾਥਾਪਰਿਯਾਇਆ॥ਆਗਿਆਪਰਮੇ
 ਸਗਕੀਤਈਸੇਇਕੁਸਿਖੁਸਤਿਤਾਯਾਥ
 ਤੁਹਦਿਉਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪੋ॥ਅਤੇਹੁਰਸਾਗ
 ਖਤੁਰਦਗਗਾਨੁਮੰਨੈ॥ਅਤੇਉਸਸਿਖ
 ਦੇਨਾਨਿਸਤਖੇਰਗੀਕਗਨਿ॥ਤਿਹਦੁ
 ਦੇਮਹਲੈਗੈ॥ਤਿਸਦਾਪੁਰਾਗੀਯਯ
 ਗਏ॥ਤਬਇਕਦਿਨਿਉਹੁਸਿਖੈਬੈਠਜਾ
 ਪੁਪਦੁਰਥਾ॥ਤਬਗੁਰੂਮੰਦਰਿਕੀਸਦਿ

ਆਸੁਇਕਰਿਪੁਇਆਜੇਹੁਮਥਦੁਖਿਸ
 ਦਾਹੈ॥ਤਥਉਤੁਮਿਖਬੀਹਿਯਾਯਾਅਖਿਉਸੁ
 ਜੀਹੁਮਥਦੁਗੁਰੁ॥ਨਾਨਕਦਾਹੈ॥ਤਦਾ
 ਹੁਗੁਰੁਅੰਗਰਜੀਉਸਮਿਖਦੈ॥ਅਹਿਹ
 ਸਿਅਹਿਯਾਯਾਅਹਿਪੈਗੀਪਹਿਯਾਦਸ
 ਨਦੇਖਦੇ॥ਯੇਹਥਹੁਪੈਹੁਪੁਪੁ
 ਤੇਰਿਮੁਦਿਅਯਾਗੁਰੁਗੁਰੁ॥ਗਾਥਪਦਿ
 ਦਯਾਕਰਦਿਆਵੈ॥ਭੀਤੇਮੰਜੈਪਯਾਯੇ
 ਗੋਤਥਹਿਕਦਿਹਿਗੁਰੁਅੰਗਰਜੀਪਿਦਿਯੈ
 ਗਭਿਗੇਯਾਜਾਨੇਖੈਤਾਸੁਹੈਥਸਤਪੈਪਥੈ

ਟਸਤਾਇਕਦੀਠੈ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੀਥੇ। ਅੰ
 ਵੀਤੀ। ਜੋਜੀਏਹੁਕਉਤੁਥੀਪਤਸਾਠ। ਤ
 ਬਥਾਥੈਆਖਿਆ। ਅੰਗਦੇਹੁਰੁਗਾਥੀ।
 ਸੋਯਠੈਦਿਹੁਤੈਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿ।
 ਦਿਖਾਏ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੁਪੈਰੀਪਇਆ।
 ਤਬਅਗਿਆਪਸੇਸਰੀ। ਅਗਿਆਇਰਦਿਨਿ
 ਬਾਥੇਕਾਪੈਰੁਤਲਰਾਥਾ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੁ
 ਦੇਖੈਤਾਕਈਜੀਅਪੈਗਾ। ਅਗਿਆਇਰਦਿਨਿ
 ਨਿ। ਤਦੁਗੁਰੂਮੰਗਦੁ। ਅਗਿਆਇਰਦਿਨਿਸਾਧਿ
 ਉਪਦੇਸ਼ਾ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੀਜੀਤੀਜੀਤੀ

ਤਖਮਾਤਾਸੀਚੁਪਕਹਿਗੀ॥ਤਖਥਾਥਾਸੀਰਾਇ
 ਸੁਤਾ॥ਤਖਗੇਸੇਈਕਦਖਤੁਫੁੰਗਾ॥ਤਖਬੰਦ
 ਲਗੀਰਾਗਦੁਇ॥ਤਖਥਾਥੇਦੇਰਗਦੁਜੀਤ
 ਨਾਹਿਰਾਇ॥ਸੁਆਰਦੇਰਾਹਿਰਾਥੇ
 ਥੈਤਾਥਾਥਾਸੀਸਮੁਦੁਇਓਪਰਾਭੈਸਿ
 ਪਰਾਥੇਓਥਾਹਿਪਾਕਾਦੇਰਾਭੈ॥ਕਰਦੁ
 ਭੈ॥ਤਖਮਾਤਾਭੀਯਾਹਿਗਈ॥ਤਾਮਾਮਾਥਿਓ
 ਸੁਨਾਨੁਰਾਥਿਯਾਭੈ॥ਤਖਬੰਦੀਯਾਥਿ
 ਓਸੁਨਾਨੁਰਾਥੈਥੈਯਾਭੈ॥ਮਾਤਾਸੀਸਮੁ
 ਦੁਇਓਪਰਾਭੈ॥ਤਾਮਾਤਾਥੈਦੀਰੇਗਾਯਾ

ਮਸਿ॥ ਅਖਿਉ ਸੁਏ ਭੀ ਲਗੀ ਮਸਕੀ ਆ
 ਕਰਿ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਜਾਗਿਆ ਤਮਾਤਾ ਅਖਿਆ॥
 ਥੇਏ ਭੀ ਗੇਲੀ ਲਗੀ ਮਸਕੀ ਆ ਕਰਿ॥
 ਆਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਸੁਮੰਦ੍ਰ ਦਿਖਿ ਪਰੁ ਤੇ॥ ਤ
 ਬ ਥਾਥੇ ਅਖਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਮਾ ਲੀ ਗੇਲੀ
 ਦੇ ਅਖਿ ਐ ਲਗਣਾ ਹੀ॥ ਤਬ ਥੀ ਕਮ
 ਲੀ ਤੇਗੀ॥ ਪੁਰੁ ਰਸਕੈ ਸਰਕਾ ਸੰਗਤਿ
 ਲੀ॥ ਤਬੋ ਕਬਹੂ ਤਨਾ ਓਪਰੀ ਕਰੇ॥ ਤ
 ਰੁਮਾਗਿ॥ ਅਗਿ॥ ਰੇਖਾ ਪਾਥੁ ਮਾਇਗਿ॥
 ਥਾਥੇ ਪਾਸਿ॥ ਤਾ ਅਖਿਉ ਸੁਥੁ ਤਪਸਾ
 ਕੀ ਤੇ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਅਖਿਆ ਰੇਖਾ ਪਾਥ

ਅਸੈ ਕੈ ਏਹੈ ਗਾਤਾ ਅਪੇ ਦੇ ਪੁਰੈ ਤਥਾ
 ਜੀਥਾ ਹਿ ਆਇਆ ਤਾਏ ਕ ਨਾਉ ਪਰੀ ਕ ਖਿਛੇ
 ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੈ ਤਾ ਆਇਆ ਨਾਇ ਪਰਤੀ ਪੇ
 ਸਿਆ ਕੀ ਏਹੈ ਤਥਾ ਬਹੁਤਾ ਏਕ ਪੈ ਸੇ ਲੈ ਕਰਿ ਉ
 ਹਿ ਆਇਆ ਜੇ ਆਗੈ ਜਾਵਨਿ ਤਾ ਪਈ ਏ ਪਏ ਹੈ
 ਨਿਤਾ ਬਹੁਤਾ ਏਕ ਪਈ ਏ ਲੈ ਕਰਿ ਉਹਿ ਆਇ
 ਜਥਾ ਆਗੈ ਜਾਵਨਿ ਤਾ ਮੁਹੰ ਪਈ ਆਗੈ ਨਿਰਿ
 ਕੈ ਏਹੈ ਆਖੈ ਸੇ ਮੁਹੰ ਆਗੈ ਕਰਿ ਉਹਿ ਆਖੈ
 ਆਗੈ ਤਥਾ ਦੁਇ ਸਿਖਾ ਨਾਇ ਗੈ ਤਾ ਤਥਾ ਆਗੈ ਜਾਵਨਿ
 ਤਾਇ ਕੁਝ ਪਈ ਸੇ ਤਿਸ ਕੇ ਏ ਪਰਿ ਚਾਰਿ ਚ ਗਿਰ
 ਆਗੈ ਹੈ ਨਿ। ਅੰਤ ਚਾਰਤਾ ਸੁਮੁਖ ਸੁਤਾ

ਪਇਆਹੈ ਪਹੁੰਚਹੈ ਪਵਾਸੁਆਵਦੀਹੈ
 ਤਬਥਾਥੈ ਬਚਹੈ ਵੀਤਾਅਧਿਓਮੁਕੈਈ
 ਹੈਜੇਇਹਨੁਭਧੈ ਤਬਦੁਸਰਸਿਖਜੋਥਾ
 ਸੋਭੈਨਿਮੁਤੋਧਰਿਕਰਿਖਕੁਸੁਟੀਥੁਕਾ
 ਸੁਦਿਕਰਿਚਲਦਗਤਿਅਗਤਥੈਕੁਕੁਮੁ
 ਗਤਅਇਹਤਿਅਗਤਥਥਚਹੈਕਰਿਜਾਇ
 ਖੜਾਗਤਿਅਗਤਅਧਿਓਮੁਜੀਸਿਸਦਲਿਤੇ
 ਮਹੁਪਾਈਤਥਥਚਹੈਓਇਆਪੈਗਾਇਨਿਮੁ
 ਹੁਪਾਵਣਾਜਬਕੁਕੁਮੁਗਰਚਾਰਹਉਠਾਏ
 ਤੰਗੁਗਾਨੁਸੁਤਾਪਇਆਹੈਤੰਗੁਕੁਕੁ
 ਕਾਥਚਹੈਓਇਆਜੇਅਕਤੇਕੁਕੁਮੁਕੈਈ

ਜੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗਤ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
 ਆਗਿਆ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ
 ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
 ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
 ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
 ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
 ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
 ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
 ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ

ਏਹਿ ਜਾਹੀ ॥ ਆਖਾ ਬਾਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ ਧੋਤਾ ਅੰਧੈ
 ਨ ਮੁਹਿ ਸਾਹਿਬਾ ਨ ਤਿ ਮੁਹਿ ਤੁ ਨ ਓਹਾ ਗੁਰੂ ॥
 ਜਾਹੁ ਮੁਹਿ ਜਾਹਿ ਵੈਠੈ ਪੈ ਪੈਰੈ ਕਾਹਿ ॥
 ਸਿਥੈ ਬਹਿਸ ਮੁਹਿ ਭਾਏ ਭਿਥੈ ਕਹਿ ਨ ਚਹਿ ॥
 ਓਹ ਨਾਹਿ ਗਿਰਿ ਫੁਟਿ ਫੁਟਿ ਸੇਤੈ ਸਾਮਭਥੈ ॥
 ਓਪੈ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਸਾਮਭਥੈ ਥਾਥੈ ਥਾਥੈ ॥
 ਤੁਧਾਹਿ ਨ ਆਖੈ ਕਹਿ ॥ ਜਾਮਤਿ ਸਿਥੈ ਨ ਪਾਏ ॥
 ਐਕਹਿ ਏਹਿ ਫੁਟਿ ॥ ਸਾਮਭਥੈ ਥਾਥੈ ॥
 ਤੁਧਾਹਿ ਨ ਆਖੈ ਕਹਿ ॥ ਜਾਮਤਿ ਸਿਥੈ ਨ ਪਾਏ ॥
 ਚਰਤਿ ਨਾਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਜਾਮਤਿ ਸਿਥੈ ਨ ਪਾਏ ॥
 ਸਿਥੈ ਬਹਿਸ ਮੁਹਿ ਭਾਏ ਭਿਥੈ ਕਹਿ ਨ ਚਹਿ ॥

ਰਸਮਾਗੀ ਅਭਿਓਧੈ ਨਰਿ ਤੇ ਗੀਥ ਖਸੀਸਾ ॥ ਗਿ ॥
 ਤਥਾ ਕਰਿ ਨਿਪਰ ਸੇਸਰ ਕੀ ਅਭਿਯੋਧੈ ॥ ਜੋ
 ਮਖਦੁ ਮਥਹਵਰ ਮੁਲਤਾਨ ਕਾ ਪੀਰੁ ਮਸੀ
 ਤਰਭੁ ਅਭਿਯੋਧੈ ਏਰਗਾਹ ਕੈ ਦਿਨਿ ॥ ਤੁਰੰ
 ਦਲਿ ਕਥਹੁਤੁ ਨਿਯੋਧੈ ॥ ਨਮਾਜੁ
 ਜਾਹਇ ॥ ਤਦੁ ਮਖਦੁ ਮਥਹਵਰੀ ਕੀ
 ਅਭਿਯੋਧੈ ॥ ਅਭਿਯੋਧੈ ॥ ਤੁਰੰ
 ਗੁਕਰਇ ॥ ਤਥਾ ਤੁਰੰਗੀ ਨਾਪੁਇ ॥ ਅਭਿਯੋਧੈ
 ਏਧੀ ਹਸਾਨ ਮਭਿਯੋਧੈ ਜੋਗੈ ਸੇਰਿਓ
 ਏਧੀ ਤਥਾ ਮਖਦੁ ਮਥਹਵਰੀ ਅਭਿਯੋਧੈ
 ਦਿਓ ॥ ਤਦਿ ਦਿਓ ॥ ਹਥਤਿ ਕਰੈ ਵੀ ॥

ਤਮੁਗੰਦਾ ਮਾਧਿਅਾ ਸੀਏ ਪੀਰ ਸਾਭਾ ਮਤਿ ਮਿ
 ਹਰਿ ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਧੀਐ ॥ ਤਬ ਮਖਦੁ ਮਥਾ ਵ
 ਦੀ ਮਾਧਿਅਾ ਏ ਯੋਗ ਮਾਧੀਐ ਏ ਮਾਧੀਐ
 ਕਾ ਚੁਭ ਕਰੈ ਗਾਨਾ ਹੀ ॥ ਸਭ ਕੇ ਧੀ ਮਾਧੀਐ ਏ
 ਸਾਧੀਐ ॥ ਤਬ ਮੁਗੰਦਾ ਮਾਧਿਅਾ ਸੀਏ ਪੀਰ
 ਸਾਭਾ ਮਤਿ ਮਿਹ ਕਰਿ ਕੈ ਰਸੀਐ ॥ ਤਬ ਮਖ
 ਦੁ ਮਥਾ ਵ ਦੀ ਮਾਧਿਅਾ ਯੋਗ ਕਰੈ ਏ
 ਜਬ ਤਿਸ ਤਕ ਏ ਮਾਧੀਐ ਗਾਤਬ ਤਿਸ ਤਕ
 ਏ ਸਾਭਾ ਏ ਗਾਨਾ ॥ ਤਬ ਸਿਤਾ ਮਾਧੀਐ ਏ
 ਤਿਤਾ ਮਾਧੀਐ ਮਾਧੀਐ ਚੁਭ ਕਰੈ ਗਾਨਾ ॥

ਤਾਨੈ ਆਖਦੀ ਜੀਵੈ ਪਾਸਿ ਸਾਧਮੁ ਤੇ ਜਪੇ
 ਭਿਕਾਖ ਦੇ ਪਿਰਿ ਜਿਹੈ ਦੁਖ ਭਿਸਤੁ ਹਿਖ
 ਆਨਾ ਆਖੈ ॥ ਟਿਓ ਆਖਿ ਆਖੈ ਆਸਿ
 ਓ ॥ ਸੀਮੈ ਤਬ ਆਖਦੁ ਮਥਾਵੈ
 ਆਖਿ ਆਖੈ ਤੁਸਾਇਕਿ ਏਥੇ ਆਪ ਸਿਖ
 ਸਿਖਾਣੈ ॥ ਏਸੇ ਆਖੈ ਆਖੈ ਤਬ ਭੁਕਾ
 ਟਿਓ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ ਤਬ ਆਖੈ
 ਦੁਖ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ
 ਜੇਕਰ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ
 ਕਹਿ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ
 ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ

ਜਥਮਾਗੈਤਾਦੇਵਣਾਤਰੁਤੁਰੁਮਾਦੀ
 ਤਾਹਵੰਡੀਅਇਆਕੋਰੁਤੁਰੁਪਾਇਆ
 ਇਥੈਗਾਅਤੈਆਖਿਓਸੁ ਜੇਸੁਚੁਹੈਤ
 ਮੇਕਓਸਦਇਓਵੇਗਾਤਥਥਾਥੇ
 ਸਿਖਤੋਸਿਆਆਖਿਓਸੁਥਾਗਵਿਓਜੇਅ
 ਰਮੀਹੈਸੋਮੁਤਾਤਾਤੇਆਇਆਹੈਅ
 ਖਦੁਸਥਾਹਵਦੀਕਾਸੇਸਦਿਓਆਓ
 ਤਥਓਤੁਰੁਪਾਇਓਇਆਇਆਆਇਓ
 ਰਿਚਮਿਅਤਾਕਾਗਦੁਗੁਰੁਮੇਗਿਓਇਆ
 ਮਖਦੁਸਥਾਹਵਦੀਕਾਇਖਿਆਪਇਆ
 ਰਿਮਖਦੁਸਥਾਹਵਦੀਇਖਿਆਹੈਤੋਅ

ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਰਾ ਦਿਸਾਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕੀਰਤਿ ਕਾਇਮੁ
 ਬਖਸੈ ਬਿਖਿਸਾਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕੀਰਤਿ ਕਾਇਮੁ
 ਉਪਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਕੀਰਤਿ ਕਾਇਮੁ
 ਨਾ ਤੁਹ ਜਾਇ ਨਾ ਨਾ ਕਤੇਕੁ ਖਓ ਜਾਇ
 ਚਲੇ ਹਰੁ ਕਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਬਖਸੈ ਤੁਹ ਤੁਹ
 ਤੁਹ ਬਖਸੈ ਤੁਹ ਬਖਸੈ ਤੁਹ ਬਖਸੈ ਤੁਹ
 ਸੀਰਾਹੁ ਤੁਹ ਸੀਰਾਹੁ ਤੁਹ ਸੀਰਾਹੁ ਤੁਹ
 ਦਿਨਿ ਪੈਦਾ ਤਿਤੁ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਤੇਰਾ ਗਾਇ
 ਸੀ ਗਾਇ ਰਿਸੁ ॥ ੧ ॥ ਪਾਉਰੇ ਬਾਨੁ ਤੁਹ ਤੁਹ
 ਰਾਹੁ ਕੇ ਕੇਰਿ ਨਿਰਾਗਿ ਪਥੁ ਕੇ ਪਤੁ
 ਸਿਉ ਤੁਹ ਤੁਹ ਤੁਹ ਤੁਹ ਤੁਹ ਤੁਹ ਤੁਹ

ਵਿਲੇਪਿਅਸਿਅਸਾਸੋਬਾਨਾਓਭੁਲਾਭਾ
 ਦਿਨਬੇਤ੍ਰੇਸ਼ਵੇਤਭਿਅਪਗਭਾਭੇਲਾ
 ਕੰਤਅਸਾਤੁੰਗਾਏਅਏਲਬੇਸੀਅਸਿਐ
 ਗੀਏਫੁਰੁਮਸਕਰਿਲੇਦੀਤੀ ੨੨੬
 ਵਿਭਨਮੁਦੇਯੋਗੇਯੇਅਪਸਕਰਿ
 ਸੇਏਲਗੀਅਫਿਸਾਹੁਗੇਨਿਤਾਪੇਏ
 ਆਹੇਏਸਾਜੇਸਾਫਤਿਲੁਭੁਲੇਦੇਸੀਅਏ
 ਗੇਦਤਮੀਸੇਸਾਫਭਿਚਲਦਾਬੇਸਾ
 ਮਾਤੁਕਗੀਅਨਾਨਕਰਤੀਪੇਏਯੇਨਾਤੁ
 ਦਿਹਤੀਸਨਿਗੁਣਗਵਾਈਗੀਭੇਸਾ

ਅਭਿਗਨਾਨਾਥਾਥਿ॥੫॥ਤਬਭੁਤਮਾਦਮੀਤੁ
 ਨਤਾਨਗਇਆਤਦਭੁਤਮਾਦਮਭੁਤਮਾਦਮ
 ਦੀਆਪਦਿਯਾਮੁਗੀਦਾਨਾਇਥਾਹਰਿਯਾ
 ਇਆਨਾਗਭੁਤਮਾਦਮਤਦਭੁਤਮਾਦਮ
 ਤਬਮਾਦਮਭੁਤਮਾਦਮਪਦਿਯਾਮੁਗੀਦਾਨਾ
 ਕਰਦਿ॥ਤਬਮੁਗੀਦਾਪਦਿਯਾਮੁਗੀਦਾਨਾ
 ਭੁਤਮਾਦਮਤਬਮਾਦਮਭੁਤਮਾਦਮਪਦਿਯਾ
 ਭੁਤਮਾਦਮਪਦਿਯਾਮੁਗੀਦਾਨਾਤਬਮਾਦਮ
 ਤਾਨਾਭਿਗਨਾਥਾਥਿਕੇਠਾਪਦਿਯਾਮੁਗੀਦਾ
 ਭੁਤਮਾਦਮਤਬਮਾਦਮਭੁਤਮਾਦਮਪਦਿਯਾਮੁਗੀਦਾ

[illegible]

ਸੀਵੈ ਅਯੈ ਗਧਿਵੈ ਪੈਗ ਪਹਿਯਾ ਤਦੁਪੁ
 ਗਦੁਗਦਿਖਿ ਪਥਹਿ ਤੇਈ ॥ ਤਮਗਥਤਿ ਸੰਗ
 ਤਿਦਿਖਿ ਪਥਹਿ ਤੇਈ ॥ ਤਬੋਜੇ ਕੁਭੁ ਬਥਾ
 ਦੁ, ਦੁਰੈ ਪਹਿਯੈ ॥ ਤਦੁਪੁ ਸੰਗਤੀਰਗ
 ਸਹਿਯਾਈਯਾ ਤਿੰਦੁ ਮੁਸਾਯਾ ਪਾਨਸਤ
 ਯਾਏ ॥ ਤਦੁਪੁ ਕੁਭੁ ਅੰਗ ਦੁਪਥਿ ਜੇ ਰਿਖਿ
 ਤੇਯਾ ਤਬਥਾਥੈ ਯਾਧਿਯਾ ਕੁਭੁ ਮੰਗਾ ਤਬ
 ਕੁਭੁ ਅੰਗ ਦੁਸੀ ਯਾਧਿਯਾ ਸੀ ਪਾਤਿਸਾਹਤੁ
 ਪੁਕਾਏ ਕਾਏ ਜੇ ਸੰਗਤਿ ਨਾ ਲਯਤੁ ਏਹੈ
 ਜੇਲਹਿ ਲਾਈਯੈ ਸੀ ॥ ਤਬਥਾਥੈ ਹੋਇਯਾ

ਗੁਰੂਮੀਰਾਨੁ ਸੇਤੋਸਰਕਾਸਤਾਥ ਖਸੀ
 ਤਬਗੁਰੂਮੀਰਾਨੁ ਪੈਗੀਪਠਿਆਉਤਮਹਰੀ
 ਸਬਦੋਤੋਇਆਗੁਰੂਮਾਧੁਦਿਹਿਮਃ॥੪
 ਤਿਪੋਤਿਸੇਦਕਸੰਗੀਗਤਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਥੇ
 ਸੇਦਕਸੁਖਦਤਾਪਾਥੀਪਥਾਪੀਸਭ
 ਸੇਦਕਕੈਰਾਗੁਰੂਗੀਕਾਹਰੀਭੀ॥੧॥ਕਈ
 ਸਿਲਕਪ੍ਰਤਿਸੇਵਾਇਆਹੁਕਮੁਹਰ
 ਗਕਾਸੇਦਕਮਾਨਿਭਾਇਆਸੇਈਕਮਾਏ
 ਸੇਸਾਹਿਥਤਾਏਸੇਦਕਮੀਤਰਿਕਾਹਰਿਮਾਹ
 ਭੀਭੀਭੀ॥੧॥ਤੁਧਾਸਹਿਥਸੁਭਵਿਪਿਨ

ਏਠਾ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਮੇਵ ਕਰਿ ਸੀ ਮਲੁ ਭੀਜੇ
 ਰੁਝਾਵ ਨੇਵ ਕਾ ਮੇਵ ਕਾ ਕਰ
 ਰੁਝਾਵ ਭੀਜਾ ਆਪੁ ਨੇ ਠਾਕੁਰਿ
 ਨੇ ਭੀਜਾ ਆਪੁ ਨੇ ਠਾਕੁਰਿ
 ਲਾਇਆ ਭੀਜੁ ਮੇਵ ਕੈ ਨਾਕੁਰੁ ਗਏ
 ਏਸੇ ਮੇਵ ਕਾ ਭੀਜੁ ਗੀਰੁ ਆਤਿ ਗਏ
 ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ
 ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ
 ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ
 ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ
 ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ ਭੀਜੁ

ਤਿਤੁ ਮਹਿਲਿ ਸਬਦੁ ਤੇ ਹਿਯਾ ॥ ਭਾਈ ਥੰ
 ਪ ਪਰਵਾਰੁ ਸਭਾਗੇ ਹੋ ਏਕਿ ॥ ਤਦੁ
 ਹੁਣੁ ਤੇ ਸਦਿ ਹਿ ਸਬਦੁ ਤੇ ਹਿਯਾ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਪ
 ਨੁ ਮੀਰ ਦਾਸ ਚਾਪਤਿ ਸਾਤੁ ॥ ॥ ਧੰਧੇ

ਹਾਇਆ ॥ ਭਾਤਿ ਪੁਨੀ ਪਾਈ ਭਗੀ ਸਾਨਿ
 ਮਰੂਪਤਿ ਚਾਇਆ ॥ ਸਾਨਿ ਪਤਿ ਚਾ
 ਇਆ ॥ ਹਿਯਾ ॥ ਭਾਇਆ ॥ ਹੁਣੇ ਥੰ ਸਭ
 ਚਾਕਇਆ ॥ ਤੇ ਸੁਖ ॥ ਭਾਇਆ ॥ ਚਾਇਆ
 ॥ ਪੋਸੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥ ਚਾਇਆ ॥ ਤੇ ਚਾ
 ਇਆ ॥ ਚਾਇਆ ॥ ਚਾਇਆ ॥ ਚਾਇਆ ॥ ਚਾਇਆ

ਰਸਚਾਪਤਿਸਾਹਿਬਿਜਗੁਪਧੈਯਇਆ ॥
 ਸਾਹਿਬਸਿਖਹੁਮੇਰੇਭਾਈਓਸਭਾਏ ॥
 ਪਇਆਯਾਕੋ ॥ ਸੁਭਾਵੈਸਮੁਹੁਸੇਖੈ
 ਜੈਨ ॥ ਸਾਹਿਬਸਿਖਹੁਸਾਹਿਬਿ
 ਮਾਯਾਹਿਗਦਿਗਤਿਯਾ ਸਚਕਾਸਿਗਤਾ
 ਏਹੋਗਾਸਚਸਿਗਤਾਇਓਰ ਯਾਪ
 ਯਾਪਾਰੇ ਤਕਾਮੀਤੁਨਪਾਇਯਾਯਾਇ
 ਯਾਤਿਨਕਾਸਯਾਤੁਭਇਆਰੈ ਇਕਸਾਨਿ
 ਸਿਨੀਪਿਯਾਇਯਾਯਾਯੋਰੇਯਹਿਓਸਾਹਿਬ
 ਪਹੁਕਸੁਸਯਹੁਏਹੋਗੇਜੈਓਤਿਸੁਭਾਵੈ

ਸਮਝਸੇਬੀਐਯੀਯੁਤੁਮੈਸ
ਗੋ॥੩॥ਨਾਨਕੁਨਾਬਾਬਾਜੀਐਜੋ
ਦੇਯਾਇਪਿਆਗਾ ਕਾਹਿਬਖ
ਰਈਐਰਦੁਸਗਲਾਬਿ॥ ਦੁ
ਦੁਸਗਲਾਬਿਕੋਗਾਯਾਮਸਮੇਰਮੁਖ
ਆਕਾਹਦਿਹੈਦਾਚੰਗਾਮੰਦਰਿਦੁਸੁ
ਭੈਨਾਹੀ ਦਿਉਤਾਨੁਏਦਖੈਦਾਇਖੈ
ਆਇਆਸਭਕੇਜਸੀਤੁਹਿਕਹੈ ਅਹੰ
ਕੋਗਾਨਾਨਕੁਨਾਬਾਬਾਜੀਐਜੋ
ਦੇਯਾਇਪਿਆਗਾ॥ ਤਖਸੀਗਤਿਯਗੀਸ

ਬਦੁਗਾਏ ਦਿਆਹੁ ਚੀਆ ॥ ਬਥਾਥਿਸ
 ਮਦਦੈ ਪਾਇਆਇਆ ॥ ਭਿਤਮ ਹਰਿਪੁਕਮੁ
 ਤੇਇਆਗਾਗਮ ॥ ਸਿਰੀਕੀਤਾਥਾਥਾਥੀਥਿ
 ਆਗਾਬਾਹੁਮਾਗਾਗਾਭਿਅਪ੍ਰਤੋਦਾਗਾਤਾ
 ਗਾਏਕੈਵ ਪਤਿਾਗਾਗੁਤਪਰੀਥਾਹੁ
 ਮਹਮਗਾਗਾ ॥ ਤੁਸੁਦਿਸਿਰਤਕਰੀਮਾਪੁ
 ਗਥਿਕਮਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁਪਸਰੀਮਾ
 ਦੇਹਿਸੁਤੁਤਾਗਾਹਰਿਰਚਨਾਤੇਗਕਿਯੁ
 ਗਤਿਮੇਗਹਰਿਬਿਨੁਪਜੀਨੀਵਾਪੁ
 ਗਥਾਤੁਦੇਹਾਗੇਰੇਹਿਨਬੇਲੇਗਾ ॥

ਅੰਤਿਤੁਪੀਤਾਗਰਾਗਰਿਗੇਤਿਗੇਗੀਪ੍ਰ
 ਤਮਨਿਕਰਮਸੁਕ ਨਾਨਕਪੰਥਾਨਿ
 ਹਲੇਸਾਪਨਿਤੁਸੁ ਮਗਪਾਮ॥
 ਥਾਥੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰਭਵੇਵੇਕਵਿ
 ਸਾਪਨਿਸਭਿਰਸੇਚਲੈਅੰਤਿਸਮਣਾਨਾ
 ਹਰਿਅੰਤਿਸਮਣਾਨਾ ਹਰਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰਭਸ
 ਸੇਹਲੀਗੇਗਾਨਵਪਰਥਾਪਿਮਹਾਨੁਪ
 ਰੁਝੰਚਾਨਿਸਪਰਥਾਸੁਮੁਗੇਗਾਸਭਤੇ
 ਤੁਮੇਗਪ੍ਰੀਤਮਨਿਸਿਥਾਸੁਰਿਗੇਗਾਦੇ
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪ੍ਰਭਚੈਵਥਾਥੀਪ੍ਰਕਵਿ

ਸਬਦਿ ਸੁਯੋਏ॥੧॥ ਤੁਸੁ ਦਿਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨੇ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਯਾਪੇਸਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਹਿਤ ਹੋਇ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਨਦੀ ਸੈ , ਭੁਧਰੀ ਵਿਸਾਗੀ ਹੋਇ
 ਲਿਖੁ ਭੁਜੀ ਵਗੁ ਲਗੇ॥ ਨਵੇ ਮੇਰੁ ਹੋਇ
 ਰਿਸੁ ਕੇਗੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਇ ਨਾ ਜਾਇ॥ ਭੁਧਰੀ
 ਹਰਿ ਰਹਿਤ ਵਿਸੇ ਭੋਇ ਪ੍ਰਵਿਤ ਸਗੀ॥
 ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਸੂਖ ਪਾਇ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਾਪੀ॥ ਸਾਵਰ ਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪਾਇ ਬੰਦੁ ਸੁਹਾਇ॥ ਸਜਾਨਿ ਮੇਰੁ
 ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਓ ਪ੍ਰੀਤ ਬਲੀ॥ ਹਰਿ ਮੁ

ਦਰਿਆਏਸਾ ਪ੍ਰਭਭਵੈਪਾਠੁਭੀਗੁਰੂ
 ਸਾਗੀਪਪਿਪਿਰਿਕੁ ॥ ਸੈਸਾਗਦਿਉਭਿ
 ਭਿੰਤਿਤਵਿਸਾਗੀਭ ॥ ਛਾਏਟਸ
 ਸੁਭਟੇਅਨਿਤਨਿਪ੍ਰਮੁਖਪਾਵੈ ॥ ੬
 ਹਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਦੀਕਰਿਰਿਪਾਪਗਿਯਾਵੈ ॥
 ਚੇਤੁਬਸੰਤੁਭਾਭਵਹਸੁਹਟੈਕੋਥਾ ॥
 ਯਹਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਿਸੈਪ੍ਰਭਪਾਗਿਯਾਹੁਕੈ ॥
 ਪ੍ਰਭਪਾਗਿਯਾਹੀਆਵੈਪਾਠਿਭਿਸੁਖਪਾਵੈ ॥
 ਥਿਗੋਬੋਹਪਤਨੁਛੀਜੈ ॥ ਕੋਕਰਿਅੰਥਿ
 ਸੁਹਦੁਬਾਏਰਿਭਿਦੁਪਾਠਿਕਿਸੀਜੈ ॥

ਰਵਰੰਦਤ ਭੁਗੀਗੀ ਰਿਉਨੀਵਮੁਰ
 ਮਾਏ ਨਾਨਕ ਦੇ ਤਿਸਰ ਸਮੁਖ ਪਾਏ ਜੇ
 ਹਰਿ ਦਰਪਾਨਿ ਮਾਨ ਪਾਏ ਪਾਮਾ ਮਾਹੁ ਏਸ
 ਖੁਤ 'ਸਾਖੀ' ਏਸ ਕੇ ਗਾਧਾਨ ਦੇ ਬੈਰਹਿ
 ਤਮਾ ਰਿਸਾਵੁ ਰਹਿ ਆ ਕੇ ਗਾਪ ਰਿਸਾਉ
 ਪਿਆਰੇ ਦੁਤ ਭੁਤ ਗੇਤੁ ਬਿਹੁ ਮਾਦੁ ਨਾ
 ਭੁਲੀਆ ਕਾ ਮਤਿ ਰਹਿ ਭੁਕੇ ਗੇਤੁ ਖੁਭਾਵੇ
 ਖਿਰਿ ਖਾਏ ਰਹਿ। ਦੁਰਿ ਨਾ ਜਾਨਾ ਮਾਤੁ
 ਮਾਨ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਾਪਦ ਨਾਨਾ ਨਾਨਕ ਦੇ
 ਸਾਖੀ ਖੁਤ ਪਾਏ ਸੁਗਤਿ ਸਬ ਰਿਮਾਨਾ

ਗਾਛਾਮਾਹੁਜੇਭੁਲਾਪ੍ਰੀਤਮਰਿਓ
 ਦਿਸੈਗੈਥਾਤਪਹਿਸਿਭਾਹਮਾਧਾ
 ਬਿਨਉਕਗੈਧਾਭਿ... ਸਿਰਾ

ਸਹੇਦੀਗੁਸਾਗੀਪ੍ਰਭਭਾਵ,
 ਪਹਿਰੈਥੈਗੈਗੀਆਵਏਹਿਤਭਾਵਾ
 ਨਿਮਾਣੀਨਿਤੀਪਹਿਭਿਨਰਿਓਧਾ
 ਦਿਸੁਖਮਗਯੀ॥ ਨਾਨਕਜੈਨਿਜਾਏ॥
 ਭੁਜੈਸੀਕਮਿਮਿਲੈਗੁਣਗਰਿਯਾ॥
 ਮਾਹਮਾਤੁਭਾਮੁਗੁਗਗਨਿਤਧੈ॥
 ਪਰਤੀਦਖਸਹੈਸੇਖਮਗਨਿਤਧੈ॥

ਅਗਨਿਰਸੁਸਬੈਮਗੀਐਧੈਧੈਭੀਸੋਰਿ
 ਰਤੁਨਿਭਗੋਗੁਧਿਰੇਵਦਿਯਾਪਾ
 ਤਾਕੈਟੀਡਾਵੈਮੰਤ੍ਰਬਾਗੇਅਦੁਗੁ
 ਰੁ ਰਾਗੀਦੁਖਯਾਗੈਸੁਖਤਿਸੁ
 ਸਚੁਸਮਾਯੋਗਾਨਾਨਕਸਿਸੋਨਹਿਦੁਮ
 ਧੁਰੀਆਮਰਤੁਰੀਦੁਪੁਰਨਾਯੋ॥੮॥
 ਸਦੈਸਿਸਰਸਮਾਪਯਦੁਹਸਹਿਰੁਤਿ
 ਯਾਏਆਮੈਮਨਿਤਨਿਸਹੁਭਾਏਪੁਰੁਪੁ
 ਰਦੈਸਿਸਿਧਾਏਪਿਰੁਪੁਰਿਨਹੀਯਾਏ
 ਮਗੀਐਭੈਵੈਦੁਮਨਿਚਮਰਿਭਗੈ॥

ਮੇਰਾ ਫਿਰੋਲੀ ਪਗੀ ਦੁਤੇਲੀ ਮਗੁਰੁ
 ਫਿਰਾ ਦੁਮੁ ਫਿਰਾ ਤਰਿਬਿ ਨਾਗੀ ਰੁਖੁ
 ਉਵੈ ਸੀ ਕਾ ਪਰੁਤ ॥ १ ॥ ਖਾਣੇ ਫਿਰਾ
 ਨਾਗਰ ਸਾਮੇ ਹਾਗਿ ਕੰਤੀ ਜੋ
 ਰਿਸ ਸਾਣੇ ਫਿਰਾ ਫਿਰਾ ਰੁਖੁ ਮਿਤੁ
 ਤਰਿਬਿ ਬਾਨਿ ਪਦੁਤਾ ਲਾਗਾ ਬਾਨੀ
 ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ਮੈ ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ਮੈ ਲਾਗਾ ਰੁਖੁ ਮੈ
 ਸਿਰਾ ਲੀ ਰਿਉ ਮੁਖੁ ਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥
 ਮੇਰਾ ਫਿਰਾ ਫਿਰਾ ਪਿਉ ਪਿਉ ਫਿਰਾ ਬਾਨੀ
 ਬਿਉ ਰੁਖੁ ਰਿਉ ਗਾਇ ਰੁਖੁ ਰਿਉ ਮੈ

ਮਛਗਣੇਗਸਾਹਿਮਸੁਤਰਵਿਨੁਤਰਿ
 ਰਿਓਸੁਪਪਾਈਐਆਗਾਕਪੁਛਿਚ
 ਏਓਗੁਗਾਪੁਏਜਾਪੁਤੁਤਰਜ
 ਏ, ॥ ਮਸੁਨਿਯਾਓਪਿਯਾਏਸਾਧ
 ਨਤੁਰਿਮੁਟੀਆਮਿਲੀਐਪੁਤਿਮਿਮਿ
 ਏਤੁਜੈਭਾਇਮੁਟੀਆਤੁਰਵਿਗੁਤੀਆਤਾ
 ਪਿਰਮੁਤੀਤੁਰਭਵਾਹਿਮਿਯੁਲੋਯਾਐ
 ਘਾਮਪਿਛੈਗੁਤਿਤਾਤਾਰੇਖਿਚਾਛੁੰਮ
 ਏਤੁਲੋਯਾਤੁਰਦਿਸਾਪਰਗੀਤਗੀ
 ਯਾਤੁਲੋਯਾਤੁਰਿਪਕੇਸੇਮੀਯਾ

ਨਾਨਕਾਸੁ ਨਿਸਿਐ ਫੁਪਿਯਾਹੇ ਸਉਹੁ

ਹੁਣੇ ਬਸੀ ਹਮ

ਤਰਿ ਰਿਹਤੁ ਪ

ਇਯਾ ਜੋ ਪ੍ਰਤਤਾਇ

ਮਾਸਾਸਿ

ਬਾਏ ਤੁਤ ਜਾਗਾਇਯਾ

ਸੁ

ਤੇਹਿ ਪਾਪਿ ਹਮੇਹਿ ਪਾਠ ਮਾਹੈ ਸ

ਹਸੀ॥ ਯੁਗੁਣ ਮਹੀ ਮਹੈ ਨ ਸੀ ਭੈ ਗੁਣ

ਮਹੀ ਤਾ ਮਹਸੀ॥ ਨਾ ਖੁਭ ਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ

ਪਰਿਥੈ ਹੋਯਾ ਜਹੁ ਭਿਨਾ ਜੀਆ ਸਾਨਾ

ਨਾਕ ਮਿਯਾ ਭੁਕ ਪਟੁਰ ਹੁਥੈ ਯਹੁ ਭੁਕ

ਪੜੀ ਪੁਟ ਸਾਸਾ॥ ੧੨॥ ਮੰਘਰ ਮਹੁ

ਲਾਹੜਿਯੁ ਲਾਹੜਿਯੁ ਸਿਮਾਵੇ ਘੋਰੁ ਵੰਡੀ
 ਘੋਰੁ ਵੰਡੀ ਮੈ ਪਿਰਾਨਿ ਪੂਰੁ ਭਾਵੇ ਘੋਰੁ ਨਿਰ
 ਘੋਰੁ ਚਤੁਰਸ੍ਰਜੁ ਵਿਧਾਤਾ ਚੰਦੁ
 ਜਗੁ ਬਾਇਯਾ ਗਿਯਾ ਪਿੰਘਾਨੁ
 ਲਾਹੜਿਯੁ ਸਿਮਾਵੇ ਪੁਰੁ ਭਾਵੇ ਘੋਰੁ ਨਿਰ
 ਗੀਤਾ ਨਾਨਕ ਵਿਰੁ ਵੰਡੇ ਸੁਰਿ ਮਾਨੁ
 ਪੁਰੁ ਗੋਲਾ ਨਾਨਕ ਮਾਪਾਨੁ ਪਿੰਘਾਨੁ
 ਭਾਵੇ ਘੋਰੁ ਪਿੰਘਾਨੁ ॥੧॥ ਪਿੰਘਾਨੁ
 ਕੈ ਵੰਡੁ ਬਿਰੁ ਮੇ ਮੈ ਬੈਠਾ ਘੋਰੁ ਨਿਰ
 ਮਾਨਿ ਤਾਨਿ ਸੁਰਿ ਮੁਖਾ ਮਾਨਿ ਤਾਨਿ

ਆਸਗੀਵਾਨਗੁ	ਟੀਗੁਮਾਣੀ
ਮੰਡਤਜੇਗਜਮੇਤ	ਜਪਦਿਪਦਿ
ਜੇਭਿਸਮਾਣੀਦ	ਗਾਨਮ

ਪਤਰਾਤੇਗਭਿਪਾਣਮਭਦੇ

ਗੰਗਿਗੈਗੰਗਿਗੰਗੀਗੰਗਿਗਿਭਿਪੀਤਮ

ਗੇਤੀ॥੧॥ਗੰਗਪਿਪਾਣੀਤੁਤਈਤੀਗ

ਤਰਿਜਾਨਿਗੰਗਾਸਾਨਮਹਸਿਮਿਐਗ

ਣਗਾਇਮੰਗਿਸਮਾਣੀਗੰਗਾਪੀਤਮਗੁਣ

ਮੰਗੇਸੁਦਿਪੁਰਬੀਵੇਤੁਪੁਤਾਵਾਸਗਿਨਦ

ਗੰਗਾਸੁਨਾਤਿਵੇਣੀਸੰਗਮਸੰਤਮਪ੍ਰ

ਰਸਮਾਣਾਪੁੰਨਦਾਪੁਜਾਪਯੋਸੁਰ
 ਰੁਗਰੁਗੁਏਕੋ- ॥ ਨਾਨਕਅਪਿਸੁ
 ਤਰਸੁਤਪਿਸਿ ॥ ਆਮਾਠਿਸਹਿਤੀਰਖ
 ਨ ॥ ਘਣਗੁਣਿਅਨਿਰਰਸਾ
 ਪ੍ਰੇਮਸੁਤਾਇਆਆਨਦਿਨੁਰੁਸੁਤਾਇ
 ਆਆਪੁਗਣਇਆਆਨਮੇਰੁਚਕਾ
 ਏਕਾ ਰਤਿਸੁਤਾਇਆਕਰਿਰਿਪ
 ਪਾਗਿਓਭਾਬੁਤੇਏਸਕਰੀਪਿਰਥਾਤੁ
 ਮਹਾਨੀਲਾਨਾਥਾਭਾਤਰੁਰੁਸਪਾਦਪ
 ਏਕਾਪਿਰਲੇਖੀਸੀਗੀ ॥ ਨਾਨਕਮੇਰਿ

ਲਈ ਗੁਰਮਤ ਪੁਰਿ ਦਰਸਾਇਆ ਨਗੀ ॥੬॥
 ਬੇਰਸ ਮਾਹੁਤੀ ਬਿਤੀ ਦਰੁ ਲੋਪਾਪੁਰੀ
 ਮੁਹਤਿ ਪਾਲਸਾਚੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਿ ਲੋ
 ਪੁਰਾਇ ਪਿਆਰੇ ਰਾਗ ॥ ੨ ॥ ੭
 ਸਭ ਬਿਪਿ ਜਾਣੈ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿੰਗ ਗਤਿ ਸਹਿ
 ਪਿਆਰੀ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ੧ ॥
 ਰਿਸੇ ਜਸੁ ਪਾਵੀ ਜਾਪਿ ਰਾਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿ ਸਿਰਿ
 ਏ ਪ੍ਰਾਤੁ ਮੁਹਿ ਦਰੁ ਬਿਰੁਸੇ ਹਾਗੇ ॥੧੭॥
 ਤਿਤੁ ਮਹਿ ਸਿਰਿ ਸਬਦੁ ਤਿਆਸਿ ਮੇਧੀ

ਤੁਥਾਗੁਰੂ ਸਿਧੀਆਤਰੁ
 ਪੁਤਾਅਖਿਅ ਅਸਾਤਾਰਿਆ
 ਯਾਹਿ ਤਥਾਗੁਰੂਥੇਇਅ
 ੫ ਯਾਹਿਥੇਤੁਗੁਰੂਕਿਅ
 ਕੁਤਿਅਗੁਰੂਕੀਨਾਹੀ। ਹਿਥੀਅ
 ਕਪੇਤੁਥਾਗੁਰੂਓਵਹਿਗੋ। ਅਤੈਗੁਰੂ
 ਗੁਰੂਜਪਹੁਗੈਤਾਜਨਮੁਸਦੇਗਾ
 ਤਥਾਤਿਰੁਮੁਸਾਯਮਾਨਾਓਪਗੀਕ
 ਲਗੇਆਖਣਿ। ਮੁਸਾਯਮਾਨਾਯਗੇਆ
 ਪਣਿਅਸੀਰਥਹੁਗੋ। ਅਤੈਤਿਰੁਯ

ਗੇਆਖਦਿਜੇਅਸੀਜਲਾਹਗੈ॥ਤਬਥਾ
 ਥੈਅਖਿਆਜੇਤੁਸੀਦੁਹਯਾਗੀਤੁ
 ਲਗਖਹੁ॥ਦਰਦੀਵਲਿਹਿੰਦੁ॥ਗੇ
 ਰਖਹੁ॥ਅਤੇਥਾਈਵਲਿਮੁਸਲਮਾਨ
 ਨਾਕੇਰਖਹੁ॥ਸਿਸਦੇਤੁਲਕੇਹਰੇ
 ਹਿਹਿਗੈ॥ਜੇਹਿੰਦੁਆਕੇਹਰੇਹਰਿ
 ਤਾਜਾਹਿਗੈ॥ਅਤੇਜੇਮੁਸਲਮਾਨ
 ਕੇਹਰਿਹੈ॥ਤਦਬਹਿਗੈ॥ਤਬਥਾਥੈਸੀ
 ਗਤਿਨੁ॥ਤੁਕਮੁਕੀਤਾਕੀਗਤਿਪੁੰਨੁ॥
 ਤਬਸੀਗਤਿਲਗੀਕੀਗਤਪੁੰਨੁ॥

ਗੁਗੁਭੀਪੁਰਬੀ ਮਹਾਯਾਨਾ ਜੈ
 ਪਰਿਕਾਰਿਯਾਖ ਰਹੇਕਾਰੇਇਥੀ
 ਹੁਸੈਹਾਮਿਦੁ
 ਗੀ॥ ਤੁਮਗਵਹੁਮੇ

ਗੇਰਿਰਤਭਵਸੇਰਿਯਾਨਾਹੰਭੁਵੀਜੀ
 ਤੁਮੇਰਿਯੋਸਦਸੁਖੁਹੰਭੁਵੀਗੁਰੁ॥
 ਨਿਤਨਿਤਜੀਯੇਸਮਾਯੀਯਨਿਦੇ
 ਖੈਗਾਰੇਦੁਹੰਗੀਤੇਰੇਦੋਕੀਮੁਤਿ
 ਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਤੇਕਵਲੁਸੁਮੰਧਰੁ॥
 ਸੰਥਤਿਸਾਹਿਯਿਯਾਮਿਨਿਕਰਿਪ

੧

ਵੁਭੇਭਾਏਰੁ

ਵੈਸਾਹਿਬ

ਪਾਹੁ

ਵੈਸਾਹਿਬ

ਕਮੇਰਿਓਭਾਵੈਨਿ॥ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ

ਮਃ॥ ਵਿਅਪਗਛਿਅਗੁਰੁਗਛਿਅਉਪਰੇ

ਸਾਗੁਗੁਰੁਗਛਿਕੇਵੈਸਾ ਅਭੇਕਥਾਥ

ਜੈਪਾਹਿਕਰਤੇਕੀਗਤਿਉਭਿਅਸੇਪਤੁ

ਗੁਰੁਦਾਤਾਈਉਭਿਅਗੁਰੁਉਭਿਅਸੇਵੈ

ਰਸਿਆਪਸੀਆਪਹਗਥਿਤੀਦਰੁ

ਏਕੇ ਗੁਣਿ ਅਨੇਕ ਨਾਨਕ

ਬਾਧ ਨਾਮ ਸੀ ਗੁਰੂ

ਅਤੀ ਗਾਵੀ ਭਿਤ

ਮਯਾ ~~ਏਕੇ ਗੁਣਿ~~ ਅਥਵਾ ਤਥਾ

ਸੋਲੇ ਕਪੜਿਆਂ ॥ ਪੁਛੁਤੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣ

ਪਿਤਾ ਪੁਰਿਤਿ ~~ਮਯਾ~~ ਮਯਾ ਨਿਦੁਸੁਰ

ਤਿਤੁਟਿ ਰਾਈ ਰਾਇਆ ਬੇਲੇ ਸਗ

ਲਾਜ ਗੁਤਾ ਚੀਆ ਚੀਆ ਬੁਝਿਆਈ

ਆਵਾਏ ਧਰਮ ਮਹਤੁ ਗਿਆ ਕਰਮੀਆ

ਪਿਆਪਣੀ ਕੋ ॥ ਝੈ ਕੇਤੁ ਗਿਆ ਸਿਨਿਆ

ਮੁਖਿ ਆਇੰ ਗੋਏ ਮਝ

ਪਾਇਆ ਨਾਨ

ਕਤੇ ਮੁਖ ਏਤਾ

~~ਤਾ ਨਾਨਿ~~

ਜਬ ਮਾਏ ਕੁਪਇ

ਗੁਣਿ ਪਾਇ ਕਰਿ

ਏਕਿ ਆਸ ਬਚਾਰ ਗੁਣਿ ਵਡਿ ਤਾ ਕੁ

ਫੁਲਾ ਹੀ ਤਦੁ ਯਾਤੁ ਹਾ ਕੇ ਹਰੇ

ਪੈ ਆਇੰ ਤੁਝ ਪਦੈ ਐ ਗਏ ਆਯੈ ਮੁਖ

ਲਾਮਾਨ ਆਪਦੈ ਐ ਗਏ ਮਰਥਤਿ ਮ

ਗਤਿ ਪੈਗੀ ਪਈ ਬੈਠਾਤੁ ਦੁਹੁ ਗੁਣਾ ॥੧॥

ਸਸਤ ੧੫ ਦੇ ਪਾ ਮਿਤੀ ਆਸੁ ਸੁਰੀ ॥੧॥

वषाकावसीममैवगुपुगिबि
 लरुउमगाहउगुहउगुहउ
 गहउगिग उगुमाधमीपुग
 उटी॥ वरनवेवधमिलैरुगामु
 एगुवषाकासी॥ वीउउहउगुजा
 वीउउउटी॥ उगपगकाउ॥ १॥ १॥
 एहमैमतिगुगुपुसदि॥ वरनैरिग
 भासिरेहउहटिोतैरैमैमिमीप
 मिउमीउगगिउहटिमुगउहल
 उवमेवेममगिगगै गगुवगेशी

